

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

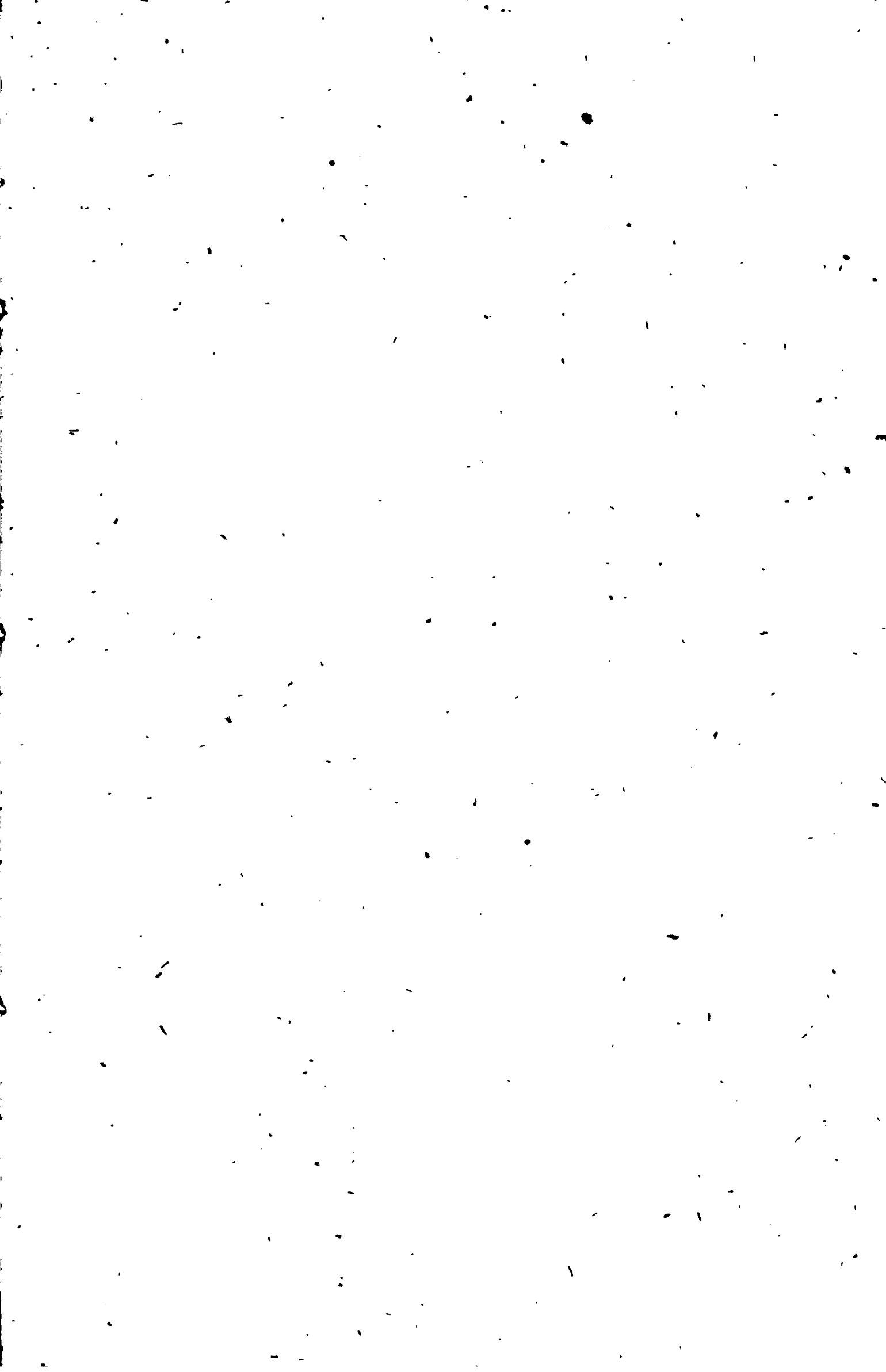
We also ask that you:

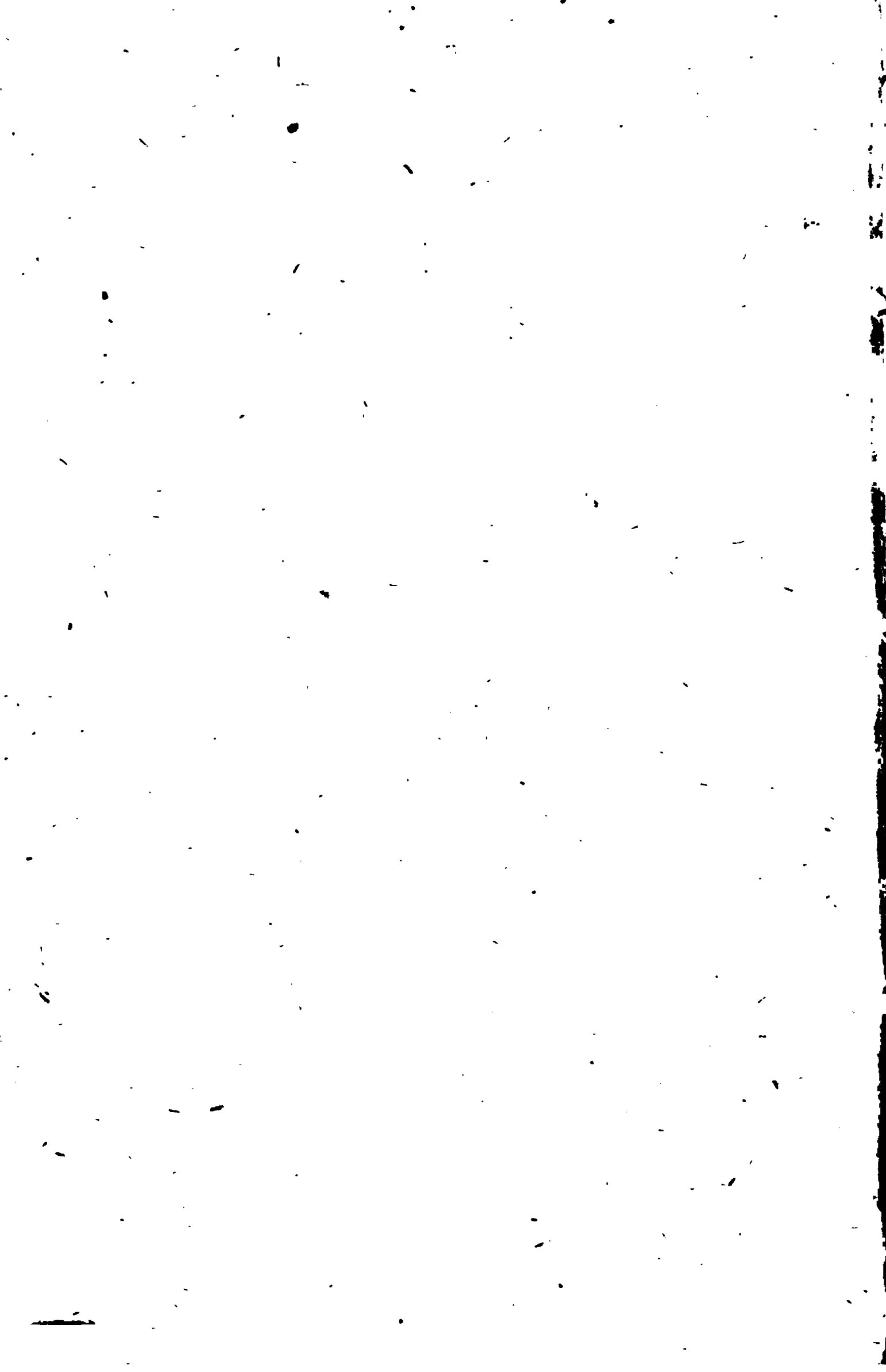
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G. P. 10 11

**H O M E R I
C A R M I N A.**

SECUNDUM RECENSIONEM WOLFFII

CUM PRAEFATIONE

GODOFREDI HERMANNI.

EDITIO STEREOTYPA.

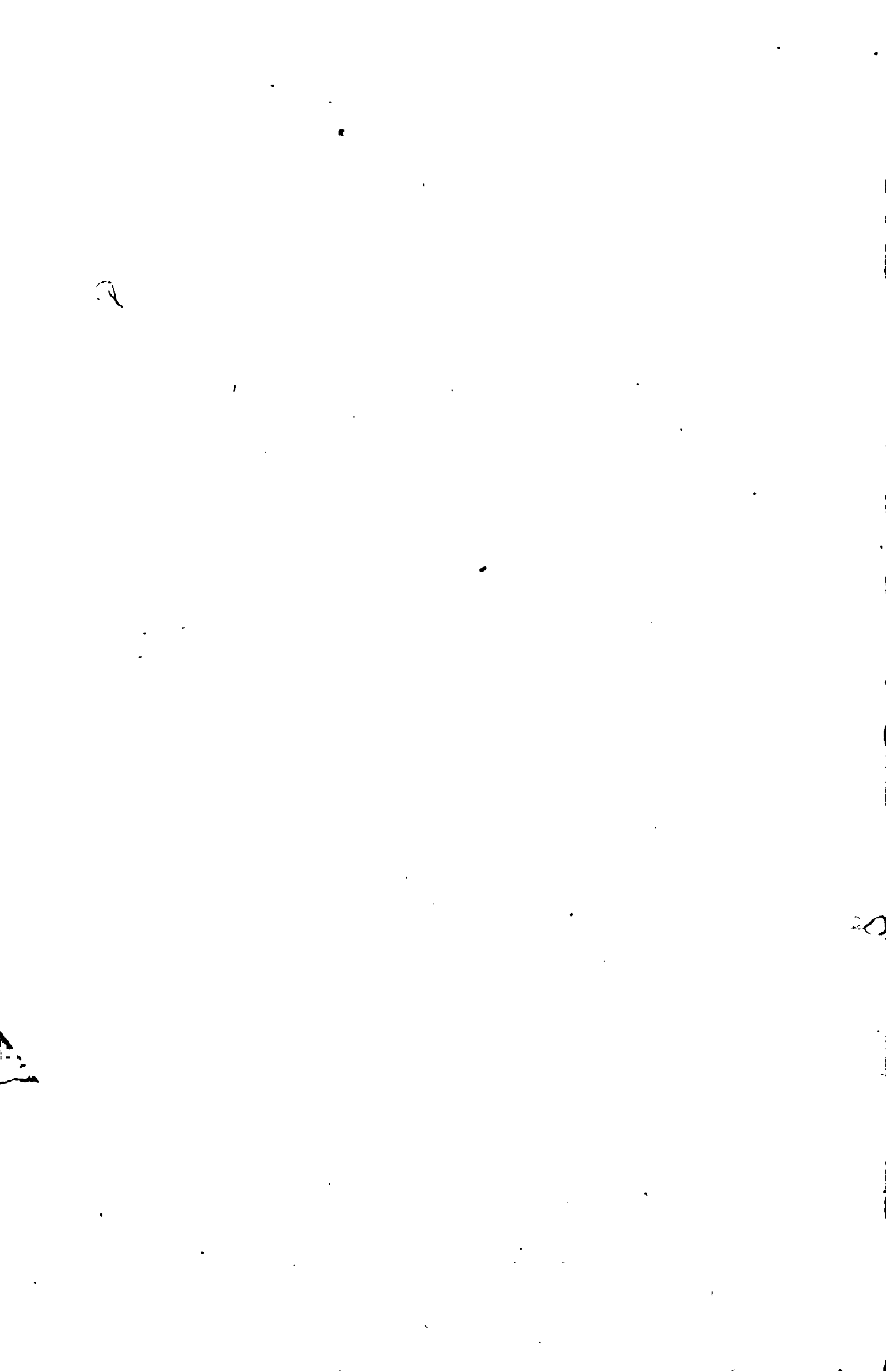
VOLUMEN I.

I L I A S.

*L***LIPSIAE**

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

MENSE AUG. MDCCCXXVII.

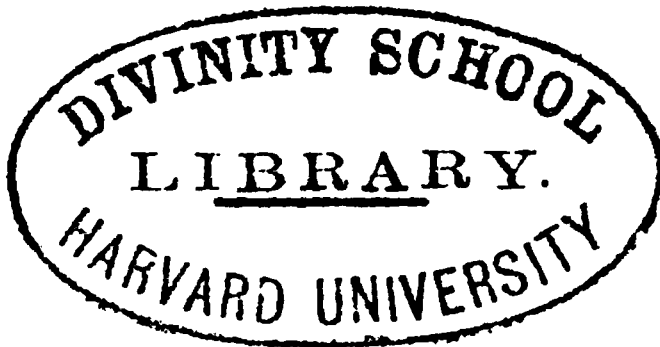

**H O M E R I
I L I A S.**

SECUNDUM RECENSIONEM WOLFII

CUM PRAEFATIONE

GODOFREDI HERMANNI.

EDITIO STEREOTYPA.

L I P S I A E

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

MENSE AUG. MDCCCXXVII.

GR 62,165

PRAEFATIO

GODOFREDI HERMANNI.

Car. Tauchnitius quum artis suae eximium aliquod atque ex omni parte perpolitum specimen edere constituisset, prae ceteris scriptoribus talis monimenti honorem Homero deberi iudicavit. Itaque utrumque poema ex recensione ea, quae et novissima et optima esset, tanta cura impressit, ut praemio proposito provocare ausus sit, si quis aliquid naevi a correctoribus relictum deprehendisset. Quod ea caussa fecit, ut emendatis, si qui inventi essent erroribus, tabulae ex metallo fusae ab omni prorsus mendo liberae fierent. Quod consilium quum omnino est magnopere laudandum, tum maxime in Homero, cuius scriptoris lectionem etsi hodie omnes fatentur ita necessariam esse, ut ea iam puerilem aetatem imbuendam esse concedant, tamen nescio an haud ita multi, aut quanta sit eius utilitas, aut quomodo ille, maximam ut utilitatem afferat, legendus sit, satis compertum habeant. Id igitur si paucis explanaverim, fortasse operae pretium fecero, praesertim quum, quod ipse ait,

*τὴν γὰρ αἰοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἧτις ἀκούοντεςσι νεωτάτη ἀμφιπέληται,*

id etiam in litteris accidere videamus, ut alio tempore alia magis probentur ac praecipue placeant: veluti

nunc, ex quo maiore quodam studio tragoedia tractari coepta est, minorem Homero curam impendi animadvertimus: non recte, et, si quid video, ut ne tragicorum quidem cognitio tantum, quantum aliter habitura esset, lucri ea re capiat.

Est Homerus Graecorum scriptorum multo et facillimus et difficillimus: facillimus delectari cupientibus; difficillimus inquirentibus vel in dictionem eius, vel in res quas commemorat, vel in carminum ipsorum originem et compositionem. Illa, quibus difficilis est, nunc mittam, dicamque tantum de iis quae facilia sunt. Haec enim ante sunt cognoscenda, quam ad illa quis possit accedere: fallereturque, qui putaret initium fieri posse pervestigandis illis difficilibus. Nam sunt illa maximam partem ita comparata, ut ne animadverti quidem difficultas possit, nisi summa familiaritate cum his carminibus contracta. Quae familiaritas paratur recte legendo. Est autem recte legere scriptorem, ita legere, ut eum sic intelligamus, uti ipse intelligi voluit. Atqui poeta epicus delectare vult narrando. Idque Homerus ita facit, ut nec quae narrat obscura sint, nec dictione utatur impedita. Refert enim vel sibi ipsi visa, vel ab aliis accepta, vel vulgo credita, eaque sic, ut ipsum iis fidem habere pateat. Dicendi genus autem quo utitur, ita planum et simplex est, ut neque in constructione verborum, neque in sententiis quidquam sit, quod morari lectorem possit, nisi forte vel significationes verborum quorundam, vel temporum modorumque ratio, vel vis particularum. Verum ne haec quidem magni momenti sunt. Nam verba illa plerumque talia

sunt, ut etiamsi penitus explicari nequeant, tamen quid sibi velint aut quid ad ornatum orationis conferant, facile percipi possit; temporum autem modorumque usus, in quo genere adhuc laborant grammatici, certe non impedit quin sensus dictorum intelligi possit; denique particulae, quarum ut copia admirabilis, ita eximia ad venustatem orationis vis est, ipsae potestatem suam saepe et multum legenti aperiunt.

Ex his consequitur, quos recte Homeri lectione imbuere volumus, eo perducendos esse, ut postquam ex tribus quattuorve rhapsodiis formas verborum constructionumque regulas a magistro acceperint, deinde reliqua ipsi oblectationis causa legere possint. Eoque fine totus iis perlegendus est Homerus: in qua re haec tria sunt observanda: primo, ut id hoc ipso fine, qui est in percipienda carminum illorum pulcritudine positus, faciant; deinde, ut quantum fieri possit perpetua sit lectio, neque ad alios scriptores divertat; denique ut saepius legant Homerum, totumque imbibant: quod eo facilius fit, quia quo saepius illa carmina legimus, eo magis animum retinent, magis magisque patescentibus innumerabilibus illis virtutibus, quae ubique disseminatae non nisi paullatim animis sese insinuant.

Horum singula quid prosint, paucis declarabo. Ac quod primum posui, non alio fine quam oblectationis causa legendum esse Homerum, id eiusmodi est, ut non solum iucundam reddat eam lectionem, legentemque retineat atque ad repetitionem legendi invitet, sed etiam ut eum doceat illud ipsum cogitare ac sentire, quod cogitari sentiri que voluit poeta. In qua re

egregium adiumentum est recitatio versuum, quae fit alta voce et ad leges numerorum: quos non volo pedes intelligi, per quos pueri versus scandere discunt, sed membra, incisa, ordinesque numerorum, in quibus simul et metrum versus heroici, et caesurae, quas verborum interpunctiones fieri iubent, rite notantur: quod sic demum divina vis et virtus quum numerorum, tum quibus illi ornandis inserviunt sententiarum apparet. Quod autem dicebam, illud ipsum quod voluisset poeta, neque aliud quidquam cogitandum sentiendumque esse, quod hac ratione optime facillimeque consequimur, id non leve quid, sed summum maximique momenti esse putandum est. Nam in ea re denique omnis iusta scientia continetur, neque aut interpretatio aut intelligentia scriptoris appellari potest, quae aliud quam illi in mente erat amplectitur. Id igitur quo tandem in scriptore melius faciliusque discatur, quam qui est maxime omnium planus et simplex, neque aut res continet obscuras atque ambiguas, aut dictione utitur alia, quam quae maxime est humanae naturae conveniens? Quod secus est in iis scriptoribus, qui vel propter rerum quas tractant subtilitatem aut implicationem, vel propter orationis genus exquisitum variisque figuris distinctum, largam praebent et dubitandi materiam et occasionem errandi.

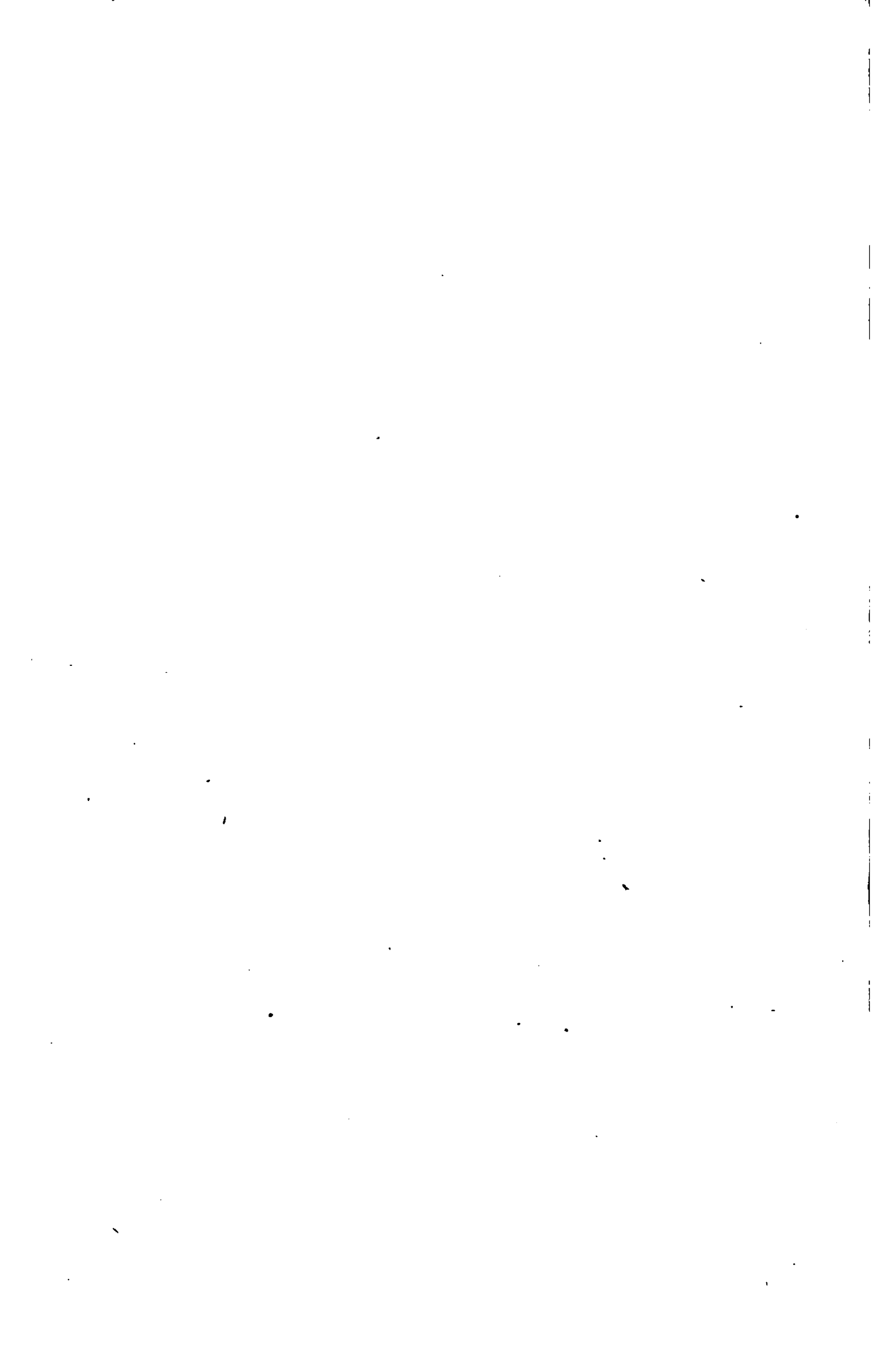
Secundum est, ut lectio sit perpetua, neque interpelletur aliorum lectione scriptorum. Apertum est enim, quo quis plura simul tractet, eo magis distrahi attentionem animi rerum varietate, impediri quo minus ea percipiat, quae propria singulorum sunt: quo

fit ut confundantur omnia ac permisceantur, nec distinguere quae diversa sunt possint. Quod a plerisque non satis animo reputari videmus. Unde et in puerorum institutione multum in hoc genere peccatur, et qui maturiore aetate ipsi sua studia regunt, saepe quo plura cognoscere laboraverunt, eo pauciora cognita habere reperiuntur.

Tertio denique etiam curandum est, ut repetatur lectio. Nam prima cuiusvis scriptoris lectio vix aliam habet utilitatem, quam ut imaginem aliquam scriptoris animo concipiamus, non ut eius ingenium penitus cognoscatur: neque omnia quae ei propria sunt quibusque differt ab aliis scriptoribus percipi, sed notari tantum ad quae potissimum attendere debeamus potest. Quarum rerum copia augetur repetenda lectione, quoque saepius repetitur, eo magis in animum lectoris penetrat scriptoris ingenium. Id autem ut in Homero consequantur qui antiquitati studia sua dedunt, non solum propterea necessarium est, quia quum caeteri scriptores omnes plus minus ex Homero tamquam ex communi fonte hauserunt, tum linguae Graecae omnis ratio quasi radices suas in hoc poeta habet, sed etiam, quod summum est, quia per huius lectionem simplicitati illi adsuescimus, quae fundamentum est verae accurataeque scientiae. Nulla enim in re saepius et gravius periclitari veterum scriptorum interpretationem videmus, quam quod simplicibus impedita, planis contorta, apertis obscura, ultro se offerentibus quaesita, propriis aliena praeferuntur: quod quid denique aliud est, quam vera posthaberi falsis? Idque commune est

vitium omnium, qui discendi initium iis scriptoribus legendis fecerunt, qui longius ab naturali Homeri simplicitate absunt: ita ut in interprete vel critico, quemcumque ille scriptorem tractet, facile cognoscas, utrum ab Homero ad alios scriptores progressus sit, an ab his ad Homerum pervenerit. Atque haud scio an perpauca hodie inveniantur, qui in hoc genere rectam sint viam ingressi, in iisque etiam eorum nonnulli, qui in ipsius Homeri interpretatione elaborarunt. Quo magis id velim omnibus, qui antiquitatis studia amplectuntur, curae cordique esse, ut sic demum se recte his litteris atque utiliter operam duros putent, si summi illius poetae carminibus ingenium suum ad simplicitatem, quae praestantissima illorum studiorum adiutrix est, conformaverint.

HOMERI ILIAS.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Α.

Rogatur ab initio Musa, ut cantum praecipiat de cladibus ad Ilium, Achillis iram consequutis (1-7). Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus, bello nuper captam, et honoris causa datam Agamemnoni (8-21). Illo cum ignominia repulso, funestam luem Apollo per exercitum spargit (22-52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseïde censet, auctore imprimis Achille (53-129). Ita irritatus Agamemno atrociam iurgia nectit cum Achille; et Chryseae quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis retulerat, Briseïdem eripit, quamvis obnitate Nestore (130-311 et 318-347). Hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus a belli societate seiungere: quod propositum a matre eius Thetide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348-427). Interea publice lustratur exercitus, et sacra fiunt Apollini (312-317): tum Chryseis domum reducitur una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428-487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488-533). Iunonem, infestam Troianis, pungunt haec clandestina consilia; inde rixatur cum Iove super coenam (534-567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Vulcanus (568-611).

Λ ο ι μ ό ς . Μ ἦ ν ι ς .

Μῆνιν αἶδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν
 5 οἴωνοῖσί τε πᾶσι — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή —
 ἐξ οὗ δὴ ταπρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Πίης. Α

- Αητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς,
 10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
 οὐνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμησ' ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενός τε θυγάτρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 15 χρυσέῳ ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύο, κοσμήτορε λαῶν.
 Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι.
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην, τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπενφήμησαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 Μῆ σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κηχεῖω,
 ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὐτίς ἴοντα!
 μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἐπείσιν
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,
 ἰστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νέηαι!
 Ὡς ἔφατ'. ἔδδειςεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείθετο μῦθῳ.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβου θαλάσσης.
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἠρᾶθ' ὁ γεραῖος
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠῦκομος τέκε Αἰτῶ.
 Κλυθί μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῆν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ! εἵποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρί' ἔκηα
 τάυρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ.
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων, χωόμενος κῆρ,
 45 τός' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἴστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινήθέντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ ἐοικώς.
 ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρόιο βιοῖο.

50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπάχετο καὶ κύνας ἀργούς·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπενκὲς ἐφιεῖς,
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκῶν καίοντο θαμειαί.

Ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾗχετο κῆλα θεοῖο·
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορῆνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.
 55 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἄτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
 60 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερεῖα,
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν —
 ὅς κ' εἴποι, ὅ,τι τόσσον ἐχάσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 65 εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης·
 αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 - βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 70 ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 75 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἀνακτος.
 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὁμοσσον,

Αητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς,
 10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
 οὐνεκα τὸν Χρῦσῃν ἠτίμησ' ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεῶας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενός τε θυγάτρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 15 χρυσέῳ ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύο, κοσμήτορε λαῶν·

Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην, τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

Μὴ σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
 ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὐτίς ἴοντα!
 μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,
 ἴστον ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νέηαι!

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθετο μύθῳ.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβουιο θαλάσσης·
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠῦκομος τέκε Αἰτῶ·

Κλυθί μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ! εἶποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρί' ἔκηα
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων, χωόμενος κῆρ,
 45 τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἷστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ εἰκώς.
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' Ἴον ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρόιο βιοῖο.

50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπάχετο καὶ κύνας ἀργούς·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπενκὲς ἐφιεῖς,
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκῶν καίοντο θαμειαί.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾗχετο κῆλα θεοῖο·
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.
 55 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἄτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
 60 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν —
 ὅς κ' εἴποι, ὅ,τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 65 εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης·
 αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 70 ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 καὶ νήεσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 75 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἀνακτος.
 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσον,

ἦ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἦ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

80 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
εἶπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση,
ἐν στήθεσσι ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύνς Ἀχιλλεύς·

85 θαρσήςσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ,τι οἴσθα!
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὅτε σὺ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χειῖρας ἐποίσει,
90 συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης,
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ἠῦδα μάντις ἀμύμων·
οὔτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,

95 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὄγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας Κῆρας ἀφέξει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
100 ἐς Χρῦσῆν· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἀχνύμενος· μέγας δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαινα
πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην.

105 Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσόμενος προσέειπεν·

Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγνον εἶπες!
αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
ἔσθλόν δ' οὔτε τί πω εἶπες ἔπος, οὔτ' ἐτέλεσσας·
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,

110 ὡς δὲ τοῦδ' ἔνεκά σφιν Ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,

- οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσήϊδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χειρίων,
 115 οὐ δέμας, οὐδὲ φνῆν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ἀντίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
- 120 λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων!
 πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδ' ἔτι πον ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ·
- 125 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται,
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶν πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἷ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
- 130 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 μὴ δ' οὔτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόω! ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς
 ἦσθαι δευόμενον, κέλευαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
- 135 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται —
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἴκωμαι.
- 140 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς.
 νῦν δ', ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,

- 145 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἢ σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 ὄφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἰλάσσαι ἱερὰ ῥέξας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον!
- 150 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν,
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
 δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
 οὐ γὰρ πάποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 155 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι, βοωτιανείρῃ,
 καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὔρεά τε σκιοέοντα, θάλασσά τε ἠχήμεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κυνῶπα!
- 160 πρὸς Τρώων—τῶν οὔτι μετατρέπη, οὐδ' ἀλεγίζεις·
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὃ ἐπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·
- 165 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαἴκιος πολέμοιο
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
- 170 οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' οἴω
 ἐνθάδ', ἄτιμος εἶναι, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται! οὐδέ σ' ἔγωγε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
 175 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
 ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι Διοτρεφέων βασιλήων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς πού σοι τόγ' ἔδωκεν.

οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν,
 180 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσει σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
 σὺδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
 ὡς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 πέμπω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
 185 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὖ εἰδῆς.
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγῆ δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην.

Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 190 ἢ ὄγε φάσγανον ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἄτρείδην ἐναρίζοι,
 ἢ ἐχόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἕως ὃ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
 στή δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
 οἷω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς, μετὰ δ' ἐτρέπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω
 200 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἄτρείδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἴω·
 205 ἧς ὑπεροπλήσει τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶψα πίθηαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
 210 ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἐριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
 ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισον, ὡς ἔσεταιί περ.
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

- καὶ ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
- 215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 χρῆ μὲν σφωϊτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
- Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
- 220 ἄψ δ' ἐς κονεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἢ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δῶματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
- Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἄτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐπω λῆγε χόλοιο·
- 225 Οἴνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο!
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι,
 οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἢ πολὺ λωϊὸν ἐστί, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
- 230 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἶπη.
 δημοβόρος βασιλεύς! ἐπεὶ οὔτιδανοῖσιν ἀνύσσεις·
 ἢ γὰρ ἄν, Ἄτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο!
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
- 235 φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
 οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῆες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
- 240 ἢ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται νῆας Ἀχαιῶν
 σύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
 χραιομεῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις,
 χωόμενος, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν αὐδὲν ἔτισας.
- 245 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
 χρυσείοις ἦλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·

- Ἀτρείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἠδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν ἀυδή —
 250 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἠγαθήη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασεν —
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 255 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρωῆες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πνυθοῖατο μαρναμένοισιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
 260 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν, ἠέπερ ἡμῖν,
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔποτε μ' οἶγ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
 265 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.]
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὄρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 270 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
 τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεες· ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 275 μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην,
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ, Πηλεΐδη, ἔθειλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ὥτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 280 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,

ἀλλ' ὄγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἄτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 λίσσομ', Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

285 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες.
 ἀλλ' ὄδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἴω.

290 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν εἶόντες,
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἦ γὰρ κεν δειλός τε καὶ οὔτιδανός καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι, ὅ,τι κεν εἴπῃς·

295 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
 σήμαιν'! οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἴω.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὔτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἴνεκα κούρης,
 οὔτε σοί, οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·

300 τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοί ἐστι θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ', ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.

Ὡς τῶγ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν,
 305 ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας
 ἦϊε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·

Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκόσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην

310 βῆσε θεῶ· ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα·
 λαοὺς δ' Ἄτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον·

315 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλος ἀτρυγέτοιο·
κνίσση δ' οὐρανὸν ἴκεν, ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.

320 ἀλλ' ὄγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
τό οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὄτρηρῶ θεράποντε·

Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον·
εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,

325 ἔλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλος ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.

330 ἦμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα,

στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
335 ἄσσον ἴτ'· οὔτι μοι ὑμμεσ ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,

340 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηγέος, εἵποτε δ' αὐτε
χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὄγ' ὀλοῆσι φρεσὶ θύει·
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,

ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.

345 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρω·

ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὐτίς ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἠ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. — Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς,
 350 θίν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὄρεγνύς·

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυθὰδιὸν περ ἔοντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 355 ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

Ὡς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
 καρπαλίμως δ' ἀνέδνυ πολιῆς ἀλός, ἥντ' ὀμίχλη·
 360 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόσφ'· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 365 οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
 ὀχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
 τὴν δὲ διεπράδομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρείδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

370 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θεῶας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,

375 Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορα λαῶν.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

380 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
 ἤκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ τν λαοὶ

- θνησκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντα ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 385 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο·
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἴψα δ' ἀναστάς,
 ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῆ ἑλίκοπες Ἀχαιοὶ
 390 εἰς Χρῦσῃν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
 τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισῆος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς εἴηος·
 ἔλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε, Δία λίσαι, εἴποτε δὴ τι
 395 ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διός, ἧὲ καὶ ἔργῳ.
 πόλλάκι γὰρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἐφησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 οἴῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 400 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσασκε δεσμῶν,
 ὧχ' ἐκατόγχειρον καλέσασ' εἰς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ τε πάντες
 Αἰγαίων' — ὃ γὰρ αὐτὲ βίῃ οὐ πατὴρ ἀμείνων —
 405 ὃς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κύδει γαίῳ·
 τὸν καὶ ὑπέδδειςαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λαβὲ γούνων,
 αἶ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἄμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 410 πτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νυ σ' ἔτρεφον, αἰνὰ τεκοῦσα!
 415 αἶψ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
 ἦσθαι· ἐπεὶ νῦ τοι αἴσα μίνυθ' ἀπερ, οὔτι μάλα δῆν·

νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἴζυρός περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεράνῳ,
 420 εἴμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἷ κε πίθηται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκνύοροισιν,
 μῆνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀνύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτίς ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε.
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 καί μιν γοννάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἴω.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 χῳόμενον κατὰ θυμόν, ἐϋζώνιοιο γυναικός,
 430 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. — Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἐς Χρῦσην ἴκανε, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες,
 435 καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρουσαν ἐρετμοῖς.
 ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμόν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·

Ὡς Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἰλασόμεσθα ἄνακτα,
 445 ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονά κήδε' ἐφῆκεν.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῶν κλειτὴν ἑκατόμβην
 ἐξείης ἕστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμόν·
 χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 450 τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνάσχών·

- Κλυθί μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις!
 ἦδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 455 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηρον εἰλδωρ·
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀντάρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 460 μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λειῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 ἀντάρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 465 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 ἀντάρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 ἀντάρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 470 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
 καλὸν ἀεῖδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 475 Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἴει Ἑκάεργος Ἀπόλλων.
 480 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στεῖρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα, διαπρήσσουσα κέλευθον.
 ἀντάρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,

485 τῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
 ὑποῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. —

Αὐτὰρ ὁ μῆνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 Διογενὴς Πηλῆος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
 οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
 αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτήν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
 495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφραμέων
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
 ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε·
 εὐρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων,
 ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι.

500 καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
 σκαιῆ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα,
 λισσαμένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει, ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλωρ·

505 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
 ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 510 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῆ.

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ', ὡς ἠψατο γούνων,
 ὧς ἔχετ' ἐμπεφνυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτῆς·

Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 515 ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος· ὄφρ' εὔ εἰδῶ,
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς εἶμι.

Τὴν δὲ μίγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἢ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις

Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 520 ἢ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 εἰ δ', ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
 525 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρστον, οὐδ' ἀπατηλόν,
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

Ἥ, καὶ κτανέησιν ἐπ' ὄφρῳσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερῶσαντο ἄνακτος
 530 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

Τῶγ' ὡς βουλευσάντες διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ εἶον πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 ἐξ ἰδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 535 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
 ὡς ὁ μὲν ἐνθά καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 ἀντίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·

540 Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
 αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν εἶοντα,
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅ,τι νοήσῃς.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 545 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμούς ἐπιέλπεο μύθους
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ εἴουση.
 ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 550 μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!

- καὶ λίνην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζειαι, ἄσσο' ἐθέλησθα.
 555 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπη
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἄλιόιο γέροντος.
 ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων·
 τῆ σ' οἴω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
 τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδέ σε λήθω·
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 565 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν' Ὀλύμπῳ,
 ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χειῖρας ἐφείω.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 570 ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες.
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω Ἥρη·
 Ἥ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
 575 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὐτε
 νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραάξῃ.
 580 εἶπερ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 585 μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
 Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,

μή σε, φίλην περ εἰσοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χροισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.

590 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
 ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
 πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

595 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 ὦνοχόει, γλυκὴν νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν,
 600 ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα.

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 δαίνοντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἷ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπιὶ καλῆ.

605 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἤχι ἕκαστῳ δῶμα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἥφαιστος, ποίησεν ἰδυίησι πρᾶπίδεςσιν.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 610 ἐνθα πάρος κοιμᾶσθ', ὅτε μιν γλυκὴς ὕπνος ἰκάνοι·
 ἐνθα καθεῦδ' ἀναβάς· παρὰ δέ, χρυσόθρονος Ἥρη.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Β.

Iuppiter, illatam Achilli iniuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1-40). Sub lucem Agamemnonem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet universorum (41-100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare: eo audito, statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101-154). Seditionem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita, ut concionem restituat (155-210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211-277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi; Agamemno autem indicit proelium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278-393). Iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem, mactata maiore hostia, epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394-484). Inseritur hoc loco accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum sequuti erant (485-785). Item Troiani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum brevior recensensus adiicitur (786-877).

Ὀνειρος. Βοιωτία ἢ κατάλογος τῶν νεῶν.

*Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
εὐδὸν παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
ἀλλ' ὄγῃ μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
5 ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
πέμπαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·*

- Βάσκη ἴθι, οὐλε Όνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 10 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω.
 θωρηξάϊ ἐκέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγνιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 15 Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
 Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Όνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 20 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊφ υἱὶ εἰοικώς,
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τι' Ἀγαμέμνων·
 τῶ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος Όνειρος·
 Εὐδεις, Ἀτρεός υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εὐδαιν βουληφόρον ἄνδρα,
 25 ὧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνεσ ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σε, ἀνευθεν ἔων, μέγα κήδετα ἦδ' ἐλεαίρει.
 θωρηξάϊ σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πακσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
 30 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
 αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
 35 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὄγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ,
 νήπιος· οὐδὲ τὰ ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 40 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θεῖη δέ μιν ἀμφέχυντ' ὄμφῃ.

ἔξετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
καλόν, νηγάτεον· περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
45 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ἦὼς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον,
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
50 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.

Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων Ἴζε γερόντων,
Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος·
55 τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·

Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω
εἶδός τε, μέγεθός τε, φνὴν τ' ἀγχιστα ἐάκει.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον εἶπεν·
60 εὐδεις, Ἄτρεός νιᾶ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;
οὐ χρὴ παννύχιον εὐδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ὃ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὤκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ, ἄνευθεν ἔων, μέγα κήδετα ἠδ' ἐλεαίρει.

65 θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυνάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται

70 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. — Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν νίας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἐπεσιν πειρήσομαι, ἧ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·

75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσιν.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 τῶν δ' ἴδεν, ὃς μὲγ' ἀριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἷ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι.
 85 οἱ δ' ἐπανεστήσαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτούχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦν τε ἔθνεα εἷσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·

90 αἰ μὲν τ' ἐνθά ἄλις πεποτήαται, αἰ δέ τε ἐνθά·
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφισιν Ὅσσα δεδήει,
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.

95 τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα,
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἶποτ' αὐτῆς
 σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλῆων.

σπουδῆ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας,
 100 πανσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη, σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμει τεύχων.

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρω Ἀργειφόντη·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·

105 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἄτρεϊ, ποιμένι λαῶν·
 Ἄτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστη·
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπει φορῆναι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὄγ' ἐρυσάμενος, ἐπεὶ Ἀργείοισι μετηύδα·

- 110 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄργος,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη·
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
- 115 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσομένοισι πνθέσθαι,
- 120 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἦδ' ἀμάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὕπω τι πέφανται.
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
- 125 Τρωῆας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν,
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἴνοχοεῦειν·
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἴνοχοοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
- 130 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλίου ἐκπέρσαι ἐνναϊόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
- 135 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλννται·
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὗ εἴνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
- 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγχιαν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δ' ἀθυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ν ὄριεν,
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.

- κινήθη δ' ἀγορή, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρός τε Νότος τε
 ὤρορ', ἐπαΐξας πατὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχύνεσσι·
 ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερχθε κοινή·
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
 ἄπτεσθαι νηῶν, ἢδ' ἐλκέμεν εἰς ἅλα διαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀντὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.
 155 Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 160 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 165 μῆδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 ὦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀΐξασα·
 [καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·]
 εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὸς μῆτιν ἀτάλαντον,
 170 ἴσταότ'· οὐδ' ὄγε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 175 φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Πίης.

ἔζετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυσε χιτῶνα,
καλόν, νηγάτεον· περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
45 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἀφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

Ἦώς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον,
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
50 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.

Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων,
Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλολιγενέος βασιλῆος·
55 τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·

Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
εἰδός τε, μέγεθός τε, φυὴν τ' ἀγχιστα ἐώκει.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
60 εὐδεις, Ἄτρεός υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;
οὐ χρὴ παννύχιον εὐδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ, ἀνευθεν ἐὼν, μέγα κήδετα ἦδ' ἐλαίρει.

65 θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύαγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
70 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. — Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
ᾗχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἷ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἧ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 οὗν δ' ἴδεν, ὃς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἷ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.

Ἦς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι.
 85 οἱ δ' ἐπανεστήσαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτούχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦν τε ἔθνεα εἷσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 90 αἰ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήαται, αἰ δέ τε ἐνθα·
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠῖόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφισιν Ὅσσα δεδήει,
 ὄτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 95 τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα,
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυνον, εἶποτ' αὐτῆς
 σχοιάτ', ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῆ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας,
 100 πανσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη, σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμει τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρω Ἀργιφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
 105 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἄτρεϊ, ποιμένι λαῶν·
 Ἄτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ·
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπει φορῆναι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὄγ' ἐρεϊσάμενος, ἐπέ Ἀργείοισι μετηύδα·

- 110 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη·
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
- 115 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνθέσθαι,
- 120 μᾶψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἦδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι πανροτέροισι, τέλος δ' οὕπω τι πέφανται.
 εἵπερ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
- 125 Τρῳᾶς μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν,
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρῳῶν δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἴνοχοεύειν·
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοῖάτο οἴνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
- 130 Τρῳῶν, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
- 135 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
- 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν,
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.

κινήθη δ' ἀγορῆ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρός τε Νότος τε
 ὦρορ', ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχύεσσιν·
 ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορῆ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κόνιη
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
 ἄπτεσθαι νηῶν, ἢδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθειρον· ἀντὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦροον ἔρματα νηῶν.

155 Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ὦ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;

160 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,

165 μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.

ὦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα·

[καρπαλίμως δ' ἴκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.]

εὐρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 170 ἕσταότ'· οὐδ' ὄγε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης
 ἄπτει, ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε.
 ἀγχού δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Ἀαρτυιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 175 φεύξεσθ', ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης·
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
 180 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης.
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βύλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 185 αὐτὸς δ' Ἄτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν,
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
 190 Δαιμόνι', οὗ σε ἔοικε, κακὸν ὦς, δειδίσσεσθαι·
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἴδρνε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἄτρεΐδαο·
 νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.

195 μήτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ Διοτρεφέος βασιλῆος·
 τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ ἑ μητίετα Ζεὺς.

Ὅν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

200 Δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκίς,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,

205 εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
 [σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.]

Ὡς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἳ δ' ἀγορήνδε
 αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων,
 ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

210 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ τε πόντος.
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας.

- Θερσίτης δ' ἔτι μούνος ἀμετροεπῆς ἐκολάα,
 ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 215 ἀλλ' ὅ,τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν
 ἔμμεναι. αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
 φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῶ δέ οἱ ὤμω
 κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν
 φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 220 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστα ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ·
 τῶ γὰρ νεικείεσκε· τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
 ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα· τῶ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῶ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
 225 Ἄτρεΐδη, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἦ ἔτι καὶ χρόσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
 230 Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἴλίου, νῖος ἄποινα,
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
 ἢ γυναιῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότῃτι,
 ἦντ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; — οὐ μὲν εἴοικεν,
 ἀρχὸν εἶόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν νῖας Ἀχαιῶν.
 235 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί!
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' εἴωμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται,
 ἦ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἢ καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, εἰο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 240 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας·
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθῆμων·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἄτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
 Ὡς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῶ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 245 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπαῖ ἠνίπαπε μύθῳ·

- Θεοσιῶν ἀκραιόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεα, μηδ' εἶθιλ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 250 τῷ δ' οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
 καί σφιν ὄνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις.
 οἶδέ τι πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἧ εὖ ἢ ἀκακῶς τροστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 [τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 ἦσαι ὄνειδιζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 ἦρωες Δακρυοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἐπις' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νῦν περ ὧδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὠμοισιν ἐπεΐη;
 260 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγῶς ἀγορηθέν ἀεικέσσι πληγῆσιν.
 265 Ὡς ἄρ' εἶπη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμο
 πληξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 σιωπῆ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκήπτρου ὑπο χροσέου· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο, τάρβησέν τε·
 ἀλγῆσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 270 οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασαν·
 ὧδε δέ τις εἶπεςκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ὡ πόποι! ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν,
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 275 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 οὐ θῆν' μιν πάλιν αὐτίς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 νεικίαι βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσι.
 Ὡς φάσαν ἠ πληθύς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη, σκήπτρον ἔχων — παρὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

- 280 εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
 ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίητο βουλήν —
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἄτρείδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
- 285 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτῶσιν·
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣνπερ ὑπέσταν,
 ἐνθάδ' ἐτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥστε γὰρ ἦ παῖδες νεαροί, χῆραί τε γυναῖκες,
- 290 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.
 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγω, ὄνπερ ἕλκλαι
 χειμέριαι εἰλέωσιν, ὄρινομένη τε θάλασσα·
- 295 ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίξομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κρηωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν, κενεὸν τε νέεσθαι.
 ελῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
- 300 ἦ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται, ἧὲ καὶ οὐκί.
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν· ἔσπε δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χθιζά τε καὶ πρῶιζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
- 305 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερὸνς κατὰ βωμοὺς
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἤκε φόωςδε,
- 310 βωμοῦ ὑπαῖξας, πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.

- ἐνθ' ὄγε τοὺς ἔλεεινὰ κατήσθις τετριγῶτας·
 315 μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἔπει κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνεν·
 λαῶν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 320 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
 ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰςῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' ἀντίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
 τίπτ' ἄνεφ' ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 325 ὄψιμον, ὀπιτέλεστον, ὅου κλέος οὐποτ' ὀλεῖται.
 ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρύαγυιαν.
 330 κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστν μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
 ὦς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον — ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν, αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν —
 335 μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσεῆος θείοιο.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ πόποι! ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
 νηπιάρχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 πῆ δὲ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 340 ἐν πυρὶ δὲ βουλαί τε γενοῖατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν!
 αὐτῶς γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔοντες.
 Ἄτρεΐδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,
 345 ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 τοὺςδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ' — ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν —

- πρὶν Ἄργοςδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγίοχοιο
 γνώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἢ καὶ οὐκί.
 350 φημί γάρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμένεα Κρονίωνα
 ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκνπόροισιν ἔβαινον
 Ἄργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μήτις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 355 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἧς νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη.
 360 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ·
 οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅ,τι κεν εἶπω·
 κριν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης, καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 365 γνώσῃ ἐπειθ', ὅς θ' ἠγεμόνων κακός, ὅς τέ νυ λαῶν,
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 370 ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 χερσὶν ὑφ' ἡμυτέρησιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.
 375 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἐς γε μίαν βουλευσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα·
 380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα·

- εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω·
 385 ὡς κε πανημέριοι στυγερά κρινώμεθ' Ἄρηι.
 οὐ γὰρ πανσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἠβαιόν,
 εἰ μὴ νῦξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχει χεῖρα καμείται·
 390 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος, εὖξοον ἄρμα τιταίνων.
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγεῖν κύνας ἢ δ' οἰωνούς.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κύμα
 395 ἀκτῆ ἐφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἔλθῶν,
 προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει,
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 400 ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων,
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα, πεντασέτηρον, ὑπερμενεῖ Κρονίωνι·
 κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 405 Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῦο καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
 410 βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο·
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίω,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 415 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα,

Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζοῖατο γαῖαν.

᾽Ως ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραιίαινε Κρονίωσ'
420 ἀλλ' ὄγε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

425 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες, ὑπεύρεχον Ἡφαίστοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδευέτο δαιτὸς εἴσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

Ἄτρεΐδη κύνιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
435 μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
440 ἴομεν, ὅφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.

᾽Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.
445 οἱ δ' ἄμφ' Ἄτρεΐωνα Διοτρεφέες βασιλῆες
θῦνον κρίνοντες· μετὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος.

- 450 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
- 455 Ἦύτε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
 οὔρεος ἐν κορυφῆς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται ἀνγῆ·
 ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
 αἰγλή παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκεν.
 Τῶν δ', ὡστ' ὀριθίων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
 460 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἐνθα καὶ ἐνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθίζοντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν·
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλά νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 465 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· ἀντάρ ὑπὸ χθῶν
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυρῖοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη.
 Ἦύτε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
 470 αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν,
 ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες.
 Τοὺς δ', ὡστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἀνδρες
 475 ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶι μιγέωσιν·
 ὡς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ὑσμίνηνδ' ἰέναι· μετὰ δέ, κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεράνῳ,
 Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 480 ἠύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἐπλετο πάντων
 ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρόσπει ἀγρομένῃσιν·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσι.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·

485 ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστε τε, ἴστε τε πάντα,
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·
 οἵτινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω·
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴεν,
 490 φωνὴ δ' ἄρρήκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνεῖη·
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,

495 Ἄρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε·
 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Ἀυλίδα πετρήεσσαν,
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπιαν, Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 500 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ἐλῆν καὶ Πετεῶνα,
 Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας, Εὐτρησίην τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
 505 οἳ θ' Ἐποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀρχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν,
 Νῆσάν τε Ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα κέες κίον· ἐν δὲ ἐκάστη
 510 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,

τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἄρηος,
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἄκτορος Ἀζειδαο,
 παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβάσα,
 515 Ἄρηϊ κρατερά· ὃ δὲ οἳ παρελέξατο λάθρη·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Ἀντάρ Φωκίων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,

- οἷες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
 οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσα,
 520 Κρῖσάν τε ζαθήν καὶ Δαυλίδα καὶ Πασοπήα,
 οἱ τ' Ἀνεμώρεια καὶ Γάμπολιν ἀμφεπέμποντο,
 οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 οἱ τε Αἰλαίων ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 525 οἱ μὲν Φωκῆων στίχας ἕστασαν ἀμφιπέποντες·
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἔα' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
 Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 μείων, οὔτι τόσος γε ἕσος Τελαμόνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λυοθώρηξ,
 530 ἐγχείη δ' ἐκέκαστο Πανέλληκας καὶ Ἀχαιοῦς·
 οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ', Ὀπόμετά τε Καλλιάρων τε,
 Βῆσάν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀργείας ἑρατειάς,
 Τάρφην τε Θρόνιον τε, Βουργίου ἀμφὶ ἄεθρα·
 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 535 Λοκρῶν, οἱ ναίουσι κίρην ἱερῆς Εὐβοίης.
 Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μέγα ποναῖοντες Ἄβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλόν θ' Ἰστυίαν,
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 οἱ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ' οἱ Στύρα ναιετάασκοι·
 540 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' Ἐλεφθῶνωρ, ὄζος Ἄρης,
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῶ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίησιν
 θώρηκας ῥήξειν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσι·
 545 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε, Διὸς θυγάτηρ — τέκε δὲ ζεῖδαρος Ἄρουρα —
 καδ' δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσαν, ἐπὶ ἐνὶ πύλοι νηῶ·
 550 ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοις ἰλάσσοντα
 κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·

- τῶν αὐτῷ ἡγεμόνευ' υἱὸς Πεπεῶο, Μενεσθένης.
 τῷ δ' οὐπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γέρετ' ἀνήρ,
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας —
 555 Νέστωρ οἷος ἔριξε· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν —
 τῷ δ' ἄμκ. πενήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγχι δυοκαίδεκα νῆας,
 [στῆσαι δ' ἄγχι, ἰδ'. Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.]
 Οἱ δ' Ἄργος ἔειχον, Τύρονθ' ἀ τε τειχιόεσσαν,
 560 Ἐριμόνην, Αἰώνην τε, βαθὴν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροίζην, Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον,
 οἱ τ' ἔχον Αἴγναν, Μάσσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 τῶν αὐτῷ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 καὶ Σθένελοσ, Καπακῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 τοῖσι δ' ἄμκ. Ἐὐρύαλοσ τρίτατοσ κίεν, ἰσόθεοσ φῶσ,
 Μηκαστέοσ υἱόσ, Ταιαῖονίδαο ἀνακτοσ.
 συμπάττωσ δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸσ, Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἄμκ. ὀγδόκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἳ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 570 ἀφνειὸν τε Κόρινθον, εὐκτιμένας τε Κλεωνάσ,
 Ὀρχαίάσ τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν,
 καὶ Συνοῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστοσ πρῶτ' ἐμβασίλευεσ,
 οἱ θ' Ἐπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἡδ' Αἴγιον ἀμφεπέμοντο,
 575 Αἰγιαλόν τ' ἀπὸ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρέϊαν·
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἄτρεΐδης· ἅμα τῶγε πολλὴ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸσ ἐδύσατο νῶροπα χαλκόν,
 κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἠρώεσσι,
 580 οὐνεκ' ἄριστοσ ἦεν, πολὺ δὲ πλείστουσ ἄγε λαούσ.
 Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαιμόνα κητώεσσαν,
 Φᾶρίν τε Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μήσσην,
 Βουσειάσ τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείασ ἐρατεινάσ,
 οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλασ εἶχον, Ἔλοσ τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 585 οἱ τε Λάαν εἶχον, ἡδ' Οἴτυλον ἀμφεπέμοντο·

τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίῃσι πεπορθῶς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 590 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν,
 καὶ Θρόον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἴπυ,
 καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον — ἐνθα τε Μοῦσαι
 595 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 600 θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστὴν —
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γεργήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 605 οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
 Ῥίπην τε Στρατίνην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρῤῥασίην ἐνέμοντο·
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἑκάστη
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας εὐσσέλμους, περᾶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἄτρείδης· ἐπεὶ οὗ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

615 Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον,
 ὅσσον ἐφ' Ἰρμίνην καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
 πέτρην τ' Ὠλενίην καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει·
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν· δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔβαινον Ἐπειοί.

620 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην,
 υἱὲς, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερός Διώρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος Θεοειδῆς,
 υἱὸς Ἀγασθένης Ἀνγηιάδαο ἀνακτος.

625 Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων θ' ἱεράων
 νήσων, αἱ ναίουσι πάρην ἄλός, Ἥλιδος ἄντα·
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μίγης, ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς,
 ὃς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθεῖς·

630 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἦδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,

635 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον, ἦδ' ἀντιπέραι ἐνέμοντο·

τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·

τῶ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δώδεκα μιλοπάροιοι.

Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἳ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἦδὲ Πυλῆνην,

640 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν —

οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,

οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἦν, θάναθ δὲ ξανθὸς Μελέαγρος —

τῶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσεμέν Ἀιτωλοῖσιν·

τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

645 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν,

οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,

Λύκτον, Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,

Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναίεταώσας,

ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

650 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν,

Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·

τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἦς τε μέγας τε,

- ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγερώχων·
 655 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Λίνδον, Ἰηλυσόον τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευσεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληεῖη·
 τὴν ἄγειτ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος,
 660 πέρσας ἄστεα πολλὰ Διοτρεφέων αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς εἰοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἧδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἄρηος.
 αἴψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
 665 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλήσαν γὰρ οἱ ἄλλοι
 νείεσ υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακληεῖης·
 αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ὄκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅσπε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
 670 [καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἵσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
 675 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσον τε,
 καὶ Κῶν, Εὐρυπόλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας·
 τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθη,
 Θεσσαλοῦ υἱεὶ δύνω Ἡρακλείδαο ἀνακτος·
 680 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Νῦν αὖ τούς, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔταιον,
 οἱ τ' Ἄλον, οἱ τ' Ἀλόπην, οἱ τε Τρηχί' ἐνέμοντο,
 οἱ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα·
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί·
 685 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιοτο.

κείτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϊκόμοιο,
 690 τὴν ἐκ Ἀυρηησοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας,
 Ἀυρηησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης·
 καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγγεσιμῶρους,
 νιέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·
 τῆς ὄγε κείτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνοστήσεσθαι ἔμελλεν.
 695 Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόνευτα,
 Δῆμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλον τ' Ἄντροῶν ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἠγεμόνευεν,
 ζωὸς εἰὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
 700 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτό,
 καὶ δόμος ἠμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
 νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺν πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἀρης,
 705 Ἰφίκλου νιὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 ὀπλότερος γενεῆ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
 ἦρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἠγεμόνος, πόθεον δὲ μιν ἐσθλὸν εἶοντα·
 710 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο·
 Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν·
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτῳ φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν,
 715 Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τροχηΐαν·
 τῶν δὲ Φίλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 720 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες Ἴφι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κείτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Ἰκίαι.

Ἀήμονα ἐν ἠγαθήῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἔλκει μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἐνθ' ὄγε καίτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτίταο ἄνακτος.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἄρχόν·
 ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
 τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθω.

Οἱ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 730 οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 τῶν αὐθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 ἠητῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ἰπέρειαν,
 735 οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα·
 τῶν ἤρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν·
 740 τῶν αὐθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς –
 τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἡματι τῷ, ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὄσε, καὶ Αἰθίκεςσι πέλασσεν –

745 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης,
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῶ δ' Ἐπιήνες ἔποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
 750 οἱ περὶ Δωδώνην δυσχεῖμερον οἰκί' ἔθεντο,
 οἱ τ' ἀμφ' ἰμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
 ὅς ῥ' ἐς Πηγεῖον προῖει καλλιέρσον ὕδωρ·
 οὐδ' ὄγε Πηγεῖῳ συμμίσχεται ἀργυροδίη,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἢ τ' ἔλαιον·

755 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τανθηδόνοιο υἱός,
οἱ περὶ Πηρεῖον καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θυὸς ἡγεμόνευεν·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·

760 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
αὐτῶν, ἧδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μὲγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὐμηλὸς ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὄως,
765 ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἴσας·

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μὲγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
770 ἵπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποταπόροισιν
κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
775 τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλιτον,
ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
ἐν κλισίῃσ'· οἱ δ' ἀρχὸν Ἀρηΐφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδ' ἐμάχοκτο.

780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεὶ τε πυρὶ χθρῶν πᾶσα νέμοιτο·
γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε, Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα

785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσον πεδίοιο.

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήγεμος ὠκίστα Ἴρις
παρ Διὸς αἰχιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγειῇ·
οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρῆσιν,
πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἧδὲ γέροντες.

790 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 εἶσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτη,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
 δέγμενος ὁππότε ναῦσφι ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·

795 τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·

800 λῆν γὰρ φύλλοισιν εἰκότες ἢ ψαμάθοισιν,
 ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
 Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·

805 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσιν περ ἄρχει,
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 αἴψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
 πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,

810 πεζοὶ θ' ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἔστι δὲ τις προπάρουθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
 ἐν πεδία ἀπάνευθε, περιδρομος ἐνθα καὶ ἐνθα·
 τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·

815 ἐνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
 Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὐτ' ἤρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαο,
 820 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη,
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ ἐννηθεῖσα·
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύνω Ἀντήρορος νῆε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀνάμας τε, μάχης εὖ εἰδότες πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα τείατον Ἴδης,
 825 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆποιο,
 Τρῶες· τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ·
 830 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
 υἱε δὴ Μέροπος Περκωσίου, ὅς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῶ δέ οἱ οὔτι
 παιθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
 καὶ Σηστόν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην·
 τῶν αὐτ' Ἐρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ἐρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.

840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγγεσιμῶρων,
 τῶν οἱ Λάρισσαν ἐριβόλακα ναιετάασκον·
 τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρης,
 υἱε δὴ Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Ἀντὰρ Θρηϊκῆς ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως,
 845 ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο Διοτρεφείος Κεάδαο.

Ἀντὰρ Πυρραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἄμυδῶνος, ἀπ' Ἄξιοῦ εὐρυρέοντος,
 850 Ἄξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἠμιόνων γένος ἀγροτεράων·
 οἱ ῥα Κύνωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
 ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἔναιον,
 855 Κρῶμνάν τ' Αἰγιάλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

Ἀντὰρ Ἀλιζῶνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

- Μυσῶν δὲ Χρόμις ἤρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν,
 860 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρωῶας κεραΐζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἤγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής,
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήσοιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,
 865 υἱε Ταλαιμένεος, τὼ Γυγαίῃ τέκε Λίμνη,
 οἳ καὶ Μήονας ἤγον ὑπὸ Τρωῶν γεγαῶτας.
 Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
 Μαιάνδρου τε ῥοάς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 870 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἠγησάσθην,
 Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱεν, ἥντε κούρη·
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 875 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
 Σαρπηδῶν δ' ἤρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.
-

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed, ut Menelaum conspexit de curru suo desilientem, abiecto animo refugit (1-37). Paulo post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli incundo; qua conditione accepta, poscit Menelaus, ut sponsio interponatur, praesente Priamo sancienda (38-110). Igitur arma depouunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111-244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore; foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245-301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus, et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302-382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383-448). Ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449-461).

Ὅρκιοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου μονομαχία.

Ἄντ' ἀρ' ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
ἦντε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἴτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
5 κλαγγῇ ταίγες πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ Κῆρα φέρουσαι·
ἦέρια δ' ἄρα ταίγες κακὴν ἔριδα προφέρουσαι·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μέννα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

10 *Εὐτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἴησιν·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.*

15 *Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,*

20 *ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.*

*Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
ἐρχόμενον προπάροισεν ὀμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
ὥστε λέων ἐχάρη, μέγαλα ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,*

25 *πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἶπερ ἂν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὣς ἐχάρη Μενέλαος, Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.*

30 *Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' ἀλεείνων.
ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,*

35 *ἄψ τ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἶλε παρειάς·
ὡς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδυν Τρώων ἀγερώχων,
δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.*

τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

*Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπεντά!
40 αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ἢ οὔτω λῶβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόπιον ἄλλων.
ἢ που καγχάλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,*

φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, σὺνεκα καλὸν
 45 εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή.
 ἢ τοιόςδε εἶόν, ἐν πορταπέροισι νέσσειν
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάροισ' ἐρήρασ' ἀγείρας,
 μιχθεῖς ἄλλοδαποῖσι, γυναιῖν' εὐειδ᾽ ἀνῆγας
 εἰς ἀπίης γαίης, νῦν ἄνδρῶν αἰχμητάων —
 50 πατρί τε σῶν μέγα πῆμα, πάλην τε παντί τε δήμῳ,
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῶν;
 οὐκ ἂν δὴ μείνεις Ἀρηίφιλον Μενέλαον;
 γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλαρῆν παρόποιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 55 ἢ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐπ' κονίησι μιγείης.
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δευδήσαντες· ἢ τί κεν ἦδη
 λάϊνον ἔασο χιτῶνα, κειῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἔκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ εἶσαν·
 60 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὧς ἐστὶν ἀτιμής,
 δεστ' εἶσιν διὰ δούροσ' ὑπ' ἀνέροσ', ὅσ' ῥά τε τέχνη
 νῆϊον ἐπτάμνησιν, ἐφέλλει δ' ἄνδρῶσ' ἐρωήν·
 ὧσ' τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νέος ἐστίν,
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χουσάης Ἀφροδίτης·
 65 οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 ὅσσα κεν αὐτοῖ δῶσαι, ἔκων δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσοι καὶ Ἀρηίφιλον Μενέλαον
 70 συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἔλὼν εὖ πάντα, γυναιῖνά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι, φιλότρητα καὶ ἄρμα πιστὰ τευκῶντες,
 ναίοιτε Τροίην ἐριβέλακον· τοὶ δὲ νεέσθω
 75 Ἄργος εἰς ἠπόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.

Ὅσ' ἔφαθ'· Ἔκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' εἰς μέσσον ἦεν, Τρῶων ἀντέρως φάλαγγας,

- μέσσον δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν!
 στεῦνται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἀνεῶ τ' ἐγένοντο
 85 ἴσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν εἶπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη,
 90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσοι καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλών εὖ πάντα, γυναικὰ τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 95 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς.
 ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 οἴσετε δ' ἄρ' ἕτερον λευκόν, ἕτερον δὲ μέλαιναν,
 Γῆ τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 105 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 μήτις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 110 λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἀριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,

ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἰζυροῦ πολέμοιο.

καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ

115 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.

Ἐκτὼρ δὲ προτὶ ἄστνυ δύο κήρυκας ἔπεμπεν,
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
νῆας ἐπιγλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρ' ἐκέλευεν

120 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίω. —

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

125 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρω· ἠ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινεν,
δίπλακα πορφυρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

130 Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρον Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὄλοοιο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἱ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπανται —

135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
τῶν δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὴν ἴμερον ἔμβαλε θυμῶ
140 ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων.
αὐτίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν,
ὠρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
οὐκ οἶη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

145 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.

- Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην,
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος,
 Οὐκαλέωσ' τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σχαιῆσι πύλῃσιν·
 150 γῆραι δὴ πτόλεμόιο πεκαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἐσθλοί, τεττίγεσσι δόκοντες, οἷτε καθ' ὕλην
 δενδρέω ἐφεξόμενοι θνα λειψύεσσαν ἐπίσιν·
 τοιοὶ ἄρα Τρώων ἠγήτορες ἦεν ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν,
 155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἐπεσπτερόεντ' ἀγόρευον·
 Οὐ νέμεσις; Τρώες καὶ ἐθνῆμιδας Ἀχαιῶς
 τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅσα ἔοικεν·
 ἀλλὰ καὶ ὡς, τοίη περ ἔειπ', ἐν νηυσὶ νέεσθω,
 160 μῆδ' ἦεν τελέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα κέποιτο.
 Ὡς δ' ἔφην· Πριάμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσσατο φωνῇ·
 δεῦρο κάρσιθ' ἔλθουσα, φίλον τέκος, ἔξεν ἐρεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πρότερον πηρός τε φίλους τε —
 οὔτι μοι αἰτή ἐσσί, θεοὶ γὰρ μοι ἀντίοι εἰσίν,
 165 οἳ μοι ἐφώρημα δ' ἠδὲ πτόλεμον πολυδάκρυον Ἀχαιῶν —
 ὡς μοι καὶ εὐνὸν ἄνδρα κελώριον ἐξονομήρης,
 ὅστις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιῶς ἀνὴρ ἠδὲ τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κέφαλή καὶ μέγιστος ἄλλοι ἔασιν·
 καλὸν δ' οὐτῶ ἔγων ὄπασ' ἴδον ὀφθαλμοσίην,
 170 οὐδ' οὐτῶ γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δία γυναικῶν·
 αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἐκνυρὲ, δεινός τε·
 ὡς ὄφελεν θανάτος μοι ἰδέσθαι κακός, ὅπποτε δεῦρο
 νίει σὸν ἐπόμην, θάλαμον γυναικῶν τε λιπεῖσαι,
 175 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ θυμολιπέτην ἐρατεινήν·
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγείνοντο· τὸ καὶ κλαίονσα τέτηκα· —
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ·
 οὐτός γ' Ἀτρεΐδης, ἐθροκρέτων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής·

180 δαῖρ' αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κρονώπιδος, εἴπατ' ἔην γα.

Ὡς φάτο· γὰρ δ' ὁ γέρον ὑγάσασα, φώνησέν τε·

ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, κραιναγέες, ὀλβιόδαιμον,

ἦ ῥά τῷ τοι πολλοὶ θεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.

ἦδη καὶ Φρυγίῃ εἰσῆλυθον ἀμπελόεσσας,

185 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας ἀελοπώλους,

λαοὺς Ὀτρέῃος καὶ Μύγδαρος ἀντιθέου,

οἳ ῥά τότε ἰσπρατέωκε παρ' ἄχθας Σαγγαρίωιο·

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίπορος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλάχθην

ἡματι τῷ, ὅτε κ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάκειραι·

190 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν, ῥοὶ εἰλίκοπερ Ἀχαιῶι.

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός·

εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ᾗδ' ἴστιν·

μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

εὐρύτερος δ' ὄμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.

195 τεύχεα μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

αὐτὸς δὲ, κτίλος ὤς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·

ἄρνειῷ μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλω,

ὅστ' οἴων μέγα πᾶν διέροχεται ἀργεννάωσ.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·

200 οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς,

ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ εὐόσης,

εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.

Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀπίσθ' ἤδα·

ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές ζεῖπες.

205 ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,

σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·

τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,

ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθε,

210 στάντων μὲν Μενέλαος ἐπείρουχεν εὐρέας ὤμους,

ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὑφαινον,

ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,

- παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος,
 215 οὐδ' ἀφαρματοεπής, ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδρεῖ φωτὶ εἰοικώς·
 220 φαίης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι, ἄφρονά τ' αὐτως·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴβι,
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν εἰοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
 225 Τοτρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραιός·
 τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἠὲς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἦδ' εὐρέας ὤμους;
 Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 230 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὦς,
 ἔστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 πολλάκι μιν ξείνισσεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἴκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 235 οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην·
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἰππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;
 240 ἢ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν,
 νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ', ἃ μοί ἐστιν;
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἦδη κατέχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. —
 245 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν φέρον ὄρκια πιστά,
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκόῳ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινὸν

κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

ὥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

250 Ὅρσεο, Λαομεδοντιάδη! καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
εἰς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγχείησι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·

255 τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα· τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος εἰς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις,
260 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
τῶ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοιנד' ἔχον ὠκέας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοῦς,
265 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ὦρνοντο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κῆρυκες ἀγαυοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

270 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἧ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωροτο,
ἄρονῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κῆρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.

275 τοῖσιν δ' Ἄτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχών·

Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Ἥελίος θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυσσον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,

280 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά·
εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,

αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 285 Τρωῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦντιν' εἴοικεν,
 ἦτε καὶ ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 290 ἀντάρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἴνεκα ποινῆς,
 αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχίω.

Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχου ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δενομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 295 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
 ἔκχεον, ἦδ' εὐχότο θεαῖς αἰγιγενέτησι·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρωῶν τε·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι!
 ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρηα πημῆνειαν,
 300 ὧδέ σφ' ἀγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὄδε εἶνος,
 αὐτῶν, καὶ ταυῶν, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.

Ὡς ἔφρα· οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραιάειε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον εἶπεν·

Κέκλυτέ μεν, Τρωῶες καὶ εὐνοήμιδες Ἀχαιοί·
 305 ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠρεμώεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ οὐπω κλήρομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν Ἀρηϊφίλω Μενελάω·
 Ζεὺς μὲν που τόγχε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπποτέρω θανάτῳ τέλος πεπραγμένον ἐστίν.

Ἦ ἄε, καὶ ἐς δίφρον ἄρας θέτο ἰσόθροος φῶς·
 310 ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠγία τεῖνεσσι ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀγκήνωρ περιμαλλέα βήσατο δίφρον·
 τὼ μὲν ἄρ' ἀμαρῶσαι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,

Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 315 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, ἀντάρ ἔπειτα

κλήρους ἐν κνήῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἰλόντες,
 ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεαῖσι δὲ χεῖρας ἀνίσχον·
 ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

- 320 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστα, μέγιστα!
 ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρνια πιστὰ γενέσθαι,
 Ὡς ἄρ' ἔφρα· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 325 αἶψ' ὀρόων· Πάριος δὲ θεῶς ἐκ κλήρος ἔθρουσεν.
 οἱ μὲν ἄπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστιο
 ἵπποι ἀρσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκαιτο.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὄμοισιν ἐδάσατο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΰκόμοιο.
 330 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησις ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυραῖσις ἀκρονίας·
 δεύτερον αὖ θώρημα περὶ στήθεσσις ἔδυσεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμασε δ' αὐτῶ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 335 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα πάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνήην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριω· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφις ἀρήρει.
 ᾧς δ' αὐτως Μενέλαος Ἀργείας ἄντα ἔδυνεν.
 340 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτρωθεν ὀμίλον θωρήχθησαν,
 εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχάωντο,
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβας δ' ἔχεν εἰσοράωντας
 Τρωᾶς θ' ἵπποδάμοις καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμαρτυρῶ ἐνὶ χώρῳ,
 345 σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτῆοντε.
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος πρᾶξει δολεχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἄτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντεσ' εἴσην,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκῶν· ἀνεγνώμφθη δὲ οἱ αἰχμῇ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρυντο χαλκῶ

- 350 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.
- 355 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
- 360 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρείδης δ' ᾄμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
- 365 Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἦϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
- Ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἰπποδασείης,
- 370 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἰμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
 ὃς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νῦ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
- 375 ἦ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοῶς Ἴφι κταμένοιο·
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ὃ ἄψ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων
- 380 ἔγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήραξ' Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καδ δ' εἰς ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηώεντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανεν

- πύργῳ ἐφ' ὑψηλῶ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.
 385 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
 γρηῖ δὲ μιν εἰκνῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν,
 εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·
 390 Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
 κείνος ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαιῆς
 ἄνδρὸ μαχησάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἥε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
 395 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρῖνεν·
 καὶ ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῆν,
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
 400 ἣ πῆ με προτέρῳ πολίων ἐνναιομενάων
 ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερῆν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 405 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου·
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσι ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἴζυε, καί ε' φύλασσε,
 εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.
 410 κείσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι — νεμεσσήτὸν δέ κεν εἶη —
 κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχρ' ἄκριτα θυμῶ.
 Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·
 μή μ' ἔρεθε, σχετλίη! μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 415 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα,
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.

Ὦς ἔφατ'· ἴδδειςεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαινοῶ,
 420 σιγῆ· πάσας δὲ Τρωῶς λάθην· ἤρχε δὲ δαίμων.

Αἶ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμος περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα πρᾶπαντο,
 ἢ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 τῆ δ' ἄρα δῖφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίαπε μύθῳ·

Ἦλυθες ἐκ πολέμου — ὡς ὄφελος ἀντόθ' ὀλέσθαι,
 ἀνδρὶ δαμεις κρατερῶ, ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 430 ἦ μὲν δὴ κρίν γ' εὐχέ' Ἀρηίφιλον Μενελάου
 σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαί Ἀρηίφιλον Μενέλαον,
 ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον! ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 πᾶνσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσει θυμὸν ἐνιπτε!
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
 440 κεῖνον δ' αὐτίς ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὤδε ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν·
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἔρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,

445 νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εἰνῆ·
 ὡς σεο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.

Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοςδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἀκοιτις·
 τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.

Ἄτρείδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα, θηροῖ βοικῶς,
 450 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

δειξαι Ἀλέξανδρον τότε Ἀρηιφίλω Μενελάω.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκένθανον, εἴ τις ἴδοιτο.
 Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο Κηρὶ μελαίνῃ.

455 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδαροι ἠδ' ἐπίκουροι.
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἀρηιφίλου Μενελάου·

ὑμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτιθέμεν, ἦντιν' ἔοικεν,

460 ἦτε καὶ ἰσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.

Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης· ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

Quum ex foedere Helena Achivis reddenda, infestaeque acies dirimendae essent, superato Paride, Iuno in concilio deorum indignabunda, ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorquet, ut ipsi concedat Ilii excidium (1-49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio, ut iacta in Menelaum sagitta pacem conturbet, ac novam bellandi causam seret (50-104): at non letali vulnere percussum Menelaum accessit medicus curat Machao (105-219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemnon caeteras Achivorum obit; nonnullorum, ut Idomenei, Aiacum, Nestoris, qui iam in prociectu stabant, alacritatem laudans; aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220-421). Quo facto, praelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caelesque fiunt mutuae (422-544).

Ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνονος ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ πᾶρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
 χρυσέω ἐν δαπέδω, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
 νίκτωρ ἐφροχόει· τοὶ δὲ χρυσεὶς δεκίεσσιν

- δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 5 αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην
 κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 Δοιαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι, εἰσορόωσαι
 10 τέρπεσθον· τῷ δ' αὐτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει·
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν Ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 15 ἢ ὃ αὐτίς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν
 ὄροσμεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
 20 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησῖαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 25 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρῶσα μόγῳ! καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούση, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
 Ἴλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύγ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
 35 ὤμῳν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας,
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω

- σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
- 40 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάσιν,
 μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
- 45 καιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τάων μοι πέρι κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἰρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδενέτο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
- 50 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται πέρι κῆρι·
 τάων οὔτοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.
- 55 εἶπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν, ὅθεν σοί·
 καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
- 60 ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
 κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
- 65 ἐλθεῖν εἰς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
- Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 70 Αἴψα μάλ' εἰς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς

ἄρξασι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα.

75 οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
ἢ νάντησι τέρας, ἢ ἐ στρατῶ εὐρεῖ λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δά τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴσνται·
τῶ εἰκνῖ' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
καδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόοντας

80 Τρωῶας θ' ἵπποδάμοις καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
ὦδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ἼΗ ῥ' αὐτίς πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

85 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἢ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσαθ' ὄμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῶι αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφύροι.
εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

90 ἴσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερῶι στίχῃς ἀσπιστάωσ
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο θόάων.
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἼΗ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρονος·
τλαίης κεν Μενελάω ἐπιπροάμεν ταχὺν ἰόν·

95 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῆδος ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτά παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἷ κεν ἴδη Μενελάου Ἀρήϊον Ἀτρείος υἱὸν
σῶ βέλει δμηθέντα, πύρῃς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

100 ἀλλ' ἄγ', οἷστευσον Μενελάου κνδαλίμοιο·
εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Ἀνικυγενεῖ κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξω κλειτὴν ἀκατόμβην,
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῶ δὲ φάειναις ἄφροσι πεῖθεν.
105 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐξοον, ἰθάλου αἰγῆς

ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ·
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
 110 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
 πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
 115 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον Ἀρήϊον Ἄτρεος υἱόν.
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα, πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἴψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὄιστόν,
 εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 120 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρῆν μὲν μαζῶν πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
 125 λίγξε βίος, νευρῇ δὲ μὲγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' ὄιστός
 ὄξυβελῆς, καθ' ὄμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἄγελείη,
 ἧ τοι πρόσθε σταῖσα, βέλος ἔχεπενκὲς ἄμυνεν.
 130 ἧ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἐέργει μνῖαν, ὅθ' ἠδεῖ λέξεται ὕπνω·
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ·
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὄιστός·
 135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλον ἠρήρειστό,
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔριμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
 ἧ οἱ πλεῖστον ἔρυστο, διαπρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' ὄιστός ἐπέγραψε χροά φωτός·

- 140 ἀντίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίγνη
 Μηονίς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἵππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ
 εὐφυέες, κνήμαί τ' ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.
 Ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 150 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
 ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
 ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
 τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 155 Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
 οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
 ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἱμὰ τε ἀρνῶν,
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν!
 160 εἶπερ γάρ τε καὶ ἀντίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν,
 ἔκ τε καὶ ὄψε τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι, γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰρή,
 165 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο,
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσεῖησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν,
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι αἶνον ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 170 αἶ κε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο·
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδάψιον Ἄργος ἰκοίμην.
 ἀντίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν

- Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ' ὄστέα πύσει ἄρουρα,
 175 κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
 καὶ κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηγορούντων,
 τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·
 180 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 σὺν κεινῆσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὧς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν!
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 185 οὐκ ἐν καιρίῳ· ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
 Τὸν δ' ἀπαμβιβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 αἱ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·
 190 ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινώων ὀδυνάων.
 Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
 Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
 195 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 200 παπταίνων ἦρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκῃς ἐξ ἵπποβότοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη! καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 205 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.

- Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν·
 βᾶν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 210 ἀλλ' ὅτε δῆ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 βλήμενος ἦν — περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 κνκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς —
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἔλκεν ὄϊστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
 215 λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἣδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὄϊστός,
 αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδὼς
 πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 220 Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 οἱ δ' αὐτίς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρις.
 Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 225 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κνδιάνειραν.
 ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
 τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὀππότε κέν μιν
 230 γυῖα λάβη κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα·
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 καὶ ῥ' οὗς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς!
 235 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός·
 ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γῦπες ἔδονται·
 ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νῆεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 240 Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
 τοὺς μάλα νεικείσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

- Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὗ νυ σάβεσθε;
 τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἦντε νεβροί;
 αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 245 ἔστα᾽, οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
 ὧς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ', αἶ κ' ὑμῖν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;
 250 Ὡς ὄγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺν εἴκελος ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
 255 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυνκῶλων,
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
 ἠδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πῖειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεται εἶναι!
 265 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠύδα·
 Ἄτρεΐδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσά·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι ἔχευαν
 270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ'· Ἄτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῶν δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 275 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ,

- ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ', ἄνευθεν ἔοντι, μελάντερον, ἤντε πίσσα,
 φαίνεται Ἴον κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
 ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 280 τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσι Διοτρεφέων αἰζηῶν
 δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 285 Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορε χαλκοχιτώνων,
 σφῶϊ μὲν — οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν — οὕτι κελεύω·
 αὐτὸ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον Ἴφι μάχεσθαι.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 290 τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 Ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
 ἐνθ' ὄγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
 οὓς ἐτάρους στέλλοντα, καὶ ὄτρύνοντα μάχεσθαι,
 295 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
 Αἴμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
 ἵππησας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
 ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
 300 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
 ἵππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 σφοῦς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὀμίλῳ·
 Μηδέ τις, ἵπποσύνη τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθώς,
 οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 305 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὄχεων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
 ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐχοντες.

310 Ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

᾽Ω γέρον, εἴθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη·

315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὡς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἄτρεΐδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὡς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν.

320 ἀλλ' οὕπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἰκάνει.

ἀλλὰ καὶ ὡς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἧδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο

325 ὀπλότεροι γεγάασι, πεποιθήσιν τε βίηφιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἄτρεΐδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὖρ' υἱὸν Πετεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον,
ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·
αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·

330 πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,

ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
ἔστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

335 Τρώων ὀρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.

τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

᾽Ω νιὲ Πετεῶο, Διοτρεφῆος βασιλῆος,
καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον!

340 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφῆστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;

σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε, μετὰ πρώτοισιν ἔοντας
ἑστάμεν, ἧδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.

πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,

- ὄππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιῶν.
 345 ἔνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
 οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον.
 τῶν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοῖατο νηλεῖ χαλκῶ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 350 Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; — ὄππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἰπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξιν Ἄρηα,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλησθα, καὶ αἰ' κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 355 Τρώων ἰπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.
 Τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
 360 οἶδα γὰρ, ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἦπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἄ, τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.
 Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 365 εὔρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 ἕσταότ' ἐν θ' ἰπποῖσι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ' δὲ οἱ ἕστηκε Σθένελος, Καπανηῖος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νεΐκεσσαν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 370 ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, ἰπποδάμοιο,
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὧδε φίλον πτωσκάζεμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηϊοῖσι μάχεσθαι·
 ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 375 ἦντησ', οὐδὰ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἄμ' ἀντιθέω Πολυνεΐκῃ, λαὸν ἀγείρω,

- οἳ ῥα τότε ἑστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
- 380 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντ', ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἄσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον, λεχεποίην·
ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπι Τυδῆ στείλαν Ἀχαιοί.
- 385 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κινήσατο Καδμείωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
ἐνθ' οὐδὲ, ξεινός περ ἐὼν, ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μῶνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
ἀλλ' ὄγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
- 390 ῥηιδίως· τοίη οἳ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμειῖοι, κέντορες ἵππων,
ἄψ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἠγῆτορες ἦσαν,
Μαίων Αἰμονίδης, ἐπειείκελος ἀθανάτοισιν,
- 395 υἱὸς τ' Ἀντοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
πάντας ἐπεφν', ἕνα δ' οἷον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαίων ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἦεν Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
- 400 γείνατο εἶο χέρηα μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω.
Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἄτρεΐδη, μὴ ψεύδῃ, ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
- 405 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἶλομεν ἑπταπύλοιο,
πανρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος Ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῆ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
- 410 τῶ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθάδε τιμῆ·
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Πῆλας.

τέττα, σιωπῆ ἦσο, ἔμῳ δ' ἐπιπείθεο μύθοσ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ὄτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

415 τούτω μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δηώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἰρήν·

τούτω δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

420 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
 ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
 ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·

πόντω μὲν ταπρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

425 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
 κυρτὸν ἐὼν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην·

ὣς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 πωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος

ἠγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν — οὐδέ κε φαίης

430 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν —
 σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν

τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.

Τρῶες δ', ὥστ' ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

435 ἄζηχῆς μεμακνῖαι, ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν·

ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.

οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,

ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· πολὺκλητοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες.

ᾠρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

440 Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμανῖα,
 Ἄρεος ἀνδροφόνιο κασιγνήτη ἑτάρῃ τε·

ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω,

445 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 450 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὡς δ' ὅτε χεῖμαρῶροι ποταμοί, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 455 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
 ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 460 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφῆνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 465 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λεληημένος, ὄφρα τάχιστα
 τεύχεα συλήσειε· μίννυθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγῆνωρ,
 πλευρά, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 470 ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῶ δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δέ, λύκοι ὡς,
 ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερόν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ,
 475 Ἰδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ιδέσθαι
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μίννυθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

- 480 πρῶτον γάρ μιν ἴοντα βάλε στῆθος, παρὰ μᾶζον
 δεξιόν· ἀντικρὺν δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν. ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἰγίρος ὥς,
 ἣ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκει,
 λείη, ἀτάρ τε οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
- 485 τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἶθωνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἣ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας Διογενῆς. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ,
- 490 Πριαμίδης, καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὄξεϊ δουρί.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῶ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
- 495 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ,
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἷον Πριάμοιο νόθον βάλε, Δημοκόωντα,
- 500 ὃς οἱ Ἄβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων.
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς, ἐτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
 κόρσην· ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
- 505 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἄργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
 ἴθυσαν δὲ πολὺν προτέρω. — Νεμέσησε δ' Ἀπόλλων,
 Περγάμου ἐκ κατιδών, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρις
- 510 Ἄργείοις· ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος,
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο,
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.

Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 515 ὄρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
 ἐρχομένη καθ' ὀμίλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδησεν.
 χειμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρῖόντι,
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 520 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει.
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρισ ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνεύων. ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
 525 Πείροος· οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγχιμόλον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 530 ἐσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξύ,
 τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι,
 Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ, μέγαν περ ἔόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανόν,
 535 ὄσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 ὡς τῷγ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
 ἦτοι ὃ μὲν Θρηκῶν, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
 540 ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὄξει χαλκῷ
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
 χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἡματι κείνω
 πρηγνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ε.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducentis, praesidio ferocissimus (1-94). Sed ipse a Pandaro vulneratus, etiam vehementius saevit in hostes (95-166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Aeneae curru pugnantem, interficit (167-296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297-310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311-351). Venus, ab Iride educta, curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352-431). Aeneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo, et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432-460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461-518). Nec segnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paullatim Achivi (519-710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711-777): ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778-863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864-909).

Διομήδους ἀριστεία.

Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλὸς μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαϊέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
5 ἀστέρ' ὀπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅσπε μάλιστ' α
λαμπρὸν παμφαίνησι, λελουμένος Ὀκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαΐην ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·
ᾤρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,
10 ἱεὺς Ἡφαίστοιο· δύο δέ οἱ νιέες ἦστην,

- Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἶδότε πάσης.
 τῷ οἱ, ἀποκριθέντε, ἐναντίω ὀρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος·
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκὴ
 ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε Κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.
 25 ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος νίος,
 δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος,
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλανκῶπις Ἀθήνη
 30 χειρὸς ἔλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
 Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα!
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν εἰάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
 35 Ὡς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόντι Σκαμάνδρῳ.
 Τρῶας δ' ἐκλίναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἠγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίον μέγαν, ἔκβαλε δίφρον.
 40 πρῶτον γὰρ στρεφθέντι μεταφρένων ἐν δόρῳ πῆξεν,
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνοτος νίον,
 Βῶρον, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβόλακος εἰληλούθει.

45 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῶ
 νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλενον θεράποντες.

Τῖόν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
 50 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τάτε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαί, ἧσιν τοπρὶν γ' ἐκέκαστο·

55 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἤριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονας υἱόν,
 60 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
 τεύχειν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἵσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέροντο,
 οἱ τ' αὐτῶ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἤδη.

65 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκῆ.
 γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 70 ὃς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανώ,
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾗ.

τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρὶ·
 ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 75 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

Εὐρύπυλος δ' Εὐναιμονίδης Ἰψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμον Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δήμῳ·

τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
80 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον,
φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.

αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

85 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετεΐη,
ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.

θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἰοικῶς
χειμάρρῳ, ὅστ' ὤκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·

τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,

90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,

ἔλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·

πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἵζηῶν·

ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες

Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἔόντες.

95 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

θῦνοντ' ἅμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,

αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,

καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον,

θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὄϊστός,

100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Ὅρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων!

βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ εἴ φημι

δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερόν βέλος, εἰ ἔτεόν με

105 ὤρσεν ἄναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,

ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιϊν καὶ ὄχεσφιν

ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν·

Ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδῃ! καταβήσεο δίφρον,

110 ὄφρα μοι ἐξ ὠμοιο ἐρύσσης πικρὸν ὄϊστόν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,

πὰρ δὲ στάς βέλος ὠκὺ διαμπερές ἐξέρυσ' ὤμον·

αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

δὴ τότε ἔπειτ' ἤρᾱτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

115 Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρουτώνη,
εἵποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δηῖον ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
δοῦς δέ τε μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μὲ φησιν

120 δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

125 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρῷιον ἦκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἰππότα Τυδεύς·
ἀγλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἦ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τῶ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

130 μήτι σὺ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἶ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὄξεϊ χαλκῶ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τυδεΐδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·

135 καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
δὴ τότε μιν τρεῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,
ὄν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῶν ἐπ' εἰροπόκοις οἵεσσι
χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσῃ·
τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,

140 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·

αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθύης ἐξ ἄλλεται αὐλῆς·
ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.

Ἐνθ' ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Ἵπείρονα, ποιμένα λαῶν·

145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον

πληξ'· ἀπὸ δ' ἀρχένος ὤμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ ναίου.
 τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύϊδον,
 νείας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·

150 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 ἀλλὰ σφεας κρατερός Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος νίε,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γῆραι λυγρῶ,
 υἷον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.

155 ἐνθ' ὄγε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λειπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
 δέξατο· γηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

Ἐνθ' νείας Πριάμοιο δύνω λάβε Δαρδανίδαο,
 160 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 ὡς δὲ λέων ἐν βοῦσι θορῶν ἐξ ἀρχένα ἄξη
 πόρτιος ἠὲ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενιάων·
 ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἷος
 βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·

165 ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.

Τὸν δ' ἴδεν Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν·
 βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·

170 στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἤνδα·

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἷστοί,
 καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
 οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέογ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
 ἀλλ' ἄγε, τῶνδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χειῖρας ἀνασχών,

175 ὅστις ὄδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 εἰ μὴ τις θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
 ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἷός·
 180 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,

- Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἶσκω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
 ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεός ἐστιν.
 εἰ δ' ὄγ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδείος υἱός,
 185 οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
 ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμος,
 ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
 δεξιόν, ἀντικρὺν διὰ θώρηκος γυάλιοι·
 190 καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῆϊ προϊάψειν,
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ πον ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοί, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι
 ἑστᾶσι, κρῖ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον αιχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα,
 200 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην — ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν —
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 205 τόξοισιν πίσυρος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἄτρείδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκὲς αἰμ' ἔσσευα βαλῶν· ἦγειρα δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 210 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορι δίῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφὲς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,

- 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαινωῖ ἐν πυρὶ θείην,
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 μῆ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ τῷ δ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 220 ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσο, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὐτε
 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῆδος ὀρέξῃ.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 230 Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵππω·
 μᾶλλον ὑφ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσετον, εἴπερ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
 235 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
 αὐτῷ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσση μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σύγ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππω,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὄξεϊ δουρί.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 240 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
 τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος, Καπανηΐος ἀγλαὸς υἱός,
 αἴψα δὲ Τυδείδῃν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῶν κεχαρισμένε θυμῶ,
 ἄνδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 245 Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεταὶ εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαν
 εὐχεταὶ ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ οἴ' ἐστ' Ἀφροδίτη.

ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μῆδέ μοι οὕτω
250 θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·
μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·

255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτως
ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ εἶα Παλλὰς Ἀθήνη·
τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσετον ὠκίεσ ἵπποι
ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησιν.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ,
ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκίεας ἵππους
αὐτοῦ ἐρυνκακίειν, ἐξ ἄντυγος ἠνία τεῖνας·

Αἰνεῖο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
δῶχ', υἱὸς ποιήν Γανυμήδεος· οὐνεκ' ἄριστοι
ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠελίον τε.

τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·

270 τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
τούς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τὰ δὲ δὴ Αἰνεῖα δῶκεν, μήστωρε φόβοιο·
εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

275 τὰ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκίεας ἵππους.
τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδεός υἱέ,
ἧ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἷστός·
σὺν αὐτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.

280 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπίεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄσσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἴω

285 θηρὸν εἶτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·

ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἴω

πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα·

αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

290 Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυεν Ἀθήνη

οἶνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνήν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,

αἶχμη δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ,

295 αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι

ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,

δείσας μήπως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὣς ἀλκὴ πεποιθώς·

300 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃ,

τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,

σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ

Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,

οἴοι νῦν βροτοί εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

305 τῷ βάλεν Αἰνεῖαο κατ' ἰσχίον, ἐνθα τε μηρὸς

ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δὲ τὴ μιν καλέουσιν·

θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντα·

ᾧσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἤρως

ἔστη γνῦξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ

310 γαίης· ἀμφὶ δὲ ᾗσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυπεν.

Καί νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,

εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγκίστη τέκε βουκολέοντι·

ἀμφὶ δὲ ὄν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκῷ·

315 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμ' ἐκάλυπεν,

ἔρκος ἔμεν βελέων, μήτις Δαναῶν ταχυπόλων

χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἡ μὲν εἶον φίλον υἷον ὑπεξέφερον πολέμοιο·
 αὐδ' υἷος Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν
 320 τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

ἄλλ' ὄγε τοὺς μὲν εἶους ἤρυνκαε μώνυχας ἵππους
 θόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας·
 Αἰνεῖαιο δ' ἐπαῖξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 325 δῶκε δὲ Δηϊπύλω, ἐτάρω φίλω, ὃν περὶ πάσης
 εἶεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 σηνεὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαννέμεν. αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβάς, ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 αἴψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,

330 ἐμμεμαῶς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπαύχετο νηλεῖ χαλκῷ,
 γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεῶων
 τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσι,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ, οὔτε πτολίπορθος Ἐννώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,

335 ἐνθ' ἐπορευόμενος μεγαθύμου Τυδέος υἷος,
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὄξει δουρὶ
 ἀβληχρῆν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν,
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον ἀνταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,

340 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον·
 [τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.]

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ εἶο κάββαλεν υἷον·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων

345 κνανέη νεφέλη, μήτις Δαναῶν καχύνπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Εἶκε, Διὸς θυγάτερ, πολέμου καὶ δηϊοτῆτος·
 ἦ οὐχ ἄλις, ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπέυεις;
 350 εἰ δὲ σύγ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἶα

ριγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο, τείρετο δ' αἰνῶς.
τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴνεμος ἔξαγ' ὀμίλον,
ἄχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροῶα καλόν.
355 εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
ἡμενον· ἡέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
ἡ δὲ γνῦξ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιῳ φίλοιῳ,
πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·

Φίλε κασιγνήτε, κόμισαί τέ με, δός τέ μοι ἵππους,
360 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἴκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ,
Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
365 πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἠρία λάζετο χερσίν·
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντες πετέσθην.
αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις,
λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
370 ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτει Διώνης δι' Ἀφροδίτη,
μητρὸς εἴης· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραγιῶνων
μαψιδίως, ὥσει τι κακὸν ῥέζουσας ἐνωπῆ;
375 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
οὔτά με Τυδεὸς υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνεΐαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺν φίλτατός ἐστιν.
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
380 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δία θεάων·
τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

- 385 τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἄλωῆος, δῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δεσμοῖ·
 χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νῦ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητροιή, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
- 390 Ἐρμεία ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα,
 ἦδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.
 τλῆ δ' Ἡρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρώωνος
 δεξιτερόν κατὰ μαζὸν οἷστῶν τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
- 395 τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὤκυν οἷστόν,
 εὐτ' ἔμιν ὠντὸς ἀνῆρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 ἀντάρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· ἀντάρ οἷστός
- 400 ὦμῳ ἐνὶ στιβαρῶν ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν·
 τῶν δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθειτ' αἴσυλα ῥέζων,
 ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
- 405 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δηναίος, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.
- 410 τῶν νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν,
 φραζέσθω, μήτις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται·
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
 ἐξ ὕπνου γούωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
- 415 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἰπποδάμοιο.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνηαι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 αἱ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρη,

- κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 420 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅ,τι κεν εἶπω;
 ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιείσα
 Τρῶσιν ἅμ' ἐσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησεν,
 τῶν τινα κάρρ' ἔζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
 425 πρὸς χρυσῆν περόνη καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην·
 Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
 ἀλλὰ σὺ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἄρηι θεῶν καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνεΐαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 τρις μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
 τρις δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 440 Φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
 ἴσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φύλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 445 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
 Περγάμῳ εἶν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·
 ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκίοντό τε κύδαινόν τε.
 αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 450 αὐτῶ τ' Αἰνεΐα ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλα Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 δῆλον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας

- ἀσπίδας ἐγκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
 δὴ τότε θούρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 455 Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα!
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
 Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χειρ' ἐπὶ καρπαῖ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῶ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
 460 Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ.
 Τρωὰς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὄτρυνε μετελθών,
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θεῶ ἡγήτορι Θρηκῶν·
 νιάσι δὲ Πριάμοιο Διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 ὦ νιεῖς Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος,
 465 ἐς τί ἐτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐποιοιτῆσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ, ὄντ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δῖῳ,
 Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
 ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.
 470 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δῖον·
 Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἢδ' ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
 475 τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι,
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἐνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἤκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπι δινῆεντι·
 480 ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἷόν,
 καὶ δὲ κτήματα πολλά, τάτ' ἔλδεται, ὃς κ' ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὡς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἶόν κ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοιεν·
 485 τὴν γ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι.

μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ὑμήν.

490 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
 ἀρχοὺς λισσομένω τηλεκλητῶν ἐπικούρων,
 πωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· δάκε δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

495 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ἄχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱεράς κατ' ἀλωάς,

500 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρίνη, ἐπειγομένων ἀνέμων, καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέροντο κονισάλω, ὃν ἔα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,

505 ἄψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες·
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρώεσσιν ἀρήγων,
 πάντος' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραιαίνεν ἐφετμᾶς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει

510 Τρωσὶν θυμὸν ἐγειῖραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλάδ' Ἀθήνην·
 οἰχομένην· ἢ γὰρ ἔα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.

Αὐτὸς δ' Αἰνεΐαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.

Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,

515 ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῖα.

Τοὺς δ' Αἴαντε δύνω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 520 ὄτρυνον Δανᾶοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

- οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς·
 ἀλλ' ἔμενον, νεφέλησιν ἰοικότες, ἄστε Κρονίων
 νηγεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν
 ἀτρέμας, ὄφρ' εὔδησι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 625 ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιόεντα
 πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
 ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 Ἄτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 630 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἧὲ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
 Ἥ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰεΐω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 635 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
 τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἠ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός·
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασεν.
 640 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐνθ' αὐτ' Αἰεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε·
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη ἐνὶ Φηρῆ,
 ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 645 Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης·
 ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 650 τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἄτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω,
 ἀρνημένω· τὼ δ' ἀνθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἶω τώγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῆσιν

555 ἔτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
 τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὄξεϊ χαλκῶ·
 τοίω τὼ χεῖρεσιν ὑπ' Αἰνεῖαιο δαμέντε

560 καππεσέτην, ἐλάτησιν εὐικότες ὑψηλῆσιν.

Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηίφιλος Μενέλαος·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορνυμένος αἴθοπι χαλκῶ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνεῖαιο δαμείη.

565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμον Νέστορος υἱός·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν,
 μήτι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
 τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὄξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι·

570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Αἰνεῖας δ' οὐ μείνε, θεός περ ἐὼν πολεμιστής,
 ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τὼ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·

575 αὐτῶ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην.

Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἀρηί,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἑσταότ' ἐγχεῖ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.

580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἠνίοχον θεράποντα,
 ἑσθλὸν Ἀτυμνιάδην — ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους —
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία λευκὸν ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·

585 αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
 κύμβαχος ἐν κονίησιν, ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους·
 δηθὰ μάλ' ἐστήκει — τύχε γὰρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης —
 ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίησιν.

- τοὺς δ' ἴμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἦλασ' Ἀχαιῶν.
 590 Τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὄρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐννώ·
 ἢ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
 Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
 595 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
 600 ὡς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
 ὦ φίλοι, οἷον δὴ θανμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν!
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἕοικώς.
 605 ἀλλὰ πρὸς Τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.
 ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθον αὐτῶν.
 ἐνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 610 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἄμφιον, Σελάγου νιόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
 ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ Μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμὸν τε καὶ νῆας.
 615 τὸν ῥα κατὰ ζώστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας,
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὄξεα, πᾶμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.
 620 αὐτὰρ ὁ λάξ προσβὰς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὄμοιῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσιν.

δεισε δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
οἱ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
625 οἳ δ', μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανόν,
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη·

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧν τε μέγαν τε,
ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι Μοῖρα κραταιή.

630 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι, μάχης ἀδαήμονι φροτί;

635 ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.

ἀλλ' οἷόν τινά φασὶ βίην Ἡρακλεΐην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα, θυμολέοντα!

640 ὃς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἐνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς.

σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,

645 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίας, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἴδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἤδα·

Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἰλιον ἰρήν,
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανού Λαομέδοντος,

650 ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμάντα
εὐχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπάλω.

655 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλιον ἔγχος
Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δούρατα μακρὰ

ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὁ μὲν βάλεν ἀνχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπέρης ἦλθ' ἀλεγεινῆ·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχει μακρῷ
 βεβλήκειν· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμῶωσα,
 ὄστέω ἐγχριμφθεῖσα, πατήρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησεν,
 μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 670 τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὄγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
 675 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὄξεϊ χαλκῷ·
 τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ὄγε Κοίρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
 Ἄλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε Πρύτανίν τε·
 καὶ νῦ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,

680 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 685 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον! ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγες
 νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 εὐφρανεῖν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 690 ἀλλὰ παρήϊξεν, λελιημένος, ὄφρα τάχιστα

ὤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διοὶ ἑταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγαῖ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλιον ὥσε θυράζε
695 ἴφθιμος Πελάγων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αὐτὶς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαιο
ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῆ
700 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἑκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος Ἄρης;
705 Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
ὃς ἔ' ἐν Ἐτλῇ ναίεσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
710 ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.

Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη,
715 ἦ ἔ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὔτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
720 ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύνκλα,
χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέω ἄξονι ἀμφίς.
τῶν ἦτοι χρυσῆ ἴτυς ἀφθιτός, αὐτὰρ ὑπερθεῖν

- 725 χάλκε' ἐπίσσωτρα, προςαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·
 δίφρος δὲ χρυσίοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πάλειν· ἀντάρ ἐπ' ἄκρῳ
- 730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
 κάλ' ἔβαλε, χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανθὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
- 735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντη φόβος ἴστεφάνωται·
- 740 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλήκῃ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκὴ·
 ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ, δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων προλύεσσ' ἀραρυῖαν.
- 745 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θεῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 ἀντόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
- 750 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἣδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντροηνεκέας ἔχον ἵππους·
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
- 755 ἐνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζη Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὀσδάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἔμοι δ' ἄχος· οἱ δὲ ἐκῆλοι
 760 τέρονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐτίνα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγνῖα μάχης ἐξ ἀποδίωμαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 765 ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
 ἦ εἰ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μᾶστιξεν δ' ἵππους· τῶ δ' οὐκ ἄκοιτε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

770 ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἦμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην Ἴξον, ποταμῶ τε ῥέοντε,
 ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀντέειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βᾶτην, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῖαι.

780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
 ἦ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἐνθα σταῖσ' ἦῦσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
 ὃς τόσον ἀνδῆσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοῖ!
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων

790 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ εἰδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.

Ὡς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τόνγε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἄσπίδος εὐκύνκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·
 ἂν δ' ἴσχωρ τελαμῶνα, κελαινεφές αἶμ' ἀπομόργνυ.
 ἵππειόν δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο, φώνησέν τε·

800 Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς·
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·

805 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον·
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὡς τοπάρως περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα.
 [ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.]

σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
 810 καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι.
 ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυκεν,
 ἦ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
 815 γινώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγίοχοιο·
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·
 ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
 οὐ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

820 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὄξει χαλκῷ.
 τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

825 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

- μήτε σύγ' Ἄρηα τόγῃ δειδίθι, μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίῃ τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπ' Ἄρηϊ πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
- 830 τόψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζοο θοῦρον Ἄρηα
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον·
 ὃς πρῶην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἑρῆ στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
- 835 Ὡς φασμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμανῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
- 840 λάξετο δὲ μᾶστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν δ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἷον·
 τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος· ἀτὰρ Ἀθήνη
- 845 δῦν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
 Ὡς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
 ἀτὰρ ὁ βῆ ἔ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
- 850 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνία θ' ἵππων,
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλέσθαι·
 καὶ τόγῃ χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὥσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
- 855 δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νεῖατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·
 τῆ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψεν·
 ἐκ δὲ δῆρου σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
- 860 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι.

ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρωᾶς τε,
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται αἴηρ,
 865 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο·
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
 870 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζη ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.
 875 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
 οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,
 880 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδήλον·
 ἦ νῦν Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·
 885 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
 αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἕα χαλκοῖο τυπῆσιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 μήτι μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
 890 ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε·
 μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῆ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
 τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.

895 ἄλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' αἰδήλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐκέρτερος Οὐραγιῶνων.

Ῥε φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.

900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
 ὑγρὸν εἶον· μάλα δ' ὤκα περιστρέφεται κυκώοντι·
 ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

905 τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσεν·
 πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο, κύδει γαίῳν.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη,
 παύσασαι βροτολογίον Ἄρην ἀνδροκτασιῶων.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ζ.

Troianorum acie in fugam inclinante, Helenus vates Hectorem hortatur, ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1-101). Ergo is, celeriter restituto proelio, perguit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione, dextras iungunt (102-236). Hecuba et ceterae matronae, de Hectoris et procerum Troianorum consilio, peplum in aedem Minervae inferunt, votaue pro salute patriae nuncupant (237-311). Interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312-368): uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet, atque ultimum alloquitur (369-502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503-529).

Ἐκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.
 Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,

ἀλλήλων ἴθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
 μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

5 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
 υἱὸν Ἐϋσσώρον, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.

τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 10 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
 ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·

15 πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῶ ἐπι οἰκία ναίων.
 ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶνγε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 αὐτόν, καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
 ἔσκεν ὑψηλὸχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν·
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε Νύμφη
 νῆϊς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳνι.

Βουκολίῳν δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
 πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δέ εἰ γείνατο μήτηρ·

25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῆ,
 ἣ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάουε γείνατο παῖδε·
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἄστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκῶσιον ἐξενάριξεν
 ἐγχεῖ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.

Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῶ
 Νεστορίδης· Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ραῖε δὲ, Σατνιόεντος εὐρῥεΐταιο παρ' ὄχθας,

35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρωε
 φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

- Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἔλ'. ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ,
 ὄζω ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα.
 40 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶϊ, αὐτὸ μὲν ἐβήτην
 πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηγῆς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα· παρ δέ οἱ ἔστη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 45 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·
 Ζώγρει, Ἀτρείος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 50 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμελλε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δάσειν ὧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἠΰδα·
 55 ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτῶς
 ἀνδρῶν; ἦ τοι ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὄς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες·
 60 Ἴλιον ἐξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.
 Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ,
 αἴσιμα παρειπῶν· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
 ἦρω' Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρεΐδης δὲ
 65 λὰξ ἐν στήθεσι βὰς, ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
 70 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι

νεκρούς ἄμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,

75 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς
Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·

Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορ· ἐπεὶ πόνος ὑμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἐστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε·

80 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυνάκετε πρὸ πυλάων,
πάντη ἐποικόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηϊοῖσι δὲ χάρμα γενέσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ', αὐθι μένοντες,

85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἶπε δ' ἔπειτα
μητέρι σῆ καὶ ἐμῆ· ἡ δὲ ξυκάγουσα γεραιὰς
νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρη,
οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,

90 πέπλον, ὃς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρω, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο·
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ,
ἦνις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήση

95 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ κῆπια τέκνα,
αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.

οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὠδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
100 ὄνπερ φασὶ θεᾶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἔκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
πάλλων δ' ὄξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,

105 ὄτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἄργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο.
φᾶν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.

110 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν,

115 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ ἀνχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. —

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς
120 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
125 τοπρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

130 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκόοργος,
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου

135 θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα· θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότῃ· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλῆ.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,

καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.

οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι
 εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.

Τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·

145 Τυδεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 οἴη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθόωσα φύει· ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὄρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἡμὲν φύει, ἡδ' ἀπολήγει.

150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·

155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 τῶ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν. αὐτὰρ οἱ Προῖτος κάκ' ἐμήσατο θυμῶ·
 ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν
 Ἄργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.

160 τῶ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄνθεια,
 κρυπταδίῃ φιλότῃτι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·

Τεθραΐης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,

165 ὅς μ' ἐθέλεν φιλότῃτι μιγήμεναι, οὐκ ἐθελούση.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἄλλεϊνε, σεβάσσατο γὰρ τότε θυμῶ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῶ θυμοφθόρα πολλὰ·

170 δεῖξαι δ' ἠνώγειν ἢ πενθερῶ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,

- προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 ἐννήμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν·
- 175 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἦτεσ σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅ,τι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
- 180 πεφνέμεν — ἣ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων·
 πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα·
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο —
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
- 185 καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
 τοτρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πικρινὸν δόλον ἄλλον ὑφαινεν·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
 εἶσε λόχον· τοῖ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
- 190 πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἡμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
- 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
 ἣ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη,
 Ἴσανδρὸν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν —
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς·
 ἣ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν —
- 200 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι ὁ καπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἷος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδωκε, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
 Ἴσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·
- 205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἴππόλοχος δὲ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·

πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μὲγ' ἀριστοί
 210 ἐν τ' Ἐφύρη ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·

215 Ἥ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἰκόσιν ἤματ' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά.

Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαιινόν,
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.

Τυδεία δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 225 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.

ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου.
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κικεῖω·
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνηαι·

230 τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν· ὄφρα καὶ οἶδε
 γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἴξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
 ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 235 ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν,
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. —

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρεις,
 εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε ἕτας τε,
 240 καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει

πάσας ἐξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

- Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκωνεν,
 ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον — αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 245 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 250 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοῖης ἀλόχοισιν —
 ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἦλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θράσυν εἰλήλουθας;
 255 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν,
 μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀπῆκεν
 ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 260 πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσει, αἶ κα πίησθα
 ἀνδρὶ δὲ κεκηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει·
 ὡς τὴν κέκμηκας, ἀμύνας σόῃσιν ἔτησιν.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 μῆ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
 265 μῆ μ' ἀπογυιῶσης, μένεος δ' ἀλαῆς τε λάθωμαι.
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι, κελαινεφεῖ Κρονίωτι
 αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς τὴν Ἀθηναίης ἀγγελίης
 270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀοκλίσσασα γεραιάς·
 πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῆς
 τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι θυοκαίδεα βοῦς ἐνὶ νηῶν,

- 275 ἦνις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἷον ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερόν μήστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 280 ἔρχεσθ'· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
 αἶ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι! μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
 εἰ κεινόν γε ἴδοιμι καταλθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 285 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου οἰζύος ἐκλελαθέσθαι.

- “Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.
 αὐτῇ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶεντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 290 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος· θεοειδῆς
 ἦγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἐλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρεια.
 τῶν ἔν' ἀειραμένη Ἐκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 295 ἀστῆρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
 βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

- Αἶ δ' ὅτε νηὸν ἱκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρη,
 τῆσι θύρας ὠἶξε Θεανὸ καλλιπάρης,
 Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 300 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκον Ἀθηναίης ἱέρεια.
 αἶ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνη χειρας ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὸ καλλιπάρης,
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο·
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κόρυη μέγαλοιο·
 305 Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, διὰ θεάων,
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροϊθε πυλάων·
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῶ,

- ἦνις, ἠκέστας, ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
 310 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.
 Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὧς αἰ μὲν ῥ' εὐχοῖτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε ἄριστοι
 315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβάλακι τέκτονες ἄνδρες·
 οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν,
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρη.
 ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 320 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης.
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφύωντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶῃσι γυναιξὶν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 325 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δαιμόνι', οὐ μὲν καλά χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτῆ τε πτόλεμός τε
 ἄστν τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 330 εἴ τινα πον μεθιέντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστν πυρὸς δηϊοιο θέρηται.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἐκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μεν ἄκουσον·
 335 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλον, οὐδὲ νεμέσσει,
 ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 ὄρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 340 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύο·
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἴω.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ.

τὸν δ' Ἐλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν·

Δᾶερ ἐμεῖο, κνὸς κακομηχάνου, ὀκρουέσσης,
 345 ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὤδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 350 ἀνδρὸς ἐπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις,
 ὃς ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.

ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 355 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν
 εἶνεκ' ἐμεῖο κνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης·
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἔσσομένοισιν.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 360 μὴ με κάθειξ', Ἐλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μὲγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
 ἀλλὰ σύγ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὡς κεν ἔμ' ἐντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἴοντα.

365 καὶ γὰρ ἐγὼν οἴκόνδ' ἐξελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἷόν.
 οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόσαιν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 370 αἴψα δ' ἐπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετάστας,
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
 ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφραστήκει γόσασά τε μυρομένη τε.

Ἐκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκαιτι,
 375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῶησιν εἶπεν·

Εἰ δ', ἄγε μοι, δμῶαί, νημερτέα μυθήσασθε·

πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάρου;
 ἢ ἐπὶ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι.

380 Τρωαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;

Τὸν δ' αὖτ' ὄτρρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθεῖα μυθήσασθαι·
 οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

385 Τρωαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·

ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὐνεκ' ἄκουσεν
 τείρεσθαι Τρώας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη εἰκνῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

390 Ἥ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέστυτο δώματος Ἐκτορ,

τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις, εὐκτιμέθας κατ' ἀγυιάς.

εὔτε πύλας ἴκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,

Σκαιάς — τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε —

ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα,

395 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑληέσση,

Θήβῃ Ἰπποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·

τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυσσῆ.

ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κλέν αὐτῆ,

400 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, τήπιον αὐτῶς,

Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλαῖ·

τόν ῥ' Ἐκτορ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Ἀστυνάκτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτορ.

ἦτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῆ·

405 Ἀνδρομάχη δὲ σὶ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,

ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος· σὺ δ' ἔλθαίρεις

παῖδά τε νηπίαχόν, καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη.

σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,

410 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἶη,

- σεῦ ἀφαρμούση, χθόνα δύνεμαι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχε' — οὐδέ μοί ἐστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 415 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὐναιετάωσαν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκρη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 420 Νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἡματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσι.
 425 μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑληέσση,
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἄψ ὄγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἀποινα·
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 430 ἦδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παιῖδ' ὄρφανικὸν θήης, χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στηῆσον παρ' ἐρινεόν, ἐνθα μάλιστα
 ἄμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 435 τρεῖς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἳ ἄριστοι,
 ἀμφ' Αἴαντε δύο καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα,
 ἦδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ πού τις σφιν ἐνίσπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἷ κε, κακὸς ὧς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἀνώγει, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἰσθλὸς

- 445 αἰεὶ, καὶ πρότοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 ἄρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἰρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
- 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσι,
 ὅσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
- 455 δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας·
 καὶ κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἰστόν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ἵπερείης,
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἶπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
- 460 Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὣς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
- 465 πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πνυθέσθαι.
 Ὡς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρός φίλου ὅψιν ἀτυχθεὶς,
 ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
- 470 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας·
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
 αὐτὰρ ὄγ' ὄν φίλον νῖον ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσίν,
- 475 εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν·
 Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παιδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσι,
 ὧδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν!

καί ποτέ τις εἶπησι, πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων!
 480 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
 κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεΐη δὲ φρένα μήτηρ.

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παιδ' ἰόν· ἣ δ' ἄρα μιν κηώδει δέξατο κόλπῳ,
 δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, μή μοί τι λήην ἀκαχίζεο θυμῷ!
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ Ἄϊδι προιάψει·
 μοῖραν δ' οὐτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
 490 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει,
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἴλιῳ ἐγγεγάασιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἶλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 495 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατα δάκρυ χέουσα.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετᾶοντας
 Ἐκπρος ἀνδροφόνοιο· κηγήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσησιν ἐνώρσεν.
 500 αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόνον Ἐκτορα ᾗ ἐνὶ οἴκῳ·
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
 ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῶ,
 505 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστν, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποισθῶς.
 ὡς δ' ὄτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳιο κρηαίνων,
 εἰωθῶς λούεσθαι ἐϋρῆειος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 510 ὄμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποισθῶς,
 ῥίμφα ἰ γοῦνα φέρει μετὰ τ' ἠθέα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγᾶμον ἄκρης

- τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἴψα δ' ἔπειτα
 515 Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλεν
 στρέψουσθ' ἐκ χώρας, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἥθεϊ', ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
 520 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 δαιμόνι', οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 525 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο.
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶη, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰετιγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Η.

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris, in proelium reversi (1 - 16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17 - 91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92 - 122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroës, ex quibus sortis eventus designat Aiacem Telamonium (123 - 205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206 - 312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum concione Antenori, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313 - 364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora cumentur, inducias iniri iubet (365 - 420). Post haec sepulturam curant utriusque suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421 - 464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465 - 482).

Ἔκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. Νεκρῶν ἀναίρεσις.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ·
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὡς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
5 οὔρον, ἐπὴν κεκάμωσιν εὐξέστης ἐλάτησιν
πόντον ἐλαύνοντες, καμᾶτω δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
ὡς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.
Ἐνθ' ἐλέτην, ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
Ἄρη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
10 γείνατ' Ἀρηϊθῆος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·

Ἐκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ' ἔγχει ὀξυόεντι
 αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 15 Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
 ὦμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
 Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα
 20 Ἴλιον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων,
 Περγάμου ἐκ κατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 ἀλλήλοισι δὲ τώγε συναντέσθην παρὰ φηγαῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμανῖα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
 25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρωῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
 30 σήμερον· ὕστερον αὐτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμορ
 Ἰλίου εὐρωσιν· ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦδ' ἔστω, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
 Τὴν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσεται, οἴοθεν οἶος
 40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ

- 45 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσι·
 στῆ δὲ παρ' Ἑκτορ' ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 Ἑκτορ, νῖα Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαττε,
 ἣ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κἀθισον Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 50 αὐτὸς δὲ προκάλεσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὣς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰεργετετάων.
 Ὡς ἔφωθ'· Ἑκτορ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας,
 55 καί ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσον δουρὸς ἰλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὄρησιν εἰσπάτες αἰγυπιοῖσιν,
 60 φηγαῖ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχας εἶατο πικραί,
 ἀσπίσι καὶ κορέθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι
 οἴη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φρίξ,
 ὄρνυμένοιο νέον, μελάμει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
 65 τοῖαι ἄρα στίχας εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 ἐν πεδίῳ· Ἑκτορ δὲ μετ' ἀμφοτέρωσιν εἶπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος εὖν ἐπέλεσσεν,
 70 ἀλλὰ κακὰ φροσῶν τεκμαίρεται ἀμφοτέρωσιν,
 εἰσόκεν ἢ ὑμαῖς Τροίην εὐπυρρῶν ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ κηρσὶ δαμαῖετα ποταπάρραισιν.
 ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμας ἔμμεναι Ἑκτορι δίφ.
 ὦδε δὲ μυθίομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔσται·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκει χαλκῶ,
 τεύχεα σπλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας.

σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανάστα,
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα σολήσας, οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσσεῖλους ἀποδώσω,

85 ὄφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
 καὶ ποτέ τις εἶπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 νῆϊ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πάντων·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτες,

90 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαιδίμος Ἔκτωρ.
 ὡς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἰδέσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὄψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν,
 95 νεῖκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·

ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί!
 ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνώσ,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἶσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 ἦμενοι αὖθι ἐκαστοὶ ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶσ·
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεὺν
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.
 ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 105 Ἔκτορος ἐν παλάμησιν· ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν·
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρονκρείων Ἀγαμέμνων,
 δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ', ὃν τ' ὀνόμαζεν·

Ἀφραίνεις, Μενέλαε Διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ
 110 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεα, κηθόμενός περ·
 μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

- καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 115 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξεν, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων·
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἵπερ ἀδειῆς γ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
- 120 ὦς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ,
 αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἐπέειθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 125 ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρον, ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 ἔσθλός Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντα ἀκούσαι,
- 130 πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι,
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ἠβᾶμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
- 135 Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἴαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρευθαλίῳν πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
- 140 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρὶ τε μακρῷ,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτει γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθᾶς
- 145 δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὑπτίος οὔδει ἐρείσθη·
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης·

- καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος.
 αὐτὰρ ἔπει Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
- 150 τοῦ ὄγε τεύχε' ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδειδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾗ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
- 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἐνθα καὶ ἐνθα.
 εἴθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσεις μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
- 160 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἔλθειν·
 ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦρον ἐπειμμένοι ἀλκῆν·
- 165 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 ἄν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἷγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἔκτορι δῖῳ.
- 170 τοῖς δ' αὐτίς μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς ὄν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγησιν
 δηϊῶν ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
- 175 ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὣδε δὲ τις εἶπεςκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδεὸς υἱόν,
- 180 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης!

- Ὡς ἄρ' ἔφασκε· πάλθεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
 Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 185 οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες, ἀπηνήναντο ἕκαστος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε, φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὃς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·
 γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 190 τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμός· χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἔκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχέσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 195 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται·
 ἦε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐτίνα δείδιμεν ἔμπης.
 οὐ γάρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδὲ μὲν ἰδρεῖη· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 200 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἔκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 205 ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
 Ὡς ἄρ' ἔφασκε· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχη,
 σεύατ' ἐπειθ', οἴος τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅστ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
 210 θυμοβόρον ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι.
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦτε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·

- 215 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐπὼς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
 ἀψ λαῶν εἰς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἦν τε πύργον,
- 220 χάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
 σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ἴλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφείων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας,
- 225 στῆ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
 Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἴοθεν οἶος,
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
- 230 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Αἴαν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
- 235 μή τι μεν, ἦν τε παιδὸς ἀφανροῦ, πειρήτιζε,
 ἢ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
- 240 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὠκείων·
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἄρηϊ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον εἶντα,
 λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
- 245 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινοῦ σχέτο. δεύτερος αὖτε

- Αἴας Διογενῆς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,*
 250 *καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.*
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 255 *τῷ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω,*
σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν βοικότες ὠμοφάγοισιν,
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπάδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 260 *Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ*
ἦλυθεν ἔγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
τμήδην δ' ἀνχάν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκῆκιεν αἶμα.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ·
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλστο χειρὶ παχείῃ,
 265 *κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλαινα, τρηχύν τε μέγαν τε·*
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
μέσον ἐπομφάλιον· περιήγησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν αἰείρας,
ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον·
 270 *εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ·*
βλάβη δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὑπτιος ἔξετανύσθη,
ἀσπίδ' ἐνιχριμφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὄρθωσεν Ἀπόλλων.
καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 275 *ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,*
Ταλθύβιός τε καὶ Ἴδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἴδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·
Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
 280 *ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς·*
ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νύξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἴδαϊ', Ἐκτορι ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·

285 αὐτὸς γὰρ χάρημ' προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἤπερ ἂν οὗτος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Αἴαν· ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι·

290 νῦν μὲν πανσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἑτέροισί γε νίκην·

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 ὡς σύ τ' εὐφρόνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,
 295 σοῦς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἕασιν·
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ', ἄγ', ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 300 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 ἦ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃτι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·

305 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

τῷ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·

310 καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι.

Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέροντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

315 ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενείῃ Κρονίωνι.

τὸν δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,

μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πειρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσατο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 320 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς εἴσης·
 τῷτοισιν δ' Αἴαντα διηκεκέεσσι γέραιρεν
 ἦρος Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν,
 325 Νέστορ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγαρήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κερηνομάωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαιῶν εἰρήρουν ἀμφὶ Σκάμανδρον
 330 ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ἀμφὶ δ' Αἰδώςδε κατῆλθον.
 τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἠεὶ παῖσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κικλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσί καὶ ἡμιόνουσι· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὡς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος
 335 οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν·
 τύμβον δ' ἀμφὶ πυρῆν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δαίμομεν ὄκα
 πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας παιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 340 ὄφρα δι' αὐτάων ἰππηλααίῃ ὁδὸς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἣ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἔρυσσάκοι ἀμφὶς εὐῶσα,
 μῆποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.

345 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
 δεινὴ, τετροχηῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

Κέλνυτά μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 350 δεῦτ' ἄγεα', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῇ

δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν.
 [ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.]

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 355 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο·

ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 360 ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν ἀντοί.

ἀντάρ· ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·

ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·

κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,

πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

365 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστορ ἀτάλατος·

ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

370 νῦν μὲν δόρπον ἔλασθε κατὰ πτόλιν, ὡς τοπάρους περ,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔπα κοίλας ἐπὶ νῆας,

εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνωνι καὶ Μενελάῳ,

μῦθον Ἀλεξάνδρου, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

375 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκνὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσιν
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς

κήμεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων

ἄμμε διακρίκη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·

380 [δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.]

ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποπτας Ἄρης,

νηϊ πάρα πρύμνη Ἀγαμέμνονος· ἀντάρ ὁ τοῖσιν,

στάς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ·

- 385 Ἄτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 ἠνώγει Πριάμὸς τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί,
 εἰπεῖν, αἶ κ' ἐπερ ὑμῖ φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 390 ἠγάγετο Τροίηνδ' — ὡς πρὶν ὄφελλ' ἀπολέσθαι! —
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἢ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλητε
 395 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρούς
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὄψ' δὲ δὴ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 400 Μῆτ' ἄρ' τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω,
 μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλ' α νήπιός ἐστιν,
 ὡς ἤδη Τρῶεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 405 καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἰδαῖ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως·
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν, κατακηήμεν οὔτι μεγαίρω·
 οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηώτων
 410 γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὄκα.
 ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
 ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
 ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
 415 πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἂν ἔλθοι
 Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν,
 στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὄκα,
 ἀμφοτέρων, νέκυσάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·

Ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσσελμων ἀπὸ νηῶν
 420 ὠτρυνον, νίκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 ἐξ ἀκαλαρῶρείταιο βαθυρῶδου Ὠκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 ἐνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξιάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῆ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἰοήν.

430 ὣς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἄχαιοὶ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
 435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἔνα ποίεον ἐξαγαγόντες,
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἰππηλασίη ὁδὸς εἴη·

440 ἔκτοσθεν δὲ βαθεΐαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρεΐαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἄχαιοί· —
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῆ,
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 445 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὀράας, ὅτι δ' αὐτε καρηκομόωντες Ἄχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 450 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἐσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅ,τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων

ἦρω Λαομείδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.

Τὸν δὲ μὲγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
455 ὦ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον εἶπες!

ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χειρᾶς τε μένος τε·
σὸν δ' ἦτοι κλῆρος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.

ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
460 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
ὣς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —

465 δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν·
βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ' ἐκ Δήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
πολλαί, τὰς προείηκεν Ἴησονίδης Εὐνήος,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἴήσωνι, ποιμένι λαῶν.

470 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,

475 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.

παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι.
παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·

480 οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πιέειν, πρὶν λειψαὶ ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Θ.

Deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1-52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis, deiectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53-77). Iis, usque ad munimenta compulsis, adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddidit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78-250). Iam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251-334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irin reiecit (335-437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438-484). Finita ob noctem dimicatione, habitaque concione, Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis instituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendant (485-565).

Κόλος μάχη.

Ἡὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν·

Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέρανος

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·

5 *Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θεάιναι,*

ὄφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην

πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες

αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.

10 *ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω*

ἐλθόντ' ἢ Τρώεσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,

πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·

Πίαι.

Μ

- ἢ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 τῆλε μάλ', ἤχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·
 15 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 τόσσον ἐνερθ' Αἶδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνώσεται ἔπειθ', ὅσον εἰμι θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρῆν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
 20 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πᾶσαι τε θάιναι·
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίοινα
 Ζῆν', ὑπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοισι ἐρύσσαι,
 αὐτῆ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῆ τε θαλάσση·
 25 σειρῆν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
 δησαίμην· τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμι θεῶν, περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 30 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρειόντων,
 εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 35 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
 Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 40 πρόφροσι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
 Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντα·
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἰμάσθλην
 χρυσεῖην, εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 45 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τὸ δ' οὐκ ἄκοντα πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀσταρόεντος.

Ἴδην δ' ἰκάνεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν, ἐνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 50 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῆσι καθέζετο, κύδει γαίωv,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 55 Τρώες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο,
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν.
 παῖσαι δ' οἰγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσουτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.

60 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.
 ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
 65 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

Ὅφρα μὲν ἤως ἦν, καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα·

70 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγῆος θανάτοιο,
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.

[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]

75 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὔτ' Ἴδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὔτ' Ἀγαμέμνων,
 οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
 80 Νέστωρ δ' οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, οὐρός Ἀχαιῶν,

οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο· τὸν βάλεν ἰῶ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο,
 ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίου ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.

85 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.

ὄφρ' ὁ γέρον ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἴσσων, τόφρ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες,

90 Ἔκτορα· καὶ νῦ κεν ἐνθ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσει,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῆ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὡς ἐν ὀμίλῳ;

95 μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πήξῃ·
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτὸς περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·

100 στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, ἢ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί·
 σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
 ἠπεδανὸς δὲ νῦ τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἵπποι.

105 ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἴοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φάβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρε φόβοιο.

τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τῶδε δὲ νῶϊ

110 Τρωαῖν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται, ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμησιν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
 ἰφθιμοί, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.

- 115 τὸ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην·
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γέγοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδεὸς υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
- 120 υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἥνιοπῆα,
 ἵππων ἠνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνίοχοιο·
- 125 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 κείσθαι· ὁ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἴψα γὰρ εὗρεν
 Ἴφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκνύπων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἠνία χερσίν.
- 130 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο·
 καὶ νῦν κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἦντε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρα δεινόν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 καδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἤκε χαμᾶζε·
- 135 δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεείου καιομένοιο·
 τὸ δ' ἵππῳ δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὖτε, φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους!
- 140 ἦ οὐ γινώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκή;
 ἤν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
 σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλησιν,
 δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
- 145 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἔκτωρ γὰρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορευόν·

- Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἴκετο νῆας.
 150 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών!
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον εἶπες!
 εἶπερ γάρ σ' Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
 155 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων, ἀσπιστάων,
 τάων ἐν κονίησι βάλεις θαλεροὺς παρακοίτας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
 αὐτίς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Τυδείδη, πέρι μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε, κακὴ γλήνη! ἐπεὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο,
 165 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναικας
 ἄξεις ἐν νῆεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
 Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 170 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς,
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 175 γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίω
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 σῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
 ἀβλήχρ', οὐδενόςωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.
 180 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,
 ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.

[Ἀργείους παρὰ νησίῃν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.]

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

185 Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δια,
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 ὑμῖν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 [οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]

190 ἢ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, αἷ κε λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν·
 αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιῃν Διομήδεος ἵπποδάμοιο

195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονηχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. — Νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·

200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ἠΐδα·

ὦ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.

205 εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἐννοσίχθων·

Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!

210 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων

215 εἰλομένων· εἶλει δὲ θεοῖ' ἀτάλαντος Ἄρηϊ

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.

καί νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἴσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἴρις,
αὐτῶ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.

220 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ,
ἣ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε·
[ἤμην ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,

225 ἣ δ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
εἴρυσαν, ἠγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί!
πῆ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
230 ἄς, ὀπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέες ἠγοράασθε,
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφείας οἴνοιο,
Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν.

235 [Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.]
Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τιν' ἦδη ὑπερμενέων βασιλῆων
τῆδ' ἄτη ἄσασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
σῆϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν, ἐνθάδε ἔρῶν·

240 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηα,
ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.

ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
αὐτούς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.

245 Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
παρ δὲ Διὸς βωμῶ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,
250 ἐνθά πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.

οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ', ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυνθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάριμης.

Ἐνθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
εὔξατο Τυδείδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους,
255 τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῶ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένας ἐν δόρῳ πῆξεν
ᾧμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

260 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν·
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῃ ἀνδρειφόντη·
265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἷστεύσας ἐν ὀμίλῳ
270 βεβλήκειν, ὁ μὲν αὖθι πεσῶν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
αὐτὰρ ὁ αὐτίς ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαινεῶ.

Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμόμῳν;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὀρμενον ἠδ' Ὀφελέστην,
275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Ληκοφόντην,
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάριππον.

[πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]

τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
280 στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·

Τεῦκρε, φίλη κεφαλῆ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
καί σε, νόθον περ ἑόντα, κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·

285 τὸν, καὶ τηλόθ' ἔοντα, εὐκλείης ἐπίβησον.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·

αἷ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη,

Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,

πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χειρὶ θήσω,

290 ἢ τρίποδ', ἢ ἐ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,

ἢ ἐ γυναῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.

Τὸν δ' ἀπαρειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων

Ἄτρεΐδη κύνδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν

ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὄση δύναμις γε πάρεστιν,

295 παύομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς,

ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.

ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὄϊστους,

πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν Ἀρηϊθόων αἰζηῶν·

τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

300 Ἥ ῥα, καὶ ἄλλον ὄϊστον ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν

Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ εἴετο θυμός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,

υἷον ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ·

τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπνιομένη τέκε μήτηρ,

305 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκνῖα θεῆσιν.

μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ,

καρπῶ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν·

ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὄϊστον ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν

310 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ εἴετο θυμός.

ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·

ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,

ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·

ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι

315 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἐκτορα δ' αἶνον ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου·

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα,

- ἵππων ἤνι' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσεν ἀκούσας·
 320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ·
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἶστόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 325 αὐερύοντα, παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει
 ἀνχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρῖόνετι·
 ῥῆξε δὲ οἱ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
 στῆ δὲ γνῦξ ἐριπῶν, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτιο πεσόντος,
 ἀλλὰ θέων περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπι γλαφυρῆς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 335 Ἄψ δ' αὐτίς Τρώεσσι Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν·
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοιισι κίε, σθένει βλεμεαίνων.
 ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 340 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει·
 ὡς Ἔκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἐβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
 345 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
 Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
 350 Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ

- ὀλλυμένων Δαναῶν κεναδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 355 ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπῆ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην οὐτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 360 ἀλλὰ πατὴρ οὐμός φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν,
 σχέτλιος, αἰὲρ ἀλειτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
 ἦτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 365 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε' ἐκὶ φρεσὶ πενκαλίμησιν,
 εὐτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλάεττα προὔπεμψεν,
 ἐξ Ἐρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο·
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνευσε βουλάς,
 ἣ οἱ γούνατ' ἄκυσσα, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γεναίου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὐτε φίλην Γλαυκῶπιδα εἶπη.
 ἀλλὰ σὺ μὲν κῦν νῶϊν ἀπέντυε μώνυχας ἵππους,
 375 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγιοόχοιο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 εἰ νῶϊ Πριάμοιο παῖς, κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 γηθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 380 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἐντυεν ἵππους·
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιοόχοιο,
 385 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρός ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμει χερσίν·

- ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο θακρύνοντα.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος
 390 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἦρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πέλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ῥοαί,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
 395 ἡμὲν ἀνακλιῖναι πνικινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθειῖναι.
 τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἶδε, χόσαστ' ἄρ' αἰνῶς·
 Ἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύουσαν·
 Βάσκι' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' εἰ ἀντήν
 400 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισδόμεθα πτόλεμόνδε.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 405 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπητησι κεραυνός·
 ὄφρ' εἰδῆ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ὤ πατρὶ μάχηται.
 Ἦρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,ττι νοήσω.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα·
 410 βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλύμπου.
 πρῶτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
 ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἔννεπε μῦθον·
 Πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ εἶα Κρονίδης ἐπαμυνόμεν Ἀργείοισιν.
 415 ὦδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, εἰ τέλει περ·
 γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπητησι κεραυνός·
 420 ὄφρ' εἰδῆς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχηαι.

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,ττι νοήση.

ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεές, εἰ ἔτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.

425 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις·
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον εἶπεν·

Ἦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
νώϊ ἐῷ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

430 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχη· κείνος δὲ, τὰ ἅ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρῶσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.

Ἦς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.

τῆσιν δ' Ἦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάπησιν·

435 ἄρματα δ' ἐκλίναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμημένοι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατήρ Ἴδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλυμπόνδε δῖωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.

440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας.
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔξετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.

αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Τίφθ' οὔτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;

οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κνδιανείρῃ
ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἶνον ἔθεσθε.

450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἂν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·

455 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῶ,
 ἄψ ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἔν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἰγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,

460 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!

εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·

ἀλλ' ἐμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,

465 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.

[ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·

βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,

ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὄδυσσαμένοιο τεοῖο.]

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

470 ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα

ὄψεαι, αἷ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,

ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν.

οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,

πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα.

475 [ἦματι τῶ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,

στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]

ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω

χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι

γαίης καὶ πόντοιο, ἔν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε

480 ἦμενοι, οὔτ' ἀνγῆς Ὑπερίονος Ἥελίοιο

τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·

οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἔγωγε

σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.

485 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῶ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,

ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.

Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς

ἀσπασίη, τρίλλιστος, ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπι δινήεντι,
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης·
 τῷ ὄγ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·

Κέκλυτέ μεν, Τρώες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 ἅψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
 Ἄργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 505 ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε·
 ὣς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη·
 510 μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι·
 ἀλλ' ὣς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔγχει ὄξυόεντι,
 515 νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος,
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 520 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.

- ὦδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιής, εἰρημένος ἔστω·
- 525 τὸν δ' ἦοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν,
 ἐξελάαν ἐνθὲνδε κύνας Κηρῶσιφορήτους.
 [οὓς Κῆρες φορέουσι μελαινώων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·
- 530 πρῶτ' δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι, εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῶ δῆώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
- 535 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἴω,
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὡς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἦματα πάντα,
- 540 τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
- 545 ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἵφια μῆλα
 καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
 σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
 [ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.
 κνίσσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
- 550 ἠδεῖαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
 οὐδ' ἔθελον· μάλα γὰρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.]
 Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
 εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλὰ.
- 555 ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαινήν ἀμφὶ σελήνην
 φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·

ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 5 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώτε Θρήκηθεν ἄητον,
 ἔλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
 κορθύεται· πολλὸν δὲ παρὲξ ἄλα φῦκος ἔχευαν·
 ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἄτρείδης δ', ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
 10 φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων,
 κλήδην εἰς ἀγορῆν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.

Ἰξον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
 15 ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
 ὡς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη·
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,

20 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,

25 ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.

ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.

30 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·

ὄψ' δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἄτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἧ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῆ· σὺ δὲ μήτι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,

35 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·

- σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 ἀλκὴν δ' οὔτοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
- 40 δαιμόνι', οὔτω που μάλα ἔλπεαι νῆας Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις·
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δὲ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἴστασ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλάί.
- 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηνομόωντες Ἀχαιοί,
 εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
 Ἰλίου εὔρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουσμεν.
- 50 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἅχον νῆες Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππῶτα Νέστωρ·
 Τυδείδη, πέρι μὲν πολέωρ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὀμῆλικας ἔπλεν ἄριστος·
- 55 οὔτις τοι τὸν μῦθον ἐνόσσετα, ὅσοι Ἀχαιοί,
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ εὖ τέλος ἴκεο μῦθων.
 ἦ μὴν καὶ νῆος ἐσσί, ἐμὸς δὲ κε καὶ παῖς εἴης
 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
- 60 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
 ἐξείπω, καὶ πάντα διῶξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίῳ, ἀκρυόεντος.
- 65 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὄρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
- 70 δαίνν δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές.
 πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν.

ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίη· πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσειαι, ὅς κεν ἀρίστην
 75 βουλήν βουλευῆσθαι· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
 νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαῤῥαίσει στρατὸν ἢ σαώσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπίθοντο.

80 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
 ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, νῆας Ἄρηος,
 ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
 ἦδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

85 ἔπτ' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστω
 κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπον ἕκαστος.

Ἄτρείδης δὲ γέροντας ἀολλείας ἦγεν Ἀχαιῶν

90 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
 οἱ δ' ἐπ' ὕνεϊαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἰαλλοσ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

95 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἄτρείδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἀναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθα.

100 τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἦδ' ἐπακοῦσαι,
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεταί, ὅ,τι κεν ἄρχῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,

105 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαί, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν,

ἔξέτι τοῦ ὅτε, Διογενές, Βρισηΐδα κούρη
 χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
 οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 110 εἶξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 115 ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.

ἄσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι! ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
 ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄσάμην, φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 120 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω·
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς, ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

125 οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,

130 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότε ἀπηύρων
 κούρη Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι,
 μήποτε τῆς εὐνής ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
 ἧ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.

135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δὲ κεν αὖτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,

- 140 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν Ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτω,
- 145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὔπω τις εἴῃ ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἐπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,
- 150 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ζαθείας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολὺρῶνες, πολυβοῦται,
- 155 οἳ κέ εἰ δωτίνῃσι, θεὸν ὧς, τιμήσουσιν,
 καὶ οἳ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαράς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δημηθήτω! Αἴδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων·
- 160 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσον βασιλεύτερός εἰμι,
 ἠδ' ὅσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
- 165 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' εἰς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 εἰ δ', ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα, Διὶ φίλος, ἠγησάσθω·
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
- 170 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων.
 φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶ κ' ἐλεήσῃ.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιχ ἑαδότα μῦθον ἔειπεν·

αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 175 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο πατοῖο·
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπίον θ', ὅσον ἤθελα θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερῆνιος ἱππῶτα Νέστορ,
 180 δεινὸν εἰς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
 πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Γηλεΐωνα.

Τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαστήρῳ Ἐνοσσιγαίῳ,
 ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγυίῃ,
 καλῆ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἥετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 190 Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ,
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 τῷ δὲ βάτην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἕδος, ἔνθα θάασσεν.
 195 ὡς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη.
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον! ἦ τι μάλα χρεώ·
 οἱ μοι σκυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔστον.

Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 200 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
 αἴψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

Μείζονα δὲ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίστα·
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω.
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῶ ὑπέασι μελάθρῳ.
 205 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείδεθ' ἑταίρῳ.
 αὐτὰρ ὄγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀνγῆ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἶος καὶ πίνος αἰγός,

- ἐν δὲ σὺς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆ.
 τῷ δ' ἔχεν Ἀντομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς·
 210 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν·
 πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιὴν στορέσας, ὀβελὸνς ἐφύπερθε τάνυσσε·
 πάσσε δ' ἄλὸς θείοιο, κρατεντάων ἐπαείρας.
 215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπάνειμε τραπέζῃ,
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θείοιο,
 τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 220 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς·
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δαίδεκετ' Ἀχιλλῆα·
 225 Χαῖρ', Ἀχιλεῦ! δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἡμὲν ἐγὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, Διοτρεφές, εἰσορόωντες,
 230 δείδμεν· ἐν δαιτῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολίσσθαι
 νῆας εὖσσελμούς, εἰ μὴ σύγε δύσεαι ἀλκῆν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλητοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 235 σκήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δὲ σφι Κρανίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυρος Διὶ, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
 240 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ δῖαν·
 στεῦνται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
 Ἢας.

- αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῆσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 245 ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἄλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὄψέ περ, νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῶ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται· οὐδέ τι μῆχος
 250 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺν πρὶν
 φράζην, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοίγε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῶ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 255 δώσουσ', αἶ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα! σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μεν ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265 αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνήρ, ἢ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότε ἀπηύρα
 κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμείται,
 275 μήποτε τῆς εὐνής ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,

- ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτῶ
ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
280 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὔθαρ ἀρούρης,
γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε Ἴσον Ὀρέστη,
285 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
τρεις δέ οἱ εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
τάων ἦν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
290 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὔπω τις εἴη ἐπέδωκε θυγατρὶ.
ἐπτὰ δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
Φηράς τε Ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
295 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες, πολυβοῦται,
οἳ κέ σε δωτίνησι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ τοι τελέσειε, μεταλλήξαντι χόλοιο.
300 εἰ δέ τοι Ἄτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι,
305 λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὔτινά φησιν ὁμοῖον
οἳ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,

- 310 ἤπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται·
 ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αἴδαο πύλησιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
- 315 οὐτ' ἐμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δηϊοισιν ἐπ' ἀνδράσι τωλεμῆς αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ ἡμὲν κακός, ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
- 320 κάτθαν' ὁμῶς ὅ,τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ,τε πολλὰ ἐοργῶς.
 οὐδὲ τί μοι περὶκείται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησιν
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῆ·
- 325 ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον,
 ἦματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
- 330 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θεοῆσιν,
 δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
- 335 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 εἶλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῆ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠΰκόμοιο;
- 340 ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται· ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ' εὐῶσαν.

- νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησεν,
 345 μὴ μεν πειράτω, εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει.
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω, νῆεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῆρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμείο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῶ
 350 εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν·
 355 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὀρμήν.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίω,
 ἀῤριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπήν ἄλαδε προερούσσω,
 ὄψεαι, ἦν ἐθέλησθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 360 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 ἡματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρῶν·
 365 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 αὐτίς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης. — τῶ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτεῖλλω,
 370 ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί,
 εἴ τινά που Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἔξαπατήσιν,
 αἶεν ἀναιδείην ἐπιειμένος! — οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίη, κύνεός περ ἔων, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτίς
 ἔξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ! ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρῶέτω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.

- ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρδὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ,
 380 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
 αἴθ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην
 ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο·
 οὐδ' εἴ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι,
 οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅστις οἴ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 395 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίῃν τε,
 κοῦραι ἀριστήων, οἵτε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 γήμαντι μνηστῆν ἄλοχον, εἰκνῦϊαν ἄκοιτιν,
 400 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεὺς.
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν·
 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει,
 405 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσση.
 ληῖστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειστή,
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 410 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 διχθαδίας Κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοςδε.

- εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχουμαι,
 ὤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 415 ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὄκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δῆετ' ἐκ μωρῶ
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 420 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες, ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἔστι γερόντων·
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἧ κέ σφιν νῆάς τε σόη καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς· ἐπεὶ οὗ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἦν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὄψ' δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 435 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσιν
 πῦρ ἐθέλεις αἰδέσθην, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
 οἶος; — σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 440 νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο,
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
 τοῦνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός,

- γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἠβώοντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο·
 450 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκουτι,
 μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἷσθεις,
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἑριννῦς,
 455 μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν,
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνη.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξεϊ χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 460 δῆμου θῆκε φάτιν καὶ ὄνειδεα πόλλ' ἀνθρώπων·
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἐνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
 πατρὸς χωομένοιο, κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 465 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτνον ἐν μεγάροισιν.
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο ταῖο γέροντος.
 470 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῶν παρὰ νύκτας ἴανον·
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος ἀυλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεντή,
 475 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πνικινῶς ἀραρυίας
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον ἀυλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἀνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μῆλων,

- 480 εἰς Πηληῖα ἀναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καί με φίλησ', ὡσεὶ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν·
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὄπασε λαόν·
ναῖον δ' ἐσχατιῇν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
- 485 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλω
οὔτ' εἰς δαῖτ' ἵεναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασσι καθίσσας,
ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών·
- 490 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
οἶνου, ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
τὰ φρογέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
- 495 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.
ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶνπερ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν,
- 500 λοιβῆ τε κνίσση τε, παρατρωπῶσ' ἀνθρώποι
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη.
καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κούραι μέγαλοιο,
χωλαί τε ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὄφθαλμῶ·
αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
- 505 ἢ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος· οὔνεκα πάσας
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
- 510 ὅς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποεῖπη,
λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι,
τῶ Ἄτην ἄμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι

τιμήν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 515 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορῥίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέρουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέεστη,
 520 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους,
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οὔτε σοὶ αὐτῶ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης,
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 525 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι·
 δωρητοὶ τε πέλοντο, παρὰρρήτοί τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
 ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 530 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐρανηῆς·
 Κουρῆτες δέ, διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ·
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,
 χωσαμένη, ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς
 535 Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας·
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μεγάλοιο,
 ἢ λάθεται, ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῶ.
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, Ἴοχέαιρα,
 ὤρσεν ἐπι χλούνην σὺν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
 540 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
 πολλὰ δ' ὄγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλει δένδρεα μακρὰ,
 αὐτῆσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσιν·
 τόσσοις ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν,

- ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγνὸν καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος Ἀρηΐφιλος πολέμιζεν,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἔοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων·
 555 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
 κείτο παρὰ μνηστῆ ἄλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης,
 Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε — καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 560 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυνόην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ, Ἀλκύνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων —
 565 τῆ ὄγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμάλγέα πέσσων,
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἧ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο·
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
 κικλήσκουσ' Αἴδην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 570 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβουσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 575 Αἰτωλῶν, πέμπτον δὲ θεῶν ἱερῆας ὑρίστους,
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
 ὀππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἔρανηῆς,
 ἐνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι,
 πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἦμισυ, οἶνοπέδοιο,
 580 ἦμισυ δέ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρον ἱππηλάτα Οἰνεύς,

- οὔδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηροφείος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γοννούμενος υἷόν·
 πολλὰ δὲ τόνγε κασίγνηται καὶ πύτνια μήτηρ
 585 ἑλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο· τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 590 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐϋζωνος παράκοιτις
 λίσσετ' ὄδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστν ἀλόη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
 ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυεν κακὸν ἦμαρ,
 εἷξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἦμυνε καὶ οὕτως.
 600 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδὲ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἶη,
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶν τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, Διοτρεφές, οὔτι με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' αὐτμῆ
 610 ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή μοι σύγχει θυμὸν ὄδυρόμενος καὶ ἀχέων,
 Ἄτρεΐδη ἦρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι·
 615 καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κ' ἐμὲ κήδη.

ἴσον ἔμοι βασίλευε, καὶ ἡμῖσιν μείρο τιμῆς.
οὔτοι δ' ἀγγελεύουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξο μίμνων
εὐνῆ ἐνι μαλακῆ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν.

620 Ἡ, καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε σιωπῆ,
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον εἶπεν·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
625 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκῆει μῦθοιο τελευτῆ
τῆδ' ἔγ' ὁδῶ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρῆ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἔοντα,
οἳ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν·

630 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,
τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
νηλῆς! — καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας·

635 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
ποινὴν δεξαμένον. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε
θυμόν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἴνεκα κούρης
οἴης. νῦν δέ τοι ἐπτά παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν,

640 αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἶμεν
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·

Αἴαν Διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

645 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν εἰσω μυθήσασθαι·
ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε' ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἄτρεΐδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·

650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι αἵματόεντος,
 πρὶν γ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῆ ἐμῆ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

655 Ἐκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης σχήσεσθαι οὕτω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσι κέλευσεν,
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.

660 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσεν,
 κώεά τε ῥῆγός τε, λίνιό τε λεπτὸν ἄωτον.

ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ Ἡῶ διὰν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,

665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρις εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Σκῦρον ἐλὼν αἰπεΐαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσείοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·
 ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,

675 ἢ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναιίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.

680 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
 ὅπως κεν νῆάς τε σόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·

αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.

- καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,
 685 οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμων
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
 ὧς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
- 690 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὧς γὰρ ἀνώγει,
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐρίον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.]
- 695 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·
 ὑπὲρ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
 μνρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
- 700 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηρορίησιν ἐνήκας.
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἣ κεν ἴησιν,
 ἣ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγη, καὶ θεὸς ὄρη.
 ἀλλ' ἄγεθ', οἷς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
- 705 νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
 ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
- 710 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
 ἐνθα δὲ κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Κ.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum iisque excubias ad fossam obeunt (1-193). Consilio ibi, ut in trepidis rebus, habito, mittunt speculatores in castra Troiana, Diomedem atque Ulysem (194-271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272-298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem, ad navalia quum maxime tendentem, illi comprehendunt (299-381). Hic quum vitam sibi deprecatus, omnem situm castrorum, et, ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet, indicavit, proditor a Diomede occiditur (382-464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant; et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465-503). Heroës, a Minerva moniti, ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504-579).

Δ ο λ ώ ν ε ι α.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
 ἀλλ' οὐκ Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὄρμαινοντα.
 5 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠῦκόμοιο,
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἢ χάλαζαν,
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο·
 ὡς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 10 νειόθεν ἐκ κραδίας· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων.

- αὐτὰρ ὄτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 15 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας
 ὑψόθ' ἔόντι Διὶ· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 20 ἦτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δυναοῖσι γένοιτο.
 ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἰθωνος, μεγάλοιο, ποδηγεκῆς· εἴλετο δ' ἔγχος.
 25 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μήτι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἴνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
 ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὸν κάλυψεν
 30 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῆφιν αἰείρας
 θήκατο χαλκεῖην· δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δῆμος.
 τὸν δ' εὐρ' ἀμφ' ὄμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά,
 35 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθῶν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρύνεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθῶν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἦτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σωσῆ
 45 Ἀργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορείοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἐκλυον ἀνδήσαντος,

- ἄνδρ' ἔνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε, Διὶ φίλος, οἴας Ἀχαιῶν,
 50 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο.
 ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα κάλεσσον,
 ῥίμφα θεῶν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα διον
 55 εἶμι, καὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι· αἱ κ' ἐθέλησιν
 ἔλθειν εἰς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἧδ' ἐπιτεῖλαι
 κείνῳ γὰρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἴδομενῆος ὑπάων,
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
 60 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἠδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθης,
 ἧς θεῶ μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;
 Τὸν δ' αὐτὲ προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 65 αὐθι μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ', ἧ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
 70 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.
 Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτεῖλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
 75 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
 ἀσπίς, καὶ δύο δοῦρε, φαινή τε τρυφάλεια.
 παρ δὲ ζωστήρ κειτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
 ζώννυθ', ὅτ' εἰς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
 λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραι λυγρῷ.
 80 ὄρθωθεις δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
 Ἄτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·

Τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἑταίρων;]

85 φθέγγεο, μῆδ' ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;

Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῆ

90 ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 πλάζομαι ᾧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῆμαι· κραδίη δέ μοι ἔξω

95 στηθείων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαιδίμα γυῖα.

ἀλλ' εἴ τι δραινέεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέγ' ὕπνος ἰκάνει·
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μῆ τοὶ μὲν καμάτω ἀδδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνω
 κοιμήσονται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.

100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
 μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Γεργήνιος ἱππότα Νέστωρ
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν' Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς

105 ἐκτελέει, ὅσα πού νιν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψη φίλον ἦτορ.

σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα,

110 ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν,
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα·

τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον

115 νεικίσω — εἶπερ μοι νεμεσήσεαι — οὐδ' ἐπικεύσω,

ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἶφ' ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖ᾽ ἄν γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 120 ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
 πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὔτ' ὄκνω εἰκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμην.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρευτο, καί μοι ἐπέστη·
 125 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλάῃς.
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 οὕτως οὕτις οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 130 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
 ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
 διπλῆν, ἑκταδίην, οὖλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 135 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ·
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 φθεγξάμενος· τὸν δ' αἴψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 140 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης, καὶ σφραεὶς πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅ,τι δὴ χρεῖ᾽ ὅσον ἴκει;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 145 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἔπεν, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅντ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίῃνδε κιῶν πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.

150 βάν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εὐδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ

155 εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοῶν ἀγραύλοιο·
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαινός.
 τὸν παρστάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην·

Ἔγρεο, Τυδέος υἱέ! τί πάννηχον ὕπνον ἀωτεῖς;

160 οὐκ αἶεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμάῳ πεδίοιο
 εἶαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐποτε λήγεις.

165 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱες Ἀχαιῶν,
 οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων,
 πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

170 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖᾶ βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 νῦν γάρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς,
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι.

175 ἀλλ' ἔθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν
 ἄνστησον — σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος — εἴ μ' ἔλαιρεις.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἶθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.

βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἐνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἦρωσ.

180 Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἠγήτορας εὐρον·

ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.

ὡς δὲ κύνας, περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,

θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅσπερ καθ' ὕλην
 185 ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ἐπ' αὐτῶν
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
 ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὄλώλει,
 πύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὀππότε' ἐπὶ Τρώων αἴιοιεν ἰόντων.

190 τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθη·
 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
 αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι.

τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὄρουκτῆν, ἐδριόωντο
 ἐν καθαρῶ, ὅθι δὴ νεκῶν διεφαίνετο χῶρος

200 πιπτόντων· ὅθεν αὐτίς ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἔκτωρ,
 ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.

ἐνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γεργήνιος ἱππότητα Νέστωρ·

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐῷ αὐτοῦ
 205 θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρωῶας μεγαθύμους

ἔλθειν; εἴ τινα πον δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,

ἢ τινα πον καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,

ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφισιν· ἢ μεμάασιν

αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε

210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.

ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι

ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.

ὅσοι γὰρ νήεσδιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

215 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος δῖν δώσουσι μέλαιναν,

θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῆ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·

αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

220 Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν, ἐγγὺς ἐόντων,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

σὺν τε δὴ ἔρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
225 ὅπως κέρδος ἔη· μῶνος δ' εἶπερ τε νοήσῃ,
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δὲ τε μῆτις.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδει πολλοὶ ἔπεσθαι·
ἠθέλετήν Αἴαντες δύο, θεράποντες Ἄρηος,
ἠθέλε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθέλε Νέστορος υἱός·

230 ἠθέλε δ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος·
ἠθέλε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
235 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσειαι, ὃν κ' ἐθέλησθα,
φαινομένων τὸν ἄριστον· ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σύγ', αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὑπάσσειαι, αἰδοῖ εἰκων,
εἰς γενεὴν ὄρων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.

240 Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
245 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δὲ ἔ Παλλὰς Ἀθήνη;
τούτου γ' ἐσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε, μήτε τι νεῖκει·
250 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νῦξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·

ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῶχηκεν δὲ πλέων νύξ,
τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.

Ὡς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

255 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
φάσγανον ἄμφηκες — τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηὶ λέλειπτο —
καὶ σάκος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣτε καταἰτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζυῶν.

260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην,
καὶ ξίφος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν,
ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοτος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,

265 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Ἀντόλυκος, πικινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήϊον εἶναι.

270 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ὧ παιδὶ φορῆναι·
δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

Τῶ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγυὲς ὀδοῖο

275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
νύκτα δι' ὄρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἤκουσαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·

Κλῦθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἦτε μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
280 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη·
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλειῆας ἀφικέσθαι,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.

Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἄτρουτῶνῃ·
285 σπειῖο μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπειο Τυδείῃ δίῳ

- εἰς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς·
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κείσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέριμερα μήσατο ἔργα,
 290 σὺν σοί, δία θεά, ὅτε θί πρόφρασσα παρέστης.
 ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καί με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦριν, εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν εὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
 295 Ὡς ἔφην εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 βάν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.
 Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρωῶας ἀγήνορας εἷας Ἑκτορ
 300 εὔδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
 Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δῶρῳ ἐπι μέγαλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 305 δῶσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας Ἴππους,
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅστις κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πνθέσθαι,
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρου περ,
 310 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες,
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάρῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
 315 κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος·
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μούνης ἔην μετὰ πάντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον εἶπεν·
 Ἑκτορ, ἔμ' ὑτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνορ
 Ιλιάς.

- 320 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πνυθέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσον,
 ἧ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
 δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης.
- 325 τόφρα γὰρ ἐς στράτον εἶμι διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἧ φευγέμεν, ἧε μάχεσθαι.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, καί οἱ ὄμοσεν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἴηης,
- 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
 Τρώων· ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαϊεῖσθαι.
 Ὡς φάτο, καί ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυεν.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
- 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην· ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα·
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἐκτορι μῦθον ἀποίσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
- 340 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ', ἧ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἧ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
 ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
- 345 τυτθόν· ἐπεὶτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μήπως προτὶ ἄστν ἀλύξῃ.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε, παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύνεσσιν
- 350 κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσον τ' ἐπίουρα πέλονται
 ἡμιόνων — αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν,
 ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον —

τὼ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
 355 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμόν, ἀποστρέφοντας ἑταίρους
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἔκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπῆσαν δουρηνεκές, ἧ καὶ ἔλασσον,
 γνῶ ῥ' ἀνδρας δηϊούς, λαμπηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φεγγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὠρμήθησαν.

360 ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,
 ἧ κεμιάδ' ἧ λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθέσει μεμηκώς·
 ὡς τὸν Τυδεΐδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

365 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι,
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδεΐδῃ· ἵνα μήτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπενξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

370 Ἢέ μὲν', ἧέ σε δουρὶ κινήσομαι· οὐδέ σε φημι
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἢ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἠμάρτανε φωτός.

δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων εὖξου δουρὸς ἀκωκῆ

ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε,

375 βαμβαίνων — ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων —
 χλωρὸς ὑπαὶ δείους. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κινήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα·

Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδοσ
 χαλκός τε χρυσός τε, πολύκητός τε σίδηρος·

380 τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

385 πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἷος
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἧ τινα συλήσων νεκῶν κατατεθνηῶτων;

- ἦ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπι γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;
- 390 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
 πολλῆσιν μ' ἄτῃσι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὃς μοι Πηλείωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
 ἠνώγει δέ μ' ἴοντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 395 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι,
 ἧς φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
 φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμᾶτω ἀδδηκότες αἰνῶ.
- 400 Τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλγευνοι
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
- 405 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 ποῦ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
- 410 αὔθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἧς πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς;]
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶν,
 415 βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι, ἦρωες,
 οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατόν, οὐδὲ φυλάσσει.
 ὄσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται
- 420 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
 εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·

οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶσται, οὐδὲ γυναῖκες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 425 εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι,
 καὶ Λέλεγες καὶ Κανέκωνες, δίοί τε Πελασγοί·
 430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι,
 καὶ Φρύγες ἵππόδαμοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέγαπον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρηῖκες οἶδ' ἀπάνευθε νηήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 435 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἴλιονῆος.

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 440 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νησιὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἢ ἐμὲ δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,

445 ἢ ῥα κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,
 εἰσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἦε μεθῶμεν,
 450 ἢ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἦε διοπτρεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκ ἐτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.

Ἥ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
 455 ἀψάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' ἀνχένα μέσσον ἔλασσε,

φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλήφιν ἔλοντο,
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 460 καὶ τάγ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι δῖος Ὀδυσσεὺς
 ὑπὸς' ἀνέσχεθε χειρί, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·

Χαῖρε, θεά, τοῖςδεσσι! σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
 465 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑπὸς' αἰείρας
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους·
 μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα·

470 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες.
 οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὔδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 475 ἕξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροισεν ἰδὼν Διομήδει δείξεν·
 Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λύ' ἵππους·
 ἢ ἐσύγ' ἀνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλανκῶπις Ἀθήνη·
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' αἰκίης,
 ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 485 ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
 αἴγεσιν ἢ οἶεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση·
 ὡς μὲν Θρηϊκῆς ἀνδρας ἐπάχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα δωδέκ' ἐπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὄντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,

490 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδῶς ἐξερύσασκεν,
τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ,
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,

495 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμόν ἀπηύρα,
ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη.
[τὴν νύκτ', Οἰνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.]
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὄμιλον,

500 τόξω ἐπιπλήσσων· ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινῆν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφάυσκων Διομήδεϊ δίφω.

Ἀντάρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ,τι κύντατον ἔρδοι·
ἢ ὄγε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,

505 ῥυμοῦ ἐξερῦοι, ἢ ἐκφέροι ὑπὸς αἰείρας·
ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμόν ἔλοιτο.
ἕως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·

Νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
510 νῆας ἐπι γλαφυράς· μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης·
μὴ πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρησιν θεὸς ἄλλος.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
τόξω· τοὶ δ' ἐπέτοnton θεᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

515 Οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
τῆ κοτέων, Τρώων κατεδύσατο πουλὴν ὄμιλον,
ᾤρσεν δὲ Θρηκῶν βουλευφόρον Ἴπποκόωντα,
'Ρήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὑπνου ἀνορούσας,

520 ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,
ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῆσιν,
ἄμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηγεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὤρτο κυδοιμός,

θυγόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 525 ὅσσι ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε, Διὶ φίλος, ὠκέας ἵππους·
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσι Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων.

530 μᾶστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 [νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
 535 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει
 αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

540 Οὐπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἦλυθον αὐτοί.
 καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 545 ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρην θεὸς ἀντιβολήσας;
 αἰνῶς ἀκτίνεσσι εἰκότες ἠελίοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσι ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἐὼν πολεμιστῆς·

550 ἀλλ' οὐπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα.
 ἀλλὰ τιν' ὑμῶν οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 555 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἥπερ οἶδε,
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεΐνεις,
 Θρηϊκιοὶ· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
 τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἶλομεν ἐγγύθι νηῶν·
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐκτωρ τε προΐηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
 565 καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμᾶσιν
 φάτνη ἐφ' ἱππεΐη, ὅθι περ Διομήδew ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.

570 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἰρὸν ἐτοιμασσαίατ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ,
 ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὰ λόφον, ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῆμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 575 νίψεν ἀπὸ χρωτός, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τῶ δὲ λοεσσαμένω, καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίω,
 δείπνω ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσάμενοι λειῖβον μελιηδέα οἶνον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Λ.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1-66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflamat, Troiani commoventur, magna clade accepta (67-162). Hector ipse, ad urbis usque moenia repulsus, Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163-283). Quo facto, Hector ad pugandum redit, et novum ardorem iniicit suis (284-309). Aciem inclinatum restitunt Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes, a Paride vulneratus, cito ad naves revehitur (310-400); item Ulysses, vulneratus a Soco, atque, eo transfixo, a Troianis circumventus, ope Menelai et Aiace dimicationi eripitur (401-488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489-596). Machaonem, Nestoris curru praetervehentem, conspicatus Achilles, Patroclum mittit praesentia cogniturum (597-617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam proelii edocetur rogaturque, ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse, Achillis arma indutus, hostes terreat (618-803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit, eique in tentorium delato medetur (804-848).

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

*Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
ῶρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προϊάλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλήην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
5 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ,
ἣ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἶσας
εἶρυσαν, ἠγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτει χερῶν.
10 ἔνθα σταῖς ἦυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε*

ὄρδι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.]

- 15 Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἄργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρνίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν,
20 τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσι ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τοῦκεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κνάνοιο,
25 δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
κνάνοιοι δὲ δράκοντες ὄρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεις ἐκάτερθ', ἴρισσιν εἰκότες, ἄστε Κρονίων
ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
30 χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσι ἀρηρός.
ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κνάνοιο.
τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,
δεινὸν δερκομένη· περὶ δὲ Δεῖμὸς τε Φόβος τε.
τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· ἀτὰρ ἐπ' αὐτῷ
κνάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
40 τρεῖς ἀμφιστρεφές, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπεφυῖαι.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κνέην θέτο, τετραφάληρον,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορωθμένα χαλκῷ,
ὄξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω

45 λάμπ' ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλήνης.

Ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἕῳ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρुकέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ·
αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
50 ῥῶοντ' ἄσβεστος δὲ βοή γένητ' ἠῶθι πρό.
φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ᾤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθευ ἦκαν ἐέρσας
αἵματι μυδαλίας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
55 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν.

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶν πεδίῳ,
Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ, θεὸς ὤς, τίετο δήμῳ,
τρεις τ' Ἀντηγορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον,
60 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστήρ,
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὐτίς ἔδυν νέφεα σκιάοντα·
ὡς Ἐκτωρ ὅτ' ἐμὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
65 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ
λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
70 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὡς,
θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγγανε μαρναμένοισιν·
75 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἦχι ἐκάστω
δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,

οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὃ δὲ νόσφι λιασθεῖς,
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο, κύδει γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
χαλκοῦ τε στεροπήν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

Ὅφρα μὲν ἤαίς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,

85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἦμος δὲ θρυτέμος περ ἀνήρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τὲ μιν ἵκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἰρεῖ·

90 τῆμος σφῆ ἀρετῆ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ'· ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον, Οἰλῆα πλήξιππον.

ἦτοι ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλαμνος, ἀντίος ἔστη·

95 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὄξεϊ δουρὶ
νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὄστρεον, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίζων,
ὅτε δύο Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἀμφο
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἕοντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὃ ποτ' Ἀχιλλεὺς

105 Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ·
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.

110 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά,
γιγνώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἀγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς.

ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηϊδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 115 ἔλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλὸν τὰ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
 ἢ δ' εἶπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πικρὰ καὶ ὕλην,
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 120 ὡς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραιομηῆσαι ὄλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρον τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὃς ῥα μάλιστα,
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 125 οὐκ εἴασχ' Ἐλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ·
 τοῦπερ δὴ δύο παῖδες λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἕκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κνηθητήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὡς,
 130 Ἄτρείδης· τῷ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γονναζέσθην·

Ζώγρει, Ἄτρείος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίσαιοτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 135 εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς τῶγχε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μειλίχοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
 ὃς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 140 ἀγγελίην ἔλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
 αὐθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοῦς·
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.

Ἢ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὡσε χαμᾶζε,
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
 145 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
 χειρᾶς ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' ἀνχένα κόψας·

- ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ἰμίλου.
 τοὺς μὲν ἕασ'· ὁ δ', ὄθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 150 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἵππεῖς δ' ἵππηας — ὑπὸ δέ σφισιν ὄρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὄρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων —
 χαλκῷ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.
 155 ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ·
 πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρρηξι πύπτουσι, ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμῃ·
 ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσι πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἐκτορὰ δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἐκ τε κονίης,
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ θ' αἵματος, ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 165 Ἀτρείδης δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κὰπ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἔσσεύοντο,
 ἴεμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 170 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο,
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὡς,
 ἄστε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ,
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 175 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἕαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὡς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὑπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 πολλοὶ δὲ προηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 180 Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.

- ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιι αἰπύ τε τεῖχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι καθάζετο πιδηέσεως,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν.
 185 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
 Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνισπε.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 190 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπείς ἢ βλήμενος ἰῶ,
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηται,
 δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 195 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν·
 εὖρ' υἷδν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 ἕσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προδέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 200 Ἑκτορ, υἷε Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 Ζεὺς με πατήρ προέηκε, τειν τὰδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπέεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 205 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπείς ἢ βλήμενος ἰῶ,
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηται,
 δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 210 Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 Ἑκτωρ δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὄξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ἄχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγριε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἕσταν Ἀχαιῶν.

215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
 ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν,
 220 ἢ αὐτῶν Τρώων, ἢ κλειτῶν ἐπικούρων.

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἧς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μήλων·
 Κισσῆς τόνγ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἔοντα,
 μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρηον.

225 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἷ οἱ ἔποντο·
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἴσας,

230 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει·
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,

235 νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὤς, ἐτράπετ' αἰχμῆ.
 καὶ τόγε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς, ὥστε λῖς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

240 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὤς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη

245 αἶλας ὄμοῦ καὶ ὄϊς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,

πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά εἰ πένθος
 250 ὄφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος.
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρί, λαθῶν Ἀγαμέμνονα δῖον·
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 255 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 260 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος νῆες, ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Αἴδος εἴσω.

Ἀντὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
 265 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 ὄφρα οἱ αἰμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, πᾶνσατο δ' αἶμα,
 ὄξειαι δ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ὡς δ' ὅτ' ἀν' ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὄξυ γυναιῖκα,
 270 δριμύ, τό, τε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι,
 Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
 ὡς ὄξει' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 275 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
 280 ὦς ἔφαθ'· ἠνιόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίη,

τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

· Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
285 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
οἴχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μεγ' εὖχος ἔδωκεν
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλάυνετε μώνυχας ἵππους
290 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε.

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἢ λέοντι·
ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
295 Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηϊ.
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλη,
ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
300 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἄσαϊον μὲν πρῶτα καὶ Ἀντόνοον καὶ Ὀπίτην,
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ' Ὠρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὄγ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

305 πληθύν· ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ
ἀργέσταο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὡς ἄρα πνικνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

310 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέροντο,
καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·

Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυθ' αἰ
 ἡμέων ἔσσειται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος, ἥεπερ ἡμῖν.

320 Ἴη, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα, Μολίονα, τοῖο ἄνακτος.

τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
 τὸ δ' ἀν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
 325 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πείσῃτον·
 ὡς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον.

Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμου ἀρίστω,
 νῆε δ' ὤω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 330 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὸ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
 335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰπείροχον ἐξενάριξεν.

Ἐνθα σφιν κατὰ Ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίω,
 ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐ γὰρ οἱ ἵπποι
 340 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκτωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ στίχας, ὤρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.

345 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 αἴψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Ἴη ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 350 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν,

- ἄκρην καὶ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
 οὐδ' ἴκετο χροῖα καλόν· ἐρύκασκε γὰρ τρυφάλεια,
 τρίπτυχος, ἀνλώπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐκτωρ δ' ὣκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλω·
 355 στῆ δὲ γνῦξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυψε.
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ἄχετ' ἐρωήν,
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 360 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις εὐχεσθαι, ἴδὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 365 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχείω.
 Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο,
 370 Τυδεΐδῃ ἐπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
 στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτωρ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἄγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 375 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὸς ἴδῃ
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσας,
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·
 380 Βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι,
 νεῖατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν εἰλέσθαι
 οὔτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἷτε σε πεφρίκασι, λείονθ' ὡς μηκάδες αἴγες.
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

385 τοξότα, λωβητήρ, κέρα ἀγλαέ, παρθενοπιῖπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός, εὐχεται αὐτως.
οὐκ ἀλέγω, ὡσεὶ με γυνὴ βάλοι ἢ παῖς ἄφρων·

390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων

395 πύθεται· οἴωνοι δὲ περὶ πλέες ἤε γυναῖκες.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδός ἔλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν,

400 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβωμαι,
405 πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἶ κεν ἀλώω
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γάρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ

410 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦτ' ἔβλητ', ἦτ' ἔβαλ' ἄλλον.

Ἔως ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστάων·
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.

ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ

415 σεύωνται, ὁ δέ τ' εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένουσιν·
ἀμφὶ δέ τ' αἴσσουνται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ εὐόντα·

- ὣς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον, ἐσσεύοντο
 420 Τρῶες. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὕξει δουρί·
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν·
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἴξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσών, ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῶκοιο.
 τῶ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 430 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἴππασίδησιν,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
 ἢ κεν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.
 ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῶ ἐργαθεν, οὐδέ τ' ἕασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ οὔτι βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν·
 440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἄ δειλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρῶεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 ἦματι τῶδ' ἐσσεσθαι· ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
 445 εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπάλῳ.
 Ἢ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἐβεβήκει·
 τῶ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ Σῶχ', Ἴππάσου νιὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 Ἄ δειλ', οὐ μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ

- ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἶωνοὶ
 ὤμησται ἐρύουσι, περιὶ πτερὰ πικρὰ βαλόντες.
 455 αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.
 Ὡς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνίσσυντο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος.
 460 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἑταίρους·
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος Ἀρηίφιλος Μενέλαος·
 αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·
 465 Αἴαν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος ἴκετο φωνή,
 τῷ ἰκέλη, ὡσεὶ ἐβιῶατο μῦνον ἔοντα
 Τρῶες, ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 470 δεῖδω, μήτι πάθησιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς,
 ἐσθλὸς ἑών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Αἴη φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ', ὡσεὶ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 475 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀντήρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσιν
 φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν, καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 480 ἐν νέμει σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὣς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὄγ' ἦρας
 αἴσσωσιν ὃ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἦν τε πύργον,
 στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.

ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλου,
χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππουθ.

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἴλε Δόρυκλον

490 Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα·
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.

ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
πολλὰς δὲ δρυς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας

495 ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει·
ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,

δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἔκτωρ
πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῆ ῥα μάλιστα

500 ἀνδρῶν πίπτει κάρηνα, βοῆ δ' ἀσβεστος ὀρώρει,
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἴδομενῆα.

Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει, μέρμερα ῥέζων
ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.

οὐδ' ἄν πω χάζοντο κλεύθου δῖοι Ἀχαιοί,

505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο,
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.

τῷ ῥα περιδδειςαν μέγεια πρῆλοντες Ἀχαιοί,
μήπως μιν, πολέμοιο μετακλιθέντος, ἔλοιεν.

510 ἀντίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·

ᾠ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο· παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.

515 [ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἠπια φάρμακα πάσσειν.]

ᾠ ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ.

ἀντίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσετο· παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·

μάστιξεν δ' ἵππους, τὸ δ' οὐκ ἄκοντε πετεσθην

620 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῆ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

- Κεβριόνης δὲ Τρωῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
 Ἐκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
 ἔσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 525 Τρωῆες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
 530 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δέ, πληγῆς αἴοντες,
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 στεῖβοντες νέκνυς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 535 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον,
 ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴστο δῦναι ὀμίλον
 ἀνδρόμεον, ῥῆξαιί τε, μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίννυθα δὲ χάζετο δουρός.
 540 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 [Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσεν·
 545 στῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον·
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ εἰοκῶς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἶθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἔσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
 550 οἷτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι,
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων,
 ἰθύει, ἀλλ' οὐτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·

- 555 ἦῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὧς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὧς δ' ὄτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
 560 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῇ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὧς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
 565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἶεν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,
 αὐτίς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν·
 570 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγνὴν
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν, ὄρμενα πρόσσω·
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγνὴν, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρόος ἄσαι.
 575 Τὸν δ' ὧς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 Εὐρύπυλος, πνικνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν·
 στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 580 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 τὸν δ' ὧς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, ἀντίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῶν
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 585 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων·
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ

Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι
 590 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 ἴστασθ' ἄμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἷον.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἴστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 595 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.
 ὧς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πρὸς αἰθομένοιο.

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρων Νηληϊῆαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

600 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγαλήτεϊ νηϊ,
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰῶνά τε δακρυόεσσαν.

αἴψα δ' ἑταῖρον ἔον Πατροκλῆα προσέειπεν,
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας,
 ἔκμολεν Ἴσος Ἄρηϊ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἷος·

Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμεϊο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Διὲ Μενoitιάδη, τῷ ἔμῳ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν οἴω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 610 λισσομένους· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.

ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
 ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.

ἦτοι μὲν τὸ γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἕοικεν,
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 615 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμανῖαι.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλων ἐπεπεΐθεθ' ἑταίρων·
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν·

620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λυε τοῖο γέροντος
 ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,

στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θυῶν ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα

ἔς κλισίην ἔλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθίζον.
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκλιῶ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη,
 625 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλήν, κυανόπεζαν, εὐξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς

630 χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμνον, ποτῶ ὄψον,
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν·
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσείοις ἦλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον

635 χρύσειαι νεμέθοντο· δύο δ' ὑπὸ πνυθμένες ἦσαν.
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 πλεῖον εἶον· Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῶ ῥά σφι κύκησε γυνή, εἰκυῖα θεῆσιν,
 οἶνω Πραμνεῖω, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν

640 κνήστι χαλκεΐῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν·
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκλιῶ.
 τῶ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφρέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.

Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 645 τὴν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινοῦ,
 ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·

Οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ Διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος, νεμεσητός, ὃ με προέηκε πνυθέσθαι,
 650 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 γιγνώσκω· ὄροω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμι Ἀχιλλῆϊ.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ Διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.

655 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τίποτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,

- ὅσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσον ὄρωρε κατὰ στρατόν. οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
- 660 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερός Διομήδης·
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστῶ·]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
- 665 ἔσθλὸς ἔων, Δαναῶν οὐ κήδεταί, οὐδ' ἐλεαίρει.
 ἦ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; — οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
- 670 εἴθ' ὣς ἠβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὡς ὀπότ' Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἔσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσι' ἐλαννόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσι,
- 675 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περιτρέσαν ἀγροῖῶται.
 ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
- 680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηληϊὸν εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστν· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύς,
 οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῃ πόλεμόνδε κίοντι.
- 685 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
 τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
 δαίτρενον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὡς ἡμεῖς παῦροι, κεκακωμένοι, ἐν Πύλῳ ἴμεν. —
- 690 ἐλθῶν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη

- τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἕκταθεν ὄσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. —
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 695 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. —
 ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῦ μέγ' οἰῶν
 εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῶ χρεῖος μέγ' ὑφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίῃ,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 700 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀυγείας
 κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει, ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρον ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν.
 705 [δαιτρεύειν, μήτις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.]
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστν
 ἔρδομεν ἰρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
 710 παῖδ' ἐτ' ἐόντ', οὔπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
 ἔστι δέ τις Θυρόεσσα πόλις, αἰπειῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῶ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 715 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
 720 ἀλλὰ καὶ ὧς ἰσπεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν,
 καὶ πεζός περ ἐὼν· ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλον,
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ διαν
 ἰππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.

- 725 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῶν, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
- 730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος,
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος.
- 735 εὔτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀυγείας,
- 740 πρεσβυτάτην δὲ θυγάτρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγραμήδην,
 ἣ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρί·
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
 στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
- 745 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
 ἠγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα, κελαινῇ λαίλαπι Ἴσος·
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὀδᾶξ ἔλον οὔδας, ἐμῆ ὑπὸ δουρί δαμέντες.
- 750 καὶ νῦ κεν Ἄκτορίωνε Μολίονε παιῖδ' ἀλάπαξα,
 εἰ μὴ σφωε πατῆρ εὐρυκρείων Ἐροσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν.
 τόφρα γὰρ οὔν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
- 755 κτείνοντές τ' αὐτούς, ἀνὰ τ' ἔνθα καλὰ λέγοντες,
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρον βήσαμεν ἵππους,
 πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὄθην αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.

- ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 760 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίου Πύλονδ' ἔχον ὠκίας ἵππους,
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὣς ἔον, εἶποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν. — αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἢ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 765 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοίγε Μενόιτιος ὦδ' ἐπέτελλεν
 ἡματι τῶ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν,
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιετάοντας,
 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν.
 ἐνθα δ' ἴπειθ' ἦρωα Μενόιτιον εὐρομεν ἔνδον,
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα. γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεράνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 775 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
 εἰς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ, τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
 780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖ ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῶ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 785 σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενόιτιος, Ἄκτορος υἱός·
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων·
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
 790 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἶποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἷ κε πίθηται.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,

παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἤσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
 795 καὶ τινὰ οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἷ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἷ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 800 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν·
 805 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδαην Ἀχιλῆα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο
 ἴξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχαστο βωμοί·
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 810 Διογενὲς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἷστῳ,
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν κελάρυζε· νόσος γὰρ μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἄκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 815 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄδειλοί, Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες!
 ὣς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, Διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρωσ·
 820 ἦ ῥ' ἔτι που στήσουσι πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί,
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠύδα·
 οὐκέτι, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλλαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 825 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, αὐτάμενοί τε,

χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 830 ρίζ' ὕδατι λιαρῶ· ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
 ἰσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χεῖρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἰητροὶ μὲν γὰρ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἴομαι ἔλκος ἔχοιτα,
 835 κρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' εἴσι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρως;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.

Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβῶν ἄγε ποιμένα λαῶν
 εἰς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἔκτανύσας, ἐκ μηροῦ τὰμνε μαχαίρῃ
 845 ὄξυν βέλος περιπευκῆς, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 ρίζ' ὕδατι λιαρῶ· ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρῆν,
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

I Λ Ι Α Δ Ο Σ Μ.

Achivi, intra murum compulsi, (invisum diis opus, ab iisque statim post ipsam urbem deletum,) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1-59). Rei difficultate primum attoniti, mox, Polydamantis monitu, de curribus descendunt, et in quinque catervas divisi incurrunt (60-107). Asius, unam portarum ex curru aggredi ausus, a duobus Lapithis cum magna clade suorum reiicitur (108-194). Infausti augurii interpretatio, a Polydamante facta, Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195-250). Hi, etsi procelloso vento impediti, munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Aiaces (251-289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irrunnt, quibus se opponit Menestheus, ab eoque arcessiti, Ajax maior et Teucez (290-377). Sarpedonis socius, Epicles, ab Aiace, Glaucus a Teucro sauciat; tandem a Sarpedone pinna muri revollitur (378-399). Lycios, murum perrupturos, etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit, suisque viam ad naves aperit (400-471).

Τειχομαχία.

^οΩς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος νῖος
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἄργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
τάφρος ἐτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
5 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
10 ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζωὸς ἔην, καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς,
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρῶων θάνατον ὄσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,

- 15 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἄλαδε προρέουσιν,
- 20 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε, Κάρησός τε Ῥοδίος τε,
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
 κάππεσον ἐν κονίησι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
- 25 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος, ἔχων χεῖρεςσι τρίαιναν,
 ἤγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
- 30 λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρρῳον Ἑλλήσποντον,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 κὰρ ῥόον, ἥπερ πρόσθεν ἴεν καλλίρῳον ὕδωρ.
- Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
- 35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει
 τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ, Διὸς μάστιγι δαμέντες,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἐκτορα δειδιότες, κρατερόν μήστωρα φόβοιο·
- 40 αὐτὰρ ὄγ', ὡς τοπρόσθεν, ἐμάρνατο Ἴσος ἀέλλη.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 κάπριος ἢ ἑλέων στρέφεται, σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἴστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς
- 45 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγνηορίη δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππη τ' ἰθύση, τῆτ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·

- ὡς Ἐκτορ ἀν' ὄμιλον ἰὼν εἰλίσσασθ', εταίρους
 50 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
 τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρω
 χεῖλει ἐφρεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορεῖν σχεδόν, οὔτε περῆσαι
 ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηροφές περὶ πᾶσαν
 55 ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
 ὄξεσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν νῆες Ἀχαιῶν,
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσιν.
- 60 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἐκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκίας ἵππους·
 ἦ δὲ μάλ' ἀργαλήη περᾶαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὄξεες ἕστασιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν·
 65 ἔνθ' οὐπὼς ἔστιν καταβήμεναι, οὐδὲ μάχεσθαι
 ἵππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἴω.
 εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβραμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν,
 ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ ἀντίκα τοῦτο γενέσθαι,
 70 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν, καὶ τάφρω ἐνιπλήξωμεν ὄρουκτῃ·
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄπορῶρον προτὶ ἄστν, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
- 75 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυνκόντων ἐπὶ τάφρω,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
- 80 Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων·
 ἀντίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο·

- ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα δῶν.
 ἠνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἔφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυνκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ·
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πάνταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνεσσι ἐποντο.
 Οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 90 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ' δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον, Κεβριόναο χερεῖονα, κάλλιπεν Ἔκτωρ.
 τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ·
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφοβος θεοειδής,
 95 νῆε δὺο Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως,
 Ἄσιος Ἐρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαιο,
 Αἰνεΐας· ἅμα τῶγε δὺο Ἀντήνορος νῆε,
 100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 105 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι, οὐδέ τ' ἔφραστο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 110 ἀλλ' οὐχ Ἐρτακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα·
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσιν,
 νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
 115 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 πρόσθεν γάρ μιν Μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψε

- ἔγχεϊ Ἰδομενεῆος ἀγᾶνου Δευκαλίδαο.
 εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῆπερ Ἄχαιοι
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
- 120 τῆ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα·
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῆ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο,
- 125 ὄξεα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἄχαιοὺς
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίηνσι πεσέεσθαι,
 νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δὺ' ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 νίας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητᾶων·
 τὸν μὲν, Πειριθόου νία, κρατερὸν Πολυποίτην,
- 130 τὸν δέ, Λεοντῆα, βροτολοιγῶ Ἴσον Ἄρηϊ·
 τῶ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 ἕστασαν, ὡς ὅτε τε δρῦες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
 αἷτ' ἀνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
 ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
- 135 ὡς ἄρα τὼ χεῖρεςσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν,
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας
 ὑφὸς ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῶ,
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
- 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
 οἱ δ' ἦτοι εἰως μὲν εὐκνήμιδας Ἄχαιοὺς
 ᾤρνον, ἔνδον ἕόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
- 145 ἐκ δὲ τὼ αἰΐξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
 ἀγροτέροισι σύεσσι εἰοικότε, τῶτ' ἐν ὄρεσιν
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῶ τ' αἰσσοῦντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
- 150 γίγνεται, εἰσόκα τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται·

- ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινός,
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατεροῦς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιοῦτες ἠδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
 155 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
 ἄστ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιδέντα δονήσας,
 ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν,
 160 ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτέων,
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τότε ἄμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ
 Ἄσιος Ἐτρακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἤνδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 165 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὀδῶ ἐπι παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 170 ἄνδρας θηρητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων·
 ὡς οἷγ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων, καὶ δὴ ἔόντε,
 χάσασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ ἀλῶναι.
 Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἐκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 175 [Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὡς, πάντ' ἀγορεύσαι.
 πάντα γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχίατο θυμὸν
 180 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν.
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.]
 Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερός Πολυποίτης,
 δουρὶ βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν· ἀλλὰ διαπρὸ

- 185 αἰχμὴ χαλκείῃ ῥῆξ' ὄστίον· ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
 υἷον δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
 Ἰππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
- 190 αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξύ,
 Ἀντιφάτην μὲν προῶτον, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
- 195 Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξειν, καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας.
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφείσταότες παρὰ τάφρω.
- 200 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὔπω λήθετο χάρμης.
 κόψε γάρ αὐτον ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρήν,
- 205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἤκε χαμᾶζε,
 ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλω·
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέττετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν,
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
- 210 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἐκτορ· αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν,
 ἔσθλα φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
 δῆμον ἔόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῆ,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
- 215 νῦν δ' αὐτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὣδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὄϊομαι, εἰ ἔτεόν γε
 Τρῶσιν ὄδ' ὄρνις ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,

- αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,
 220 φοιήσεντα δράκοντα φέρον ὀνύχεσσι πέλωρον,
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφῆκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκῆσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρον δόμεναι τεκέεσσιν εἰοῖσιν.
 ὣς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 225 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσουσιν, ἀμννόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων, καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.
- 230 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 235 ὃς κέλειαι Ζητὸς μὲν ἐριγδούπιο λαθέσθαι
 βουλέων, ἄστε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τήνη δ' οἴωνοῖσι τανυπτερόγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι· τῶν οὔτι μετατρέπομ', οὐδ' ἀλγίζω,
 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς Ἡῶ τ' Ἡέλιόν τε,
- 240 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἴωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺν δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
- 245 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺν δηϊοτῆτος ἀφέξαι, ἢ εἴ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
- 250 αὐτίκ' ἐμοῖ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέρανος

- ὄρσεν ἀπ' Ἰθαίων ὄρέων ἀνέμοιο θύελλαί,
 ἧ ῥ' ἰθὺς νηῶν κοινήν φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 255 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτόρι κῦδος ὄπαζεν.
 τοῦπερ δὴ τεράεσσι πεποιοθότες ἠδὲ βίηφι,
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρπον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἄς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 τὰς οἷγ' ἀνέρπον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδέ νῦ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου·
 ἀλλ' οἷγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 βάλλον ἀπ' αὐτάων δηῖους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
 265 Ἄμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὑτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
 νεῖκεον, ὄντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος, ὅς τε μεσήεις,
 270 ὅς τε χειριότερος· ἐπεὶ οὔπω πάντες ὁμοῖοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πον γιγνώσκετε. μήτις ὑπίσσω
 τετράφθω προτὶ νῆας, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας·
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 275 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 νεῖκος ἀπωσαμένους, δηῖους προτὶ ἄστυ δῖεσθαί.
 Ὡς τώγε προβοῶντε μάχην ὄτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτουσι θαμειαὶ
 ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὄρετο μητίετα Ζεὺς
 280 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἄ κῆλα·
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χεῖρ ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὄρέων κορυφὰς καὶ πρόονας ἄκρους,
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἄλός πολιῆς κέχνται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 285 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα
 εἰλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβροίσῃ Διὸς ὄμβρος·

- ὡς τῶν ἀμφοτέρωσσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρωᾶσ, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοῦς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάν δουῖπος ὀρώρει.
- 290 Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρωᾶες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ
 τεῖχος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἷον ἔον Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ἔωρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βουσίην ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσην,
- 295 καλήν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἦν ἄρα χαλκεὺς
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειάς,
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὄγε πρόσθε σχόμενος, δύο δουῖρε τινάσσων,
 βῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅστ' ἐπιδευῆς
- 300 δηρὸν εἴη κρειῶν, κέλεται δὲ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ,
 μῆλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἶπερ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κνσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὗ ῥά τ' ἀπειρήτος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,
- 305 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἠ ἠρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὡς ῥά τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν,
 τεῖχος ἐπαίξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
- 310 Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
 ἔδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεοὺς ὡς, εἰσορόωσιν;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα, Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
- 315 τῷ νῦν χρῆ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας
 ἐστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
 ὄφρα τις ᾧδ' εἶπη Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
 οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,
- 320 οἶνόν τ' ἔξαιτον, μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς

ἔσθλη, ἐπεὶ Λυκίοισι μίτα πρότοισι μάχονται.
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε,
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρότοισι μαχοίμην,
 325 οὔτε καὶ σὲ στέλλοιμι μάχην εἰς κνυδιάνειραν.
 νῦν δ' — ἔμπης γὰρ Κῆρες ἐφροσῶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι —
 ἴομεν, ἧς τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἧς τις ἡμῖν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', οὐδ' ἀπίθησεν.
 330 τὼ δ' ἰθὺς βήτην, Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.

Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετρώο Μεγροσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν, κακότητα φέροντες.
 πάπτηνε δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 335 εἰς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύνω, πολέμον ἀκορήτω,
 ἰσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίηθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 βαλλομένων σακῆων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν,
 340 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο· τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίη ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·

Ἔρχεο, διε Θωῶτα, θεῶν Αἴαντα κάλεσσον·
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 345 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τοπάρους περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 350 καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
 βῆ δὲ θεῖον παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 στῆ δὲ παρ' Αἴαντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,

- 355 ἠνώγει Πηλεῶο Διοτρεφῆος φίλος υἱὸς
 κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνιοιο μίνυθά περ ἀντιάσητον·
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τοπάρους περ
- 360 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
 ὦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
- 365 ἀντίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης,
 ἕσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
- 370 ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο,
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο.
- 375 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι,
 ἴφθιμοι Λυκίων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπήδοντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
- 380 μαρμάρῳ ὀκრიόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς
 κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεςσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰείρας·
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὄστ' ἄραξεν
- 385 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικὼς
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὄστ' ἄθυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερόν παιδ' Ἴππολόχοιο,
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,

- ἢ ῥ' ἴδα γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης·
 390 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μήτις Ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσει, καὶ εὐχετοῶτ' ἐπέεσσιν.
 Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπιόντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης·
 ἀλλ' ὄγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 395 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πῆσε δουρὶ
 προηῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἑλῶν χερσὶ στιβαρῆσιν,
 ἔλχ', ἢ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθεν
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
 400 Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ'· ὃ μὲν ἰὼν
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς Κῆρας ἄμνηεν
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἢ δὲ διαπρὸ
 405 ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα.
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὄγε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·
 ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίστε θούριδος ἀλκῆς;
 410 ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
 μούνα ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 415 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 τείχεος ἐντοσθεν, μέγα δὲ σφισι φαίνετο ἔργον.
 οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 420 τείχεος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ταπρῶτα πέλασθεν.
 ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἄνδρες δηριάσθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρη,

- ὣτ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·
 ὡς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 425 δῆουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας ἐκύνκλους, λαισηϊά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεῖ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτεω στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 430 πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐδύνατο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνήτις ἀληθῆς,
 ἦτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
 435 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται·
 ὡς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἔκτορι δῶκεν,
 Πριαμίδη, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνώς·
 440 Ὅρνυσθ', ἰππόδαμοι Τρῶες! ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ!
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
 445 Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρει, ὃς ῥα πυλάων
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν
 ὄξυς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δὴ ἄνερε δήμου ἀρίστῳ
 ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 450 [τόν οἱ ἔλαφρον ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.]
 ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος,
 χειρὶ λαβῶν ἑτέρη, ὀλίγον δὲ μιν ἄχθος ἐπιείγει·
 ὡς Ἔκτωρ ἴθυς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
 αἱ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 455 δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.

στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρυσάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἶη.
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
 460 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὄχῃες
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαός ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ἄρ' ἐσθορε φαίδιμος Ἔκτωρ,
 νυκτὶ θοῆ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ
 σμερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ· δοιὰ δὲ χερσὶν
 465 δοῦρ' ἔχεν. οὐκ ἄν τις μιν ἐρυνάκοι ἀντιβολήσας,
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον,
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 ἀντίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' ἀντὶς
 470 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ν.

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, quum Neptunus, miseratione commotus, clam Iove, tuendis navibus auxiliator accedit (1-42): qui primum duos Aiaces, tum ceteros principes, humana specie indutus, ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43-124). Igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125-205); mox Idomeneus, a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictis succurrit (206-329). Exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis Iuppiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330-362). Is Othryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363-672). Etiam Hectorem, medio, quem dudum tenuit, loco sic urgent Aiaces et aliae cattervae, ut gradum iam referant Troiani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673-808). Novam pugnam ciet Ajax, et ingenti utrimque clamore certatur (809-837).

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῶας τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσεν,
τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν
νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἴαν,
5 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν,
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
εἰς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαινώ·
οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρωέσσι ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

10 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης

Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
15 ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἄλως ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοῦς,
Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

Ἀντίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος,
κραιπνὰ ποσὶ προβιάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

20 τρὶς μὲν ὄρεξάτ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἴκετο τέκμων,
Αἰγᾶς· ἐνθα δέ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης,
χρῦσα, μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
ὠκυπέτα, χρυσεῖσιν ἐθείρησιν κομόωντε.

25 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἰμάσθλην
χρυσεῖην, εὐτυκτον, εἰοῦ δ' ἐπαβήσετο δίφρου·
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δὲ θάλασσα διῆστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
30 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὸν βαθείης βένθεσι λίμνης,
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

35 λύσας ἐξ ὄχεων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
νοστήσαντα ἄνακτα· ὃ δ' ἐς στρατὸν ᾗχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ, φλογὶ ἴσοι, ἀολλᾶες, ἠὲ θυέλλη,
40 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
ἄβρομοι, ἀνῆχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιοῦς.

Ἄλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἄργείους ὠτρυνε, βαθείης ἐξ ἄλως ἐλθὼν,
45 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτό·

Αἴαντε, σφῶ μὲν τε σιαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.

ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀάπτους
50 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ·
ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
ἧ ῥ' ὄγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει,
Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὐχεται ἔρισθενέος παῖς εἶναι.

55 σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιοτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκνύορον, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.

Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
60 ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο·
γυῖα δ' ἐθήκεν ἔλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
αὐτὸς δ', ὥστ' ἴρηξ ὠκύντερος ὤρτο πέτεσθαι,
ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθείς,
ὀρμήσῃ πεδίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο·

65 ὥς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·

Αἴαν· ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι —
70 οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστῆς·
ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
ῥεῖ' ἔγνω ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ —
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
75 μαιμῶωσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἀάπτοι
μαιμῶωσιν, καὶ μοι μένος ὄρορε· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶω δὲ καὶ οἶος
80 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ὡς οἱ μὲν τιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 χάριμ γηθόσυννοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.

- Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν Γαίηοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
 οἱ παρὰ νηυσὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
 85 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γνῖα λέλυντο,
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο, δερκομένοισιν
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.
 τοὺς οἷγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὄφρῦσι δάκρυα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' Ἐνυσίχθων
 90 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὠτρυνε φάλαγγας.
 Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Ληϊτόν ἦλθε κελεύων,
 Πηνέλεών θ' ἦρωα, Θόαντά τε Δηϊπυρόν τε,
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 95 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι! ὑμῖν ἔγωγε
 μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμάς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 100 δεινόν, ὃ οὔ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας! οἱ τοπάρους περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἴοικεσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 θῶων, πορδαλίων τε λύκων τ' ἦϊα πέλονται,
 αὐτῶς ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάριμ·
 105 ὡς Τρῶες τοπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δ' ἕκασθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 ἠγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 110 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιός ἐστιν
 ἦρωας Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 ἡμέας γ' οὐπῶς ἐστι μεθιέμεναι πολέμοιο.

115 ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
 πάντες ἄριστοι ἔοντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
 λυγρὸς ἐὼν· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι πέρι κῆρι.

120 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετετ μεῖζον
 τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.

125 Ὡς ῥα κελευτιῶν Γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοῦς.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἄς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὑνόσαιτο μετελθῶν,
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσδόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρωῶάς τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμιμνον,

130 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω·
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεύοντων· ὧς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν

135 σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.

Τρωῆες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ,
 ἀντικρὺ μεμαῶς, ὄλοοῖτροχος ὧς ἀπὸ πέτρης,
 ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση,
 ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρω ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·

140 ὕψι δ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ἕως ἵκηται
 ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
 ὧς Ἐκτωρ εἶως μὲν ἀπείλει, μέχρι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

145 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξιν,
 στῆ ῥα μάλ' ἐγχιμφθείς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν,
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 ὧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.

ἦυσεν δὲ διαπρόσιον, Τρώεσσι γεγωνώς·

150 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
παρμένετ'! οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
ἀλλ', οἴω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἔτεόν με
ᾤρσε θεῶν ᾤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.

155 Ὡς εἰπὼν ᾤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.

Δηϊφοβὸς δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.

Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,

160 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
ταυρείην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν κανυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβὸς δὲ
ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· ἀντάρ ὄγ' ἦρως

165 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χῶσατο δ' αἰνῶς
ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.

βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὑρῶρει

170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἄνδρα κατέκτα,

Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.

ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,

κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·

ἀντάρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,

175 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσιν·

ναῖε δὲ παρ Πριάμω· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν.

τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ

νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν, μελίη ὣς,

ἦτ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο

180 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση·

ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Τεῦκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·

- Ἔκτωρ δ' ὀρηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαινοῖ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὄντα ἰδὼν ἠλέετο χάλκεον ἔγχος
 185 τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱὸν Ἀκτορίωνος,
 νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στήθος βάλε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτοῖ.
 Ἔκτωρ δ' ὠρηθήθη κόρυθα κροτάφοις ἀπαρνύων
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχιο·
 190 Αἴας δ' ὀρηθέντος ἔρξατο δουρὶ φαινοῖ
 Ἔκτορος· ἀλλ' οὐπὴ χρὸς εἶσαντο, πῶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῃ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὣσε δέ μιν σθένει μεγάλο· ὁ δὲ χάσσει ἀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὸν δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος, Δῖος υἱὸς Μεσσθενός,
 ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντα, μεμαῶτα θούριδος ἀλκῆς.
 ὥστε δὴ ἀγαθέων κνηῶν ὑποκαρχαροδόκτων
 ἀρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα κενυῖ,
 200 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·
 ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύο Αἴαντα κροτάφα,
 τεύχεα σκλητήν· κεφαλήν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Οἰκιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχιο·
 ἦκε δὲ μιν θφαιρηθὼν ἐλιζόμενος δι' ὀμίλου,
 205 Ἔκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσον ἐν κονήσῃ.
 Καὶ τότε δὴ πτέρη κῆρι Πηλεΐδαιον ἐχσάλασθη,
 νιωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δημοσίῃ.
 βῆ δ' ἵεναι παρά τε κλισίας καὶ κῆρας Ἀχαιῶν,
 ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κηδὲ ἰστύχην.
 210 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα σὶ δουρικλυτὸς ἀπεβόλυσεν,
 ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ σὶ νέον ἰκὼν πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὕξῃ χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἑταῖροι ἐνεύκων, ὃ δ' ἀπυροῖς ἐπιστέλλας
 ἦεν εἰς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μνησθήκα
 215 ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Πηλεΐδαιον,
 εἰσάμενος φθαγγὴν Ἀνδραίμονος υἱὸς Θόακτι,

ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλῶρσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ·

Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 220 οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον νῆες Ἀχαιῶν;

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤυδα·
 ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν αἴτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
 γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·
 οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνον

225 εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πού οὔτω
 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεῖ Κρονίῳνι,
 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
 ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
 ὑτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·

230 τῷ νῦν μῆτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ἴδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
 ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθήησι μάχεσθαι.

235 ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρῆ
 σπεύδειν, αἷ κ' ὄφελός τι γενώμεθα, καὶ δὴ ἔόντε.
 συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·

240 Ἴδομενεύς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκμενεν,
 δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε·
 βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῆ ἐναλίγκιος, ἦντε Κρονίων
 χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ ἀνγαί·

245 ὧς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐὺς, ἀντεβόλησεν,
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
 οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἴδομενῆος·

Μηριόνη, Μόλου νιέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
 250 τίπτ' ἦλθες, πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτήτα;

ἤε τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
ἤε τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
255 [Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,]
ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηγορέοντος.

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
260 δούρατα δ', αἶ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν, καὶ εἴκοσι δήεις,
ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οὕτω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἕκασ ἰστάμενος πολειμίζειν.
τῶ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὁμφαλόεσσαι,
265 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανθῶντες.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
καὶ τοι ἔμοι παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίῃη
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
270 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὅππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οὔτω.

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
275 οἶδ' ἀρετὴν οἴός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἔς λόχον, ἐνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
ἐνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη —
τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδὶς ἄλλη·
280 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἴζει·
ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,
Κῆρας οἰομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ τρέπεται χρῶς, οὔτε τι λήην

- 285 ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζηται λόγον ἀνδρῶν,
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεται ἐν δαί λυγρῇ —
 οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 εἶπερ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἢ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 290 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν,
 πρόσσω ἰεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὄσ,
 ἔσταότες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 ἀλλὰ σύγε κλισίηνδε κιῶν ἔλεν ὄβριμον ἔγχος,
 295 Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θεῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 οἶος δὲ βροτολοιγὸς Ἀρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής,
 300 ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
 τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρουσι μετὰ θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῶγε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 305 ἦϊσαν ἐς πόλεμον, κεκαρνημένοι αἶθοπι χαλκῷ.
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μίμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθι ἔλπομαι οὕτω
 310 δεύεσθαι πολέμιοι καρηκομόωντας Ἀχαιοῦς.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦνδα·
 νηυσὶ μὲν ἐν μέσσοισιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δύο, Τεῦκρός θ', ὅς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 315 οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι, καὶ ἐσσύμενον, πολέμοιο,
 Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα κρατερός ἐστιν.
 αἰπύ οἱ ἔσσειται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,

- νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
 320 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νῆεσσι θοῆσιν.
 ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξει μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητός τ' εἶη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἄκτῆν,
 χαλκῶ τε ῥηκτός μεγάλροισί τε χερμαδίοισιν·
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
 325 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐπῶς ἔστιν ἐρίξειν.
 νῶϊν δ' ᾧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὅτρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἥε τῶ εὖχος ὑρδέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.
 Ὡς φάτα· Μηριόνης δέ, θοῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 ἦρχ' ἴμεν, ὅφρ' ἀφίκοιτο κατὰ στρατόν, ἧ μιν ἀνώγει.
 330 Οἱ δ' ὡς Ἴδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἄλκῆν,
 αὐτόν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν,
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνησι κέεσιν.
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχῳσι ἀελλαι
 335 ἤματι τῶ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
 οἷτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἴστασιν ὀμίχλην·
 ὡς ἄρα τῶν ἑμὸς ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναιρέμεν ὄξεϊ χαλκῶ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
 340 μακροῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμυρδεξ
 ἀνγὴ χαλκείῃ κορύθων ἄπο λαμπομενάων,
 θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαινωῶν,
 ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη,
 ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
 345 Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου, ὕϊε κραταιῷ
 ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχετον ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἐκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
 ἦθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρό,
 350 ἀλλὰ θέτιν κύδαινε καὶ νιέα καρτερόθυμον.
 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἦχθετο γάρ ῥα

- Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἢ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἢδ' ἴα πάτρη,
 355 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγονει καὶ πλείονα ἦδη.
 τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ εἰκῶς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 360 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
 Ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἴδομενεὺς, Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσεν.
 πέφνε γὰρ Ὀθρουοῖα, Καβησόθεν ἔνδον ἔοντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·
 365 ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσεμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρον Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίησι πιθήσας.
 370 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν ἕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
 Ὀθρουοεὺ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
 375 εἰ ἔτεόν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
 Δαρδανίδη Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἔξαγαγόντες, ὀπνιέμεν· εἴ κε σὺν ἄμμιν
 380 Ἴλίου ἐκπέρσης εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ οὗτοι ἐδνωταὶ κακοὶ εἶμεν.
 Ὡς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 ἦρως Ἴδομενεὺς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
 385 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῶ δὲ πνεύοντε κατ' ὤμων
 αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ

- Ἴδομενῆα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθρεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὲς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 390 ἢ πύτυς βλωθρῆ, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,
 βεβρουχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας, ἄς πάρος εἶχεν·
 395 οὐδ' ὄγ' ἐτόλμησεν, δηῖων ὑπὸ χειρας ἀλύξας,
 ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
 400 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγάλθυμου Νέστορος νιός,
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἴδομενῆος,
 Ἄσιον ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 405 Ἴδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἶση,
 τὴν ἄρ' ὄγε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύο κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
 καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
 410 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἴππασίδην Ἰψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλὰ εἴ φημι
 415 εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο,
 γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὄπασα πομπόν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαίφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, εἰοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
 420 ἀλλὰ θεῶν περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυπεν.

τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεύς, Ἐχλοῖο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερότην βαρῶν σσενάχροντα.

Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἴσα δ' αἰεὶ
 425 ἤε τινα Τρώων ἐροβενῆν πυκτὴ καλύψαι,

ἢ αὐτὸς δουκῆσαι, ἀμύκων λαιγὸν Ἀχαιαῖς.

ἔνθ' Αἰωνήταο· Διοτρεφείος φίλον υἷον,

ἦρω' Ἀλκίθεον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσιω·

πρεσβυτάτην δ' ὄππιν θυγατρῶν, Ἴπποδάμειαν,

430 τὴν πέρι κῆρο φῶλησε πατὴρ καὶ πόσιναι μήτηρ

ἐν μεγάρο· πᾶσων γὰρ ὁμηλιώην ἐπέκαστο

κάλλει καὶ ἔργουσι· ἰδὲ φρασὶ· τοῦνεκα καὶ μιν

γῆμεν ἀνὴρ ὄριετος· ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ· —

τὰν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῆϊ Πηλεϊδίῳ ἐδάμασσαν,

435 θέλξας ὅσασ φαινώε, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.

οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνωσ', οὔτ' ἀλκίασθαι·

ἀλλ', ὥστε στήλην ἢ δένδρον ὑμπίπτηλαι,

ἀτρέμας ἑσταότα, στήθεσ μέσων οὔτασε δουρὶ

ἦρας Ἴδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα

440 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶσ ἦρκεν ὄλεθρον·

δὴ τότε γ' αὖτον αὔσαν, ἐρακόμενος περὶ δουρὶ.

δούπησεν δὲ πεσῶν, δούρη δ' ἐκ κραδίῃ ἐπεπήγει,

ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐράχρον πελέμιζεν

ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·

445 Ἴδομενεὺς δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

Δηΐφοβ', ἢ ἄρα δὴ τε δῖσκομεν ἄξιον εἶναι,

τρεις ἐνὸς ἀντὶ παρῶσθαι; ἐπεὶ σὺ περ εὔχσαι αὐταῖς·

δαιμόνι! ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἔστασ' ἐμεῖο,

ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἐμάναι·

450 ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε, Κρήτη ἐπίουρον·

Μίνωσ δ' αὖ τέκεθ' υἷον ἀμύμονα Δευκαλίωνα·

Δευκαλίω δ' ἐμὲ τέκε, πολίσσ' ἀνδρῶσιν ἀνακτα

Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν,

σοί τε κακὸν καὶ πατρὲ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.

- 455 Ὡς φάτο· Διήφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἢ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
 ἄψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιο καὶ οἶος.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὔρεν ὀμίλου
- 460 ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμω ἐπεμήνιε δία,
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν εἶντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουλευφόρα, γῆν σε μάλα χρῆ
 γαμβροῦ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.
- 465 ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθῶ ἐπαμύναμεν, ὅς σε πάρος περ
 γαμβρὸς εἶν ἐθροψε δόμοις· εἴμ, τυτθὸν εἴκτα·
 τὸν δὲ τοι Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξεπάριξε.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἄρκεν·
 βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα, μέγα ποτολέμοιο μεμηλῶς.
- 470 ἀλλ' οὐκ Ἴδομενῆα φάβος λάβε, τηλύγετον ὄς,
 ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῶσ ἀΐραται ἀλκί· πεποιθῶς,
 ὅστε μένει κολοσσεῖον ἐπερχόμενος πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δὲ τα κῶτον ὑπερθεν·
 ὄφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπεται· ἀντάρ ὀδόντας
- 475 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἤδ' αἰ ἀνδρας·
 ὡς μένειν Ἴδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα βραχθάα· αἶε δ' ἑταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἄφραρῆά τε Διήπυρόν τε,
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστῳρας αὐτῆς·
- 480 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Δεῦτε, φίλοι, καί μ' αἶψ' ἀμύνετ' εἰδεία δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχῆα, ὅς μοι ἔπεισιν·
 ὅς μάλα καρτερός ἐσσι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἦβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
- 485 εἰ γὰρ ὀμηλικίη γε γενοίμεθα τῶδ' ἐπὶ θυμῷ,
 αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φερούμην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἔνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 πλησίοι ἕστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναυτες.

Αἰνεΐας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 490 Δηΐφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 οἷ οἱ ἄμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὡσεὶ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάννυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμῆν·
 ὡς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
 495 ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον εἰσὶ αὐτῶ.

Οἱ δ' ἄμφ' Ἀλκαθόω αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρηῖοι ἔξοχον ἄλλων,
 500 Αἰνεΐας τε καὶ Ἴδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἀρηῖ,
 ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλεῖ χαλκῶ.

Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἴδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 αἰχμὴ δ' Αἰνεΐαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 505 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἴδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.

Ἴδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκνος δολιχόσκιον ἔγχος
 510 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 οὐτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὼν βέλος, οὐτ' ἀλέασθαι.
 τῶ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 515 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ
 Δηΐφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ·
 ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
 υἷον Ἐνναλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμαν ἔγχος
 520 ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
 υἷος εἰοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·

ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσι
ἦστο, Διὸς βουλῆσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
525 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν, ἐεργόμενοι πολέμοιο.

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν·
Δηϊφοβὸς μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαιεινὴν
ἦρπασε· Μηριόνης δὲ, θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι,
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
530 ἀυλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.

Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὤς,
ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης,
αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,

535 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
ὠκέας, οἳ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἕστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἳ τόνγε προτὶ ἄστν φέρον βαρέα στενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρῳε χειρὸς.

540 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἳ τετραμμένον, ὄξεϊ δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.

545 Ἀντίλοχος δὲ Θύωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
οὔτας ἐπαίξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἦτ' ἀνὰ νῶτα θεούσα διαμπερές, ἀνχέν' ἰκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὑπτίος ἐν κονίησιν
κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.

550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον· οὐδ' ἐδύναντο
εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα νηλεῖ χαλκῶ

Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
555 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ θεῶν ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς

στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἢ ἔσχεδὸν ὀρμηθεῖναι.

560 Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον,
Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὔτα μέσον σάκος ὄξεϊ χαλκῷ,
ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμεπήνωσαν δὲ οἱ αἰχμῆν
κυανοχαῖτα Πρωσιδάων, βιότοιο μεγέρας
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὅσπερ σκῶλος πυρίκλωστος,
565 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἤμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπίοντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὕμφαλοῦ, ἐνθα μάλιστα
γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς ὕζυροῖσι βροτοῖσιν·

570 ἐνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος, περὶ δουρὶ
ἦσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τότε οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δήσαντες ἄγουσι·
ὡς ὁ τυπεὶς ἦσπαιρε μίνυθά περ, οὔτι μάλ' ἀλ' ἀλ' ἄλ' ἀλ'
ἔφρα οἱ ἐκ χροῶς ἔγχος ἀνεσπάσαι' ἐγγύθεν ἐλθῶν
575 ἦρος Μηριόνης· τὸν δὰ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Δηῖπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσῃ
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τροφάλειαν ἄραξεν·
ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσσε· καὶ τις Ἀχαιοῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
580 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.

Ἄτρείδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἦρωϊ ἄνακτι,
ὄξυ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξον πῆχυν ἀνέλκεν.
τὸ δ' ἄρ' ὀμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχει ὄξυόεντι
585 ἔειτ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἷστῶ·
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷστός.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωην
θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
590 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ καὶ λικμητῆρος ἐρωῆ·

- ὥς ἀπὸ θῶρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἕκασ ἐπατατο πικρὸς ὄϊστός.
Ἄτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοήν ἄγαθὸς Μενέλαος,
τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
595 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χιάλκεον ἔγχος.
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἔχάσσετο, Κῆρ' ἄλειψων,
χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλετο μείλιον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἔσπερόφω σίος ἄωτος,
600 σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἦϊς· τὸν δ' ἄγε Μυῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν κινήθῃ δηϊοτήτι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
605 Ἄτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτρόπετ' ἔγχος·
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ θυρήσοιο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἔσχεθε γὰρ σάκος ἐθρῦ, κατακλίωθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἐέλετο νίκην.
610 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ἕϊφος ἀργυρόηλον,
ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρον· ὃ δ' ἐπ' ἀσπίδος εἶλετο καλὴν
ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαίωσθε ἄμφω πελέκω,
μακρῷ, εὐξέστω· ἄμφω δ' ἀλλήλων ἐφίκορτο.
ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλαγ' ἤλασεν ἵπποδασεῖης
615 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν· ὃ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
ρίνος ὑπὲρ πηνάτης· λάσπε δ' ἔσπεα, τὼ δὲ οἱ ὄσσα
πὰρ ποσὶν αἰμάτ' ἔθεντα χρομυῖ· πέσον ἐν κινήσῳ·
ἰδνώθη δὲ πεσών· ὃ δὲ λαῖξ' ἐν στήθεσι βαίνων,
τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπας ἧῦδα·
620 Λεῖψετέ θην οὔτω γε νείας Δαναῶν ταχυπέλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκέρητοι αὐτῆς!
ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύρες· οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλασπὴν ἐδδείσατε μῆριν

- 625 ξεινίου· ὄστε ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν.
οἷ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
νῦν αὐτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
πῦρ ὄλοον βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς·
- 630 ἀλλὰ ποθι σήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φρασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
οἶον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβριστῆσιν,
Τρῳσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
- 635 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο!
πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος,
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
- 640 Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς αἱματόεντα
συλήσας, ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἄρπαλίῳ, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίζων
- 645 ἐς Τροίην· οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὃς ῥα τότε Ἄτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων,
πάντοσε παπταίνων, μήτις χροῶα χαλκῶ ἐπαύρη.
- 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἷστόν·
καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτῆρ οἷστός
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
θυμὸν ἀποπνεύων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
- 655 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἰρήν,
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·

- ποιῆ δ' οὐτις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
 660 Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀπόκταμένοιο χολώθη·
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
 τοῦ ὄγε χωόμενος προῖει χαλκήρε' οὔιστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱός,
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 665 ὃς ῥ' ἐν εἰδῶς Κῆρ' ὄλοῆν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν.
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολύϊδος,
 νούσῳ ὑπ' ἀργαλήῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλήην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
 670 νούσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμοῖ.
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ἄχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἦδη,
 675 ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
 ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἦ ταπρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
 680 ῥηξάμενος Δαναῶν πικρὰς στίχας ἀσπιστάων·
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὑπερθεν
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γίννοντο μάχη αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι.
 685 Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί,
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύνατο
 ὄσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἐκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 690 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο
 Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε Δρακίος τε.

- πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Πυδάρκης·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
 695 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔβαιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδας, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητριῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλκίς·
 αὐτὰρ ὁ, Ἰφίλοιο παῖς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 700 ναῦφιν ἀμννόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχύς υἱός,
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·
 ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῶ βόε οἴνοσε πηκτὸν ἄροτρον,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 705 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηΐει ἰδρῶς·
 πῶ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξασον ἀμφὶς ἐάγει,
 ἰεμένω κατὰ ὦλκα· τεμῆϊ δέ τε τέλσον ἀρούρης·
 ὣς τὸ παρβεβαῶτε μάλ' ἴστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 710 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο,
 ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἴκαιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἰπποδασείας,
 715 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνλους καὶ μείλινα δοῦρα·
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστρόφῳ οἶος ἄωτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπαστο πεποικηότες· οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ἠήγνυτο φάλαγγας.
 δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔκτασι δαιδαλέοισιν,
 720 μάραντο Τρωσίν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκαρυστῇ·
 οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἴστοι.
 Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 725 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρησὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἔκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρήτοισι πιθέσθαι.

οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιῖσμεναι ἄλλων·
 ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντα θυγῆσαι αὐτὰς ἐλέσθαι.

730 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 [ἄλλω δ' ὀρχηστὴν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αἰολὴν·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρήσασα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίακοιτ' ἄνθρωποι·
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.

735 αὐτὰρ ἐγὼν εἰρήν, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
 πάντη γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδραμ·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἔπει κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἱ μὲν ἀφροτάσιν σὺν τεύχεσσι, οἱ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ κῆας.

740 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 ἐνθευ δ' ἂν μάλ' αἰετ' ἐπιφρασσάμεθα βουλήν,
 ἢ κεν ἐνὶ κῆεσσι παλγκλήϊσι πύσσωμεν,
 αἷ κ' ἐθέλωσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
 παρ κῆων ἔλθωμεν ἀπήμονες, ἢ γὰρ ἐγὼ γε

745 δεῖδα, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωται Ἀχαιοὶ
 χρεῖας, ἔπει παρὰ κῆυσιν ἀκῆρ ἄτος πολέμοιο
 μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σήσεσθαι ὄκω.

Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
 [αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.]

750 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα περὶόεντα προσεΐδα·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκαμε πάντας ἀρίστους·
 αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἰμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἔπειτ' ἐν τοῖς ἐπιτείλω.

Ἢ εἶα, καὶ φωνήθη, ὅραϊ νιφόμεντι ἐρικυώς,
 755 κεκληγώς, διὰ δὲ Τρῶων πέτρατ' ἠδ' ἐπικυρόων·
 οἱ δ' εἰς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπασσέοντο, ἔπειτ' Ἔκτορος ἐκλνον ἀνδρῶν·
 αὐτὰρ ὁ Δημόφρον' ἐκ, βίησ' ἄ' Ἐλένοιο ἀνακτος,
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Τασάνου υἱόν.

760 φοῖτα ἀγὰ προμάχους διζήμενος, εἴ ποιν ἐφεύροι.

- τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
 ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
 οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 765 τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσεως,
 διὸν Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπεντά!
 770 ποῦ τοι Δηϊφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἀνακτος,
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος, Τραάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὄλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 775 Ἐκτορ· ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι·
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
 ἔξ οὔ γάρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγείρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἔόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 780 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ.
 οἶω Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἀνακτος
 οἴχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
 785 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν.
 παρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πολεμίζειν.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωος.
 βὰν δ' ἴμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 790 ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην,
 Πάλμυν τ' Ἀσκανιόν τε, Μόρυν θ', υἱ' Ἴπποτίωνος·
 οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἠοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.

795 οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
θεσπεσίῳ δ' ὀμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·

800 ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Ἐκτωρ δ' ἠγεῖτο, βροτολοιγῷ Ἴσος Ἄρηι,
Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·

805 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ.
πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
ἀλλ' οὐ σύγγει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέεσσατο, μακρὰ βιβάσθων·

810 Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τίη δειδίσσεαι αὐτως
Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμενές εἴμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
ἢ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

815 ἢ κε πολὺ φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῆ
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.
σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
θάσσονας ἱρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,

820 οἷ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίοιο.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·

Αἴαν ἄμαρτοεπές, βουγαίε, ποῖον ἔειπες!

825 εἰ γὰρ ἐγὼν οὔτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο
εἶην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν

πᾶσι μάλ' ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἶ κε ταλάσσης
 830 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χροά-λειριόεντα
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάγκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἤγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.

835 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀγῆς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut, quo res loco sit, exploret (1-26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri, Agamemno, Ulysses et Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus, de belli exitu pridem anxius, nunc, vallum prorutum videns, rursus fugam meditatur (27-81). Hoc consilium improbat Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus, ut in proelium redeant, suosque praesentia certe atque hortatu adjuvent: simul eundem Agamemnonem solatur, et exercitum confirmat Neptunus (82-152). Interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153-351). Huic tempori insidiatus, Somno auctore, Neptunus, fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352-401). Hector, ab Aiaice ictu lapidis percussus, deficit animo, atque a sociis suis asportatur curaturque (402-439). Iam renovatis animis pugnantes Achivi Troianos a navibus avertunt, Aiaice imprimis minore fugatos persequente (440-522).

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἐλάθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοῇ θαλερῶν αἰζηῶν.

5 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,
 εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη
 θερμήνη, καὶ λούση ἄπο βρότον αἵματδεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθῶν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.

ᾠς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἰοῖο,
 10 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
 χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἄσπίδα πατρὸς ἰοῖο.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ,
 στή δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον ἀεικές,
 τοὺς μὲν ὕρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν,

15 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τείχος Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 ὀσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
 αὐτῶς, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐθετέρωσε,
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐν Διὸς οὖρον·

20 ὡς ὁ γέρον ᾠρμαινε, δαιζόμενος κατὰ θυμὸν
 διχθάδι, ἢ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 ἢ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,

25 μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι περὶ χροῦ χαλκὸς ἀτειρής,
 νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

Νέστορι δὲ ζύμβληντο Διοτρεφεές βασιλῆες,
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,

Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.

30 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἶδθατο νῆες
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 εἶρυσαν, αὐτὰρ τείχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἔων, ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείγοντο δὲ λαοί·

35 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
 ἧϊόντος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.

τῷ ὅ οἱ γ' ὑψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιός,
 40 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Αἰακῶν.
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Αἰακῶν,
 τίπτε λιπῶν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω, μὴ δὴ μδι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἔκτωρ,
 45 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Αἰακοὶ
 50 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρὺμνησι νέεσσι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
 55 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
 οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσιν
 νολεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὅπποτέρωθεν Αἰακοὶ ὑρινόμενοι κλονέονται·

60 ὥς ἐπιμιξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκει.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 65 Νέστωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρὺμνησι μάχονται,
 τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἦ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 70 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Αἰακούς.

ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χειρας ἔδησεν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

75 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν·
ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
νῆξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσάιμεθα νῆας ἀπάσας.

80 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγη κακόν, ἢ ἑ ἀλώῃ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἄτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!
οὐλόμεν', αἶθ' ὄφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
85 σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγνιαν
καλλείψειν, ἧς εἶνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλά;

90 σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
σκηπτοῦχός τ' εἶη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·

95 [νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἶον ἔειπες·]
ὃς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς,
νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρῶσιν μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
100 σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων,
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ

105 ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἴη, ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσπαι,
 ἢ νέος, ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἄσμένω εἴη.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειθε βαρὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

110 ἐγγὺς ἀνήρ — οὐδ' ἀηθέα ματεύσασμεν — αἴ κ' ἐθέλητε
 πείθεσθαι· καὶ μῆτι κότεν ἀγάσασθαι ἕκαστος,
 οὐνεκα δὴ γεγεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατρός δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχρημαί εἶναι.
 [Τυδέας, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψεν.]

115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 ὄφκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος ἠδὲ Μείλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεύς,
 πατρός ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε· πατήρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,

120 πλαγχθείς· ὧς γὰρ πού Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήστοιο δ' ἐγχευε θυγατρῶν, καὶς δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιόταιο, ἄλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρρηται
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχαται ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσταν· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς

125 ἐγχείη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὧς ἔτσόν περ.
 τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάκριθα φάντες,
 μῦθον ἀτιμήσαιτε παφασμένον, ὅ κ' εἴπω.
 δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενθ' ἄν περ, ἀνάγκη!
 ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀπτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτήτης,

130 ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἀρηται·
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐτήσομεν, οἱ τραπεζῆς περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφρατῆσ', οὐδὲ μαχονται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῶν μάλ' αὖ μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
 βῆν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

135 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωντὶ ἰοικώς·
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χειρὶ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρείδῃ, νῦν δὴ πον Ἀχιλλῆος ὄλοον κῆρ
 140 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιοῶν
 δερκομένῳ· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες, οὐδ' ἠβκαιαί.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοῖτο, θεὸς δὲ εἰ σιφλώσειεν!
 σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
 ἀλλ' ἔτι πον Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 145 εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
 φεύγοντας προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ὡς εἰπὼν μὲγ' ἄϋσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὅσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἠ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἐριδα ξυνάγοντες Ἄρης·
 150 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
 ἤκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὄφθαλμοῖσιν
 σταῖς ἐξ Οὐλύμπιο ἀπὸ οἴου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 155 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
 ἤμενον εἰσεῖδε· στυγερός δὲ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,

160 ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
 ἠδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 εἰθεῖν εἰς Ἴδην, εὐ ἐντύνασαν εἰ αὐτήν,
 εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
 ἢ χροίῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρὸν τε
 165 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πενκαλίμησιν.
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πνκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἐνθ' ἠγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.

170 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντος
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ, ἔδανῳ, τό ῥά οἱ τεθνωμένον ἦεν·

- τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ,
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἴκετ' αὐτμή.
- 175 τῷ ῥ' ἦγε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαιίτας
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαινοῦς,
 καλοῦς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἱανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά.
- 180 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονᾶτο.
 ζώσατο δὲ ζώνην, ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν·
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν,
 τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεάων,
- 185 καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὣς·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέλδιλα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
- 190 Ἥ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ,τι κεν εἶπω;
 ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγα θυμῷ,
 οὐνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσι ἀρήγεις;
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
- 195 αὐδα ὅ,τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ὅτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
- 200 εἶμι γὰρ ὄψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανὸν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Πείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
- 205 τοὺς εἶμ' ὄψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται

εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπασε θυμῷ.
εἰ κείνω γ' ἐπέσσει παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ,
εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμοθῆναι φιλότητι,

210 αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τερὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·

Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰάνυις.

Ἡ, καὶ ἀπὸ στήθεσφι ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
215 ποικίλον· ἐνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·

ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἧτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.

τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ,
220 ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ,τι φρεσὶ σῆσι μενοιῶς.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῶ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
225 Ἥρη δ' αἰῆσασα λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοιο,

Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἡμαθίην ἐρατεινήν,
σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
ἀκροτάτας κορυφᾶς· οὐδὲ χθόνα μάρπτει ποδοῖιν·
ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα,

230 Ἀἴμονα δ' εἰσαφίκανε, πύλιν θείοιο Θόαντος.

ἐνθ' Ἵπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἵπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων·
ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν
235 πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα.
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαινώ,

αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,

χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
240 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηῖνων ποσὶν ἦσει,

τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·

Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο,

ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰιγενετάων

245 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα

Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·

Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουνος ἄσσον ἰκοίμην,

οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.

ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τειῆ ἐπίνυσσεν ἐφρεμή,

250 ἤματι τῷ, ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς

ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιω ἐξαλαπάξας.

ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,

νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,

ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·

255 καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας,

νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν,

ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

ζήτει· καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντω,

εἰ μὴ Νύξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·

260 τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.

ἄζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θεῶν ἀποθύμια ἔρδοι.

νῦν αὖ τοῦτό μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·

Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς;

265 ἦ φῆς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζην-

ν', ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;

ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὑπλοτεράων

δώσω ὑπνιέμεναι, καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν.

[Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεται ἤματα πάντα.]

270 Ὡς φάτο· χήρατό δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

ἄγρει νῦν μοι ὄμασσον ἀάατον. Στυγὸς ὕδαρ·

χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,

τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες

μάρτυροι ὡς οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·

275 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθηςε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ᾧμνε δ', ὡς ἀκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμησεν ἅπαντας
τοὺς Ἵποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλῶνται.

280 αὐτὰρ ἐπεὶ ἔ' ὁμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
τῷ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
ἠέρα ἄσαυμένω, εἴμφοα πρήσσοντε κέλευθοι.

Ἴδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα Θηραῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου

285 βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη.
ἐνθ' Ἵπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ιδέσθαι,
εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἢ τότε ἐν Ἴδῃ
μακροτάτη πεφουῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἴκανε·

ἐνθ' ἦσ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
290 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσιν
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήστω Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πικρινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
295 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι,
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥρη, πῆ μεμανῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρῖασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.

300 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
ἔρχομαι ὕφομένη πολυφρέβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
τοὺς εἰμ' ὕφομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

305 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμαρσε θυμῶν.

ἵπποι δ' ἐν προμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
ἑστᾶσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερῆν τε καὶ ὕγρην.

νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
 310 μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κα σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρῥόβου Ὠκεανοῖο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὄρμηθῆναι·
 νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότῃτι τραπέομεν εὐνηθέντε.
 315 οὐ γὰρ πάποτε μ' ὤδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθείς ἐδάμασσαν·
 οὐδ' ὀπότε ἤρασάμην Ἴξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
 320 ἢ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
 οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ὅ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάσμα βροτοῖσιν·
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 οὐδ' ὀπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
 ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 330 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
 πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετᾶων
 εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
 335 πεφράδοι; — οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
 εἴ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη.
 ἀλλ' εἰ δὴ ὅ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 340 ἐνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν εὐνή.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μήτε θεῶν τόγα δείδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν,

ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελιός περ,
 345 οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.

Ἡ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
 τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δία φύεν νεοθηλέα ποίην,
 λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον,
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργεν.

350 τῷ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο
 καλήν, χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἕρσαι.

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
 ὕπνῳ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοιτιν.
 βῆ δὲ θεῖιν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ἵπνος,
 355 ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάον, ἐπάμυνε,
 καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδει
 Ζεὺς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπα·
 360 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἄργεῖοι, καὶ δ' αὐτε μεθίμεν Ἔκτορι νίκην,
 365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρηται;
 ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι μένει κεχολωμένος ἦτορ.
 κείνου δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὄτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

370 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
 ἐσδάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεοσιν
 κρούσαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

375 Ἐκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
 [ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,

χείροσι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.]

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπίθοντο.
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,
 380 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, Ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον.
 ἔσθλα μὲν ἔσθλός ἔδυνε, χέρηα δὲ χείροσι δόσκειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 385 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 εἴκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαῖ λενγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἔκτωρ.
 δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 390 κνανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 ἦτοι ὃ μὲν Τρῶεσσιν, ὃ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κῆμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον,
 395 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῆ Βορέῳ ἀλεγεινῆ·
 οὔτε πυρὸς τόσσοι γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο,
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ᾤρετο καιέμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅσπερ μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 400 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή,
 δεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῆ ῥα δύο τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 405 ἦτοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροῖα. χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 410 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,

πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰέρας,
 στῆθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
 στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυς
 415 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὕδμη
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδηται,
 ἐγγὺς εἰών· χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός·
 ὡς ἔπεσ' Ἔκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίησιν.
 χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 420 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 αἰχμάς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 425 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύνκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 430 ὠκέας, οἳ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τόνγε προτὶ ἄστυ φέρον βαρῆα στενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρῶρειος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 ἐνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα, κελαινεφῆς αἰμ' ἀπέμεσσεν·
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τῶ δὲ οἱ ὄσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἔκτορα νόσφι κιόντα,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἐνθα πολὺν πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὕξυόεντι,
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα Νύμφη τέκε νηῆς ἀμύμων

- 445 Ἦνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατυρόεντος·
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
- 450 Πανθοΐδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὤμον,
 υἷον Ἀρηιλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὐτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
- 455 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
 ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν οἴω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἴιδος εἶσω.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν,
- 460 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν,
 λικριφίς αἴξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἷος,
 Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
- 465 τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
 νεῖατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντα·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῆ, στόμα τε, ῥῖνές τε
 οὔδει πλῆντ', ἥπερ κνήμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
- 470 Φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε·
 ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἕξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,
 ἦ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφίκει.
- 475 Ἥ ῥ', εὖ γιγνώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
 ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρί,
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὑφελκε ποδοῖν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

Ἀργεῖοι ἰώωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι!
 480 οὐ θην οἰοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οὔζυς
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμμες.
 φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 ἔγχει ἐμῷ· ἵνα μήτι κασιγνήτοιο γε ποιῆ
 δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὔχεται ἀνῆρ
 485 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένητ' εὐξαμένοιο.
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἔρωήν
 Πηνελόιο ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα,
 490 υἷον Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσεν·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μῶνον τέκεν Ἴλιονῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὡσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 495 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἔζετο, χεῖρε πετάσσας
 ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρουσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 ἀνχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
 αὐτῇ σὺν πῆληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών,
 500 πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλω καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν.
 οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηορίδαο
 ἀνδρὶ φίλω ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῆ
 505 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
 510 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννασίγαϊος.

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ἰφιδιον οὔτα,
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·

- Φάληκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν·
 Μηριόνης δὲ Μόρον τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα·
 515 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ἵπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
 δηῶσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλήν
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 520 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Οἴληος ταχὺς υἱός·
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπείσθαι ποσὶν ἦεν,
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

 Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ο.

Iuppiter experrectus pelli videt Troianos, Achivis opem ferente Neptuno (1-11). Itaque aspere increpitaee Iunoni imperat, ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas; simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicit (12-77). Ex Iunone, in deorum sedem reversa, Mars audit de caede filii sui, Ascalaphi, et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimit Minerva (78-142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum, quamvis reluctantem, cogit, ut bello desistat (143-219); Apollo sanatum Hectorem erigit, eoque in pugnam reducto, fortunam Troianorum instaurat (220-280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, praecunte deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem, deleto muro, viam munit ad classem excindendam (281-389). Ea re animadversa, Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390-404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus (405-590): tandem illi, nec dispersi, recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591-746).

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.
 Ἀὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,

- οὐ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 χλωροὶ ὑπαὶ δαίους, πεφοβημένοι· ἔγρευτο δὲ Ζεὺς
 5 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
 στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
 Ἀργεῖους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
 Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 10 εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
 αἰμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἥ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 15 Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
 οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὐτε κακοῦράφης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηαι, καὶ σε πληγῆσιν ἰμάσσω.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
 20 χρύσειον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπαν,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὄν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἴκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμὸν ἀνίει
 25 ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
 τὸν σὺ ξὺν Βορρῇ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας·
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ἰυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
 30 Ἄργος ἐς ἱκπόροτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα.
 τῶν δ' αὐτίς μνήσω, ἵ' ἀπολλήξεης ἀπατάων·
 ὄφρα ἴδῃ, ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγης ἐλθαῦσα θεῶν ἀπο, καὶ μ' ἀπάτησας.
 Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 35 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴστο κῆρ τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθευ,

καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅσπερ μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ τωῖτερον λέχος αὐτῶν
 40 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρωῶάς τε καὶ Ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
 ἀλλὰ πού αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
 45 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 τῇ ἴμεν, ἧ κεν δὴ σύ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύης.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Εἰ μὲν δὴ σύγ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 50 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
 αἴψα μεταστρέψει νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῶλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 55 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον·
 ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 πανσάμενον πολέμοιο, τὰ ἄ πρὸς δώμαθ' ἰκέσθαι·
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην εἰς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 60 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
 αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτίς ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσιν
 Πηλείδew Ἀχιλῆος. ὃ δ' ἀνστήσει ὄν ἑταῖρον,
 65 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχει φαίδιμος Ἔκτωρ
 Ἰλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἷζήους
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', υἷον ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
 70 αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ

Ἴλιον αἰπὺν ἔλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.

τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' εἶσω,
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·

75 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι,
ἤματι τῶ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθηςθε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων εἰς μακρὸν Ὀλυμπον.

80 ὥς δ' ὅτ' ἂν αἴξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθῶς, φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ·
ἐνθ' εἶην, ἢ ἐνθα· μενοιθήσῃ τε πολλά·

ὣς κραιπνῶς μεμανῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·

ἴκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον. ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν

85 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
πάντες ἀνηΐξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.

ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῆῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θεούσα·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

90 Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἕοικας;
ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἴσθα καὶ αὐτῆ,
οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

95 ἀλλὰ σὺ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἴσης·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσθαι ἀθανάτοισιν,
οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάυσκειται· οὐδέ τί φημι
πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.

100 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
ᾤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἢ δ' ἐγέλασσαν
χεῖλσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρῦσι κνανέησιν
ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·

Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρογέοντες!

105 ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἄσπον ἴοντες,
 ἦ ἔπει ἠὲ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
 οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 τῷ ἔχεθ', ὅ,τι κεν ὑμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.

110 ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι·
 υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχη ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.

Ὡς ἔφατ'· ἀντάρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηγίσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·

115 Μῆ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 τίσασθαι φόνον υἱός, ἴοντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κείσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.

Ὡς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 120 ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
 ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασαεν.

125 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἶλετο καὶ σάκος ὤμων,
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἦ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·

Μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας; ἦ νύ τοι αὐτῶς
 οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.

130 οὐκ αἴεις, ἄ,τε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἦ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,
 ἀντάρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;

135 ἀντίκα γὰρ Τρωῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
 λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον·
 μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηος.

ἤδη γάρ τις, τοῦγε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
 140 ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα παθήσεται· ἀργαλέον δέ,
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.

Ὡς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνον ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτός,
 Ἴριν θ', ἦτε θεοῖσι μετ' ἄγγελος ἀθανάτοισιν·
 145 καὶ σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεὺς σφῶν εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
 ἔρδειν ὅ,ττι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
 150 ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' αἵξαντε πετέσθην,

Ἴδην δ' ἱκανὸν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
 εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἑστεφάνωτο.

τὼ δὲ πάροισθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 155 στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.

Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 160 πανσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.

εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσῃ

165 μεῖναι· ἐπεὶ εὖ φημι βίη πολὺν φέρτερος εἶναι,
 καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ,
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις·

βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἰρήν.

170 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἠὲ χάλαια
 ψυχρὴ ὑπὸ ῥίπῃς αἰθρηγενέος Βορέαο·
 ὡς κρασπνῶς μεμανῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·

Ἄγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 175 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο·
 πανσάμενόν σ' ἐκάλεσσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλα διαν·
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεις, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἠπείλεις καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 180 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι,
 καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ,
 ἴσόν οἱ φάσθαι, τότε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ μέγ' ὄχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
 185 ὦ πόποι! ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἔων, ὑπέροπλον ἔειπεν,
 εἴ μ' ὁμότιμον ἔόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα·
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἰῖδος, ἐνέροισιν ἀνάσσων.
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 190 ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ,
 παλλομένων, Αἰῖδος δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων, καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἔκηλος,
 195 καὶ κρατερός περ ἔων, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὦς, δειδισσέσθω.
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἰάσι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσάμεν, οὓς τέκεν αὐτός·
 οἱ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.

200 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις·
 οὔτω γὰρ δὴ τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε·
 ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλοῶν.
 οἴσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐριννύες αἰὲν ἔπονται.

205 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·

- ἔσθλόν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
 ἀλλὰ τὸδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὅππότε' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῆ πεπρωμένον αἴσῃ
 210 κεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεῖξω.
 [ἄλλο δέ τοι ἔρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ·
 αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
 Ἥρης Ἐρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἄνακτος,
 215 Ἴλιου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσει
 ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
 ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.]
 Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶν Ἐννοσίγαιος·
 δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
 220 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
 ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
 οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
 ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 225 οἵπερ ἐνέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἔόντες.
 ἀλλὰ τὸδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δὲ οἱ αὐτῷ
 ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπέειξεν
 χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
 ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 230 τὴν μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἦρωας Ἀχαιούς.
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
 τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 235 ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων, ἰρηκι εἰοικῶς
 ᾧκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅστ' ᾧκιστος πετεηνῶν·
 εὗρ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 240 ἡμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν,

ἀμφὶ ἔ γιγνώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·

Ἔκτορ, νιὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
245 ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·

τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρειαι ἄντην;

οὐκ αἴεις, ὃ με νηυσὶν ἔπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν,

οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοῆν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας

250 χειραδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;

καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυσας καὶ δῶμ' Αἴδαο

ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἴϊον ἦτορ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·

θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων

255 ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ

ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρνον πολέεσσιν,

νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἔλαννέμεν ὠκέας ἵππους·

260 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν, ἵπποισι κέλευθον

πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.

ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,

δεσμὸν ἀπορῥήξας θεῖῃ πεδίοιο κροαίνων,

265 εἰωθὼς λούεσθαι εὐρῥεῖος ποταμοῖο,

κνυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

ᾧμοις αἴσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,

ῥίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·

ὥς Ἔκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,

270 ὄτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.

οἱ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα

ἔσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιοῶται·

τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη

εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τί σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·

275 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠϋγένειος
 εἰς ὁδόν, αἴψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὧς Δαναοὶ εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 280 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμὸς.

Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἄνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἔσθλός δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ εἰ παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὀππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·

285 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ᾠ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 οἶον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,
 Ἔκτωρ! ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.

290 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρῥύσατο καὶ ἐσάωσεν
 Ἔκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὧς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται, ὧδε μενοιπῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὧς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

295 πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
 αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 στείομεν, ὧς κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω, καὶ μεμαῶτα,
 θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.

300 ᾠς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα,
 Τεῦκρον Μηριόνην τε, Μείγην τ', ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω

305 ἠ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.

Τρώες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
 μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἰμένος ὠμοῖϊν νεφέλῃν, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,

- δεινήν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
 310 Ἡφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
 τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' αὐτῇ
 ὄξει' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴστοι
 θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 315 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' Ἀρηϊθῶων αἰζηῶν,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγῦ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 320 αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπόλων
 σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσι ἐθέλξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ', ὥστ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶῦ μέγ' οἴων
 θῆρε δύο κλονέωσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 325 ἐλθόντ' ἔξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος·
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἤκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης.
 Ἐκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἐπεφνεν,
 330 τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων,
 τὸν δέ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἐταῖρον.
 Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἴλῆος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 335 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Οἴλεύς·
 Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
 Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
 340 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγῆνωρ.
 Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὀπισθεν
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρω καὶ σκολόπεσσι ἐνιπλήξαντες ὄρυνκῃ,
 345 ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη.
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·

Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, εἴαν δ' ἔναρα βροτόεντα!
 ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόνγε
 350 γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.

Ὡς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
 κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
 πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
 355 ἠχῆ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 εἰς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἢ δ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωῆ
 γίγνεται, ὅππότε ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἦσιν.
 360 τῇ ῥ' οἶγες προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
 ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων·
 365 ὥς ῥα σύ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματος καὶ οἰζὺν
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνώρσας.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 370 Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων,
 εὐχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
 375 τῶν μνησαί, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
 μηδ' οὕτω Τρώεσσι εἶα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
380 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

οἱ δ', ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππότε' ἐπείγῃ
ἰς ἀνέμου· ἢ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὥς Τρῶες μεγάλη ἰαχῆ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,

385 ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν· οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

390 Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔπτοθι νηῶν,
τόφρ' ὄγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἦστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

395 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·

Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναιμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
400 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἑταίρου.

405 Τὸν μὲν ἄρ', ὡς εἰπόντα, πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
πανροτέρους περ ἔόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.

410 ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνας

τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμενος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῆ σοφίης, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης:

ὣς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμος τε·
ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσιν.

415 Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἴσατο κυδαλίμοιο.
τῶ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο,
οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσσει, καὶ ἐνιπρηῆσαι πυρὶ νῆας,
οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γὰρ δαίμων.

ἔνθ' ὤϊα Κλυτίδιό Κληῖτορᾶ φιλίππου Αἴας,
420 πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στήθεος βάλε δουρῆ
δούπησεν δὲ πεσῶν, θαλὸς δὲ οἱ ἐκπέσσε χεῖρας.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεφιδὸν ὄφθαλμοῖσιν,
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάρδιθε μελαίνης,
Τρῳαί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσιας.

425 Τρῳῆες καὶ Λυκιοὶ καὶ Λαρδαῖοι ἀγγελομαχῆται,
μὴ δὴ πῶ χάζεσθε μάχης ἐν στείνοι τῶσθε·
ἀλλ' ὤϊα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φασγάνῃ.

430 τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἐπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναϊ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήριοισι ζυθέοισιν,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆν ὑπὲρ οὐάτος ὄξει χαλκῷ,
ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὄπτιος ἐν κονίῃσιν

435 νηὸς ἄπο πρύμνης χαμάδις πέσσε· λόντος δὲ γούνα.
Αἴας δ' ἐρρήγησε, κασίγνητόν δὲ προσηύδα·

Τεῦκρος πέπτον, δὴ νόϊν ἀπέκτατο πτότος ἑταῖρος,
Μαστορίδης, δὴ νόϊ, Κυθηρόθεν ἔνθον ἔόντα,
Ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·

440 τὸν δ' Ἐκτώρ μεγαθυμὸς ἀπέκτανε. πῶς νῦν τοι ἰοὶ
ὠκύνμοροί καὶ τόξον, ὃ τοι πῶρε Φοῖβος Ἀπόλλων;

Ὡς φάσθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρίστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντρονον ἠδὲ φαρῆτρην
ἰοδόκον· μάλα δ' ὦπα βέλεα Τρῳέεσσιν ἐφίει.

445 καί ῥ' ἔβαλε Κλειῖτον, Πεισήρορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγανοῦ Πανθοίδαο,
 ἥνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἧ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 450 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 ἀνχένη γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἴος·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
 κείν' ὄχεα κροτέοντες. ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα,
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 455 τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόω, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκεν·
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οὔιστόν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 460 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
 Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὐχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξω
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 465 ἴος χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 ὦ πόποι, ἧ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 470 πρῶϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οὔιστούς.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κείσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεός, Δαναοῖσι μεγέρας.
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὦμον,
 475 μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας εὖσσέλμους· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.

ὦς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·

αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·
 480 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν·

[ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·]

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ·

βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.

Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 485 Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς

νῆας ἀνὰ γλαφυράς! δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

490 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
 ἡμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,

ἢ δ' ὄτινας μινύθη τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·

ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες! ὅς δέ κεν ὑμέων

495 βλήμενος, ἢ ἐ τυπεῖς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,

τεθνάτω! οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης

τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὑπίσσω,

καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ

οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

500 Ὡς εἰπὼν ᾠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·

Αἰδώς, Ἀργεῖοι! νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,

ἢ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ,

505 ἐμβαδὸν ἴξεσθαι ἢν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἐκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἐς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ἡμῖν δ' οὐτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

510 ἢ αὐτοσχεδίῃ μίξαι χειράς τε μένος τε.

βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἢ ἐ βιωῖναι,

ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,

ὧδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.

- 515 ἐνθ' Ἔκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱόν,
ἀρχὸν Φωκίων· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντίφορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' ὄτρυνε Κυλλήγιον ἐξενάριξεν,
Φυλείδω ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
- 520 τῷ δὲ Μέγης ἐπόμευσε ἰδὼν· ὁ δ' ἔπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἶα Πάνθου υἱὸν ἀνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὄγε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.
δούκησεν δὲ πεσὼν· ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
- 525 τόφρα δὲ τῷ ἐπόμευσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδώς,
Λάμπητιδος — ὃν Αἰάκος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαιομεδοντιάδης, εὖ εἰδὸτα θούριδος ἀλκῆς —
ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
- 530 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.
ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφῆτης,
εἰς πόλεμον φορέειν, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
- 535 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἰπποδασείης
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἐγχεῖ ὄξυόεντι,
ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμαῖζε
κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοίνικι φαινός.
ἕως ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
- 540 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος Ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ.
στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὤμον ἔπισθεν·
αἰχμῆ δὲ στέρνοιο διέσσοντο μαιμώωσα,
πρόσσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐλιάσθη.
τὸ μὲν εἰσάσθη χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
- 545 συλήσειν· Ἔκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπτεν,

ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηίων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλιασαι,
 550 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσαι,
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δὲ μιν τίει ἴσα τέκεσσι·
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἐνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ κταμένοιο,
 555 οὐχ ὄραας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιαι,
 ἀλλ' ἔπεν! οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἤρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσάθεος φῶς.
 560 Ἀργείους δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης!
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέουσας σόοι, ἢ πέφραται·
 φευγόντων δ' αὐτ' ἄρ κλέος ὄφρυται, οὔτε τις ἄλκη.

565 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐταὶ ἀλέξασθαι μενέεινον,
 ἐν θυμῷ δὲ βάλλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ κῆρας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρωῆας ἔγειρεν,
 Ἀντίλοχον δ' ὠτρυνε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖα καίτεραι ἄλλοις Ἀχαιῶν,
 570 οὔτε ποσὶν θάσσων, αὐτ' ἄλκιμος ὡς ἐν μάχεσθαι·
 εἴ τινα που Τρώεσσιν ἐξάλμενος ἄνδρα βέλοισθα!

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἀπέσαντο, τὰ δ' ἑρόθυγεν·
 ἔκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρωῆας κεκέδοντο,

575 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκεν·
 ἀλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μασθάλ·
 δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σμάτος ὄσσε κάλυψεν.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅστ' ἐπὶ νεβροῦ
 580 βλημένῳ αἴψῃ, τόντ' ἐξ εὐνήφι θορόντα

- θηρητῆρ ἐτύχησε βαλῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὡς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθην Ἔκτορα δῖον,
 ὃς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα.
- 585 Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
 ὄστε, κύνια κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν,
 φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
 ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἔκτωρ
- 590 ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.
 Τρῳῆς δὲ, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
 νησίην ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμᾶς·
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
- 595 Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,
 Πριαμίδῃ, ἵνα νησί κορωνίσι θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρῆν
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
- 600 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι.
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρῳῶν, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπι γλαφυρῆσιν ἔγειρεν
 Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
- 605 μαίνεται δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος, ἢ ὄλοδὸν πῦρ
 οὔρεσι μαίνεται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τὼ δέ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο.
- 610 [Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῶνον εὐντα
 τίμα καὶ κύναινε· μιννθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἦδη γὰρ οἱ ἐπῴρνε μῶρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.]

- 615 καὶ ῥ' ἐθέλεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 ἢ δὴ πλειῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἦν τε πέτρῃ
 ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγγὺς εἰούσα,
- 620 ἦτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
 κύματά τε τροφόεντα, τάτε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ, λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν, ἐνθ' ὄμιλῳ·
 ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῆ ἐν νηὶ πέσῃσιν
- 625 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές, ἢ δέ τε πᾶσα
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
- 630 αὐτὰρ ὄγ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
 αἷ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαί· ἐν δέ τε τῆσι νομεύς, οὐπω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρῶτησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
- 635 αἰὲν ὀμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας
 βοῦν ἔδει, αἰ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρουσθῆος ἀνακτος
- 640 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺν χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρῶτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥά τότε Ἐκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
- 645 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἀντυγι πάλτο,
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῆ ὄγ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πέσεν ὑπτίος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.

Ἐκτωρ δ' ὕξυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 650 στήθεϊ δ' ἐν δόρῳ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγύς ἐταίρων
 κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναττο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρων,
 χραιομεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δεΐδιεσαν Ἐκτορα δῖον.

Εἰςωποὶ δ' ἐγένοντο πρῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκρα
 νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατα· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 655 Ἀργεῖοι δὲ καὶ μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 τῶν πρωτίων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀκὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδώς,
 καὶ δέος· ἄζηχες γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερῆνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 660 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γοννούμενος ἄνδρα ἕκαστον·

ὦ φίλοι, ἀκέρεις ἔστε, καὶ αἰδῶ· θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων! ἐπὶ δὲ μῆσασθε ἕκαστος
 παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήαιος ἠδὲ τοκῆων,
 ἡμὲν ὅτεφ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν.

665 τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουπάζομαι οὐ παρεόντων,
 ἐστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε!

Ὡς εἰπὼν ᾠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
 τοῖσι δ' ἀπ' ὤφθαλμῶν κέρος ἀγλῦος ὣσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φάος γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
 670 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίων πολέμοιο.

Ἐκτορα δὲ φράσσατο βροτῆν ἀγαθὸν καὶ ἐταίρους,
 ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
 ἠδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν.

Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 675 ἐστάμεν, ἐνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ὅγε νηῶν ἔκρη' ἐπώχετο, μακρὰ βιβάσθων,
 νόμα δὲ ξυστόκ' μέγα κἀνύμαχον ἐν παλάμησιν,
 κολλητὸν βλήπρῳσι, θυωκαιοικασίπηχυν.

ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ἵππῳσι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
 680 ὅστ' ἐπεὶ ἐκ παλέων πίπυρας συναγείρεται ἵππους,
 σεύας ἐκ παδίωιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται,
 λαοφόρον κατ' ἄδῶν· πολέες τέ εἰ θηήσαντο

- ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 685 ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν
 φοῖτα, μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκαθεν.
 αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν,
 νηυσὶ τε καὶ κλισίησιν ἀμνησμένῃ. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὀμάδῃ πύκα θωρηκτάων·
 690 ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὲς αἴθρων
 ἔθνος ἐφορμάται, ποταμὸν πέρα βοσκομενάων,
 κηνῶν ἢ γαράνων ἢ κύνων δουλιχοδείρων·
 ὡς Ἔκτωρ ἴθυσε κεδεὺς κνανοπρώροιο,
 ἀντίος αἰσσων· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσαυ ὄπισθεν
 695 χειρὶ μάλα μεγάλην ὠτρυνε δὲ λαὸν αἰμ' αὐτῶ.
 Ἄντις δὲ δορυμεία μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαιῆς κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀπειρέσις ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσονμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοιισιν ὄδ' ἦν νόσος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 700 οὐκ ἔφρασαν ψεύξεσθαι ἢ π' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
 Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστων,
 νῆας ἐνιπρήσειν, κτεκείν θ' ἠρώας Ἀχαιούς.
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφίστασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἔκτωρ δὲ πρύμνης κεδεὺς ἤψατο ποντοπόροιο,
 705 καλῆς, ὠκνάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἐνεικεν
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦπερ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε
 δῆον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
 τόξων αἰκῆς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
 710 ἀλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 ὄξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο,
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλά, μελάνδετα, κοπήεντα,
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 715 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἔκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,

ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·

Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν!
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
 720 νῆας ἔλειν, αἰ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτει φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 725 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

᾽Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἴόμενος θανέεσθαι,
 θρηῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἵσης.
 730 ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδόνον βοῶων, Δαναοῖσι κέλευεν·

᾽Ω φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 735 ἢ εἴ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὑπίσσω,
 ἢ εἴ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἄραρυῖα,
 ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἕτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
 740 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκάς ἡμεῖθα πατρίδος αἴης.
 τῶ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μείλιχίη πολέμοιο.

Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
 ὅστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροίτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἔκτορος ὀτρύναντος,
 745 τὸν δ' Αἴας οὔτασκε, δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῶ·
 δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Π.

Patroclo deprecanti permittit Achilles, suis et armis et copiis ad pugnam exire, ea lege, ut, Troianos a navibus depulisse contentus, maiori ne se periculo obiciat (1-100). Iam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit, quin ignis inferretur navi (101-123). Quo viso, Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124-256). Repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257-305); proelium primo committit, apud naves mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306-418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glaucō (419-507). Is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis, spolia detrahentibus, corpus Sarpedonis eripiunt: quod, iussu Iovis, lotum unctumque Apollo tuetur, ab amicis in Lyciam deportandum (508-683). Illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur, murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684-711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712-782); denique complures ex turba interficit, donec ipsum, vi Apollinis attonitum et armis exutum, Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat, Achillis currum propere ad naves agenti (783-867).

Πατρόκλεια.

¹ Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ,
5 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις; ἦ ὅτε κούρη
νηπίη, ἦθ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

- εἰανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 10 δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρεται, ὄφρ' ἀνέληται·
 τῇ ἵκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
 ἤέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάσκειαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῶ;
 ἤέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
 ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μεινοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,
 15 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν·
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων,
 ἢε σύγ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
 20 Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφησ, Πατρόκλις ἱππεῦ·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιοῶν,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄρισται,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 25 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης·
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δαυρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστῳ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέρονται,
 ἔλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ!
 30 μὴ ἐμὲ γοῦν οὐτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις·
 αἶναρέτη! τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές! οὐκ ἄρα σοίγε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
 35 πέτραι δ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηγής.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
 καί τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φῶας Δαναοῖσι γένομαι.
 40 δὸς δέ μοι ὄμοιῖν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
 αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρηῖοι νῆες Ἀχαιοῶν

τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
 ρεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 45 ὄσσαιμεν προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα λιτέσθαι.
 τὸν δὲ μέγ' ὕχθησας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

ὦ μοι, Διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον εἶπες!

50 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα,
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰνάτοι,
 ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὅ,τε κράτει προβεβήκη·
 55 αἶνόν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἄτρεΐδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι εἴασομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπανσέμεν, ἀλλ' ὁπότε ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.
 τόνη δ' ἑμοῖϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,

65 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι·
 εἰ δὴ κνάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν

70 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον,
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλουε
 πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπτα εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμησιν

75 μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
 οὐδέ ποω Ἄτρεΐδew ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντες

- ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο,
 Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
 80 ἀλλὰ καὶ ὄς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως· μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ', ὡς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω·
 ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύγ' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 90 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις,
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 μήτις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 95 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν
 θήῃς, τοὺς δέ τ' ἔαν πεδίον κάτα δηριάασθαι.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλωνί!
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον·
 100 ὄφρ' οἴοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγανοί,
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαιρινὴν
 105 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
 κάπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἶν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἀμφ' αὐτῶ πελεμίζαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 ἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· καδ δέ οἱ ἰδρῶς
 ἔντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν

ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον, ἄγχι παραστάς,
115 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ κανλὸν ὀπισθεν·
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκεῖη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.

γνώ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
120 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρεν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηὶ θεῶ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
ὣς τὴν μὲν πρῦμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

125 μηρῶ πληξάμενος, Πατροκλῆα προσέειπεν·

Ὅρσεο, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε!
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊόμο ἰωήν!
μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ οὐκέτι φρυκτὰ πέλωνται.
δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.

130 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο.

135 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτ' ἀσπίδα μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.

140 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
βριθύν, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.

- 145 ἵππους δ' Ἀντομέδοντα θεῶς ζευγνῦμεν ἀνάγειν,
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τιε μάλιστα·
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχη ἐνι μείναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Ἀντομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα προῖῃσι πετέσθην·
- 150 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη,
 βοσκαμένη λειμῶσι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορίησιν ἀμύμονα Πηδάσον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
- 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποικόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δέ, λύκοι ὡς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἷτ' ἔλαφον κεράων μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
- 160 καὶ εἴ ἀγαλῆδ' ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 λάφοντες γλώσσοισιν ἀραιῶσιν μάλα ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόντον αἵματος· ἐν δὲ τῆ θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·
 τοιοῖοι Μυρμιδόνων ἤγχιτόρες ἠδὲ μέδοντες
- 165 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα πυθάπκος Αἰακίδαο
 ῥῶοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιότας.
 Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θεαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 εἰς Τροίην ἠγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστη
- 170 πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ πλοῖσιν ἑταῖροι·
 πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσασαυ, τοῖς ἐπεποίθει,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασεν.
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 νῖος Σπερχειοῖο, Αἰώντιος ποταμοῖο·
- 175 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
 Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ ἐννηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησὼν Βώρω, Περιήρεος νῦν,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄβριε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.

- τῆς δ' ἑτέρης Εὐδωρος Ἀρηϊός ἡγεμόνευεν,
 180 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλῆ Πολυμήλη,
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδαινῆς.
 ἀντίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάτρη
 185 Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
 ἀντάρ ἐπειδὴ τόνγε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φώωςδε, καὶ Ἥελίου ἴδεν ἀνγάς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἄκτορίδαο·
 190 ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφαγαπαζόμενος, ὥσει θ' εἶν υἱὸν εἶοντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρηϊός ἡγεμόνευεν,
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 ἀντάρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στήσεν εὖ κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 200 Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων ληλαθέσθω,
 ἅς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν,
 πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καὶ μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
 σχέτλιε, Πηλέος υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 νηλεές! ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 205 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα παντοπόροισιν
 αὐτίς· ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάλλετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τοπρὶν γ' ἐρύασθε,
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω!
 210 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνῆρ ἀράρη πνικνοῖσι λίθοισιν

- δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλειίνων·
 ὧς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευόντων· ὧς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάροιθε δὴ ἀνέρε θωρήσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Ἀντομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πᾶμ' ἀνέωγεν
 καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὖ πλήσασα χιτώνων,
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὐλῶν τε ταπήτων.
 225 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔτε τεφρὸν σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν·
 230 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον·
 εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·
 Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδῶνης μεδέων δυσχειμέρον· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 235 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι!
 ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 240 ἀλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ.
 θάρσυνον δὲ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται, ἦ ῥα καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 245 μαίνονθ', ὅππότε ἔγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,

ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θεῶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
250 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
νηῶν μὲν οἱ ἀπόσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι.
ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί,
ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ·
255 στή δὲ πάροιθ' ἔλθῶν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν,
αὐτίκα δὲ σφήκεσσι εἰκότες ἔξεχέοντο
260 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἐπι οἰκί' ἔχοντας,
νηπίαχοι· ξυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
τοὺς δ' εἶπερ παρά τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
265 πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι·
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
ἐκ νηῶν ἔχέοντο· βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
270 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μὲγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσί, καὶ ἀγχεμάχοι θεράποντες·
γνῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

275 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσι ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν, αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτόν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
280 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,

ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
 μηνιδμὸν μὲν ἀπορρήψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηγεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 285 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
 νηϊ πάρα πρὺμνη μεγαθύμῳ Πρωτεσιλάου·
 καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστάς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἄξιου εὐρυρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ὑπτιὸς ἐν κονίησιν
 290 κάππεσεν οἰμώξας· ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ·
 ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηῆς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 295 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήση πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι,
 300 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῶα γῆ ἄσπετος αἰθήρ·
 ὡς Δαναοί, νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῆϊόν πῦρ,
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 305 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίστάντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.

Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
 ἠγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοίτιου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μῆρον
 ἐγχεί ὀξύεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 310 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἐγχός· ὃ δὲ πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος Ἀρηϊός οὐτα Θόαντα,
 στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
 ἔφθη ὄρεξάμενος πρὺμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος

- 315 μνῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῆ
νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Νεστορίδαι δ', ὃ μὲν οὔτας Ἀτύμνιον ὀξεῖ δουρὶ,
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
- 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθεῖς,
στάς πρόσθεν νέκνος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὔτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ᾧμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
δρῦψ' ἀπὸ μυνῶων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῖς ἄραξεν.
- 325 δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
ὣς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε,
βήτην εἰς Ἑρεβος, Σάρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
υἱὲσ ἀκοντισταὶ Ἀμισσῶδάροῦ· ὅσ ῥα Χίμαιραν
θρέψεν ἀμαιομακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
- 330 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Οἰλιάδης ἐπορούσας
ζῶον ἔλε, βλάφθεντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
λῦσε μένος, πλήξας ξίφει ἀνχένα κωπήεντι.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεοσ θάνατοσ καὶ Μοῖρα κραταιή.
- 335 Πηνέλεωσ δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
τῶ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
ἰπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἀμφὶ δὲ καυλὸσ
φάσγανον ἐρῥαίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὔατοσ ἀνχένα θεῖνεσ
- 340 Πηνέλεωσ, πᾶν δ' εἴσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖσ ποσὶ καρπαλίμοισιν,
νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ᾧμον.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύσ.
- 345 Ἴδομενεὺσ δ' Ἑρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῶ
νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὄστέα λευκά·
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντασ· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω

- αἵματος ὄφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
 350 πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
 Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
 σίνται, ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἶτ' ἐν ὄρεσσιν
 ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
 355 αἴψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
 ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ
 ἶετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
 360 ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
 σκέπτειτ' ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήρας ἑταίρους.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
 365 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη·
 ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε·
 οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἐκτορα δ' ἵπποι
 ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λείπε δὲ λαὸν
 Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὕρνητὴ τάφρος ἔρυνεν.
 370 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων·
 Πάτροκλος δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῆ τε φόβῳ τε
 πάσας πλησαν ὁδοῦς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὑπὶ δ' ἄελλα
 375 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 ἀψορῶρον προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ', ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
 τῆ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
 πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροιο δ' ἀνεκνυβαλίαζον.
 380 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
 [ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
 πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·

- ἔστο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκείες ἵπποι.
 ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
 385 ἤματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἄνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 390 πολλὰς δὲ κλιτύς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
 εἰς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι
 ἐξ ὄρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλη στενάχοντο θεούσαι.
 Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρότας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 395 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος
 εἴα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺν
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταίτσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποιινήν.
 ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῶ,
 400 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα·
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θεστορα, Ἥνοπος υἱόν,
 δεύτερον ὀρμηθεῖς — ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἦνία ἠΐχθησαν — ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
 405 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς,
 πέτρῃ ἐπιπροβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθύν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἦνοπι χαλκῶ·
 ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροια κεχηνότα δουρὶ φαεινῶ,
 410 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἢ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν· ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 415 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἄμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην,
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε Πύριν τε,

- εἰανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 10 δακρυνόεσσα δέ μιν ποτιδέρεται, ὄφρ' ἀνέληται·
 τῇ ἱκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρνον εἴβεις.
 ἤε τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῶ;
 ἤε τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
 ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μεινοίτιον, Ἄκτορος υἷόν,
 15 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν·
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων,
 ἢε σὺγ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόφ· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
 20 Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἷέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιοῶν,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 25 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης·
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δαυρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέρονται,
 ἔλκε' ἀκείβμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλεν, Ἀχιλλεῦ!
 30 μὴ ἐμὲ γοῦν οὐτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις·
 αἶναρέτη! τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές! οὐκ ἄρα σοίγε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
 35 πέτραι δ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηγῆς.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένομαι.
 40 δὸς δέ μοι ὄμοιῖν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
 αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρηῖοι υἷες Ἀχαιοῶν

- τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 45 ὥσαιμεν προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα λιτέσθαι.
 τὸν δὲ μέγ' ὄχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 ὦ μοι, Διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες!
 50 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα,
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰνάκει,
 ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι,
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὅ,τε κράτει προβεβήκη·
 55 αἶνόν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἄτρεΐδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι εἴσομεν· οὐδ' ἄρα πῶς ἦν
 ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότε ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.
 τὴν δ' ὁμοῖον μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 65 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι·
 εἰ δὴ κνάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 70 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον,
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπτα εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμησιν
 75 μαίνεται ἐγχεΐη, Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
 οὐδέ πω Ἄτρεΐδew ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος

- ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο,
 Τρῳσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδῖον κατέχουσι, μάχη νικῶντες Ἀχαιοὺς.
 80 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως· μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ', ὧς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείῳ·
 ὧς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σὺγ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 90 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις,
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
 Τρῳᾶς ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 μήτις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετᾶων
 ἐμβήη· μάλα τούς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 95 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν
 θήης, τοὺς δέ τ' ἐᾶν πεδῖον κάτα δηριάσθαι.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι!
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον·
 100 ὄφρ' οἴοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῳᾶες ἀγανοί,
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν
 105 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
 καπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὤμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἶεν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἀμφ' αὐτῶ πελεμίζαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· καδ δέ οἱ ἰδρῶς
 110 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν

ἀμπνεῦσαι· πάντα δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτῶρ Αἴαντος δόρυ μείλινον, ἄγχι παραστάς,
115 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν·
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκεῖη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.

γνώ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
120 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κεῖρεν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηϊθοῦ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
ὣς τὴν μὲν πρῦμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

125 μηρὸν πληξάμενος, Πατροκλῆα προσέειπεν·

Ὅρσεο, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε!
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊόμο ἰωήν!
μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ οὐκέτι φρυκτὰ πέλωνται.
δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.

130 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο.

135 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνήην εὐτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.

140 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.

- 145 ἵππους δ' ἄντομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν,
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα·
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχη ἐνι μεῖναι ὀμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ ἄντομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὰ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην·
- 150 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη,
 βοσκαμένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἔει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἰλὸν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
 ὃς καὶ θνητὸς ἰὼν, ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
- 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δέ, λύκοι ὡς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἷτ' ἔλαφον κεράων μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρῆϊον αἵματι φοινόν·
- 160 καὶ εἴ' ἀγεληθὸν ἔασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 λάφοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τῆ θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
- 165 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα πυθάνεος Αἰακίδαο
 ῥῶοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὄτρυνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιάτας.
 Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 εἰς Τροίην ἠγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν θ' ἄρ' ἐκάστη
- 170 πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ πλοῆσιν ἑταῖροι·
 πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασεν.
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο, Διὶπέτιος ποταμοῖο·
- 175 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
 Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶν Βώρω, Περιήρεος υἱί,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα·

- τῆς δ' ἑτέρης Εὐδωρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 180 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλῆ Πολυμήλη,
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ' ἀναβάς, παρελέξατο λάθρη
 185 Ἐρμείας ἀνάκητα· πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν νῖον
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φώωσδε, καὶ Ἥελίου ἴδεν ἀνγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο·
 190 ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρῃ μυρία ἔδνα·
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφε, ἠδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφαγαπαζόμενος, ὡς εἰ θ' εὖν νῖον εὖντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος νῖος ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στῆσεν εὖ κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 200 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λσλαθέσθω,
 ἃς ἐπὶ νηυσὶ θεῶσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν,
 πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καὶ μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
 σκέτλιε, Πηλέος νιέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 νηλεές! ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 205 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα παντοπόροισιν
 αὐτίς· ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάλλετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τοπρὶν γ' ἐράασθε,
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω!
 210 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνῆρ ἀράρη πυκνιοῖσι λίθοισιν

- δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλειίνων·
 ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόμεσσαι·
 215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεύοντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοιτο,
 Πάτροκλός τε καὶ Ἀντομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. ἀντάρ Ἀχιλλεὺς
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέφγεν
 καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὖ πλήσασα χιτώνων,
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων.
 225 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔτ' εἴτε σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖφ
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν·
 230 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον·
 εὔχετ' ἔπειτα στας μέσφ' ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·
 Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 235 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι!
 ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψασα λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 240 ἀλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ.
 θάρσυνον δὲ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται, ἦ ῥα καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 245 μαίνονθ', ὅππότε' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
 ἀντάρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,

ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θεῶας ἐπὶ νῆας ἴκοιτο,
 τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
 250 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπόσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.

ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί,
 ἄψ κλισίην εἰςῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ·
 255 στῆ δὲ πάροισ' ἔλθων κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θεωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν,
 αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἑοικότες ἐξεχέοντο

260 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
 αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἐπι οἰκί' ἔχοντας,
 νηπίαχοι· ξυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
 τοὺς δ' εἶπερ παρά τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες

265 πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἴσι τέκεσσι·
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·

Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 270 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσί, καὶ ἀγχεμάχοι θεράποντες·
 γυνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

275 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσι ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν, αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτόν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 280 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,

ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
 μηνιθμὸν μὲν ἀπορρήψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηγεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

- Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῇ
 285 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
 νηϊ πάρα πρύμνη μεγαθύμῳ Πρωτεσιλάου·
 καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἄξιοῦ εὐρυρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ὑπτιὸς ἐν κονίησιν
 290 κάππεσεν οἰμώξας· ἔταροι δέ μιν ἀμφερόβηθεν
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ·
 ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηῆς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 295 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμαδὸς δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήση πυκινὴν νεφέλην στερρόπηγερέτα Ζεὺς,
 ἐκ τ' ἔφανε παῖσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶονες ἄκροι,
 300 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῶα γῆ ἄσπετος αἰθήρ·
 ὡς Δαναοί, νηῶν μὲν ἀπωδάμενοι δῆϊόν πῦρ,
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 305 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
 ἠγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενόιτιοῦ ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκῳ βάλε μῆρον
 ἐγχεῖ ὄξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 310 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἐγχός· ὃ δὲ πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος Ἀρηϊός οὐτα Θόαντα,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
 ἔφθη ὄρεζάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος

- 315 μνῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῆ
νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὕξεί δουρί,
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἦριπαι δὲ προπάρουθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
- 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθεῖς,
στάς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὔτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ῶμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
δρῦψ' ἀπὸ μυνῶων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρισ ἄραξεν.
- 325 δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
ὣς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε,
βήτην εἰς Ἔρεβος, Σάρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
νῆεσ ἀκοντισταὶ Ἀμισσῶδάροῦ· ὅσ ῥα Χίμαιραν
θρέψεν ἀμαιομακέτην, πόλεσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
- 330 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Οἰλιάδης ἐπορούσας
ζῶν ἐλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὐθι
λῦσε μένος, πλήξας ξίφει ἀνχένα κωπήεντι.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεοσ θάνατοσ καὶ Μοῖρα κραταιή.
- 335 Πηνέλεωσ δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
ἦμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠπόντισαν ἄμφω·
τῶ δ' αὐτίσ ξιφέεσσι συνέδραμον· ἐνθα Λύκων μὲν
ἰπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φάσγανον ἐρῥαίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατοσ ἀνχένα θεῖνεσ
- 340 Πηνέλεωσ, πᾶν δ' εἴσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γυῖα.
Μηριόνησ δ' Ἀκάμαντα κηχεῖσ ποσὶ καρπαλίμοισιν,
νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον.
ἦριπαι δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυντ' ἀχλύσ.
- 345 Ἴδομενεὺσ δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ
νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά,
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντεσ· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω

αἵματος ὄφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
350 πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.

Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρέυμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσιν
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
355 αἴψα διαρπάζουσιν ἀνάγκιδα θυμὸν ἐχούσας·
ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῆ
ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
360 ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
σκέπτειτ' ὄιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκη·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήρας ἑταίρους.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
365 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τεῖνη·
ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε·
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαθὼν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὄρουκτῆ τάφρος ἔρουκεν.

370 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων·
Πάτροκλος δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρῶσι κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῆ τε φόβῳ τε
πάσας πλῆσαν ὁδοῦς, ἐπεὶ ἄρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
375 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἄφορρόν προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ', ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῆ ῥ' ἔχ' ὀμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
πρηνέες ἔξ ὀχέων, δίφροισι δ' ἀνεκνυβαλίζον.

380 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
[ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἑκτορι κέκλετο θυμός·

- ἴστο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
385 ἤματ' ὕπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἄνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
390 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότε ἀποτμήγουσι χαράδραι,
ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι
ἐξ ὄρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα στενάχοντο θεούσαι.
- Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
395 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόλῃος
εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺν
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταίτσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποιήν.
ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῶ,
400 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα·
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θεστορα, Ἴηνοπος υἱόν,
δεύτερον ὀρμηθεῖς — ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἠνία ἠΐχθησαν — ὁ δ' ἔγχει νύξε παραστάς
405 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·
ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς,
πέτρη ἐπι προβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθύν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἠησι χαλκῶ·
ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροια κεχηνότα δουρὶ φαεινῶ,
410 καδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
μέσσην κακ κεφαλήν· ἢ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν· ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
415 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε Πύριν τε,

Ἰφία τ' Εὐπίπὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
πάντας ἐπασσύτερους πάλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.

Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
420 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·

Αἰδῶς, ὦ Λύκιοι, πόσος φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε!
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
ὅστις ὄδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
425 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.

Ἥρα, καὶ ἐξ ὕχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορος δίφρου.
οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντες μάχωνται,
430 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. —

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·

ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι!
435 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὄρμαινοντι,
ἢ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἀπο δακρυοέσεως
θεῖω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίοσι δήμῳ,
ἢ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ·
440 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

445 αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν ὄν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστῃ μέγα Πριάμοιο μάχονται
νῆες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἶνον ἐνήσεις.

450 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,

ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χερσὶ ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόγγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ἵπνον,
 455 εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται·
 ἔνθα ἑταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
 460 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Εὐκροκλος ἔμελλεν
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλοισι, τηλόθι πάτρης. —

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπὶ ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 ἔνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀρακλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὃς ῥ' ἦνς θεράπων Σαρπηδόνοσ ἦεν ἄναπτος,
 465 τὸν βάλε νεύαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 δεύτερος ὀρμηθεῖς· ὃ δὲ Πήδασον οὐτάσεν ἵππον
 ἔγχρῃ δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθῶν.
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κοίῃσι μακρῶν, ἀπὰ δ' ἔπτατο θυμός.

470 τὼ δὲ διαστήτην· κρῖνε δὲ ζυγόν, ἠνία δὲ σφιν
 σύγχρῃ, ἐπειδὴ κέτε παρήορος ἐν κοίῃσιν.
 τοῖο μὲν Ἄντομέδων δουρικλυτός εὔρετο τέκμων·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄσρ παχέος παρὰ μηρῶν,
 αἶξας ἀπέκοψε παρήορον, οὐδ' ἐράτησεν·

475 τὼ δ' ἰθυνοθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν.
 τὼ δ' αὐτίς συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ·
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῆ
 ἔγχρῃ, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρηντο χαλκῷ
 480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἦριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 ἢ ἐπίτυς βλωθρῆ, τήντ' οὔρεσι τέκτονας ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέεσσι κρήνεσι, νῆϊον εἶναι·

485 ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσης.
 ἦντε ταῦρον ἔπεφνε λῶων, ἀγέληφι μετελθῶν,
 αἴθωνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος·

490 ὡς ὑπὸ Πατρόκλω Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμησεν ἑταῖρον·

Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρῆ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι!

495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περὶ μάρναο χαλκῶ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 500 τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ὄφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 ἐκ χροῶς ἔλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρένες αὐτῶ ἔποντο·

505 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
 ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπεν ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκω δ' αἰνὸν ἄχος γένετο, φθογγῆς αἰόντι·
 ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.

510 χειρὶ δ' ἐλῶν ἐπίεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλω Απόλλωνι·

Κλυθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίοιι δῆμα

515 εἷς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούεις
 ἀνέρι κηδομένω, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.

ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν· ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὄξειης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα

- 520 τερσῆναι δύναται· βαρύνθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
 ἔλθων ἄδυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὄριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
 ἀλλὰ σύ περ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὑδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἐτάροισιν
 525 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν,
 αὐτὸς τ' ἀμφὶ νέκνυ κατατεθνηῶτι μάχωμαι.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὑδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 530 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
 ὅττι οἱ ᾧ ἦκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρωῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,
 535 Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοίδην καὶ Ἀγήνορα δῖον·
 βῆ δὲ μετ' Αἰνεΐαν τε καὶ Ἔκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 540 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχει χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 545 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφρομεν ἔγχειῖσιν.
 Ὡς ἔφατο· Τρωῶας δὲ κατάκρηθεν λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν· ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
 550 ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐὼν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 βᾶν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν

- Ἔκτωρ, χυόμενος Σαρπηδόνοσ. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ὄρσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆοσ λάσιοσ κῆρ·
- 555 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτιῶ·
Αἴαντε, γῶν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἰοί περ πάροσ ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἦ καὶ ἀρείουσ.
κεῖται ἀνήρ, ὃσ πρῶτοσ ἐσήλατο τεῖχοσ Ἀχαιῶν,
Σαρπηδῶν. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντεσ,
560 τεύχεά τ' ὤμοιῖν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
αὐτοῦ ἀμνομένοων δαμασσαίμεθα νηλεῖ χαλκῶ!
Ὡσ ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγασ,
Τρῶεσ καὶ Ἀνκιοσ, καὶ Μυρμιδόνεσ καὶ Ἀχαιοί,
565 σύμβαλον ἀμφὶ νέκνι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι,
δεινὸν αὔσαντεσ· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺσ δ' ἐπὶ νύκτ' ὄλοῖν τάνυσσ κρατερῆ ὑσμίνῃ,
ὄφρα φίλω περὶ παιδί μάχης ὄλοὸσ πόνοσ εἴῃ.
Ὡσων δὲ πρότεροσ Τρῶεσ ἐλίπωπασ Ἀχαιούσ.
570 βλῆτο γὰρ οὔτε κάκιστοσ ἀνήρ μετὰ Μυρμιδόνεσσει,
νιὸσ Ἀγακλῆοσ μεγαθύμου, διὸσ Ἐπειγεύσ,
ὃσ ῥ' ἐν Βουδσίῳ εὐναιομένῳ ἦρασσε
τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεσταρίξασ,
εἰς Πηλῆ' ἰκίτευσ καὶ ἐσ Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
575 οἱ δ' ἀμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πύμπον ἔπεσθαι·
Ἴλιον εἰσ εὐπτολον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
τόν ῥε τόθ' ἀπτόμενον νέκνοσ βύλε φαίδιμοσ Ἔκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλῆσ· ἥ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὃ δ' ἄρα πρηνῆσ ἐπὶ νεκρῶ
580 κάππεσεσ, ἀμφὶ δὲ μεν θάνατοσ χύτο θυμοραϊστήσ.
Πατρόκλω δ' ἄρ' ἄχοσ γένετο, φθιμένοσ ἐτάροιο.
ἴθυσσε δὲ διὰ προμαχων, ἴσπρα ἰστικῶσ
ὠκέϊ, ὄστ' ἐφόβησε κολιοῦσ τε ψῆράσ τε·
ὡσ ἰθύσ Ἀνκίων, Πατρόκλεισ ἱπποκέλευθε,
585 ἔσσοσ καὶ Τρῶων· κεχάλωσα δὲ κῆρ ἐτάροιο.
καὶ ῥ' ἔβαλε Σθευλάοσ, Ἰθαιμένοσ φίλον νιόν,

- ἀνχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 ὄσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 590 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφείη πειρώμενος, ἦ ἐν ἀέθλῳ,
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δηῖων ὑπο θυμορραϊστίων·
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔπειπεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἷον, ὅς Ἑλλάδι οἰκία παῖων,
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν·
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεσσι μέσον αὔκασε δουρὶ,
 στρεφθεῖς ἑξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε δίοικον.
 δούπησεν δὲ πρῶτον· περικτὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς,
 600 ὡς ἔπεσ' ἑσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κενύροντο·
 στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρῶων ἔλεν ἄνδρα κορυσσὴν,
 Λαόγονον, θρασὺν υἷον Ὀνήτορος, ὅς Διὸς ἱεῦς
 605 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ·
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ εὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
 610 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυσε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἴφης.
 [αἰχμὴ δ' Αἰνεΐαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 615 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.]
 Αἰνεΐας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
 Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὄρχηστήν περ ἔόντα,
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΰδα·
 620 Αἰνεΐα, χαλεπὸν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἔόντα,

πάντων ἀνθρώπων σβέσαι μένος, ὅς κε σεῦ ἀντί
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλωμι τυχῶν μέσον ὕξει χαλκῷ,
 αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χερσὶ πεπορθώς,
 625 εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνέριπτε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἰσθλὸς ἔων, ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ὑνειδείοις ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινα γαῖα καθέξει.
 630 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βουλῇ·
 τῷ οὔτι χρὴ μῦθον ὑφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 τῶν δ', ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὕρμαγδὸς ὄρωρεν
 οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκούη·

635 ὡς τῶν ὄρωντο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
 νυσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν

640 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
 σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
 ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον. οὐδέ ποτε Ζεὺς

645 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαιινώ,
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
 ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόφι φαίδιμος Ἔκτωρ

650 χαλκῷ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται,
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὑφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἧς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 ἐξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἔκτορα χαλκοκορυστήν

655 ὥσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἐκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνήκεν·

εἰς δίφρον δ' ἀναβάς, φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους

Τρῶας φεγγέμεναι· γινῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.

ἐνθ' οὐδ' ἰφθίμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν

660 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ,

κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ

κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.

οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιῖν Σαρπηδόνοσ ἐντε' ἔλοντο,

χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας

665 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.

καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

Εἰ-δ', ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον

ἔλθῶν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα

πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λούσον ποταμοῖο ῥοῆσιν,

670 χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσον·

πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,

Ἵππῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὤκα

θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίοσι δήμῳ.

ἐνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε

675 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.

βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς φύλοπιν αἰνὴν·

αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δίον αἰείρας,

πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λούσεν ποταμοῖο ῥοῆσιν,

680 χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσεν·

πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,

Ἵππῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὤκα

κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίοσι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀντομέδοντι κελεύσας,

685 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη·

νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,

ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε Κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.

ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἤεπερ ἀνδρῶν·

[ὄστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νύμφην
690 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·]
ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.

Ἐνθα τίνα πρῶταν, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θάοι θάνατόνδε κάλεσσαν;

Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον,
695 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μεώντο ἕκαστος.

Ἐνθα κεν ὑφίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρό γάρ ἐγχει θυῖεν·
700 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργον
ἔστη, τῷ ὄλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνας βῆ τεῖχος ἠψηλαῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χείρεσσ' ἀθανάτησι φαιωὴν ἀσπίδα τύσσαν.

705 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χάζεο, Διογενὲς Πατρόκλεις! οὐ νύ τοι αἴσα,
σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγεράχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

710 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὑπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιοῖσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίξε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο, κατὰ κλόνον αὐτίς ἐλάσσης,
ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

715 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζήῳ τε κρατερῷ τε,
Ἄσιῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπι Σαγγαρίοιο·

720 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή·
αἶθ', ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·

- τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.
 ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφρασε κρατερώνυχας ἵππους,
 725 αἷ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶν δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν.
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαιδίμος Ἔκτωρ,
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 730 ἦκε κακόν· Τρῶσιν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλω ἔφρασε κρατερώνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 σκαιῆ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 735 μάρμαρον, ὀκრიόνετα, τόν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν.
 ἦκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδὰ δὴν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἔκτορος ἠνιοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἷον ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὄξεϊ λαῖι.
 740 ἀμφοτέρας δ' ὄφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
 ὄστέον· ὄφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἔοικώς,
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὄστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ·
 745 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ! ὡς ῥεῖα κυβιστᾶ!
 εἰ δὴ πού καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὄδε, τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
 ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾶ.
 750 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν!
 Ὡς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἠρωῖ βεβήκει,
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραῖζων
 ἔβλητο πρὸς στῆθος, εἴ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὡς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 755 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε.
 τὸ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὡς, δηρινθήτην,

- ὣτ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δύο μήστωρες αὐτῆς,
 760 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ,
 ἱεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἴκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερῆν ὑσμίνην.
 765 Ὡς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν
 οὐρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 ἰχῆ θεσπεσίη, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
 770 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὄλοοιο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξέα δοῦρ' ἐπεπήγει,
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξεν
 775 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κείτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 Ὅφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
 780 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Πάτροκλος δὲ Τρῶσιν κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν·
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 785 σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή.
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 790 ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν.

- στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 χειρὶ καταπρηεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἣ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 795 ἀνλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
 αἵματι καὶ κονίησι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
 ἵππόκομον πῆληκα μαιίνεσθαι κονίησιν·
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἔκτορι δῶκεν
 800 ἣ κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δὲ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
 πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθῦ, μέγα, στιβαρόν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
 805 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 στῆ δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνῆρ,
 Πανθοΐδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 810 καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας εἴκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἵππεῦ,
 οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὐτίς ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
 815 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἔόντ', ἐν δηϊοτήτι.
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς,
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῷ,
 820 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ
 νείατον ἐς κενεῶνα· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
 ὣτ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,

- 825 πίδακος ἄμφ' ἐλίγης· ἐθάλονσι δὲ πύμην ἄμφου·
πολλὰ δέ τ' ἄσθμαίοντα λίαν ἐδάμασσε βίηφι·
ὡς πολίας πύφρακτα Μεναιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἔκτορ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπύρρα·
καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεισ' ἀπερόντα προσήδα·
- 830 Πάτροκλ', ἦ που ἔφραθα πόλιω κεραιζόμεν ἄμψ,
Τρωϊάδας δὲ γυναικας, ἀλείθερον ἡμᾶρ ἀπύρρα,
ἄξειν ἐν πύρραι φίλων ἐς πατρίδα γαῖαν·
τήπει! τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορας ὠκίης ἵπποι
ποσσὶν ὄρωράσθαι πολέμῳ· ἔγχεϊ δ' ἀπὸς
- 835 Τρωσὶ φιλοπυλόμενοι μεταπράσω, ὅ σφις ἡμῶν
ἡμᾶρ ἀναγκάσθον· ἀπὸ δέ τ' ἐνθάδε γῆρας ἔδονται·
ἂ δεῖλ'! οὐδέ τοι, ἐσθλὸς εἶναι, κραισμήσων Ἀχιλλεύς,
ὅς που τοι μάλα ποῖλά μὲν ἐπετέλλετ' ἴοντι·
μή μοι πρὶν ἴσθαι, Πατρόκλειε, ἱσπράκλειυθε,
- 840 νῆας ἐπιγλαυφάς, πρὶν Ἔκτορας ἀνδροφάνοιο
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φράνας ἔγχεον πεῖθον.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλειε ἱππεῦ·
ἦδη νῦν, Ἔκτορ, μερῶν εὐχῶ· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
- 845 νίκην Ζεὺς Κραδίης καὶ Ἀπόλλων, αἳ μὲ ἐδάμασσαν
ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ἄμψον πύφρατ' ἔλαττο.
τοιούτοι δ' εἴπερ μοι ἔειπες ἀνταβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ἔλαττο, ἄμψ, ὑπὸ θαυρὶ δαμέντες.
ἀλλὰ με Μοῖρ' ἔλατ' καὶ Ἀητοῦς ἔκτακεν υἱός,
- 850 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· ἰὸν δὲ με πρὶν ἐξεκαρίζεις.
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, ἂν δ' ἐκὶ φρεσὶ βάλλω σῆσιν·
οὐ θνή οὐδ' αὐτὸς ἀθρῶν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
ἄγχι παρῆσθηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἡμίμανος Δίακίδαο.
- 855 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα πέλος θανάτοιο κάλυψεν·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Αἰδόςδε φεβήκει,
ὄν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀδροτήτα καὶ ἦβην,
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσήδα φαιδμος Ἔκτορ·

Πατρόκλεις, τί νῦ μοι ματεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 860 τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠὔκομοιο,
 φθῆή ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
 Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἶρουσε, λάξ προσβάς· τὸν δ' ὑπτιον ὥσ' ἀπὸ δουρός.
 ἀντίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Ἀντομέδοντα βεβήκει,
 865 ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
 ἔτετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
 ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ρ.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit. Menelaus (1-60): Hector autem, Apollinis monitu, ab inse-
quendo Automedonte reversus, exuvias aufert, dum Menelaus
Aiacem maiorem ad cadaver tuendum arcessit; quin illud quo-
que mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61-139). Aia-
ci cedit Hector; sed, Glauci obiurgatione stimulatus, mox Achil-
lis armis superbiens redit ad corpus eripiendum, ac fortissimum
quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul, a Mene-
lao convocati, advolant strenuissimi Achivorum (140-261).
Sic uno in loco acerrima dimicatione orta, Menelaus et Hector
cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa conten-
dunt: illi, ut Patrocli corpus defendant; hi, ut ad ludibrium
trahant (262-425). Achillis equis, casum Patrocli dolentibus,
vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Autome-
don, socio assumpto Alcimedonte (426-483). Statim adoriun-
tur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at
impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver
propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, He-
ctorem hortatur Apollo, annuente Iove (484-596). Tandem
inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat: cu-
ius iussu Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis
nuntium ad Achillem mittit (597-701); idemque Menelaus
cum Merione cadaver ad naves deportare audet, comitatu fretus
Aiacum, ingruentes hostes arcentium (702-761).

Μενελάου ἀριστεία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρείος υἷον, Ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτῆτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
5 πρωτοτόκος, κινυρή, οὐ πρὶν εἰδνῖα τόκοιο·
ὥς περὶ Πατρόκλω βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ οἱ δόρον τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,

τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.

οὐδ' ἄρα Πάνθου νῖος εὐμμελῆς ἀμέλησεν

10 Πατρόκλιοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔσση, καὶ προσέειπεν Ἀρηΐφιλον Μενέλαον·

Ἄτρεΐδη Μενέλαε, Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα!

οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

15 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·

τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσι ἀρέσθαι,

μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.

Τὸν δὲ μέγ' ὕχθησας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλόν, ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.

20 οὔτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λείοντος,

οὔτε σὺς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πέρι σθένει βλεμεαίνει,

ὅσσον Πάνθου νῖες εὐμμελῆαι φρονέουσιν.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο

25 ἧς ἧβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καί μ' ὑπέμεινεν,

καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν

ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι, πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,

εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνοὺς τε τοκῆας.

ὣς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα

30 στήης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω

εἰς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,

πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις

35 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·

χῆρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,

ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.

ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,

εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνεΐκας,

40 Πάνθω ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίη.

ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,

οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἦτ' ἀλκῆς, ἦτε φόβοιο.

Ὡς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσην·
 οὐδ' ἐρρήξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ
 45 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῷ
 Ἄτρείδης Μενέλαος, ἐπενξάμενος Διὶ πατρί·
 ἄψ δ' ἀναχαζομένοιο, κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκῆ.
 50 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 αἵματί οἱ δέοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 πλοχμοί θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνῆρ ἐριθηλὲς εἰλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 55 καλόν, τηλεθάον· τὸ δά τε πνοιαὶ δονέουσιν
 παντοίων ἀνέμων, καί τε βρῦει ἄνθει λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε, καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου νῖδον εὐμμελίην Εὐφορβον
 60 Ἄτρείδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἦτις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἄγκυρα πάντα λαφύσσει,
 65 δηῶν· ἀμφὶ δὲ τόνχε κύνες ἄνδρες τε νομῆες
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δῖος αἰρεῖ·
 ὣς τῶν οὕτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

70 ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
 Ἄτρείδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε, θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόπων ἠγήτορι Μέντη·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

75 Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὦδε θεῖσις, ἀκίχητα διώκων,

ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος Ἀρήϊος, Ἄτρεος υἱός,
 80 Πατρόκλω περιβάς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν,
 Πανθοΐδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἅμ' ἰόνον ἀνδρῶν·
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 85 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 ὄξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθειν Ἄτρεος ὄξυ βοήσας·
 90 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 Ὡ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλά,
 Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς·
 μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὃς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἐκτορι μῶνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 95 αἰδεσθεῖς, μήπως με περιστήωσ' ἕνα πολλοί·
 Τρώας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὀππότε' ἀνὴρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 100 τῷ μ' οὔ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὃς κεν ἴδῃται
 Ἐκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἄμφω κ' αὐτίς ἴοντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαιίμεθα νεκρῶν
 105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη.
 Ἔως ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρῶν,
 ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λῆς ἠϋγένειος,

- 110 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὧς ἀπὸ Πατρόκλιοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων,
 115 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα·
 120 Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλιοιο θανόντος
 σπεύσομεν, αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγς τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφροσι θυμὸν ὄριεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 125 Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
 ἔλχ', ἰν' ἀπ' ὤμοιῖν κεφαλὴν τάμοι ὀξείῃ χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἦν τε πύργον.
 Ἔκτωρ δ' ἄψ' ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 130 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύνψας,
 ἐστήκει, ὧς τίς τε λέων περὶ σῖσι τέκεσσι,
 ᾧ ῥά τε νῆπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 135 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει·
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·
 ὧς Αἴας περὶ Πατρόκλω ἠρωῖ βεβήκει.
 Ἄτρείδης δ' ἐτέρωθεν, Ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσι· ἀέξων.
 140 Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἔκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἔκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο!
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξην ἐόντα·

- φράζεο νῦν, ὅσπῳ κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις
 145 οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἴλιῳ ἐγγεγάασιν.
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δηῖοισιν ἐπ' ἀνδράσι νολεμές αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὄμιλον,
 150 σχέτλι'! ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον,
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι;
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει τε καὶ αὐτῶ,
 ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὗ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
 τῶ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 155 οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνεῖη,
 ἄτρομον, οἶόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαιμέθα Ἴλιον εἶσω.
 160 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 ἔλθοι τεθνηῶς, καὶ μιν ἐρυσαιμέθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω.
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μέγ' ἄριστος
 165 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες.
 ἀλλὰ σὺγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἅντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηῖων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 170 Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες!
 ᾧ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δέ σευ ἀνοσάμην πάγχυ φρένας, οἶον ἔειπες·
 ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 175 οὔτοι ἐγὼν ἐρρίγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
 ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην

ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
 180 ἢ ἐ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
 ἢ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσι ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΐσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 185 ἀνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύο
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο· θεῶν δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
 190 ὦκα μάλ', οὐπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν,
 οἱ προτὶ ἄστν φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἰρήν,
 Τρῶσιν φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δῶνεν
 195 Πηλείδω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὧ παιδὶ ὄπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 200 κινήσας ῥα κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

Ἄ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δὴ τοι σχεδὸν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τότε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
 205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων
 εἶλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγναλίξω,
 τῶν ποιήν, ὃ τοι οὔτι μάχης ἐκ νόστησαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.

Ἢ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων.
 210 Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δῦ δέ μιν Ἄρης
 δεινός, ἐνυάλιος· πλήσθεν δ' ἄρα οἱ μάλ' ἐντὸς

ἀλκῆς καὶ σθένος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν,
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.

215 ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν,
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
Ἄστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἴππόθοόν τε,
Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

220 Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·

225 τὰ φρονέων, δώροισι κατατρέχω καὶ ἔδωδῃ
λαούς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.

τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
ἢ σαωθήτω! ἢ γὰρ πολέμου ὑαριστύς.

ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμπης

230 Τρώας ἐς ἰαποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δὲ οἱ Αἴας,
ἤμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἤμισυ δ' αὐτὸς
ἔξω ἐγώ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός,

235 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
νήπιοι, ἢ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·

ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε Διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.

240 οὔτι τόσον νέκνος περιδείδια Πατρόκλιοιο,
ὃς κε τάχα Τρώων κορέει κύννας ἢδ' οἰωνούς,
ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μήτι πάθῃσιν,
καὶ σῆ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

245 ἀλλ' ἄγ', ἀριστήϊας Δαναῶν κάλει, ἦν τις ἀκούσῃ.

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἴτε παρ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
250 δῆμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὑπηδεῖ.

ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
ἀλλὰ τίς αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.

ὣς ἔφατ'· ὅξυ δ' ἄκουσεν Οἴλῆος ταχὺς Αἴας.
πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα·
τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὄπᾶων Ἴδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.

260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγειραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
ὡς δ' ὄτ' ἐπὶ προχοῆσι Διῦπετέος ποταμοῖο
βέβρουχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
265 ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω·

τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν

270 χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἠχθαιρε πάρος γε,
ὄφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
μίσησεν δ' ἄρα μιν δηῖων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὄρσεν ἑταίρους.

ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ·
ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφεας ὄκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

- 280 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συτὶ εἵκελος ἄλκῃν
 καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηνοὺς
 ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας·
 ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 285 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστν πότι σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἦτοι τὸν Λήθιοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
 Ἴππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην,
 290 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαίξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην κνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 295 ἦρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ,
 πληγεῖς ἔγχεῖ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἔξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις· τοῦ δ' αὐθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 300 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγ' αὐτοῖο πέσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ,
 τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβόλακος· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινννθάδιος δέ οἱ αἰῶν
 ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὐτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαιειῷ.
 305 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
 οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 310 αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νεῖατον ὦμον ἀνέσχευ.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψεν·

ῥῆξε δὲ θώρηκος γυάλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκός
 315 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἰππόθoόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

Ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες·

Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ. ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνεΐαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι βoικῶς,
 κήρυκι Ἥπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
 τῶ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Αἰνεΐα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θαδὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιστότας, ἠγορήη τε,
 330 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺν βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.

Ὡς ἔφατ'· Αἰνεΐας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω, ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' Ἔκτορα εἶπε βοήσας·
 335 Ἔκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
 αἰδώς μὲν νῦν ἦδε γ', Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας!
 ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὑπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι.

340 τῶ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἶγε ἔκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.

Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺν προμάχων ἐξάλμενος ἔστη.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 ἐνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Λειῶκριτον οὔτασε δουρί,
 345 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῶ,

καὶ βάλεν Ἰππιασίδην Ἀσιθάορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 350 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρον Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 355 ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δοῦρατ' ἔχοντο.
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπύχετο, πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 360 ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθῶν
 δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο·
 παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυνθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 365 ἀλλήλοισι καθ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι φόρον αἰπύν.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
 οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.
 ἦέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπι, ὅσοι ἄριστοι
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 370 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εὐκνηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγῇ
 Ἥελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
 γαίης, οὐδ' ὄρεων· μεταπανόμενοι δ' ἐμάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλειίνοντες βέλεα στονόεντα,
 375 πολλὸν ἀφρεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγέ ἔπασχαν
 ἦέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 ὅσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,
 ἀνέρε κιδάλιμα, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλιοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 380 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ἑμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
 τὼ δ' ἐπιπροσσημένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,

νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὡς ἐπετέλλετο Νέστορ,
ὄτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
385 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ
γούνατά τε κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου,
χεῖρές τ' ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιν,
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην

390 λαοῖσιν δῶή τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ·
δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσιν
κυκλός', ἄφαρ δέ τε ἰκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή,
πολλῶν ἐλκόντων· τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
ὡς οἷγ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ

395 ἔλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμός,
Τρῶσιν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, ἀντάρ Ἀχαιοῖς,
νῆας ἐπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

400 Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι
ἤδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.

πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
τείχει ὑπο Τρώων· τό μιν οὔποτε ἔλπετο θυμῷ
405 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶον, ἐνιχριμφθέντα πύλησιν,
ἄψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἑπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,
ἧ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·

410 δὴ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ᾗλεθ' ἐταῖρος.

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρῶν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
νωλεμές ἐγχιρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

415 ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεὲς ἀπονέεσθαι

νηας ἐπι γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι! τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστν πότι σφέτεραν ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

420 Ὡς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων ἀνδήσασκεν·
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο!

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐταίρου.
 ὣς οἱ μὲν μάραντο· σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς
 425 χάλκεον οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.

Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
 κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
 ἐν κοίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.
 ἦ μὰν Ἄυτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,

430 πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείων,
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·
 τὸ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νηας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
 ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἦτ' ἐπὶ τύμβῳ

435 ἀνέρος ἐστήκει τεθνηότος ἢ ἢ γυναικός·
 ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 οὔδει ἐνισκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
 ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερῆ δὲ μαιίνετο χαίτη,

440 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
 μυρομένῳ δ' ἄρα τώγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

Ἄ δειλώ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
 θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε!
 445 ἦ ἴνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οὐζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.

450 ἢ οὐχ ἄλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 σφῶϊν δ' ἐν γούνασι βαλῶ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὄφρα καὶ Ἀντομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὕρέξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκωνται,

455 δύνη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.

τὼ δ', ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδᾶςδε βαλόντε,

ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοῦς.

τοῖσι δ' ἐπ' Ἀντομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταῖρον,

460 ἵπποις αἴσσω, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας·

ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπέκ Τρώων ὄρουμαγδοῦ,

ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὑπάζων.

ἀλλ' οὐχ ἤρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·

οὐ γάρ πως ἦν, οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ

465 ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.

ὕψε δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνῆρ ἶδεν ὑφ' ὀφθαλμοῖσιν

Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀντομέδοντα προσηΐδα·

Ἀντόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν

470 ἐν στήθεσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;

οἶον πρὸς Τρωῶας μάχεται πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ

μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἐκτωρ

αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·

475 Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,

ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμησίην τε μένος τε,

εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,

ζῶος ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει·

ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόοντα

480 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθῶον ἄρμ' ἐπορούσας,

καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·

Ἀντομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ·

- αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν, ἔγγυς ἔοντα·
 485 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
 ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο,
 ἔς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠριόχοισι κακοῖσιν.
 τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύγε θυμῷ
 σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν, ἐφορμηθέντε γε νῶϊ,
 490 τλαΐεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθασεν εὖς παῖς Ἀγχίσαο.
 τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοῆης εἰλυμένω ὤμους
 αὔησι, στερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
 495 ἦϊσαν ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρί,
 ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
 500 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηΐδα, πιστὸν ἑταῖρον·
 Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεύοντε μεταφρένῃ. οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἴω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
 505 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι τε στίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίη.
 Ὡς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἠγῆτορε, καὶ Μενέλαε,
 ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἵπερ ἄριστοι,
 510 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν·
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
 τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνεΐας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
 515 ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντας' εἴσην·

- ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός·
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε.
 520 ὡς δ' ὅτ' ἄν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνήρ,
 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
 ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν·
 ὡς ἄρ' ὄγε προθορῶν πέσεν ὑπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὄξυ κραδαινόμενον, λύε γυῖα.
 525 Ἐκτωρ δ' Ἄντομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 530 καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην,
 εἰ μὴ σφῶ' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον, ἐταίρου κικλήσκοντος.
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς
 Ἐκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής·
 535 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαῖγμένον ἦτορ,
 κείμενον· Ἄντομέδων δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
 Ἥ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερεῖονά περ καταπέφνων!
 540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἐλὼν ἕναρα βροτόεντα
 θῆκ'· ἄν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 αἱματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
 Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
 ἀργαλέη, πολύδακρος· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
 545 οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς,
 ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
 ἦν τε πορφυρέην Ἴριν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὃς ῥά τε ἔργων
 550 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·
 ὡς ἢ πορφυρέη νεφέλη πνυκάσασα ἔ αὐτήν,

- δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 πρῶτον δ' Ἄτρεος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
 ἴφθιμον Μενέλαον· ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·
 555 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
 ἀλλ' ἔχεα κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!
 560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γὰρ με θανῶν ἐσεμάσσατο θυμόν.
 565 ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἶνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
 χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασσι ἐθήκεν,
 570 καὶ οἱ μνίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνήκεν,
 ἦτε, καὶ ἐργομένη μάλα περ χρὸς ἀνδρομέοιο,
 ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 575 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος,
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δὲ μιν τίεν Ἐκτωρ
 δήμον, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 αἶξαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 580 δούπησεν δὲ πεσῶν· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
 νεκρὸν ὑπέκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
 Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὃς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἄβυδόθι οἰκία ναίων·
 585 [τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·]

Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν ;
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τοπάρους περ
μαλθακὸς αἰχμητῆς· νῦν δ' οἴχεται οἷος ἀείρας
νεκρὸν ὑπέκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
590 ἑσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἷον Ἡετίωνος.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰῖθοπι χαλκῷ.
καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανύεσσαν,
μαρμαρέην· Ἴδιην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
595 ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν·
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
βλήτο γὰρ ὤμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεῖ,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρῖς
600 αἰχμῇ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθῶν.
Λήϊτον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ κάρπῳ,
υἷον Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρις·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ,
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.

Ἐκτορα δ' Ἴδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρηθέντα
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἑάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἴδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο,
δίφρω ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·

610 αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὑπάονά θ' ἠνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὃς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ —
πεζὸς γὰρ ταπρῶτα λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας
ἦλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὄκα ποδώκεας ἦλασεν ἵππους·
615 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο —
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ὤσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἦριπε δ' ἐξ ὀρέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.

- 620 καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
 Μάστιε νῦν, εἴως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὅτ' οὐκέτι πάρος Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους
- 625 νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλ' αἰεὶ ἐστίν,
 630 γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 635 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
 οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
- 640 εἶη δ', ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα
 Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 ἀλλ' οὐπη δύναμαι ιδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
 ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
- 645 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος νῆας Ἀχαιῶν,
 ποιήσον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὕφθαλμοῖσιν ιδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσον, ἐπεὶ νῦν τοι εὐαδεν οὕτως!
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην·
- 650 ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φάνθη·
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε Διοτρεφές, αἶ κεν ἴδῃαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·

ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἴοντα
655 εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὄστ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἶτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαορ ἐλέσθαι,

660 πάννηχοι ἐγρήσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καίόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

665 ὥς ἀπὸ Πατρόκλιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἦε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊοισι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·

Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορε, Μηριόνη τε,
670 νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῖο
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι,
ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων, ὥστ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
675 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὄντε, καὶ ὑπόθ' ἐόντα, πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ,
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὄκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν·

ὥς τότε σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ὅσσε φαινω
680 πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

685 Ἀντίλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ἧ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα

- γιγνώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν,
 690 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
 ἀλλὰ σὺ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας.
 695 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τὰ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν·
 βῆ δὲ θείειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεψε μώνυχας ἵππους.
 700 τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 705 ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
 Κεῖνον μὲν δὴ νησὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,
 ἔλθειν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 710 νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δίφ·
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ Κῆρα φύγωμεν.
 715 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 πάντα κατ' αἴσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὤκα,
 νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου. αὐτὰρ ὄπισθεν
 νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι δίφ,
 720 ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἱ τοπάρους περ
 μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν
 Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
 725 ἴθυσαν δὲ κύνεσσι ἐοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάπρω
 βλημένω αἰῆσσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιθώς,
 ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 730 ὡς Τρῶες εἶως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη,
 πρόσσω αἰῆσας, περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
 735 Ὡς οἶγε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος, ἥντε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο·
 740 ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 ἀζηγῆς ὕρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
 οἱ δ', ὥσθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἠ δοκόν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 745 τείρεθ' ὕμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσι·
 ὡς οἶγε μεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὄπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
 ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 750 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν,
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγκισιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 755 τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν,

οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἴοντα
 κίρκον, ὅ, τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσι·
 ὧς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάριτος.
 760 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον,
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Σ.

Accepto nuntio de nece Patrocli, Achilles planctui et lamentis indulget (1-34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereïdum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35-137). Nereïdibus domum remissis, Thetis ad Olympum festinat, dum proelium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles, monitu Iunonis, ex fossa Troianos truci adspectu voceque terruisset, et funestam ad moenia fugam fecisset (138-231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt, instante nocte (232-242). Tumultuariam concionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet, ut salutem intra moenia quaerant, neu se Achilli in acie obiiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (243-314). Noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi, praeunte Achille, Patrocli casum deflent, cadaver curant, lectoque componunt (315-355). Ad Olympum, ubi Iupiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis, inque domo Vulcani amice excipitur (356-427): qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428-617).

Ὅ π λ ο π ο ι ῆ α.

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πρὸς αἰθομένοιο·
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.

- 5 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι εἶπεν,
 10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψει φάος ἡλίοιο.
 ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 σχέτλιός· ἦ τ' ἐκέλευον, ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.
 15 Ἔως ὃ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανού Νέστορος υἱός,
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
 ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
 πένσεαι ἀγγελίης, ἦ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
 20 κεῖται Πάτροκλος· νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ὦς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
 χεῦατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·
 25 νεκταρέφ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
 αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί τανυσθεῖς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων.
 δμωαὶ δ', ὧς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,
 θυμόν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον· ἐκ δὲ θύραζε
 30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
 δείδει γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ·
 35 σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν. ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο,
 πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλὸς Νηρηίδες ἦσαν.

- ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
 40 Νησαίη Σπειώ τε, Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις,
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια,
 καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγανή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 45 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη, Ἴάνειρά τε καὶ Ἴάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἄλως Νηρηίδες ἦσαν.
 50 τῶν δὲ καὶ ἀργύφρον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' εὐ πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια!
 55 ἦτ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 60 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊῶν εἶσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος Ἥελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
 ὅ,ττι μιν ἴκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
 65 Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἶρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
 70 τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 ὄξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- 5 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
 ὣς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι εἶπεν,
 10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 σχέτλιός· ἦ τ' ἐκέλευον, ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.
 15 Ἔως ὃ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός,
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
 ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
 πεύσεαι ἀγγελίης, ἦ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
 20 κεῖται Πάτροκλος· νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
 χεύατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
 25 νεκταρέφ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
 αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.
 δμωαὶ δ', ἄς Ἀχιλεὺς ληΐσατο Πάτροκλός τε,
 θυμόν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον· ἐκ δὲ θύραζε
 30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
 δεΐδιε γὰρ μὴ λαιμόν ἀποτμήξεις σιδήρῳ·
 35 σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν. ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
 ἡμένη ἐν βένθεσσι ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
 κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
 πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.

- ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
 40 Νησαίη Σπειώ τε, Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις,
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια,
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα, καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγανή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 45 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη, Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
 ἄλλαι θ', αἷ κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
 50 τῶν δὲ καὶ ἀργύφρον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἔνι κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια!
 55 ἦτ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτόν ὣς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
 Τρῶσιν μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 60 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἴσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος Ἥελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραιομῆσαι ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
 ὅ,τι μιν ἴκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
 65 Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
 δακρυνόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
 70 τῶ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 ὄξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἰοῖο·
 καί ῥ' ὄλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἔξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 75 ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχών,
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
 σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 μήτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἔξετέλεσεν·
 80 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ! τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ιδέσθαι,
 καλά· τὰ μὲν Ἰηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
 85 ἦματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῆ.
 αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὐτὶ μετ' ἀθανάτης ἀλίησιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν!
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη,
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὐτίς,
 90 οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν
 ζῶειν, οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιό δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίση.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
 95 ὠκύνμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις·
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.

Τὴν δὲ μέγ' ὕχθησας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 100 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισιν
 τοῖς ἄλλοις, οἷ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίῳ·
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 105 τοῖος ἐών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.

- ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπέλοιτο,
καὶ χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
ὄστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
110 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀείζεται, ἦν τε καπνός·
ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι εἰσομεν, ἀχνύμενά περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλεσῆρα κηεῖω,
115 Ἔκτορα· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δαίξομαι, ὅππότε κεν δῆ
Ζεὺς ἐθέλῃ ταλέσαι, ἦ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε Κῆρα,
ὅσπερ φίλτατος ἔσχε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι·
ἀλλὰ εἰ Μοῖρ' ἐδάμασσα καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
120 ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
κείσομ', ἐπεὶ κε θάτω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην·
καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειαίων ἀπαλάων
δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
125 γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπανμαι.
μηδέ μ' ἔρουκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδὲ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
· ναὶ δὴ ταῦτά γε, τεκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστιν,
τειρομένοις ἐτάροισιν ἀκνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
130 ἀλλὰ τοι ἔνθα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἔχονται,
χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ εἰ φημι
δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρης,
135 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι.
ἦ ὦθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀπιόντι,
τεύχεα καλὰ φέρουσα περ' Ἡφαίστοιο ἀνακτος.
Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς εὐῖα·
καὶ στρεφθεῖς, ἀλίησι κασιγνήτησι μετηύδα·
140 Ἵμεῖς μὲν νῦν δῶτε θαλάσσης εὐρέα κώλπον,

ὄψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἷ κ' ἐθέλησιν
νίει ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.

145 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης ἀντίκ' ἔδυσαν·
ἢ δ' αὐτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρούπεζα
ἦϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκοι.

Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἄχαιοι
θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιο
150 φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.

οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἔνκνήμιδες Ἄχαιοι
ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
αὐτίς γὰρ δὴ τότε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκελος ἀλκήν.

155 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἑκτωρ,
ἐλκόμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὀμόκλα·
τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθώς,
ἄλλοτ' ἐπαῖξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε

160 στάσκε μέγα ἰάχων· ὑπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἶθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίσσθαι·
ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύο Αἴαντε κορυστὰ
Ἑκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.

165 καὶ νῦ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

170 Ὅρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμννον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῆ
ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
οἱ μὲν, ἀμννόμενοι νέκυσος πέρι τεθνηῶτος,
οἱ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

175 Τρωῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ εἰ θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δὲ σε θυμὸν ἰκέσθω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·

180 σοὶ λώβη, αἶ κέν τι νέκυς ἠσχυμμένος ἔλθῃ.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἤκεν;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 Ἦρῃ με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·

185 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 190 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
 στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

ἄλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ,
 195 ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
 αἶ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 200 Τρωῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἶποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὄρωτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·

205 ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεάων
 χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖς φλόγα παμφανόωσαν.
 ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δηῖοι ἀμφιμάχονται,

- οὔτε πανημέριοι στυγερώ κρίονται Ἄρηϊ
 210 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' ἀνγῆ
 γίγνεται αἴσσουσα, περικτιόρεσαι ἰδέσθαι,
 αἶ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἴκωνται·
 ὧς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκωνται·
 215 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσητο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
 ἔνθα στὰς ἦυσ' ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγγεατ'· ἀτὰρ Τρώεσσι ἐν ἄσπετον ὄρασι κυδοιμὸν.
 ὧς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 220 ἄστν περιπλομένων δηῖον ὑπο θυμοραϊστίων·
 ὧς τότε ἀριζήλη φωνή γένετ' Αἰακίδαο.
 οἱ δ' ὧς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἄψ ὄχεα τρέπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 225 ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωκος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαῖς θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς·
 τρεῖς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 230 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυῶδεκα φῶτες ἄριστοι
 ἀμφὶ σφοῖς ὄχεσσι καὶ ἔγχεσιν. ἀντάρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφίσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δὲ σφι ποδῶκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 235 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἰσίδε πιστὸν ἑταῖρον,
 κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαιγμένον ὄξεϊ χάλκῳ.
 τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἐπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὐτίς ἰδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 240 πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
 Ἥελιος μὲν ἔδω, πάνσαντα δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

- Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·
 245 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρυποιο μέδεσθαι.
 ὕρθων δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, σὺνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 250 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέροντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἄμφι μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 255 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν Ἡῶ διαν
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνισ δῖον,
 τόφρα δὲ ῥηϊτέροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 260 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας.
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
 οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, σὺν ἐθελήσει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέροι μένος Ἄρηος δατέονται,
 265 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ· πείθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νύξ ἀπέπανσε ποδώκεα Πηλείωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἔοντας
 αὖριον ὀρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 270 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν,
 ὅς κε φύγη· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὧδε γένοιτο!
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἶν ἀγορῆ σθένος ἔξομεν· ἄστυ δὲ πύργοι,
 275 ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι,
 μακραί, εὐξέστοι, ἔξενυμέναι εἰρύσσονται.

πρωὶ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἷ κ' ἐθέλῃσιν
ἔλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.

280 ἄψ πάλιν εἰς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι εἶσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέσει, πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·

285 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
ὅς κέλεαι κατὰ ἄστνυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
ἢ οὐπω κεκόρησθε ἐλμένοι ἐνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·

290 νῦν δὲ δὴ ἔξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ·
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
κτήματα περνάμεν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ἀδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,

295 νῆπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ εἶσω.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

300 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
συλλέξας, λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἢ περ Ἀχαιοὺς.
πρωὶ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.

305 εἰ δ' ἔτεδὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη διὸς Ἀχιλλεύς,
ἄλγιον, αἷ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγωγε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἢ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.

310 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,

- νήπιοι· ἐκ γάρ σφρων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν, κακὰ μητιόωντι·
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 315 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινούῃ ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
 πικρὰ μάλα στεκᾶχων· ὥστε λῖς ἠϋγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφρηβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ
 320 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὃ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθῶν·
 πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὡς ὁ βαρυστενάχων μετεφῶνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἡματι κείνῳ,
 325 θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν·
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπότεντα περικλυτὸν νιὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἴσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 335 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δὲ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὐτως·
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 340 κλαύσουσιν, νύκτας τε καὶ ἡματα δακρυχέουσαι,
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῶ,
 πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
 Ὡς εἰπὼν ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἀμφὶ πύρρι στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα

- 345 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἵματόεντα.
οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέφ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θάρμετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
350 καὶ τότε δὴ λουσᾶν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίφ·
ἐν δ' ὠτειλᾶς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, εἰανῶ λιτὶ κάλυψαν
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δέ, φάρεϊ λευκῷ.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' Ἀχιλῆα
355 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνστυνάχοντο γοῶντες. —
Ζεὺς δ' Ἦρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἦρη,
ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
360 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
ὅσπερ θνητὸς τ' ἐστί, καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
πῶς δὴ ἔγωγ', ἦ φημι θεῶων ἔμμεν ἀρίστη,
365 ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάφαι;
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
Ἥφαιστον δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα,
370 ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν,
χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶοντα, ἐλισσόμενον περὶ φύσας,
σπεύδοντα· τρίπαδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν,
ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὖσταθέος μεγάροιο·
375 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πνυθμένι θῆκεν,
ὄφρα οἱ ἀντόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα,
ἦδ' ἀντίς πρὸς δαῖμα νεοΐατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
οἱ δ' ἦτοι τάσσον μὲν ἔχον τέλος, αὔατα δ' αὔπω

- δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 380 ὄφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πρᾶπίδεςσιν,
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
 καλή, τὴν ὄπνιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 385 Τίπτε; Θετί ταυνύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνον ἀργυροήλου,
 390 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
 Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε! Θετίς νύ τι σεῖο χατίζει.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Ἥ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον·
 395 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο, τῆλε πεσόντα,
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κνωπίδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
 κρύνθαι, χολὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θετίς θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀπορρόου Ὠκεανοῖο.
 400 τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
 ἐν σπηϊ γλαφυρῶ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἦδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 405 ἀλλὰ Θετίς τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν.
 ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἴκει· τῶ με μάλα χρεὼ
 πάντα Θετί καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.
 410 Ἥ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη,
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάγευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα

- λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
 σπόγγω δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ,
 415 ἀνχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα·
 δῦ δὲ χιτῶν· ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε,
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
 χρύσειαι, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
 τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ,
 420 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
 αἱ μὲν ὑπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρῳων,
 πλησίον, ἐνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαινοῦ·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 425 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίξεις.
 αὐδα ὅ,τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 Ἥφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 430 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
 ὅσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσαν,
 Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν,
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῶ
 435 κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος. ἄλλα δέ μοι νῦν·
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὧς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 440 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊῶν εἶσω.
 ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὄρᾳ φάος Ἥελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμηῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 445 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν εἴλεον, οὐδὲ θύραζε
εἶων ἐξίεναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.

450 ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι·
αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσειν,
πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσειν.
πᾶν δ' ἡμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·
καὶ νῦ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων.

455 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
υἱεὶ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
καὶ καλάς κνημιῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,

460 καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρῶσιν δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.

αἴ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὦδε δυναίμην

465 νόσφιν ἀποκρῦψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι·
ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτὲ
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.

Ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·

τάς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.

470 φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι, καὶ ἔργον ἄνοιτο.

χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε,

475 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
ῥαιστῆρα κρατερῆν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.

Ποίει δὲ πρῶτίστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαιρινήν,

480 τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.

πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποιεῖ δαίδαλα πολλὰ ἰδνίησι πραπίδεςσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἥελίον τ' ἀκάμαντα, Σελήνην τε πλήθουσαν,
485 ἐν δὲ τὰ τεύχεα πάντα, τάτ' οὐρανὸς ἑστεφάνωται,
Πηληϊάδας θ' Ἰάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

490 Ἐν δὲ δύο ποιήσῃ πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
καλάς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε·
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
495 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη·
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
ὀρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἴνεκα παινῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὐχστο πάντ' ἀποδοῦναι,
500 δῆμῳ πιφάυσκων· ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι.
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορὶ πειῖραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυναν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυνον· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·

505 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφάνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

Τὴν δ' ἑτέραν πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
510 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἠνδανε βουλή,
ἥ δὲ διαπραθέειν, ἥ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὄσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐκτὸς ἔργει·
οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νῆπια τέκνα

515 ῥύατ', ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας·
οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην,
καλῶ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ περ,
ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.

520 οἱ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν,
δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.

525 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες,
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
ἀργεννῶν οἴων· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

530 οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίν,
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀρσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

535 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὄλοῃ Κήρ,
ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὦμοισι δαφονεὸν αἶματι φωτῶν.
ὀμίλευν δ', ὥστε ζωοὶ βροτοί, ἦδ' ἐμάχοντο,

540 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρνον κατατεθνηῶτας.

Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
εὐρεΐαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἐνθα καὶ ἐνθα.
οἱ δ' ὀπότε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλσον ἀρούρης,
545 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
δόσκεν ἀνήρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
ἴεμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.
ἦ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐῶκει,

- χρυσείη περ ἰούσα· τὸ δὴ περί θάῦμα τέτυκτο.
 550 Ἐν δ' ἐτίθει τίμενος βαθυλήϊον· ἐνθα δ' ἔριθοι
 ἦμων, ὕξειας δροπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὅπισθεν
 555 παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 ἀσπερχές πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῆ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῶν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες,
 560 δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
 Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν,
 καλήν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βύτρους ἦσαν·
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.
 ἀμφὶ δέ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασεν
 565 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
 τῆ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶφεν ἀλωήν.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείη
 570 ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
 λεπταλέη φωνῆ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαρτῆ
 μολπῆ τ' ἰνυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.
 Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε·
 575 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε,
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα·
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν,
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντες δύο ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 580 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
 τὼ μὲν ἀναρῶρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην,
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες

αὐτως ἐνδίεςαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

585 οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετροπῶντο λεόντων,
ιστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἴων ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

590 Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
τῷ ἱκελον, οἴον ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἐνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χειῖρας ἔχοντες.

595 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτάς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
εἶατ' ἐϋνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
600 ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἷ κε θήσιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.

πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιῖσταθ' ὄμιλος,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,
605 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρος κατ' αὐτούς,
μολπῆς ἐξάρχοντος, ἐδίνεον κατὰ μέσους.

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
ἄντυγα παρ πυμάτην σύκεος πύκα ποιητοῖο.

Ἀντάρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
610 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα, φαινότερον πυρὸς ἀγῆς·
τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρῆν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκεν·
τεῦξε δὲ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

Ἀντάρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
615 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας.
ἦ δ', ἶρηξ ὣς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόμεντος,
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Τ.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum duret (1-39). Achilles, advocata concione, iracundiam suam abolitione deponit, atque e vestigio proelium postulat (40-73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert, per Ulysem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, proelium poscere instat (74-153). Tandem denique cedit Ulyssi, exspectandum esse monenti, dum copiae pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseïdem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154-275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt, et ipse denuo lamentatur heros; qui, exercitu cibum capiente, pertinaciter abstinet (276-339). Is igitur a Minerva coelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque, auditis ex altero equorum fatis suis, prodigus vitae in aciem educit (340-424).

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἡὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ᾠρνυθ', ἰν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
ἢ δ' ἐς νῆας ἴκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἷον,
5 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'. ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν εἶσομεν, ἀχνύμενοί περ,
κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
10 τύνη δ' Ἐφαιστοῖο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ', οἳ οὔπω τις ἀνὴρ ᾧμοισι φόρησεν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 15 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·
 τέρπετο δ', ἐν χεῖρεσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο, δαίδαλα λεύσσω,
 20 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν, οἳ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
 25 μνῖαι, καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς,
 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν —
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χροῶα πάντα σαπήη.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 30 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα,
 μνίας, αἷ ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
 ἦνπερ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροῶς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σὺ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοῦς,
 35 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνήκεν·
 Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χροῶς ἔμπεδος εἴη.
 40 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῆνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
 σμερδαλέα ἰάχων, ὄρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοῦς.
 καὶ ῥ' οἴπερ τοπάρως γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 45 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς

- ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἄλγευνῆς.
 τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρειος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκκα λυγρὰ·
 50 καὶ δὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες.
 αὐτὰρ ὁ δεύτερος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 55 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
 θυμοβόρω ἔριδι μενεήναμεν εἴνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ,
 60 ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας·
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδαῖξ ἔλον ἄσπετον οὔδας,
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.
 65 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι εἴσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον· οὐδέ τί με χρῆ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 70 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν,
 αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰάνειν· ἀλλὰ τίς οἶο
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψει, ὅς κε φύγησιν
 δητίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 75 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἕοικεν

- 80 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἔοντα.
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
 ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
85. πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον εἶπον,
 καὶ τέ με νεικαίεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,
 οἶτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
 ἡματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
- 90 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
 πρίεβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
 οὐλομένη· τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔθει
 πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
 [βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.]
- 95 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρη, θῆλυς εὐούσα, δαλοφροσύνης ἀπάτησεν,
 ἡματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληΐην
 Ἀλκμήνῃ τεξέσθαι εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
- 100 ἦτοι ὄγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν·
 Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θείαιναί,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φόωςδε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξει,
- 105 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἷθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσὶν.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μῦθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ', ἄγε νῦν μοι ὄμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξεις,
- 110 ὃς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέση μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
 τῶν ἀνδρῶν, αἷ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι, γενέθλης.
 Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.

- Ἥρη δ' αἶψασα λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοι,
 115 καρπαλίμως δ' ἴκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 ἦ δ' ἐκνεί φίλον υἷον· ὁ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωςδε, καὶ ἠλιτόμηρον ἔοντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
 120 αὐτῇ δ' ἀγγελεύουσα, Δία Κρονίωνα προσηΐδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρουσθεύς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· οὗ οἱ ἀεικὲς ἀνασσίμεν Ἀργείοισιν.
 125 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεΐαν.
 αὐτίκα δ' εἰλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
 χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον,
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντα ἀᾶται.
 130 Ὡς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἴκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὄθ' ἔον φίλον υἷον ὄρῳτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀέθλων.
 ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὐτὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 135 Ἀργείους ὄλέσκεν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,
 οὐ δυνάμην ληλαθέσθ' Ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἄψ ἐθέλω ἀρίσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς!
 140 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,
 οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
 145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρείδη κῆδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἳ κ' ἐθέλῃσθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,

ἦτ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρις
 αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
 150 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδηται,
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὠδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 155 μῆ δ' οὕτως, ἀγαθός περ εἰὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν,
 Τρωσὶ μαχησομένους. ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύση μένος ἀμφοτέροισιν.

160 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι.
 εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοιναῖα πολεμίζειν,

165 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἴοντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ, οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νῦ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα

170 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.

175 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι·
 [ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσίν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω

180 πιεῖρη, ἵνα μήτι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα.
 Ἄτρείδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλῳ

ἔσσαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητόν, βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 185 χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διῴκειο καὶ κατέλεξας.

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὖθι τέως, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·

190 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικίμεν, ὅσ' Ἀχιλλῆϊ

195 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγόμεν τε γυναῖκας.

Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἥελίω τε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

200 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὑφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
 ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν.

νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαιγμένοι, οὓς ἐδάμασεν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.

205 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὸν ὀτρύνετον! ἦ τ' ἂν ἔγωγε
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὶν τισαίμεθα λάβην.
 πρὶν δ' οὕπως ἂν ἐμοίγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖη

210 οὐ πόσις, οὐδὲ βρωῶσις, ἐταίρου τεθνηῶτος,
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαιγμένος ὕξει χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μάμηλεν,

ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.

215 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερός οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, καὶ πλείονα οἶδα.

220 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἔμοῖσιν.

αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν·
ἦστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

225 γαστέρι δ' οὕπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς·

λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσιν,
νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·

230 ὅσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίσσονται,
μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμῆς αἰεὶ,
ἔσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὄτρυντὸν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.

235 ἦδε γὰρ ὄτρυντὸς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίσσεται
νήσιν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες,
Τρῶσιν ἐφ' ἰπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.

Ἦ, καὶ Νέστορος νῆας ὑπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε,

240 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.

βᾶν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἄτρείδαο.
αὐτίκ' ἐπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·

245 ἐκ δ' ἄγον αἰψα γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηίδα καλλιπάρηον.

χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν. ἂν δ' Ἀγαμέμνων

- 250 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶ ἰναλίγκιος αὐδὴν,
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἄτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεςσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἶεν ἄωροτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν,
 255 εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐριννύες, αἰθ' ὑπὸ γαῖαν
 260 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση·
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 265 πολλὰ μάλ', ὅσα διδοῦσιν, ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῶ·
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστάς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 270 Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι δίδοισθα!
 οὔκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἄτρείδης ὄρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
 ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοτος, ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 275 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρῆν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
 280 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
 Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χουσέη Ἀφροδίτῃ,
 ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαιγμένον ὄξεϊ χαλκῶ,

ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λγ' ἐκόκνε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
 285 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
 εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκνῖα θεῆσιν·

Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ!
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰούσα·
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 290 ἄψ ἀνιοῦσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ!
 ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαιγμένον ὄξεϊ χαλκῷ·
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
 295 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 300 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεὶ.

Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιοῶν ἠγερέθοντο,
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
 305 λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ· ἐπεὶ μ' ἄχος αἶνὸν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.

Ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
 310 δοιῶ δ' Ἄτρείδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε, γέρον θ' ἰππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
 315 Ἥ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 αἴψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖάτ' Ἀχαιοί,

- τῷ δ' αὐτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῷον ἐσπάσασ' ἔγχος,
 βροθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 390 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλω πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Ἀντομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινοῦς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠγία τειναν ὀπίσσω
 395 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάστιγα φαινήν
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιῦν ἀνόρουσεν,
 Ἀντομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ Ἰπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς εἰοῖο·
 400 Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' εἴωμεν πολέμοιο·
 μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτοῦ τεθνηῶτα!
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγῷφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος,
 405 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαίτη,
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγόν, οὔδας ἴκανεν·
 αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 Καὶ λήην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ἔβριμ' Ἀχιλλεῦ.
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 410 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή.
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτῆτί τε νωχελίη τε
 Τρῶες ἀπ' ὤμοιῦν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠὔκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 415 νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῆ Ζεφύροιο θεοίμεν,
 ἦνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι, θεῶν τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννῦες ἔσχεθον αὐδῆν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

420 Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύει; οὐδέ τί σε χροή.
 εὐ νύ τοι οἶδα καὶ ἀντός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω, πρὶν Τρωῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
 Ἥ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

Utroque exercitu instructo, Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit, ut quisque, utri velit, succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1-30). Ita ad bellam proficiscuntur Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturi; Troianis, Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum coelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31-74). Ante initum proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem, Hectori instantem; interim dii, suasu Neptuni, seorsum ab acie considunt (75-155). Varias provocationes sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem, regno inter Troianos fatis destinatum, Neptunus per nebulam periculo eripit (156-352). Hector, Achillem aggressurus, revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Troianorum, tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353-418). Iam fraternam necem ulturus cum Achille congregitur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419-454). Ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur, campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455-503).

Θεομαχία.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
 ἀμφὶ σέ, Πηλεΐος υἱέ, μάχης ἀκόρητον, Ἀχαιοί·
 Τρωῆες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωισμῶν πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 5 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιο πολυπτύχου· ἣ δ' ἄρα πάντη
 φοιτήσασα, κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,

οὐτ' ἄρα Νυμφάων, αἵτ' ἄλσρα καλὰ νέμονται,
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.

10 ἔλθόντες δ' εἰς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
ξεστῆς αἰθούσησιν ἐφίζανον, ἄς Διὶ πατρὶ
Ἑφαιστος ποίησεν ἰδνίησι πραπίδεςσιν.

ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγγέρατ'· οὐδ' Ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἄλός ἦλθε μετ' αὐτούς.

15 Ἰς δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·

Τίπτ' αὐτ', Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλειςσας;
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

20 ἔγνωσ, Ἐνοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
ὧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο

ἦμενος, ἐνθ' ὀρούων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς·

25 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου.

εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
οὐδὲ μίννυθ' ἔξουσι ποδάκεα Πηλείωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρῶντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χόεται αἰνῶς,

30 δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ.

Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσστον ἔγειρεν.

βᾶν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·

Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης

35 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέκασται·

Ἑφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμεαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί.

εἰς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῶ

Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

40 Λητώ τε Ξάνθος τε, φιλομμειδῆς τ' Ἄφροδίτη.

Εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,

τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 45 δειδιότας, ὅθ' ὕρῳντο ποδώκεα Πηλείωνα
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῶ ἴσον Ἄρηϊ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερή, λαοσσόος· αὔε δ' Ἀθήνη,
 σταῖς ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 50 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὖτει.
 αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσος,
 ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνη.

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
 55 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδα ῥήγγυντο βαρεΐαν.
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπόθεν· αὐτὰρ ἐνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην, ὄρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἐσσεΐοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης,
 60 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 ἔδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Αἰδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἰαχε, μὴ οἱ ὑπερθεν
 γαῖαν ἀναρῥήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 65 σμερδαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
 ἄντα δ' Ἐνναλίιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 70 Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος, κελαδεινὴ,
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
 Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
 ἄντα δ' ἄρ' Ἑφαιστόιο μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

75 Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

- Ἐκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τού γάρ ῥα μάλιστα ἔθυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνεΐαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων
 80 ἀντία Πηλείωνος, ἐνήκε δέ οἱ μένος ἦν·
 νιεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἷσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἄς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἴνοποτάζων,
 85 Πηλείδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 90 στήσομαι, ἀλλ' ἦδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
 ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 95 ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος, ἦ δ' ἐκέλευεν
 ἔγχει χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λαιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
 100 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεὸς περ
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὗ μὲ μάλ' ῥέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 ἦρωσ, ἀλλ' ἄγε, καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 105 εὔχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
 ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερσίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
 ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ.

- 110 Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μέγας ποιμένι λαῶν·
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυσμένος αἶθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
ἢ δ' ἄμυδις καλέσσασα θεοὺς μετὰ μῦθον εἶπεν·
- 115 Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάων' καὶ Ἀθήνη,
ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσι, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὄδ' ἔβη, κέκορυσμένος αἶθοπι χαλκῷ,
ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς περὶ μιν ἀποτροπῶμεν ὀπίσσω
- 120 αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτ' ἀπὸ τῶν Ἀχιλλῆος
παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μῆδέ τι θυμῷ
δευέσθω· ἵνα εἰδῆ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, οἳ τοπάρους περὶ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.
- 125 πάντες δ' Οὐλύμπιοι καταήλθον ἀντιδῶντες·
τῆσδε μάχης, ἵνα μήτι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἳ Αἴσα
γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πένσεται ὀμφῆς·
- 130 δεῖσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτ' ἰσοκλήϊον ἐνοσίχθων·
Ἥρην, μὴ χαλέπαίνε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χεῖρ·
οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοῦς ἔριδι ζῆλον ἄσσειν·
- 135 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἔπειτ' ἰσοκλήϊον εἶμεν·]
ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες·
ἐκ πάτου ἐς σκοπιῆν, πόλεμος δ' ἀνδρεςσι μελήσει.
εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλλῆος ἰσχύσει, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
- 140 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' ἀνθρώπων νεῖκος ὄρεϊται
φυλόπιδος· μάλα δ' ὄκα διακρινθέντας δῖον
ἄψ ἴμεν Οὐλύμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγουρην ἄλλων,
ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμέντας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Κυανοχαίτης
 145 τείχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
 ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
 ὅππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίωνδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 150 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρήκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο·
 οἱ δ' ἐτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὕφρῦσι Καλλικολώνης,
 ἀμφὶ σέ, ἧς Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
 ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθείατο μητιόωντες
 βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 155 ὤκνεον ἀμφοτέρω· Ζεὺς δ' ἤμενος ὕψι κέλευεν.

Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίων, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι
 ὀρνυμένων ἀμυδῖς. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἀριστοὶ
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 160 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρυθι βριαρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς
 165 σίντης, ὄντε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμῆασιν,
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις Ἀρηϊθῶν αἰζηῶν
 δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ·
 170 οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
 μαστίεται, ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
 γλανκίῳ δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ·
 ὣς Ἀχιλῆ' ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
 175 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαιο.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

- Αἰνεΐα, τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθὼν*
ἔστης; ἢ σέγε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 180 *ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισιν*
τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἐμ' ἐξαναρίξῃς,
οὗ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει.
εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἐμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 185 *καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι,*
αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
ἦδη μὲν σέγε, φημί, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.
ἢ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο, μούνον ἐόντα,
σεῦα κατ' Ἰδαίων ὑρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 190 *καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·*
ἐνθεν δ' ἐς Λυρνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
πέρσα, μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί·
ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας,
ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρῥύσατο, καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 195 *ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι οὔτομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ*
βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 200 *Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὣς,*
ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 205 *ὄψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμούςς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.*
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἀλοσύδνης·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
 210 *τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται*
σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν

- ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἐξ ἀπονείσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήματα· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
- 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 κτίσσε δὲ Δαρδαρίην· ἐπεὶ ρῦπῳ Ἴλιος ἰρῆ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιατο, πόλις μαρόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἐθ' ὑπωρείας ὄφρα πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα·
- 220 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλας κάτα βουκολέοντο.
 θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν· —
 τάων καὶ Βορῆς ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
- 225 αἱ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους.
 αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀκθερῶν καρπὸν θεῶν, οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἄλῳς πολιοῖο θέεσκον· —
- 230 Τρωᾶ δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι ἄνακτα·
 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλῶς τ' Ἀσσάραχος τε καὶ ἀρτίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀκθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
- 235 κάλλεος εἵνεκα οἶο, ἵν' ἀθανάτεσι μετείη.
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμῳ τε,
 Λάμπῳ τε Κλυτίῳ θ' Ἰκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
 Ἀσσάρακος δὲ Κάπνῳ· ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
- 240 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἔκτορα δῖον.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
 ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
- 245 ἐσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτήτος.

ἔστι γὰρ ὑμφοτέροισιν ὄνειδεα μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νῆος ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
στρεπτή δὲ γλῶσσο' ἐστὶ βροτῶν, πάλῃες δ' ἐνὶ μῦθοι
παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.

250 ὅπποῖόν κ' εἶπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃς.
ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νεῖκεα τοῖν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
αἷτε χολωσόμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰδύσαι,
255 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψῃς περὶ ἄντα,
πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε, θῦσον
γενσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγγείησιν!

Ἥ ῥα, καὶ ἐν θειῶν σάκεϊ ἔλασ' ὄβριμον ἔγχος,
260 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μῦκε δουρὸς ἀκασκῆ.
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ τοῦ χειρὶ παχεῖη
ἔσχετο, ταρβήσας· φάτο γὰρ δοκλιχόσκιον ἔγχος
ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

265 ὡς οὐ ῥηίδι' ἐσὶ θεῶν ἔρικεθέα δῶρα
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.
οὐδὲ τότε Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
ἀλλὰ δύο μὲν ἔκασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
270 ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἦλασε Κυλλισκοθίων,
τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθεῖ κασστιέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῆ ῥ' ἔσχετο μελίκον ἔγχος.

Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προῖτι δοκλιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔτιον,
275 ἄντυγ' ὑπο πρώτην, ἣ λεπτότατος ἦεν χαλκός,
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βροῦς· ἣ δὲ διαπρὸ
Πηλιάς ἦϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἔαλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνίσχετο,
δείσας· ἐγγείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ

- 280 ἔστη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρόν,
 ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
 ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξύ,
 285 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
 ἦ κόρυθ', ἦε σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 290 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
 ὃς τάχα Πηλείωνι δαμείς Αἰδόςδε κάτεισιν,
 295 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο·
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 μὰψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 300 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
 μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἷ κεν Ἀχιλλεὺς
 τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 305 οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητῶν.
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
 καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰνείαν, ἦ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἦ κεν εἰάσεις.
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.]
 ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους

πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 315 μῆποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
 μηδ' ὑπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀρηϊοὶ νῆες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 320 Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνεΐας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτίκα τῶ μὲν ἔπειτα κατ' ὄφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνεΐαο·
 καὶ τὴν μὲν προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν·

325 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰείρας.
 πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
 Ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο,
 ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.

330 τῶ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὅς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

335 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσῃαι αὐτῶ,
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Αἴδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλλεύς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
 θαρσήςας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.

340 Ὡς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὄφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὄφθαλμοῖσιν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 345 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα
 λεύσσω, τῶ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνεΐας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰ ψαυτῶς εὐχετάσθαι.
 ἔρρέτω! οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 350 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.

Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτρο· κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστω·
 μηκέτι νῦν Τρώων ἐκάς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 355 ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι
 ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ εἰόντι,
 τοσοῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσοῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
 360 ἀλλ' ὅσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε,
 καὶ σθένει, οὐ μὲ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν·
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἼμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 365 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλλῆος·

Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα!
 καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 370 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολούει.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἼμι, καὶ εἰ πυρὶ χειῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χειῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
 Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὄρτο δ' αὐτῆ.
 375 καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἔκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.

Ὡς ἔφαθ'· Ἔκτωρ δ' αὐτίς ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
 380 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅσα φωνήσαντος.
 ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκῆν,

- σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα,
 ἔσθλόν Ὀτρυντείδην, πολέων ἠγήτορα λαῶν,
 ὃν Νύμφη τέκε νῆϊς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
 385 Τρωῶν ὑπο νιφόντι, Ἴδης ἐν πίονι δήμῳ·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεύς
 μέσσην κακ κεφαλὴν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεῖσθη.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 390 ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν,
 Ἴλλῳ ἐπ' ἰχθυόντι καὶ Ἑρμῷ δινήεντι.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν·
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 395 πρῶτῃ ἐν ὑσμίνῃ. ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
 ἔσθλόν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἷον,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυκῆς διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὄσπερον, ἐγκέφαλος δὲ
 400 ἔνδον ἅπασ πεπῶλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰῶξαντα,
 πρόσθεν ἔθεν φείγαντα, μετάφρενον αὐτάσε δουρί.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴισθε καὶ ἤρουγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
 ἤρουγεν, ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 405 κούρων ἐλκόντων· γάννται δέ τε τοῖς Ἐροσίχθων·
 ὡς ἄρα τόνγ' ἐρυγάντα λίπ' ὄστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δαυρὶ μετ' ἀντίθεον Πηλεύδωρον,
 Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 410 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεςσι δὲ πάντας ἐνίκα·
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὕχῃες
 415 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦν τετο θώρηξ·

ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῆ·
γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
κνανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
420 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
κάρ' ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,
ὄξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

425 Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν,
ὃς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.

Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
ἄσσον ἴθ', ὣς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι!

430 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὦς,
ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
ἡμὲν κερτομίας ἡδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.

οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.
435 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
αἷ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι,
δουρὶ βαλῶν· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροιθεν.

Ἦ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
440 ἦκα μάλα ὑψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἴκεθ' Ἐκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.

445 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
ἔγχει χαλκείῳ· τρεῖς δ' ἠέρα τύψε βαθεΐαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον! ἦ τέ τοι ἄγχι

- 450 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲς σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ᾧ μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θήν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
 νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
- 455 Ὡς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' ἀνχένα μέσσον ἄκοντι·
 ἤριπε δὲ προπάρουθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἦν τε μέγαν τε,
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ, ἐξαινυτο θυμόν.
- 460 αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱε Βίαντος,
 ἄμφω ἐφορμηθεῖς, ἐξ ἵππων ὣσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε, γούνων,
 εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
- 465 μηδὲ κατακτείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας·
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἦπτετο χεῖρεσι γούνων,
 ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·
- 470 ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὔς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
- 475 μέσσην κακὴν κεφαλὴν ξίφει ἦλασε κωπήεντι·
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τόνγε φίλης διὰ χειρὸς ἐπειρεν
- 480 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δὲ μιν μέννε χειρὰ βαρυνθείς,
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ ἀνχένα θείνας,
 τῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτὲ
 σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο ταυνοσθείς.

- αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέκαι μετ' ἀμύμονα Πείροσιν· υἱόν,
 485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακας εἰληλούθει·
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοιτι, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἦριπα δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρήθοσιν θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρεσον· ὄξει δούρι
 νύξ, ἀπὸ δ' ἄρματος ὡσεὶ κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 490 Ὡς δ' ἀναμαμάει βαθεῖ ἄγρια θεσπιδάεσσι πῦρ
 οὔρεος ἄζαλείου, βαθεῖα δὲ καίεται ἔλη,
 πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγασι λυφάζει·
 ὡς ὄγε πάντη θῦνε σὺν ἔρχει, δαίμοσι ἴσος,
 κτεινομένους ἐφίπων· ῥᾶς δ' αἵματι γαῖα μέλασσα.
 495 ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄραστας ἐγρυμνωτάτους,
 τριβήμεναι κρι· λευκὸν ἐκτεμένῃ ἐν ἄλωϊ·
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγίγοντο βοῶν ἐπὶ πόσσ' ἐρμιύκων·
 ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 500 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον,
 ἅς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλείδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
-

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Φ.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, XII iuvenes vinctos inferiis Patrocli servat (1-33). Ibidem Lycsonem, Priami filium, quamvis supplicem (34-35), mox et Asteropeum, ducem Paeonum, cum aliis huius gentis, interficit, Fluvio irriso, ut impari (136-210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens, alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, quum rursus iniecit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere fuit, et egressum insequitur (211-271). Iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva; Xantho autem, qui irritator etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obiicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit, nec flammam cohibet, nisi eadem dea auctore (272-384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum: Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni; Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385-513). Post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514-543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse, Agenoris specie indutus, fallit fugiendo, et ab urbe abstrahit (544-611).

Μάχη παραποτάμιος.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πάρον ἴξον εὐρέϊος ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
ἔνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίοιενδε δίωκεν,
πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο.
Ἢ ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
τῇ ῥ' οἶγε προχέοντο πεφυζότες ἠέρα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυνέμεν ἡμίσεος δὲ
εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον, ἀργυροδίνην.

ἐν δ' ἔπεσον μεγάλην πατάγῃ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 10 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι περὶ δίνας.

ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ῥίπῃς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται,
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ,
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 15 ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
 πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ Διογενῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ,
 κεκλιμένον μυρίκησιν· ὁ δ' ἔσθορε, δαίμονι ἴσος,
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 20 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες, πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὅν κε λάβησιν·

25 ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 πτώσσον ὑπὸ κρημνοῦς· ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λέξατο κούρους,
 ποιήν Πατρόκλιοι Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἦντε νεβρούς,
 30 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμάσιν,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν·
 δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε, δαιζέμεναι μενεαίνων.

Ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξείῃ χαλκῶ
 τάμνε, νέους ὄρηκας, ἴν' ἄρματος ἀντυγες εἶεν·
 τῶ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 40 καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασσεν,
 νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὄνον ἔδωκεν.
 κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,

Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἔς διὰν Ἀρίσβην·
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.

45 ἔνδεκα δ' ἡματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 ἔλθων ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὐτίς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς

50 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος·
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ἔ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τὸδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρῶμαι·

55 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὗσπερ ἔπεφνον,
 αὐτίς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
 οἷον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ,
 Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 πόντος ἀλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.

60 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
 γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσίν, ἠδὲ δαιίω,
 ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 γῆ φυσίζοος, ἦτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.

Ἔς ὄρμαινε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,

65 γούνων ἀψασθαι μεμαῶς· πέρι δ' ἠθέλε θυμῶ
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 οὐτάμεναι μεμαῶς· ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 κῆψας· ἐγχείῃ δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ

70 ἔστη, ἰεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο.
 αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλδήσον!

75 ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο, Διοτρεφές, αἰδοίοιο.

πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,

- ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένη ἐν ἄλωϊ,
 καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε,
 Ἀἴηνον ἐς ἠγαθήην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον.
 80 νῦν δὲ λύμην, τρεῖς τόσσα πόρων· ἠὼς δέ μοι ἐστίν
 ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω πον ἀπέχθεσθαι· Διὶ πατρί,
 ὅς μὲ σοι ἀντίε· ἔδωκε· μινυθάδιον δέ με μήτηρ
 85 γείνατο, Λαοθόη; θυγάτηρ· Ἄλταο γέροντος,
 Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σαῖνιόντι.
 τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆςδε δύο γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
 90 ἦτοι τὸν πρῶτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὄξει δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 95 μὴ με κτεῖν'· ἐπεὶ οὐχ ὀμόγᾶστριος Ἐκτορός εἰμι,
 ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
 Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός,
 λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν·
 Νήπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφάυσκεο, μηδ' ἀγόρευε!
 100 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἤμαρ,
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅστις θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε
 Ἴλίου προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησιν,
 105 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
 ἀλλά, φίλος, θάναε καὶ σὺ! τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὕραας, οἷος καγὼ καλός τε μέγας τε;
 πατρός δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 110 ἀλλ' ἐπιτοὶ καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή —

ἔσεται ἢ ἠώς, ἢ δεῖλη, ἢ μέσον ἡμαρ —
 ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,
 ἢ ὄγε δουρὶ βαλῶν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῶ.

“Ὡς φάτο· τοῦ δ’ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 115 ἔγχος μὲν ῥ’ ἀφείηκεν, ὁ δ’ ἔζετο χεῖρε πετάσσας
 ἄμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ’ αὐχένα· πᾶν δὲ οἱ εἶσω
 δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ’ ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθεῖς· ἐκ δ’ αἶμα μέλαν ῥέε, θεῦς δὲ γαῖαν.

120 τὸν δ’ Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδός, ἦκε φέρεσθαι,
 καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντ’ ἀγόρευεν·

Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ’ ἰχθύσιν, οἳ σ’ ὠτειλῆν
 αἰμ’ ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμῖνῃ λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
 125 οἴσει δινήεις εἶσω ἄλως εὐρέα κόλπον.

θρώσκων τις κατὰ κῆμα μέλαιναν φριχ’ ὑπαίξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Ἀσκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ’, εἰσόκεν ἄστυ κηχίωμεν Ἰλίου ἱρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ’ ὄπιθεν κεραιῶν.

130 οὐδ’ ὑμῖν Ποταμὸς περ εὐρῆος ἀργυροδίνης
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωοὺς δ’ ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,

135 οὗς ἐπὶ νηυσὶ θεῆσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.

“Ὡς ἄρ’ ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
 ὠρμηγεν δ’ ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοισι
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 140 Ἄστεροπαῖφ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενταίνον,
 υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ’ Ἄξιός εὐρυρῆσθρος
 γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκессαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῶ δ’ Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ’ ἀντίος ἐκ ποταμοῖο

- 145 ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
- 150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μὲν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ προσεφώνεε φαιδίμος υἱός·
 Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλου, τηλόθ' εὐούσης,
- 155 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν
 ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἄξιοῦ εὐρουρέοντος,
 [Ἄξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασιν
- 160 γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἀμαρτῆ δούρασιν ἀμφὶς
 ἦρωσ Ἀστεροπαῖος· ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
- 165 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἠ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χρὸς ἄσαι.
 δεῦτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
- 170 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαλὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλιον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
- 175 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ.
 τρεῖς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τρεῖς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἦθελε θυμῷ
 ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλιον Αἰακίδαο,

ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·

180 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
 ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

Κεῖσ' οὕτω! χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος

185 παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.

φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυνόροντος·
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.

τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσειν Μυρμιδόνεσσιν,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.

190 τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμυρηέντων,
 κρείσσων δ' αὐτε Διὸς γενεῇ Ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ Ποταμὸς γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
 χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳνι μάχεσθαι.
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,

195 οὐδὲ βαθυρῥεῖταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
 ἐξ οὐπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
 καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὃς δεῖδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν,
 δεινὴν τε βροντήν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.

200 Ἴ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλνές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.

205 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἰπποκορυστάς,
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ·
 χέρσ' ὑπο Πηλείδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.

ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε,
 210 Μνήσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην·
 καὶ νῦ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,

ἀνέρι εἰσάμενος, βαθύης δ' ἐκ φθέγγατο δίνης·

ᾧ Ἀχιλεῦ, περιὸν μὲν κρατέεις, περιὸν δ' αἴσυλα ῥέζεις
215 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.

εἴ τοι Τρωῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,

ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέγμερα ῥέζε.

πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα·

οὐδέ τί πη δύναμαι προσχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν,

220 στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε Διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.

Τρωῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἀναρίζων,

225 πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστρο, καὶ Ἔκτορι πειρηθῆναι

ἀντιβίην, ἧ κέν με δαμάσσειται, ἧ κεν ἐγὼ τόκ.

ᾧ εἰπὼν Τρώεσιν ἐπέσσαντο, δαίμον ἴσος.

καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·

230 ᾧ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, σὺ σύγε βουλάς

εἰρύσαιο Κρονίωτος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,

Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰζόνειν ἔλθῃ

δειέλος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβαλον ἄρουραν.

Ἢ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνδορε μέσσω,

κρημνοῦ ἀπαίξας· ὃ δ' ἐπέσσαντο, οἴδηματι θύων·

235 πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκόμενος· ὥσε δὲ νεκρούς

πολλούς, οἳ ἦα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·

τοὺς ἐκβαλλε θύραζε, μεμνηκὸς, ἦντε ταῦρος,

χέρσονδε· ζωδὸς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,

κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείησιν μεγάλησιν,

240 δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκόμενον ἴστατο κῆμα,

ᾧθι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσι

εἶχε στηρίξασθαι· ὃ δὲ πτελέην εἶλε χερσὶν

εὐφυέα, μεγάλην· ἧ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα,

κρημνὸν ἀπαντα διώσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα

245 ὄζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτόν,

εἶσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀγορούσας,

- ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δείσας. οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεός, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 ἀκροκλαινιόων, ἵνα μιν καύσειε πόνοιο
- 250 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητηῆρος,
 ὅςθ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ἄκιστος πετεηνῶν·
 τῷ εἰκὼς ἤϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
- 255 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς
 φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ἕρων ἔπετο μεγάλῳ ὄρουμαγδῷ.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνῆρ ἔχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἅμ φυτὰ καὶ κήτους ὕδατι ῥόον ἠγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλον·
- 260 τοῦ μὲν τε πρυρέσσης, ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὄκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χώρῳ ἐνὶ προαλαί, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὡς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κηγήσατο κῦμα ῥόοιο,
 καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
- 265 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῶμα Διῦπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὄμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψέσσε ποσσὶν ἐπήδα,
- 270 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
 λάβρος, ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
 Πηλεΐδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὸν·
 Ζεῦ πάτερ, ὡς οὐτίς με θεῶν ἔλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι! ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
- 275 ἄλλος δ' οὐτίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιῶνων,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθειλεν·
 ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὑλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
- 280 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξενάριξεν.

νῦν δέ με λενγαλέφ θανάτφ εἵμαρτο ἀλῶναι,
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλφ ποταμῶ, ὡς παῖδα συφορβόν,
 ὄν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.

Ὡς φύτο· τῶ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 285 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσιν εἶκτην·
 χειρὶ δὲ χειρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
 τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρῥόθω εἰμέν,
 290 Ζηνὸς ἐπαινῆσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὡς οὐ τοι Ποταμῶ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
 ἀλλ' ὄδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός.
 ἀντάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πίθηαι·
 μὴ πρὶν παύειν χειρας ὁμοῖου πολέμοιο,
 295 πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἀπούρας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δὲ τοι εὐχος ἀρέσθαι.

Τῶ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.
 ἀντάρ ὁ βῆ — μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή —
 300 ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
 πλῶον, καὶ νέκυνες. τοῦ δ' ὑπόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἴσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχεν
 εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 305 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 χῶετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
 ὑπόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας·

Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχῶμεν· ἐπεὶ τάχα ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 310 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριαν ἀνδρα,

- 315 ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε Ἴσα θεοῖσιν.
 φημί γὰρ οὔτε βίην χραιομησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις, χέραδος περιχεύας
- 320 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστε' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
 Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος, ὑψόσε θύων,
- 325 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Διῦπετέος ποταμοῖο
 ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
 Ἦρη δὲ μέγ' ἄῦσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης.
- 330 ἀντίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἷον·
 Ὅρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχη ἤϊσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάύσκεο δὲ φλόγα πολλήν,
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταιο Νότοιο
- 335 εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
 ἢ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μηδὲ σε πάμπαν
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
- 340 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὀπότ' ἂν δὴ
 φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ!
 Ὡς ἔφαθ'· Ἦφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαιὲς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκρούς
 πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλι' ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
- 345 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ,
 ὡς δ' ὅτ' ὕπωρινὸς Βορέης νεοαρδὲ' ἀλώην
 αἰψ' ἀνξηράνη· χαίρει δέ μιν ὅστις ἐθείρη·
 ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκρούς

κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 350 καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,
 καίστο δὲ λωτός τ' ἠδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
 τείροντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἱ κατὰ δίνας,
 οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 355 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο.
 καίετο δ' ἰς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥφαιστ', οὔτις σοίγε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοίγ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος· Τρωῶας δὲ καὶ ἀντίκα διὸς Ἀχιλλεύς
 360 ἄστεος ἐξελάσειε. τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;

Φῆ, πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔσθον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ,
 κνίσση μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
 365 ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
 οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀὔτημή,
 Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. ἀντάρ ὄγ' Ἥρην,
 πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥρην, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 370 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιός εἰμι,
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποκάνσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
 πανέσθω δὲ καὶ οὔτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμαρ,
 375 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα θάηται
 καιομένη, καίωσι δ' Ἀρηῖοι υἱες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρην,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές! οὐ γὰρ ἔοικεν
 380 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ·
 ἀφορῶν δ' ἄρα κῆμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
πανσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.

385 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσσε βεβριθυῖα,
ἀργαλή· δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς,
ἦμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ

390 γηθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἔνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφίστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν,
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·

Τίπτ' αὐτ', ὦ κυνάμνια, θεοὺς ἔριδι ξυνελεύνεις,
395 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
οὐτάμεναι; αὐτῇ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
ἰθὺς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας;
τῷ σ' αὖ νῦν οἴω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.

400 Ὡς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα θυσσανόεσσαν,
σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
τῇ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῷ.
ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἶλετο χειρὶ παχείῃ,
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,

405 τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ἔπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
καὶ μιν ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

410 Νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
εὐχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
ἦ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

415 Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ.
τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

- πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγισ δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἀντίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 420 ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη,
 καὶ δ' αὖθ' ἠ' κυνάμνια ἄγαι βροτολοιγὸν Ἄρηα
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθει!
 ὦς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 καί ῥ' ἐπεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 425 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τὸ μὲν ἄρ' ἄμφω κείντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ἠ' δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 430 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
 ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.
 ὦς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 435 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
 ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἷ κ' ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 440 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
 νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες! οὐδέ νυ τῶνπερ
 μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφί,
 μῶνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν,
 445 μισθῷ ἐπι ῥητῷ· ὃ δὲ σημαίων ἐπέτελλεν.
 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα,
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἔν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
 450 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθείης ὦραι

- ἔξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαιομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
 σοὶ μὲν ὄγ' ἠπειλήσασε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπι τηλεδαπάων·
 455 στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκόψειν οὔατα χαλκῷ.
 νῶϊ δέ τ' ἄψορροὶ κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσεν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν· οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾶ, ὡς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 460 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν!
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοίγε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω,
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν εἰκότες, ἄλλοτε μὲν τε
 465 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.
 Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα
 πατρόκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμησιν.
 470 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν·
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·]
 Φεύγεις δὴ, Ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὐχος ἔδωκας;
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;
 475 μὴ σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
 εὐχομένου, ὡς τοπρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
 Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις·
 480 [νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·]
 Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεές, ἀντί' ἐμεῖο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
 τοξοφόρῳ περ εἰούσῃ· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλῃσθα.

485 ἦτοι βέλτερόν ἐστι, κατ' οὔρεα θήρας ἐναίρειν,
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.

Ἡ ῥά, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χειρᾶς ἔμαρπτεν
 490 σκαιῆ, δεξιτερῆ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὄϊστοί.
 δακρυνέσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
 ἣ ῥά θ' ὑπ' ἱρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
 495 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
 ὡς ἣ δακρυνέσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 Αἰτὼ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·

Αἰτωῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 500 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Αἰτὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
 πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
 ἣ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἧς. —
 505 ἣ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 δακρυνέσσα δὲ πατρός ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἰανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἱ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο, ἠδὺ γελάσας·

Τίς νῦ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων;
 510 [μαψιδίως, ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆ;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Κελαδεινή·
 σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἔξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφήπται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 515 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρὴν·
 μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόληος,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρμορον ἤματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,

οὐ μὲν, χωόμενοι, οὐδέ, μέγα κυδιόωντες·
 520 καὶ δ' Ἴζον παρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
 ἄστρος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκεν·
 πᾶσι δ' ἔσθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·

525 ὡς Ἀχιλλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔσθηκεν.

Ἔσθηκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,
 ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
 γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
 530 ὄτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·

Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχειτ', εἰσόκε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστν πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐγγὺς ὄδε κλονέων· τῦν οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
 535 αὐτίς ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
 δεΐδια γὰρ, μὴ οὗλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄληται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνεσάντε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

540 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
 δίψη καρχαλέοι, κεκοιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει· λύσσα δέ οἱ κῆρ
 αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
 545 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν,
 φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
 ἔσθη, ὅπως θανάτοιο βαρείας Κῆρας ἀλάλκοι,
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.

550 αὐτὰρ ὄγ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
 ἔσθη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

- ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
 φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
 555 αἰρήσει με καὶ ὤς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλῆϊον, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἴδης τε κνημούς, κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
 560 ἰσπείριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίωνδε νοήσῃ,
 καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσι·
 565 οὐκ ἐτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
 λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὕξει χαλκῷ,
 ἐν δὲ ἴα ψυχὴ, θνητὸν δὲ ἔφασ' ἀνθρώποι.
 570 [ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.]
 ὣς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεῖς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὤρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ἦν τε πόρδαλις εἷσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 575 ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
 εἶπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἢ ἐβάλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι, ἢ ἐδαμῆναι·
 ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγανοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
 580 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασατ' Ἀχιλῆος·
 ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἶσῃν,
 ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·
 Ἥ δὴ πού μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἦματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
 585 νηπύτι· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
 ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν,

οἷ κε πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε καὶ νύων,
 Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 ᾧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

590 Ἦ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν·
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν.
 ἀμφὶ δέ μιν κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

595 Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
 δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 ἀντάρ ὁ Πηλεΐωνα δόλω ἀποέργαθε λαοῦ.

600 ἀντῶ γὰρ Ἐκάεργος, Ἀγήνορι πάντα εἰοικώς,
 ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλω δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,

605 ὡς αἰεὶ ἔλποϊτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσιν·
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ
 ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,

610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
 εἰς πόλιν, ὄντινα τῶνγε πόδες καὶ γοῦνα σάωσαν.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Χ.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem, a persequendo Apolline redeuntem, solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1-89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90-166). Inter haec Iuppiter, vicem Hectoris miseratus, tentatis fatorum lancibus, illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva, specie fratris Deiphobi, ad dimicandum hortatur (167-247). Ita heroës congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248-305). Tandem hunc, maxima contentione pugnantem, Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306-404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromachē (405-515).

Ἑκτορος ἀναίρεσις.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστν πεφυζότες, ἤντε νεβροί,
ιδρῶ ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

5 Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μείναι ὀλοή Μοῖρ' ἐπέδησεν,

Ἴλιου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.

αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
10 ἔγνωσ, ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.

ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,

οἳ δὴ τοι εἰς ἄστν ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.

οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μύρσιμός εἰμι.

- Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 15 ἔβλαψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὀδαῖξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τὸν δ' ἐσάωσας
 ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἐδδειςας ὀπίσσω.
 20 ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμὶς γε παρσίη.
 Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 σευάμενος, ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὃς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
 ὡς Ἀχιλλεύς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
 25 Τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 παμφαίρονθ', ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὃς ῥά τ' ὑπώρης εἶσιν· ἀρίχχοι δέ σι ἀγχαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·
 ὄντε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·
 30 λαμπρότατος μὲν ὄδ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 ᾧ μωξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσίν,
 ὑπόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,
 35 λισσόμενος φίλον νιόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
 ἐστήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρον ἔλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
 Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτο
 οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης,
 40 Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 σχέτλιος! αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν εἰ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 κείμενον· ἦ κέ μοι αἶνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὃς μ' νιῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνὴν ἔθηκεν,
 45 κτείνων, καὶ περὶ νῆσων ἔπι τηλεδαπάων.
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστν ἀλέντων,

τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῶ, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
 50 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
 πολλὰ γὰρ ὄπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνήασι, καὶ εἰς Αἴδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μιννθαδιώτερόν ἄλγος
 55 ἔσεται, ἦν μὴ καὶ σὺ θάνης, Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς.
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ', ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 60 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 αἴση ἐν ἀργαλήῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 νῆας τ' ὄλλυμένους, ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 65 ἐλκομένας τε νυοὺς ὄλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτησι θύρῃσιν
 ὤμησται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὄξει χαλκῶ
 τύψας, ἢ βαλὼν, ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρούς,
 70 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίωντες, ἀλύσσοντες πέρι θυμῶ,
 κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέφ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 Ἀρηϊκταμένω, δεδαϊγμένω ὄξει χαλκῶ,
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ,τι φανήῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον,
 75 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 Ἥ ῥ' ὁ γέρον, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσίν,
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
 μήτηρ δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
 80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν·
 καὶ μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον
 αὐτήν! εἴποτέ τοι λαθικηδέα μαζόν ἐπέσχον,
 τῶν μνηῖσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα,
 85 τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τοῦτω·
 σχέτλιος! εἶπερ γάρ σε κατακτάνη, οὗ σ' ἔτ' ἔγωγε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκνον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
- 90 Ὡς τώγε κλαίοντε προσανδήτην φίλον υἷον,
 πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον·
 ἀλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
 ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὑρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός·
- 95 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλισσόμενος περὶ χειρῶ·
 ὡς Ἐκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαινήν ἄσπιδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
- ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
 ὃς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὄρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
- 105 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 μήποτέ τις εἶπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 Ἐκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἶη,
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
- 110 ἢ ἐκεν αὐτὸν ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πάλης.
 εἰ δὲ κεν ἄσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
 καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
- 115 πάντα μάλ', ὅσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν

- ἠγάγετο Τροίηνδ', ἦτ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσασθαι, ὅσσα πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 120 μῆτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι·
 [κτῆσιw ὄσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς εἰργει.]
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἰόντα,
 125 αὐτως, ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῶ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιwτα
 130 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
 Ὡς ὠρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 ἴσος Ἐνυαλίῳ, κορυθαῖκι πτολεμιστῆ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμον
 δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῆ
 135 ἢ πυρὸς αἰθομένου, ἢ ἡελίου ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλα τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἦντε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 ἢ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκὼς
 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὄγ' ἐμμεραῶς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
 τείχεος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
 κρουνοὶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἐνθα δὲ πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς

- 150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἢ δ' ἐτέρη θέρει προρέει εἰκνῖα χαλάζῃ,
 ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἕασιν
 καλοὶ, λαῖνεοι, ὅθι εἶματα σιγαλόεντα
- 155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῆ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὅπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἰερήϊον, οὐδὲ βοεῖην
- 160 ἀρνύσθην, ἄ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμψα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀεθλον,
 ἢ τρίποδ' ἢ ἐ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
- 165 ὡς τὰ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
 καρπαλίμοισι πόδεςσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρῳντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 "ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
- 170 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ' ἔκηνεν,
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ εἰ δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάασθε,
- 175 ἢ ἐ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἢ ἐ μιν ἦδη
 Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσομεν, ἐσθλὸν ἔόντα.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες!
 ἄνδρα θνητὸν ἔόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
- 180 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ

- πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι·
 185 ἔρξον, ὅπη δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.
 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα.
 Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφρεπ' οἰκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖηται,
 190 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσας·
 τὸν δ' εἶπερ τε λάθῃσι καταπτηήξας ὑπὸ θάμνω,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θείει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη·
 ὡς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 195 ἀντίον αἴξασθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν·
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 200 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·
 ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίην, σὺδ' ὃς ἀλύξαι.
 πῶς δὲ κεν Ἐκτωρ Κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα·
 205 Λαιοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὔδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα·
 μήτις κῦδος ἄροιο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κροννοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαρτα·
 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτοιο,
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἵσιμον ἦμαρ,
 ᾗχετο δ' εἰς Αἴδαο· λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 215 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι, προτὶ νῆας,

- Ἐκτορα δηώσαντε, μάχης ἄτόν περ ἔόντα.
 οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 220 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
 οἴχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπέειθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 225 στή δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχινος ἔρεισθεῖς.
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἐκτορα δῖον,
 Δηϊφόβῳ εἰκνῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκνῳ Ἀχιλλεύς,
 230 ἄστν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Δηϊφοβ', ἦ μὲν μοι τοπάρως πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν, οὓς Ἐκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
 235 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
 ὅς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὄφθαλμοῖσιν,
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἐντοσθε μένουσιν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 240 λίσσονθ', ἐξείης γοννούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
 245 νῶϊ κατακτείνῃ, ἕναρα βροτόεντα φέρηται
 νῆας ἐπι γλαφυράς, ἦ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.
 Ὡς φασμένη, καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 250 Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τοπάρως περ.
 τρὶς περὶ ἄστν μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην

- μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὴ με θυμὸς ἀνῆκεν,
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε, δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 255 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφείλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
- 260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἔκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
- 265 ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
 ὄρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
- 270 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δὲ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτορ·
- 275 ἔξετο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἔκτορ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
- Ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 280 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε·
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπῆς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι, μεταφρένφ ἐν δόρῳ πήξεις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
- 285 εἴ τοι ἔδωκε θεός· κῦν αὐτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλεναι

χάλκεον! ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.
καί κεν ἑλαφρότερος πόλεμος Ἐρώεσσι γένοιτο,
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
290 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ. χροῖα δ' Ἔκτωρ,
ὅττι ῥά οἱ βέλος ἀπὸ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
στῆ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλωνσ' ἔγχος·
Δηϊφοβον δ' ἐκάλεε λευκάσπιδα, μακρὸν αὔσας·
295 ἦτεε μιν δόρυ μακρὸν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κἀκέσσαν·
Δηϊφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρσα παρδῖναι·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη·
300 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἀνευθεῖν,
οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱεῖ, Ἐκηβόλω, οἷ μὲ πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὐτὲ με Μοῖρα κηχάσει·
μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
305 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.

ὦς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄξυ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε.
οἶμησεν δὲ ἀλείς, ὥστ' αἰστὸς ὑψικετῆεις,
ὅστ' εἰσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
310 ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλὴν ἢ πτόκα λαγαόν·
ὥς Ἔκτωρ οἶμησε, τινάσσων φάσγανον ὄξυ.
ὠρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στήρνοιο κάλυψε
καλόν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπέστευε φαινή,
315 τετραφάλω· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς·
οἶος δ' ἀστῆρ εἰσι μετ' ἀστρασι νυκτὸς ἀμολγῶν
ἔσπερος, ὃς κάλλιστός ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστῆρ·
ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς

- 320 πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἔκτορι δίφ,
 εἰσορόων χροῖα καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῖα χάλκεα τεύχη,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνετο δ', ἧ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
- 325 λανκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δίος Ἀχιλλεύς·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
- 330 ἤριπε δ' ἐν κονίης· ὁ δ' ἐπεύξατο δίος Ἀχιλλεύς·
 Ἔκτορ, ἀτάρ που ἔφησ, Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων,
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα.
 νῆπιε! τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη,
- 335 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνας ἠδ' οἰωνοὶ
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκῆων,
 μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
- 340 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο,
 δῶρα, τὰ τοι δάσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι ἄλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχουσι θανόντα.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
- 345 μή με, κύον, γούνων γοννάζεο, μηδὲ τοκῆων!
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη,
 ὅμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὣς οὐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
- 350 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
 οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτόν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὣς σέγε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,

ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.

355 Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πείσειν· ἦ γὰρ σοίγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
360 ἐσθλὸν ἔοντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιοῖσι πύλῃσιν.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων παμμένη Αἰδὸςδε βεβήκει,
ὄν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀδροτήτα καὶ ἤβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·

365 Τέθναθι· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιοῶν,

370 οἳ καὶ θηήσαντο φνὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάασθαι
Ἔκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέφ.

375 Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
380 ὅς κακὰ πόλλ' ἐῤῥεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι·
εἰ δ', ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·
ἦ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
ἢ μένειν μεμάασι, καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἔόντος.

385 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαντος, ἀθάπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε

- ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ἑρώρη.
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἴδαο,
 390 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλον μεμνήσομ' ἑταίρου.
 νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφρομεν Ἔκτορα δῖον,
 ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶν ὧς, εὐχετόωντο.
- 395 Ἥ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα.
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηγε τέκοντε
 εἰς σφυρὸν ἐκ πτέρης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἰμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 εἰς δίφρον δ' ἀναβῆς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
 400 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πατέσθην.
 τοῦ δ' ἦν ἐλκόμενοιο κορίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κνάνεαι πῖλναντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κνήσῃσιν
 κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δῖςμενέεσσι
 δῶκεν ἀεικίσασθαι εἴη ἐν πατρίδι γαίῃ.
- 405 ὧς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἄπαν· ἣ δὲ νῦν μήτηρ
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπάρεν ἑρέψε καλύπτρην
 τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παιῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ᾧμωξεν δ' ἐλερινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἴμωγῇ κατὰ ἄστυ·
- 410 τῷ δὲ μάλιστα ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὧς εἰ ἄπασα
 Ἴλιος ὄφρουέεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἀκρῆς·
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πολέων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἐλλιτάνευσε, κύλιενδόμενος κατὰ κόπρον,
- 415 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
 Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἑάσατε, κηδόμενοι περ,
 ἐξελθόντα πόληος, ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσομ' ἀνέρου τοῦτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,
 ἣν πῶς ἠλικίην αἰδέσσεται, ἣδ' ἐλεήσῃ
 420 γῆρας. καὶ δὲ νῦν τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεύς, ὃς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι

Τρωσί· μάλιστα δ' ἔμοι' περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 425 ὡς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὄξυ' κατοίσεται Ἴδιος εἴσω,
 Ἐκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν!
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντές τε μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.

Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 430 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδανοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 εὐχολὴ κατὰ ἄστυ πελέσκειο, πᾶσί τ' ὄνειαρ,
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὡς,
 435 δειδέχατ'· ἣ γάρ κε σφί' μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
 ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κικάνει.

Ὡς ἔφατο κλαίοντος· ἄλλος δ' οὐκ ἄτι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτομος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγεῖλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πύλαιων·
 440 ἀλλ' ἦγ' ἰστὸν ὑφαίνει, μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 δίπλακα περφυρέης, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λοστρά μάχης ἐκ νοστήσαντι·
 445 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοστρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἠκασσε καὶ αἰμαγῆς ἀπὸ πύργου,
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυνῆς, χαμαὶ δὲ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 ἣ δ' αὐτίς δμωῆσιν ἐνὶ λοπάμοισι μετρήθει·

450 Δεῦτε, δῶσε μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
 αἰδοίης ἐκύρῃς ὅπως ἔκλυον· ἐν δ' ἔμοι' στήθεσσι
 στήθεσι πάκλαται ἦτορ ἀπὸ στόμα, τέρθε δὲ γόονα
 πύγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Ἰφριάμοιο τέκεσσι.
 αἶ γὰρ ἀπ' αὔατος εἶη ἐμεῦ ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 455 δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς,

μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίοις δὴται,
καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγηγορίας ἀλεγεινῆς,
ἢ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων.

460 Ὡς φασμένη μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
ἔστη παπτήνας ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι

465 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
τὴν δὲ κατ' ὄφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν·
ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖρας δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμη,

470 κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτη,
ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
ἀμφὶ δέ μιν γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
αἷ' ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.

475 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήθην γοόωσα, μετὰ Τρωῆσιν εἶπεν·

Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
ἀμφοτέρου, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,

480 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν εὐῶσαν,
δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι!
νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις
χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,

485 ὄν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσεαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ σῦτος.
ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρον Ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.

- 490 ἤμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν·
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς εἰταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 495 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερφῶν δ' οὐκ ἐδίηεν.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ἔρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῆ ἐνι μαλακῆ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 505 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν,
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 510 γυμνόν· ἀτάρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέφ,
 οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
 515 Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ψ.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt praecunte Achille, qui iisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem coenat, et in alterum diem exsequias indicit (1-58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli, iusta funebria poscentis (59-107). Agamemnonis iussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, extruitur rogas, et, mactatis ad eum multis victimis et XII iuvenibus Troianis, accenditur, ardetque flatu Boreae et Zephyri; dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108-225). Proximo die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226-256). His in defuncti honorem adiicit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes Achivorum: equis, Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257-650); pugilatu, Epeus et Euryalus (651-699); luctando, Ajax Telamonius et Ulysses (700-739); cursu, Ulysses, Ajax minor, Antilochus (740-797); decertando armis, Diomedes et Ajax Telamonius (798-825); disco, Polypoetes (826-849); sagittando, Meriones et Teucer (850-883); iaculando, Agamemno et Meriones (884-897).

Ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο εἴην ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 5 ἀλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρήγρες ἑταῖροί,
 μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες,
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

- 10 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὕλοιο τεταρπώμεσθα γόιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασαν ἵππους,
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἡμερον ὤρσεν.
- 15 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινούῃ ἐξῆρχε γόιο,
χειρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν!
- 20 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἔκτορα δευρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμά δάσασθαι,
δώδεκα δὲ πρυπάρριθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
Ἥ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
- 25 προηέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
ἐν κονίῃς· οἱ δ' ἐντὲ' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα, μαρμαίροντα, λόνον δ' ὑψηχέας ἵππους·
κάδ δ' ἴξον παρὰ νηϊ ποδώκεος Αἰακίδαο,
μυρῖοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
- 30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρω,
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἴγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
- 35 Αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴξον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν,
- 40 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθουεν·
Πηλείδην, λούσασθαι ἀπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσσεν·
Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
- Πίαι.

οὐ θίμις ἐστὶ λοστρά καρήατος ἄσσον ἰκίεσθαι,
 45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρί, σῆμά τε χεῦναι,
 κείρασθαι τε κόμην· ἐπεὶ οὐ μ' ἐτι δεύτερον ὦδα
 ἔξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 50 ὕλην τ' ἀξίμεναι, παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
 νεκρὸν ἔχοντα νίεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
 ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντα.
 55 ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκειόντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος.

Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 60 κεῖτο βαρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἐκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

65 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο,
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκνῖα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἶματα ἔστο·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
 70 οὐ μὲν μεν ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
 θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Αἴδαο περήσω.
 τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 οὐδέ μ' ἐπὶ μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο εἴωσιν·
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Αἴδος δῶ.

75 καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς
 νίσομαι ἐξ Αἴδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων

- βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
 80 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολίσσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἷ κεν πίθηαι·
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 85 εὐτέ με τυτθὸν ἰόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
 90 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
 ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
 χρύσεος ἀμφιφορεύς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 τίπτε μοι, ἠθεῖη κεφαλῆς δεῦρ' εἰλήλουθας,
 95 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθι· μίνυθ' ἀπερ ἀμφιβαλόντες
 ἀλλήλους, ὄλοοιό τεταρπώμεσθα γόοιο.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
 100 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥντε καπνός,
 ᾗχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὄλοφυνδὸν εἶπεν·
 Ὡ πόποι, ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν
 ψυχὴ καὶ εἶδωλον· ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
 105 πάννηχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
 ψυχὴ ἐφροστήκει γούωσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· εἶκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὤρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 110 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὐρῆάς τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,

- πάντοθεν ἐκ κλισιάων· ἐπὶ δ' ἀπὴρ ἐσθλὸς ὑρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενεῆος,
 οἱ δ' ἴσαν, ὑλοτόμους πελέκας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 115 σειράς τ' εὐπλήκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρήες κίον ἀντῶν·
 πολλὰ δ' ἄνακτα, κάκιστα, παράντα τε, δόχημά τ' ἦλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημὸς προάβηεν πολυπίδακος Ἴδου,
 αὐτίκ' ἄρα δρυὲς ὑψηλόμενος τεκναήησι χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταῖ δὲ μεγάλα κτυπέουσιν
 120 πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί,
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταῖ δὲ χθόνια ποσσὶ δατεῦντο,
 ἔλδόμενοι πεδίοιο, διὰ ῥαπήϊα πυκνά.
 πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροῦς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενεῆος.
 125 καὶ δ' ἄρ' ἐκ' ἀπῆς βάλλου ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 φράσσατο Πηλεΐδην μέγα ἤριον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντα παρακάββαλον ἄσπετος ὕλην,
 εἶατ' ἄρ' ἀΐθι μένοντες ἀολλέες, αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν,
 130 χαλκὰν ζώκυσθαι, ζυῖξαι δ' ἐπ' ὄχεσφι ἑναστοσὶ
 ἵππουσ· οἱ δ' ἔρποντα, καὶ ἐκ τεύχεσσι ἔδουσαν
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφρῳ παραιβάται, ἠΐοχοί τε·
 πρόσθε μὲν ἵππων, μετὰ δὲ κέφος εἴσεται πεζῶν,
 μυρία· ἐπὶ δὲ μέσσοισι φέρον Πηλεΐδην ἑταῖροι.
 135 θριξὶ δὲ πάντα κίνη κατακύνουσι, ὡς ἐπέβαλλον
 κειρόμενοι· ἔπειτα δὲ κέφη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 ἀγνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπει Διδόσθε
 Οἱ δ' ὅτε κῆρον ἴσαν, ἔθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
 κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεινά· κῆρον ὕλην.
 140 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκτος δῖος Ἀχιλλεὺς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, ξανθὴν ἀπενείρωπο χαιτήν,
 τὴν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὄχθησας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδοὺν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 Σπερχεῖ, ἄλλως σοίγε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
 145 κείσέ με νοστήσαντα φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,

σοί τε κόμην κερῆων, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 εἰς πηγάς, ὅθι τοι τήμενος βωμός τε θυήεις.
 ὡς ἤρᾱθ' ὁ γέρον, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.

150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλω ἤρωϊ κόμην δπάσαιμι φέρεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑψ' ἱμερον ὄρσε γόοιο.
 καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδεν φάος Ἥελίοιο,

155 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·

Ἄτρεΐδη — σοὶ γάρ τε μάλιστα γὰρ λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσονται μύθοισι — γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.

νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνόν ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα

160 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἷσας·

κηδεμόνες δὲ παρ' αὐτόθι μένον, καὶ νῆσον ὕλην·
 ποιήσαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,

165 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.

πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς

πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δηρὸν ἐλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεὺς.

εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει·

170 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,

πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους

ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.

ἐννέα τῶγε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·

καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·

175 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων νιέας ἐσθλοῦς,

χαλκῶ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·

ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἐπειτα, φίλον δ' ὀνόμηγεν ἑταῖρον·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν!

180 πάντα γὰρ ἤδη τοὶ τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων βίεας ἐσθλοὺς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἔκτορα δ' οὔτι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·

185 ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
 190 ὅσον ἐπεῖχε νέκυς· μὴ πρὶν μένος Ἥελίοιο
 σκῆλει' ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἤρᾱτ' Ἄνεμοισιν,

195 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
 ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἴρις
 ἀράων αἴτουσα μετάγγελος ἦλθ' Ἄνεμοισιν.

200 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαιέος ἀθρόοι ἐνδον
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θεούσα δὲ Ἴρις ἐπέστη.
 βηλῶ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὡς ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τε μιν εἰς ἑ ἕκαστος·
 ἠ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·

205 Οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
 ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,

210 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὄρρόντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.

- αἶψα δὲ πόντον ἴκανον ἀήμεναι· ὄρτο δὲ κῦμα
 215 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὤκῃς Ἀχιλλεὺς
 χρυσείου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 220 οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὡς δὲ πατὴρ οὐ παιδὸς ὀδύρεται ὅστ' ἔα καίων,
 νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
 ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστ' ἔα καίων,
 225 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν, ἀδινὰ στεναχίζων.
 Ἥμος δ' Ἐωςφόρος εἰσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὄντε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται ἠώς,
 τῆμος πυρκαϊῆ ἔμαραίνετο, πᾶνσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὐτίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 230 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν, οἴδματι θύων.
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 235 ἔζετο δ' ὀρθωθεῖς, καὶ σφραεσ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ' αἴθοπι οἶνῳ
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστ' ἔα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν,
 240 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται —
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 ἐσχατιῆ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες —
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσεῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.
 245 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο

δεύτεροι ἐν σῆεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι.
 250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνοφ,
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὄστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσίην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν·
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, εἰναῶ λιτὶ κάλυψαν·

255 τορνῶσαντο δὲ σῆμα, θεμειλιά τε προβάλοντο
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἕζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
 260 ἵππους θ' ἡμίονους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
 ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον.

Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον,
 265 τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·

270 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
 στῆ δ' ὕρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 275 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην.
 ἴστε γάρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 280 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἠνιόχοιο,
 ἠπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον

- χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῶ.
 τὸν τῶγ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδει δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἑστατον ἀχνυμένω κῆρ.
 285 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅστις Ἀχαιῶν
 ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἄγεσθην.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνη ἐκέκαστο·
 290 τῶ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης,
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὑπάγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 Διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 295 Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν εἶόν τε Πόδαργον·
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγκισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἐποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρπιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 300 τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμον ἰσχανόωσαν.
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτριχας ὠπλίσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἀνακτος,
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιγενέες δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατήρ δέ οἱ ἄγχι παραστάς
 305 μνθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων, νοέοντι καὶ αὐτῶ·
 Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέον περ εἶόντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῶ καὶ σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεῶ.
 οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
 310 βάρδιστοι θείειν· τῶ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοῖ
 πλείονα ἴασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῶ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 315 μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἥδ' ἐβίηφιν·

- μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει, ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μήτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνιόχοιο·
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἶδῃ, ἐλαύνων ἤσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὄροων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ε' λήθει,
 ὅπως τοπρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν·
 325 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
 λαε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ,
 330 ἐν ξυνοχῆσιν ὕδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺν μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·
 335 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
 ἢ κ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἴξαι τέ οἱ ἠνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμψθήτω,
 ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 340 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπανρεῖν,
 μήπως ἵππους τε τρώσης, κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται. ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρέξ ἐλάσησθα διώκων,
 345 οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλθῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ·
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνῃ,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἔσθλοί.
 Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῖος ἄψ' ἐνὶ χώρῃ

350 ἔζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν.

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους.

ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·

πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο

Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·

355 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος·

τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτὸς

Τυδεΐδης, ὃχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.

στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,

τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν

360 ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς εἰοῖο,

ὡς μεμνέετο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,

πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν,

ἔσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίῳ,

365 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη

ἴστατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος ἢ θύελλα·

χαῖται δ' ἐρῥῶοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.

ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλατο πουλυβοτείρη,

ἄλλοτε δ' αἰξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες

370 ἔστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου,

νίκης ἰεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος

ἵπποις, οἱ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι

ἂψ ἐφ' ἄλῳς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου

375 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,

Τρώιοι· οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·

αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἵκτην,

380 πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμο

θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθη.

καὶ νῦ κεν ἢ παρελάσσει, ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,

εἰ μὴ Τυδεὸς νῦν κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

- ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαιήν·
 385 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χρομένοιο,
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὄκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
 390 δῶκε δ' αἰ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
 ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου νῖον ποτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δέ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραπέτην, ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη·
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 395 ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε ῥῖνάς τε·
 θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὄσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέπας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
 400 ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός ἐοῖο·
 Ἔμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅτι τάχιστα!
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελδύω,
 405 Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
 νῦν ὄρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κινάετε, μηδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύη
 Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
 410 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, ἀντίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξεϊ χαλκῷ,
 αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα!
 415 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
 στεινωπῷ ἐν ὕδῳ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνάκτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,

μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·

420 ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἧ χειμέριον ἄλῃν ὕδωρ
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχίᾳς ἀλβεῖνων.

Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

425 Ἄτρεΐδης δ' ἴδδειςε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγγεγώνει·

Ἀντίλοχ', ἀφραδίᾳς ἱππάζσαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους!
στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐροτέρῃ παρελάσσεις·
μήπως ἀμφοτέρους δηλήσαιο, ἄρματι κύρσας.

430 Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺν μᾶλλον ἔλαυνεν,
κέντρον ἐπισπέρχων, ὡς οὖν αἴσονται βοικῶς.

ὄσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίωιο πέλονται,
ὄντ' αἰζήδς ἀφῆκεν ἀνῆρ, πειρώμενος ἦβης,
τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἄτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνων,

435 μήπως συγκύρσειαν ὁδοῦ ἔτι μώνυχας ἵπποι,
δίφρους ἔ' ἀνστρέψαιαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοισα, ἐπειγόμενοι περὶ κίκης.

τὸν καὶ κεικείωι προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

440 Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλαώτερος ἄλλος!
ἔρῳ· ἐπεὶ οὐδ' ἔτυμόν γε φάμεν παπνῦσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὡς ἄτερ ὄρκου οἴση ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν ἵπποισι ἐκέλευτο, φώνησέν τε·
μή μοι ἐρέκεσθον, μηδ' ἔστατον ἀχνημένω κῆρ.
φθήσονται πάντοισι πάδες καὶ γοῦνα καμόντα,

445 ἧ ὑμῖν· ἄμφοι γὰρ ἀτέμνονται νεότητος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισι αἴγχι γένοντο.

Ἀρχεῖοι δ' ἐκ ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίωιο.

450 πρῶτος δ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·
ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ.

- τοῖο δ', ἀνευθεν ἴοντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 455 λευκὸν σῆμ' ἐτίτυκτο περίτροχον, ἦν τε μήνη.
 στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνγάζομαι, ἦ καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 460 ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν· πάντα δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
 465 ἦ καὶ τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία, οὐδὲ δυνάσθη
 εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω, σὺν θ' ἄρματα ἄξαι·
 αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεῖς ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 470 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερός Διομήδης.
 Τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνένισπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἀνευθεν
 475 ἵπποι ἀερσίποδες πολίος πεδίοιο δίνονται.
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρκεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι
 480 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἱ τοπάρους περ,
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρα βέβηκεν.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦνδα·
 Αἴαν, νείκει ἄριστε, κακοφραδὲς! ἀλλὰ τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 485 δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδῶμεθον ἠὲ λέβητος·

ἴστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὄππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.

Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἴληος ταχὺς Αἴας,
χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.

490 καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἴαν, Ἴδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἕοικεν.

καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

495 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἳ τε πάροιθεν.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,

500 μᾶστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι
ὑψὸς ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·

ἄρματα δέ, χρυσῶ πεπνυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπάτρεχον· οὐδέ τι πολλή·

505 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.

στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀνεκήκειεν ἰδρῶς
ἵππων, ἕκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,

510 κλῖνε δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μᾶτησεν
ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·

δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,

καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῖος ἤλασεν ἵππους,

515 κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·

ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.

ὅσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·

τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι

- 520 οὐραϊαί· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
 χώρα μεσσηγύς, πολίος πεδίοιο θίοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀρύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπετ'· ἀτὰρ ταπρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λείλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἴψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἦν
- 525 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης.
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γίνετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῶ κέν μιν παρεῖλασ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἴδομενῆος,
 λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
- 530 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
 ἦκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτῳ πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
- 535 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 Λοῖσθος ἀνὴρ ὄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπεικῆς,
 δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδείδης υἱός.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευεν.
- 540 καὶ νῦν κέ οἱ πόρην ἵππον — ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί —
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἠμείψατ' ἀναστάς·
 ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελείσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἀέθλον,
- 545 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβην ἄρματα καὶ ταχῆ' ἵππων,
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς εἶν· ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἰκτεῖρεις, καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῶ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός.
- 550 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δὲ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελῶν δόμεναι καὶ μείζον ἀέθλον,
 ἧ καὶ ἀντίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω,

ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεςσι μάχεσθαι.

555 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλω ἐπιδούναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέεσσω.

560 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαινοῦ κασσιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.

Ἦ ῥα, καὶ Ἀντομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταῖρῳ,
οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ὄχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν.

565 [Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.]

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φάος·

570 Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας!
ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβιας δέ μοι ἵππους,
τούς σους πρόσθε βαλῶν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·

575 μήποτέ τις εἶπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος,
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.

εἰ δ', ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔτινά φημι

580 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.

Ἀντίλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ἧ θέμις ἐστίν,
στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
χερσὶν ἔχων ῥαδιῆν, ἥπερ τοπρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἀψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιος

585 ὄμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.

Τὸν δ' αὐτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
ἄρσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι

σεῖο, ἀναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 οἷσθ', οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
 590 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μείζον ἐπαιτήσεας, ἄφαρ κέ τοι ἀντίκα δοῦναι
 βουλοίμην, ἢ σοίγε, Διοτρεφές, ἤματα πάντα
 595 ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.

ἼΗ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὡσεὶ τε περὶ σταχύνεσσι ἐέρση
 ληῖον ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 600 ὡς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι· αὐτός,
 χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 605 δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
 οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιοῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 σός τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
 610 δώσω, ἐμήν περ εἰούσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε,
 ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

ἼΗ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρω
 ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 615 τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ εἶπε παραστάς·

Τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἔμμεναι. οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,

οὐδέ τ' ἀκοντιστῶν ἐσδύσθαι, οὐδέ πόδεσσι
 θεύσθαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 625 κατ' μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραῖ.

εἴθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 630 ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ

Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἐνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένητ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
 οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἴηνοπος υἱόν·
 635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἔόντα·
 δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,

640 οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφιν λείπετ' ἄεθλα.
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,

ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὡς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων

ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γῆραϊ λυγρῶ
 645 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν.

ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.

τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὡς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω

τιμῆς ἧστὲ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 650 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.

Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 ᾗχετ', ἐπεὶ πάντ' αἴνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.

αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 ἠμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι

655 ἰξέτε', ἀδμήτην, ἧτ' ἀλγίστην δαμάσασθαι·

τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν εἶπεν·

Ἄτρείδη τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελύμενοι, ὥπερ ἀρίστων,
 660 πῦξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν. ᾗ δέ κ' Ἀπόλλων
 δῶκε καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε τεέσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.

Ὡς ἔφατ'· ὤρνετο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε,
 665 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ, φώησέν τε·

Ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἀριστος.
 670 ἦ οὐχ ἄλλης, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺν χροῦα τε ῥήξω, σὺν τ' ὕστ' ἀράξω.
 κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μεόντων,
 675 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δὲ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὃς ποτὲ Θήβαςδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 680 εἰς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἰμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.

685 τῷ δὲ ζωσαμένω βήτην εἰς μέσσον ἀγῶνα·
 ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἅμφω,
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἐμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χροῦμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρώς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνετο δῖος Ἐπειός,

- 690 κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἔστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθύς
 θίν' ἐν φουκίοντι, μέγα δὲ ἔκῤυμα κάλυψεν·
 ὣς πληγεῖς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
 695 χερσὶ λαβὼν ὄρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκόμενοισι πόδεσσιν,
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
 καδ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 700 Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 705 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῖον δὲ ἔτεσσαράβοιον.
 στῆ δ' ὄρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον!
 ὡς ἔφατ'· ὄρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 710 ζωσαμένω δ' ἄρα τῶγε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν·
 ὡς ὄτ' ἀμείβοντες, τούστε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 715 ἔλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς·
 πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικόεσσαί ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην, τρίποδος περὶ ποιητοῖο.
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
 720 οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν Ἴς Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

- ἢ ἔμ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
 725 Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεύς·
 κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 καδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσιν Ὀδυσσεύς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 δεύτερος αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν·
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησάν δὲ κονίη.
 καὶ νῦ κε τοτρίτον αὐτὶς ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκεν·
 735 Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν·
 ρίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.
 740 Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἀεθλα,
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανε, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόρτον,
 745 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
 Πατρόκλῳ ἠρωῖ Ἰησονίδης Εὐνήος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἑτάροιο,
 ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 750 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῶ·
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λεισθηῖ' ἔθηκεν.
 στή δ' ὕρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
 ὡς ἔφατ'· ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 755 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός,
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντα ἐνίκα.
 [στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηγε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]

- τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 760 ἄγχι μάλ'· ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
 στήθεός ἐστι κανών, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθε
 ἴχνια τύπτε πόδεςσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 765 καδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεύς,
 αἰεὶ ῥίμφα θεῶν· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίχης ἰεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
 770 Κλυθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖν!
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
 ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν — βλάβην γὰρ Ἀθήνη —
 775 τῇ ῥα βοῶν κέχνητ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνευ πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὡς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἔλε φαιδίμος Αἴας.
 780 στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τοπάρος περ,
 μήτηρ ὡς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασαν.
 785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Εἰδόσιν ὑμῖν ἔρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
 790 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων·
 ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ

ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

Ὡς φάτο· κύδηεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.

τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

795 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλεια,

800 τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.

στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
τεύχεα ἔσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
ἀλλήλων προπάροιθεν ὀμίλον πειρηθῆναι.

805 ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρῶα καλόν,

ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἶμα·

τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,

καλόν, Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.

τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·

810 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, κρατερός Διομήδης.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,

ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,

815 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.

ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθη

νύξ', οὐδὲ χρό' ἴκανεν· ἔρυστο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ.

820 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο

αἶεν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.

καὶ τότε δὴ ὃ Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί,

παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι

αὐτὰρ Τυδείδη δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωσ

825 σὺν κολεῶ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ ταλαμῶνι.

- Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγεται ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.*
 830 *στῆ δ' ὄρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν εἶπεν·*
Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
*εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου*
 835 *ποιμῆν, οὐδ' ἀροτῆρ, εἰς ἔς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.*
*Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἄν δ' Ἀεοντῆος κρατερόν μένος ἀντιθέοιο,
 ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο· σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,*
 840 *ἦκε δ' αὖ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί·*
δεύτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης·
τοτρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
[Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 845 *ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ·*
ἠ δέ θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆας ἐπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 850 *Αὐτὰρ ὁ τοξεντῆσι τίθει ἰάεντα σίδηρον,*
καδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεις, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις· ἐκ δ' αὖ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῆ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
 855 *τοξεύειν. ὃς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,*
πάντας ἀειράμενος πελέκεις, οἰκόνδε φερέσθω·
ὃς δ' αὖ κε μηρίνθοιο τύχη, ὄρνιθος ἄμαρτῶν —
ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος — ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,
Ιλιάς.

860 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
κλήρους δ' ἐν κυνίῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες·
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρω λάχεν. ἀντίκα δ' ἰὼν
ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπειλήσεν ἄνακτι
ἀργῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.

865 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγῃρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων·
αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῆ δίδετ' ὄρνις·
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οὐιστός.
ἦ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἦ δὲ παρεΐθη
μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.

870 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
τόξον· ἀτὰρ δὴ οὐιστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
ἀντίκα δ' ἠπειλήσεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι
ἀργῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὑψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·

875 τῆ ῥ' ὄγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· ἀντὰρ ἦ ὄρνις
ἰστῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίαςθεν.

880 ὠκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκας δέκα πάντας ἄειρεν,
Τεῦκρος δ' ἠμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
885 καδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἦμοιες ἄνδρες ἀνέστησαν·
ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

890 Ἀτρείδη· ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων,
ἦδ' ὅσσοις δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλεν ἄριστος·
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχου, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἡρωϊ πόρωμεν,

εἰ σύγε σῶ θυμῶ ἐθέλεις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.

895 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· ἀντάρ ὄγ' ἦρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ω.

Ludis peractis, coenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit, manequē Hectorē curru religatū circa tumulum Patrocli raptat (1-18). Eam contumeliam, plures per dies repetitam, inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19-54). Itaque Iuppiter per Thetidem, ab Iride arcessitam, imperat Achilli, ut ab saevitia desistat, et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum, ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55-186). Geruntur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idaeo praecone ducendum, sibi alium parari iubet (187-282): tum libatione facta, et dextro omine accepto, iter ingreditur (283-330). Ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331-467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, coenaeque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468-676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi causa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum, praeter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677-776). Exstructo deinde rogo, celebratur funus cum epulo (777-804).

Ἔκτορος λύτρα.

Αὐτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θεῶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἰσκίδναντ' ἵεσθαι· τοὶ μὲν δόρυποιο μέδοντο
ὑπνου τε γλυκεροῦ ταραπήμεναι. ἀντάρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὑπνος

- μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
 75 ὄφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχη, ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 Ὡς ἔφατ' ὄρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
 ἐνθορε μείλανι πόντω· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
 80 ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
 ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς κέρας ἐμβεβανῖα,
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι Κῆρα φέρουσα.
 εὐρε δ' ἐνὶ σπηϊ γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὠμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσης
 85 κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Ὅρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα εἰδώς.
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 90 Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσησθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχρ' ἄκριτα θυμῶ.
 εἶμι μὲν· οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ,τι κεν εἶπῃ.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 κνάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 95 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἤγειτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' εἰσαναβάσαι, ἐς οὐρανὸν ἀΐχθήτην·
 εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὠμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
 100 ἡ δ' ἄρα παρ Διὸς πατρὸς καθέζετο, εἴξε δ' Ἀθήνη.
 Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν,
 καί ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὄρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἦλυθεσ Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.

- ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκνι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὖσκοπον Ἀργειφόντην·
 110 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
 αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῆν μετόπισθε φυλάσσων.
 αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθέ, καὶ νιέϊ σῶ ἐπίτειλον.
 σκύζεσθαί οἱ εἶπε θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
 115 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμφ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω,
 λύσασθαι φίλον νιόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
 120 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἵξασα.
 ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὐ νιός· ἐνθ' ἄρα τόγγε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 125 τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο.
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τέκνον ἐμόν, τέο μέχρῃς ὀδυρόμενος καὶ ἀχέουον
 σὴν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου,
 130 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύζεσθαί σοί φησι θεούς, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων
 135 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
 Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύνς Ἀχιλλεύς·
 τῆδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 140 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.

Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μῆτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἴριον δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο,
145 ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω,
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
150 ἡμίονους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὑπάσσομεν Ἀργειφόντην,
ὅς ἄξει, εἶως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.

155 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα
160 Ἴξεν δ' εἰς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς,
δάκρυσιν εἶματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
ἐντυπὰς ἐν χλαίῃη κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
κόπρος ἦν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
165 τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν εἴησιν.
θυγάτέρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
170 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·

Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὑσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδετα ἠδ' ἐλεαίρει.

- 175 λύσασθαί σε κέλευσεν Ὀλύμπιος Ἔκτορα δῖον,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
 οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
- 180 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
 ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 αὐτὰρ ἔπην ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
- 185 οὔτ' αὐτὸς κτερέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 αὐτὰρ ὄγ' νῆας ἅμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
- 190 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,
 κέδρινον, ὑπόροφον, ὅς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
 Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν,
- 195 λύσασθαι φίλον νιόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνώς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 κείσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
- 200 Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τοπάρως περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
- 205 νιέας ἐξενάριξε! σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὠμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνήρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
 οὔδ' ἐτί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθευ

ἡμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὡς ποθι Μοῖρα κραταίῃ
 210 γεινομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἰῶν ἀπάνευθε τοκῆων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἰσθέμεναι προσφῦσα· τότε ἄντιτα ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ! ἐπαὶ οὖν ἐκακιζόμενόν γε κατέκτα,
 215 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων
 ἴσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωρῆς.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδῆς·
 μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερούκανε, μηδέ μοι αὐτῇ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πάλιν· οὐδέ με πείσεις.
 220 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
 φεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 οὖν δ' — αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην-
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 225 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς,
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν νιόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶη.

Ἥ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφγεν.
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 230 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτώνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
 ἐκ δὲ δὴν αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες,
 235 ἔξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦπερ
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον· πέρι δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον νιόν. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

Ἐρῶετε, λαοβητῆρες, ἐλεγχέες! οὖν νυ καὶ ὑμῖν
 240 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
 ἢ οὔνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὑμεῖς!

- ῥηῖτεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 κείνου τεθνήωτος, ἐναιρέμεν! αὐτὰρ ἔγωγε,
 245 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραιζομένην τε,
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἴδου εἶσω.
 Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
 σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἷάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἐλενὸν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον,
 250 Πάμμονά τ' Ἀντίφρονόν τε, βοὴν ἀγαθὸν τε Πολίτην,
 Δηϊφοβὸν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν·
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·
 Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες! αἴθ' ἅμα πάντες
 Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι!
 255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελείφθαι·
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἰππιοχάρμην,
 Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ εἴφκει
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
 260 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης· τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
 ψεῦσταί τ' ὄρχησταί τε, χοροῖτυπίησιν ἄριστοι,
 ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθειῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
 265 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖην,
 καλήν, πρωτοπαγέα· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς·
 καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφου ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,
 πύξινον, ὀμφαλόεν, εὐ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
 270 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυν.
 καὶ τὸ μὲν εὐ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ὄνμφῳ,
 πέζην ἐπι πρῶτη, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον·
 τρεῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.
 275 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες, εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης
 νήεον Ἐκτορῆς κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα·

ζεύξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἔντεσιεργούς,
 τούς ῥά ποτε Πριάμφ Μυσοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμφ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
 280 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτῃ·
 τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες.

Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ,
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
 285 χρυσέῃ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
 στή δ' ἵππων προπάρουθεν, ἔπος ε' ἔφατ', ἔκ ε' ὑνόμαζεν·

Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὐχεο, οἴκαδ' ἰκίεσθαι
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέγε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

290 ἀλλ' εὐχεν σύγ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίῳσι,
 Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁράται·
 αἴτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὄφθαλμοῖσι νοήσας,
 295 τῷ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυνώλων.
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει εἶδ' ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος Θεοειδής·
 300 ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω.
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.

Ἴη ῥά, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ἴωτρον ὁ γεραιός,
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἄμα χερσὶν ἔχουσα
 305 νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λεῖβε δὲ οἶνον,
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπος ἤνδα·

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύνδιστε, μέγιστε!
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινόν·
 310 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ

φίλτατος οἰωνῶν, καί εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
τῷ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.

315 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.

ὄσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῖο, εὐκλήϊς, ἀραρυῖα·

τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἷσατο δέ σφιν

320 δεξιὸς αἰῆσας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες
γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖος εἰς ἐπεβήσετο δίφρου·

ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπον.

πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκνκλον ἀπήνην,

325 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπίσθεν

ἵπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐφέπων μάστιγι κέλευεν

καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,

πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κιόντα.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,

330 οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροὶ προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,

παῖδες καὶ γαμβροί. τὸ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆ-

ν', ἐς πεδίου προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.

αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἦνδα·

335 Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν

ἀνδρὶ ἔταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλησθα·

βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

ὡς ἀγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἰκέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·

340 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν,

ἢ δ' ἐπ' ἀπίερα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·

εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θελγει,

ὣν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτὰ καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

345 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανε·
βῆ δ' ἰέναι, κούρω αἰσνητῆρι ἰοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριστάτη ἦβη.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρῆξ Ἴλοιο ἔλασαν,
350 στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίσιεν,
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγγιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·

Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
355 ἄνδρ' ὄρθω· τάχα δ' ἄμμε διαρῥαίσεσθαι οἴω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα
γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.

Ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδις δ' αἰνῶς·
ὄρθαι δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
360 στή δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἔλθων,
χεῖρα γέροντος ἔλων, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

Πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
σύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ σύγ' ἔδδειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοῦς,
365 οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
τροσσάδ' ὄνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
οὔτ' αὐτὸς νέος ἔσσι, γέρον δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.

370 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλω δέ σε πατρὶ εἶσκω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδῆς·
οὔτω πη τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
375 ὅς μοι τοιόνδ' ἤκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
πίπνυσαί τε νόφ, μακάρων δ' ἐξ ἔσσι τοκῆων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργειφόντης·

ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 380 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥε πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;
 ἦ ἦδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱερὴν
 δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλεν
 385 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων,
 ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 390 πειρᾶ ἔμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἔκτορα δῖον.
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὄφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργείους κτείνεσκε, δαιῖζων ὄξεϊ χαλκῷ·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 395 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρείωνι.

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἦγαγε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατήρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὄδ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ, ὡς σύπερ ὦδε·
 ἔξ δὲ οἱ νῆες ἕασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἑβδομὸς εἰμι.

400 τῶν μετὰ παλλόμενος, κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι·
 νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστν μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλόωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.

405 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 εἶς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἦ ἔτι παρ νῆεσσιν ἐμὸς παῖς, ἥε μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.

410 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 ὦ γέρον, οὔπω τόγγε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
 ἄλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ.

- αὐτως ἐν κλισίῃσι· δωδεκάτη δὲ οἱ ἦώς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 415 ἔσθουσ', αἷ ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσι.
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἰοῦ ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἦώς ὅτε δια φανήῃ·
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθών,
 οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπτα,
 420 οὐδέ ποθι μιάρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν,
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
 ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ νῖος ἔηος,
 καὶ νέκνός περ ἰόντος· ἐπεὶ σφι φίλος πέρι κῆρι.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 425 ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοις· ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς παῖς, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθητ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
 430 αὐτὸν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν,
 ὄφρα κεν εἰς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκομαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργειφόντης·
 πειρᾶ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις·
 ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρεῖξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 435 τὸν μὲν ἄγῳ δαίδοικα, καὶ αἰδέομαι πέρι κῆρι
 συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὀμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι, πομπὸν ὀνοσσάμενος, μαχέσαιο.
 440 Ἦ, καὶ ἀναΐξας Ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 καρπαλίμως μάλιστα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
 445 τοῖσι δ' ἐφ' ὑπνον ἔχευε διάκτορος, Ἀργειφόντης,
 πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,

- ἐς δ' ἄγαγε Πριάμον τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκαντα
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
 450 δούρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρειψαν,
 λαχρήεντ' ἄροφρον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποιήσαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῦνος ἐπιβλής
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρόήσεσκον Ἀχαιοί,
 455 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρόήσεσκε καὶ αἴως·
 δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριώνιος ὦξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονί, φώνησέν τε·
 460 ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὴν ὄπασσεν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὄφθαλμοὺς εἶσειμι· γεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄρτην.
 465 τὴν δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλείωνος,
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠνυκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πριάμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 470 Ἴδαϊον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὃ δὲ μίμρεα ἐρύκων
 ἵππους ἠμιόνας τε· γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἕζεσκε, Ἀἰ φίλοσ, ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ' ἔταροι δ' ἀπάμευθε καθείατο· τῶ δὲ δὴ ὄϊω,
 ἦρος Ἀντομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ἄζος Ἄρως,
 475 ποίπνυον παρεόντε· κέον δ' ἀπέληγεν ἔδωδῆς,
 ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τροάσεια.
 τοὺς δ' ἐλαθ' εἰσελθὼν Πριάμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στάς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κῖσε χεῖρας
 δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἶ οἱ πολέας κτάνον υἱας.
 480 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ

φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορβώντας·
 ὧς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.

485 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Μνησαί πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου, ὡς περ ἐγών, ὕλοφ' ἐπὶ γήραος οὐδῶ.

καὶ μὲν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἔόντες
 τείρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·

490 ἀλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,

χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱόν, ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.

αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους

Τροίη ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελειφθαι.

495 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον νῆες Ἀχαιῶν·

ἑννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,

τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναιῖκες.

τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρηντο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,

500 τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,

Ἔκτορα· τοῦ νῦν εἴνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,

λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι ἄποινα.

ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,

μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,

505 ἔτλην δ', οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,

ἀνδρὸς παιδοφόνιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγασθαι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἡμερον ὤρσε γόοιο·

ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.

τὸ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιο,

510 κλαῖ' ἀδινά, προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔλυσθεις·

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἔδον πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτῶ

Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,

[καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἡμερος ἠδ' ἀπὸ γνῖων,]

- 515 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτεῖρων πολίων τε κάρη, πολίων τε γένειον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄ δεῖλ', ἣ δὴ πολλὰ κακ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
520 ἀνδρὸς ἐς ὄφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἰέας ἔξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
525 ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
δοιοὶ γάρ τε πίδαοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει,
δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ, ἐάων·
ᾧ μὲν κ' ἀμμίξας δοίῃ Ζεὺς τερπικέραννος,
530 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δοίῃ, λωβητὸν ἔθηκεν·
καὶ ἔκακῆ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
φοιτᾷ δ', οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
ὣς μὲν καὶ Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
535 ἐκ γενετῆς· πάντα γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
ὄλβω τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι·
καὶ οἱ θνητῷ ἔοντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν·
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔτι
παιδῶν ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων.
540 ἀλλ' ἔνα παιῖδα τέκεν παναώριον· εὐδὲ νυ τόνγε
γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἤμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
καὶ σέ, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὄσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔργει,
545 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·

- ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαςτον ὑδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
 550 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος νῖος ἔηος,
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 μή μ' ἄ ποω ἐς θρόνον ἵζε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 κείται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
 555 λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
 πολλά, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.
 [αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος Ἥελίοιο.]
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 560 μηκέτι νῦν μ' ἐρέθειζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 565 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὄχῃας
 ῥεῖα μετοχλίσσεις θυράων ἡμετεράων.
 τῶ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης·
 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω,
 570 καὶ ἰκέτην περ ἰόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθετο μύθοφ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο, λέων ὧς, ἄλτο θύραζε,
 οὐκ οἶος· ἄμα τῶγε δύο θεράποντες ἔποντο,
 ἦρως Ἀντομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ἔα μάλιστα.
 575 τῷ Ἀχιλλεύς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 οἷ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἀγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
 καδ δ' ἐπὶ δίφρῳ εἶσαν· εὐξέστον δ' αἶψ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 580 καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐνήτηόν τε χιτῶνα,
 ὄφρα νέκυν πνυκάσας δάω οἰκόνδε φέρεσθαι.
 δμῶας δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλειψαι,

νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἷον·
 μὴ ὁ μὲν ἀχνημένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
 585 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὄρινθείῃ φίλον ἦτορ,
 καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
 590 σὺν δ' ἔταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
 ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηκεν ἑταῖρον·
 Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴ κε πύθῃαι
 εἰν Αἰδός περ ἐόν, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὗ μοι ἀσικέα δῶκεν ἄποινα·
 595 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
 Ἥ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦἰε δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἔζητο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαιδάλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 Τίος μὲν δῆ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 600 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένην φιν
 ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρυπον.
 καὶ γάρ τ' ἠῦκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶοντες.
 605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἠ δ' αὐτῆ γείνατο πολλούς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 610 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῆ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἠ δ' ἄρα σίτον μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δὲ πον ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς
 Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελῷον ἐρύώσαντο,

- ἐνθα, λίθος περ ἰούσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραιέ,
 σίτου, ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 620 Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἴστα.
 Ἥ, καὶ ἀναίξας οἷν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πειρᾶν τ' ὕβελοῖσιν,
 ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 625 Ἀντομέδων δ' ἄρα σίτον ἔλῶν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὕνείαθ' ἔτοῖμα προκείμενα χειρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
 630 ὅσος ἔην, οἴος τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἔφκει.
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 635 Λέξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη
 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 640 ἀνλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.
 Ἥ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσι κέλευσεν,
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 645 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 650 Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν

ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἶτε μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευόουσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἀντίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 665 καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἑκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 660 εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἑκτορι δῖφ,
 ὣδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 οἴσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστνυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρωῆς δεδίασιν.
 ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροισι γοάοιμεν,
 665 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός·
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πριάμ', ὡς σὺ κελεύεις.
 670 σήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσει ἐνὶ θυμῷ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
 675 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρ' Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρηος.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 680 ὄρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκ πέμπσειε, λαθῶν ἱεροῦς πυλαωρούς.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοίγε μέλει κακόν, οἶον ἔθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηϊοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.

- 685 καὶ νῦν μὲν φίλον υἷὸν ἔλυσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
 σεῖο δὲ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοῖ μετόπισθε λελειμμένοι, αἷ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώη σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
 Ὡς ἔφατ'· ἰδδειςεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
- 690 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε·
 ῥίμφο δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον εὐρῥεῖος ποταμοῖο,
 [Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἵππειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
- 695 Ἦὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
 οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἱκέλη χρυσέη Ἀφροδίτῃ,
- 700 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν,
 ἄσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμίονων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·
 Ὅψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἔκτορ' ἰόρτες,
- 705 εἶποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πέλει λίπετ' ἀνήρ,
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
- 710 πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἶξασαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νῦ κε δὴ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἔκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
- 715 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηύδα·
 Εἴξατέ μοι, οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπήν ἀγάγωμι δόμοσδε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἴξαν ἀπήνη.

- οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 720 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς,
 Θρήνων ἐξάρχους, οἷτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἤρχε γόοιο,
 Ἔκτορος ἀνδροφόνιοι κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
 725 Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὄλεο, καὶ δέ με χήρην
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται. ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν
 730 ῥύσκει, ἔχεις δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα·
 αἱ δὴ τοι τὰχα νηυσὶν ὀχῆσονται γλαφυρῆσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἐνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 ἀεθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου· ἦ τις Ἀχαιῶν
 735 ῥίψει, χειρὸς ἐλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
 χωόμενος, ᾧ δὴ πον ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ,
 ἦ πατέρ', ἦ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἔκτορος ἐν παλάμησιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεδὸς ἐν δαῖ λυγρῇ·
 740 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκας,
 Ἔκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρὰ.
 οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειῖρας ὄρεξας·
 οὐδέ τί μοι εἶπες πικρινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
 745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσα.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' ἀνθ' Ἐκάβη ἀδινουῖ ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων!
 ἦ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 750 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτιό περ αἴση.
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 πέρνασχ', ὄντιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλδὸς ἀτρυγέτιο,

- εἰς Σάμον, εἰς τ' Ἴμβρον καὶ Αἴηνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῶ,
 755 πολλὰ ῥυστάζεσκεν εὐῶ περι σῆμ' ἐτάροιο,
 Πατρόκλου, τὸν ἐπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσαι, τῶ ἴκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
 760 Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίσσαστον ὄριεν.
 τῆσι δ' ἐπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων!
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὄφελον ὑλέσθαι!
 765 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
 ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων, ἦ γαλόων, ἦ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 770 ἦ ἔκυρή — ἔκυρὸς δὲ, πατήρ ὣς, ἦπιος αἰεὶ —
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
 σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
 τῶ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχθυμένη κῆρ·
 οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 775 ἦπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον εἶπεν·
 Ἄξετε νῦν, Τρωῆες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῶ
 δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 780 πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλη Ἡώς.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν βόας ἡμιόγους τε
 ζεύγνυσαν· αἴψα δ' ἐπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
 ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
 785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἐκτορα δακρυχέοντες,

ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἔκτορος ἔγρευτο λαός.

790 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,]
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε,
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.

795 καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,

800 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος.

Ὡς οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.

LECTORI BENEVOLO.

Maior haec carminum Homericorum editio stereotypa, quae iterum nunc in lucem prodit, quam insigni, ne dicam unico, studio inchoata sit et polita et ad umbilicum adducta, perpauci hodie reperientur inter Viros eruditos qui nesciant. Cuius rei memoria faciendum putavimus ne sensim efflueret. Ita non solum quid effecerimus aestimare poterunt homines harum rerum periti, sed etiam qua ratione simus usi cognoscent. Igitur quae promulgavit librarius, quum hoc opus ederet, et tum quum fere divenditis exemplaribus instauranda esset editio, iisdem hic verbis repetere placuit. Atque primum haec pronunciavit:

Bekanntmachung.

Bei mir ist erschienen und in allen Buchhandlungen zu haben:

Homeri Ilias. Secundum recensionem Wolfii. Cum praefatione *Godofredi Hermanni.* Editio stereotypa. 12 maj. Auf Druckpapier 1 Thlr. Auf Schreibpapier 1 Thlr. 8 gr.

Homeri Odyssea et Carmina minora. Secundum recensionem Wolfii. Cum praefatione *Godofredi Hermanni.* Editio stereotypa. 12 maj. Auf Druckp. 1 Thlr. Auf Schreibp. 1 Thlr. 8 gr.

Bei dieser Ausgabe des Homer ist nichts verabsäumt worden, was Zweckmässigkeit und Brauchbarkeit nur irgend zu erheischen schien. Die Vorreden des Herrn Professors und Ritters Hermann, die zum wahrhaft fruchtbaren Lesen der Homerischen Gedichte anleiten, sind nicht als blosser Zierden des Buchs, sondern als erwünschte Vorschule für diesen Dichter zu betrachten.

Für das Aeussere ist durch gutes Papier, neugeschnittene, sehr lesbare Schriften und sorgsamem Druck gewiss Befriedigendes geleistet worden.

Vornehmlich aber hat man sich bestrebt, durch diese neue Stereotypen-Ausgabe einen vollkommen correcten Text zu liefern, und alle Mittel angewandt, diesen Zweck zu erreichen. Indessen die Möglichkeit voraussetzend, dass doch noch Fehler übersehen worden wären, die, im Falle des Auffindens, beim nächsten Plattenabdrucke verbessert werden sollen, erbitte ich mich:

für jeden in diesem Werke vorkommenden Druckfehler, demjenigen, der mir denselben zuerst anzeigen wird, einen Ducaten zu bezahlen.

Unter solchen Fehlern sind zu verstehen: falsch gesetzte oder weggelassene Buchstaben, Spiritus, Accente und Interpunctiionszeichen. Hingegen zufällige Unvollkommenheiten des Abdrucks, durch Unebenheiten im Papier und Farbegeben des Druckers entstanden, beschädigte, nicht ganz ausgedruckte Buchstaben und Accente, können nicht als Fehler gerechnet werden. Eben so wenig können verschiedene Lesarten hiebei Berücksichtigung finden. Sobald mir ein wirklicher Druckfehler angezeigt worden ist, werde ich diess sofort in einem öffentlichen Blatte bekannt machen, um dem späteren Finder die Mühe der Anzeige zu ersparen. In zweifelhaften Fällen wird Herr Professor Hermann die Güte haben zu entscheiden.

Leipzig, im März 1825.

Karl Tauchnitz.

His cognitissimis plurimi Viri doctissimi observationes suas benigne ad nos contulerunt. Multa peropportune

ab iis monita esse grati profitemur; alia nihil ad consilium nostrum facientia nobiscum communicata sunt. In quibus enotandis, digerendis, diiudicandis multum laboris exantlandum erat: sed strenue curavimus, ne quid periret quod frugi esset. Anno post publicavit haecce librarius:

Fernere Anzeige über die neue Stereotypen-Ausgabe des Homer.

Diese Ausgabe hat nunmehr ein volles Jahr hindurch der gesammten philologischen Welt vorgelegen, mit der Aufforderung zu deren völliger Correctheit gefälligst beizutragen und mit Bestimmung des Preises von einem Ducaten für jeden ersten Auffinder eines Druckfehlers. Der Beifall, den dieses Unternehmen fand und der Eifer der Herren Gelehrten des In- und Auslandes dasselbe zu fördern, war grösser, als ich es je zu hoffen gewagt, wofür ich nochmals meinen lebhaftesten Dank ausspreche. — Nachdem nun viele Hunderte, unter denen Männer von der grössten Gelehrsamkeit und dem ausgezeichnetsten Ruhme sich befinden, das Werk vielfach durchforscht und ihre schätzbaren Bemerkungen mir mitgetheilt haben: so glaube ich nunmehr meinen Zweck, diese Homerausgabe zur correctesten aller vorhandenen zu erheben, erreicht zu haben und zu einer zweiten Auflage, die nöthig geworden, ohne weitere Zögerung schreiten zu können.

Wesshalb denn von heute an die Preisstellung für Druckfehlerauffindung in der neuen Stereotypen-Ausgabe des Homer geschlossen ist.

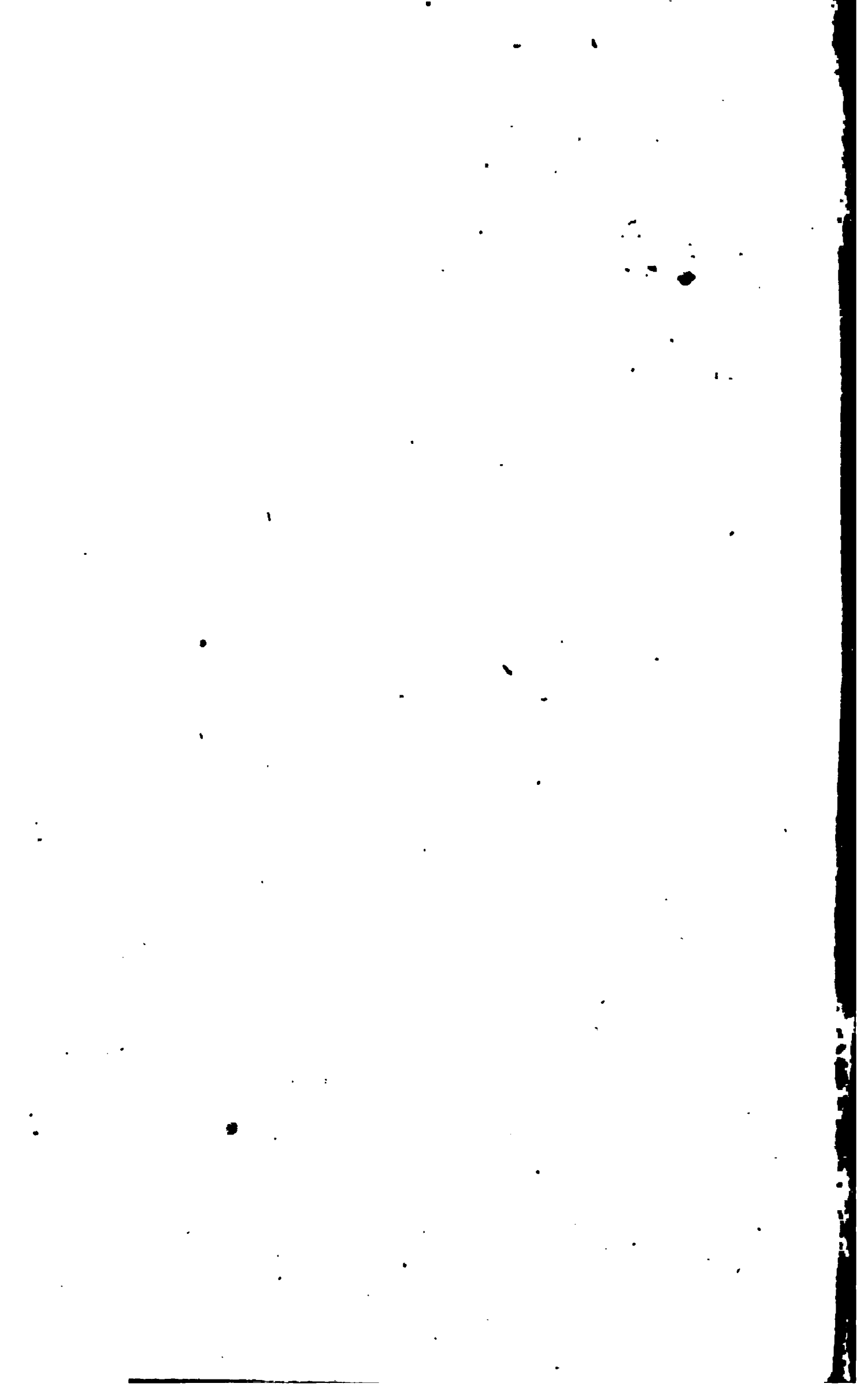
Sollte man dennoch etwa noch Anstössiges darin auffinden und mir anzuzeigen geneigt sein, so werde ich

dies mit Dank erkennen, was fehlerhaft, wie bisher bekannt machen, und zu seiner Zeit verbessern.

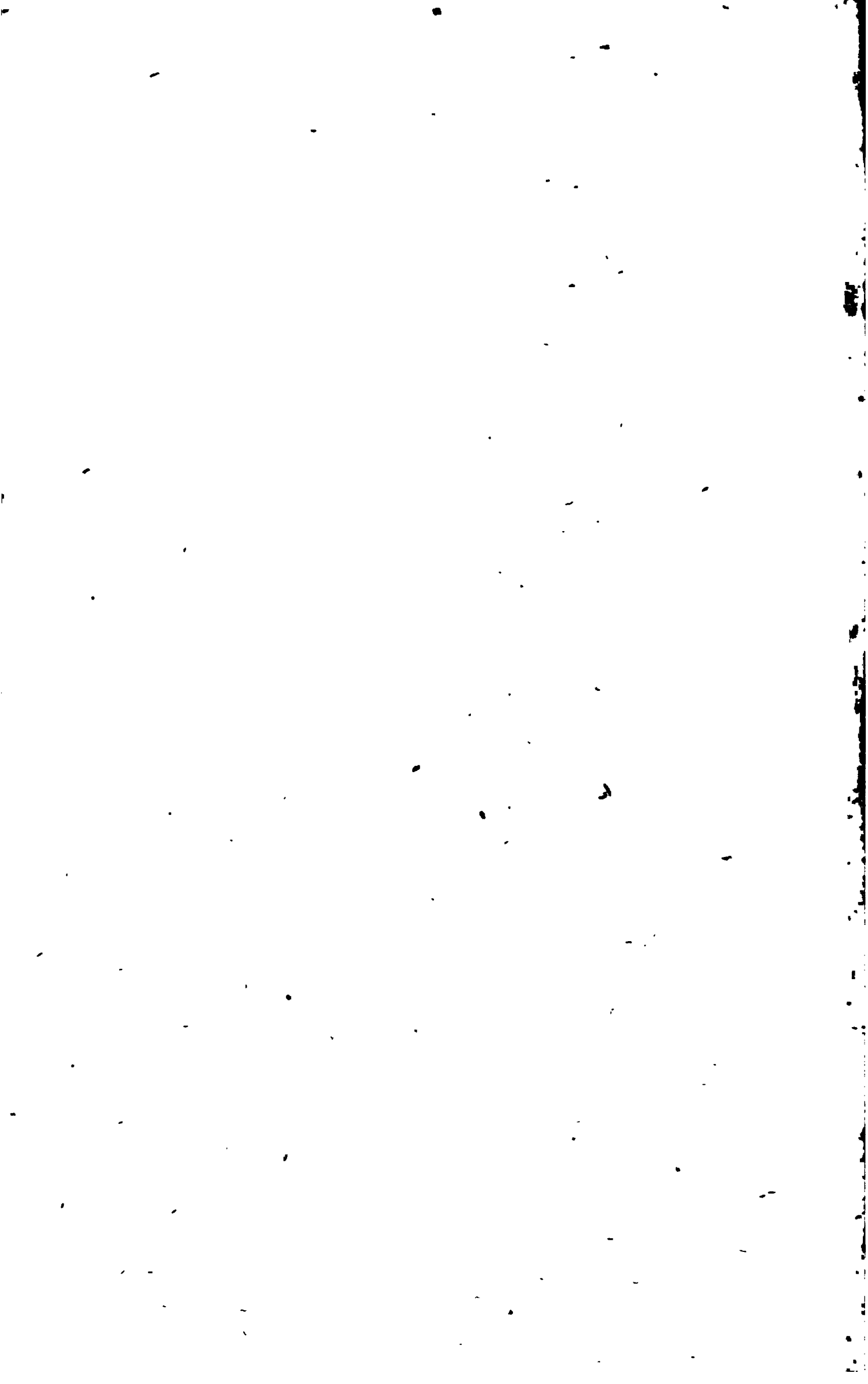
Leipzig, den 1. März 1826.

Karl Tauchnitz.

Iam omnia, quae vitiosa et alii notaverant et nosmet ipsi deprehenderamus, ex tabulis stereotypis exempta sunt; atque, si quid sive nostrae assiduitati tribuere sive in coniuncta plurimorum Eruditorum cura et perspicacitate fiduciae ponere licet, palam profiteri non veremur, nullum, ne minimum quidem, vitium typographicum in hac editione relictum esse. Qua ut laetus fruaris nobisque faveas, vehementer optamus.

3 2044 019 662 188

**THE BORROWER WILL BE CHARGED
AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS
NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON
OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED
BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE
NOTICES DOES NOT EXEMPT THE
BORROWER FROM OVERDUE FEES.**

~~ADD 1993~~

WIDENER

~~ADD 1993~~

BOOK DUE

- ἐς Σάμον, ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῶ,
 755 πολλὰ ῥυστάζεσκεν εὐὸν περὶ σῆμ' ἐτάριοιο,
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὄσ.
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσαι, τῶ ἵκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποιοχόμενος κατέπεφνες.
 760 Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίσστον ὄρινεν.
 τῆσι δ' ἐπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων!
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὄφελλον ὕλέσθαι!
 765 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
 ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 770 ἢ ἔκυρή — ἐκυρὸς δὲ, πατήρ ὣς, ἦπιος αἰεὶ —
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
 σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
 τῶ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχθυμένη κῆρ·
 οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 775 ἦπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῶ
 δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 780 πέμπων μ' ὥδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλη Ἡώς.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν βόας ἡμιόνοους τε
 ζεύγνυσαν· αἴψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
 ἐννήμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
 785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἐκτορα δακρυχέοντες,

ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἴημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἔκτορος ἔγρευτο λαός.

790 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,]
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴῳ
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἔταροί τε,
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.

795 καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἴψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
800 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος.

Ὡς οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.

- φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
 ὣς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
- 485 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Μνησαί πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου, ὥσπερ ἐγών, ὕλοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
- 490 ἀλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
 χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους
 Τροίη ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινά φημι λελεῖφθαι.
- 495 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον νῆες Ἀχαιῶν·
 ἑνεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρηντο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
- 500 τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας, ἀμννόμενον περὶ πάτρης,
 Ἔκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
- 505 ἔτλην δ', οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 ἀνδρὸς παιδοφόνιο ποτὶ στόμα χειρ' ὀρέγεσθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἡμερον ὤρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὃ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιο,
- 510 κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔλυσθεις·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτὸς
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπαί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἡμερος ἠδ' ἀπὸ γυνίωρ.]

515 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτείρων πολίων τε κάρη, πολίων τε γένειον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δειλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.

520 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἰέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.

ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

525 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει,
δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ, ἐάων·

530 ὧ μὲν κ' ἀμμίξας δοίῃ Ζεὺς τερπικέραννος,
ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
ὧ δέ κε τῶν λυγρῶν δοίῃ, λωβητὸν ἔθηκεν·
καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
φοιτᾶ δ', οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
ὥς μὲν καὶ Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

535 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
ὄλβω τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι·
καὶ οἱ θνητῶ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν·
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὔτι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένητο κρειόντων.

540 ἀλλ' ἔνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόνγε
γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
καὶ σέ, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔργει,

545 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·

- ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαςτον ὕδρευο σὸν κατὰ θυμόν.
 550 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος νῖος ἔηος,
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 μή μέ πω ἐς θρόνον ἴξε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
 555 λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δεῖξαι ἄποινα
 πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.
 [αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄραν φάος Ἡελίοιο.]
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 560 μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 565 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὕχῃας
 ῥεῖα μετοχλίσσεις θυράων ἡμετεράων.
 τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμόν ὀρίνης·
 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω,
 570 καὶ ἱκέτην περ ἔόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμᾶς.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπεΐθετο μύθῳ.
 Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὦς, ἄλτο θύραζε,
 οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύο θεράποντες ἔποντο,
 ἦρος Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα.
 575 τῷ Ἀχιλλεύς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 οἷ· τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
 καδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστον δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 580 καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', εἰρηνητόν τε χιτῶνα,
 ὄφρα νέκυν πνκάσας δώῃ οἴκονδε φέρεσθαι.
 δμωᾶς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλειψαι,

νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἷον·
 μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
 585 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
 καὶ ἐ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας,
 590 σὺν δ' ἔταροι ἤειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην.
 ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηκεν ἑταῖρον·
 Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴ κε πύθῃται
 εἰν Αἰδός περ ἐών, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὗ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
 595 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἔξετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαϊδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 Τίος μὲν δῆ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 600 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένην φιν
 ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠῦκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶντες.
 605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἠ δ' αὐτῆ γείνατο πολλούς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 610 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῆ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἠ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς
 Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρύώσαντο,

- ἐνθα, λίθος περ εὐῶσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραιέ,
 σίτου, ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 620 Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
 Ἦ, καὶ ἀναίξας οἷν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πειρᾶν τ' ὕβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 630 ὅσος ἔην, οἴος τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐφκει.
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 635 Λέξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη
 ὕπνω ὕπο γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὄλεσε θυμόν·
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 640 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμη.
 Ἦ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῆσι κέλευσεν,
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 645 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 650 Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν·

ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἀντίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 665 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἔκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 660 εἴ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δίῳ,
 ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 οἶσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστν ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
 ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 665 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός·
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἴσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πριάμ', ὡς σὺ κελεύεις.
 670 σήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 Ἰλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσει ἐνὶ θυμῷ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κήρυξ καὶ Πρίαμος, πνικινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
 675 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρηος.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 680 ὄρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκ πέμπσειε, λαθῶν ἱεροῦς πυλαωρούς.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοίγε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηῖοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.

- 685 καὶ νῦν μὲν φίλον υἷον ἔλυσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα.
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
γνώη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
- 690 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνους τε·
ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον εὐρῥέϊος ποταμοῖο,
[Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
- 695 Ἦὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν·
οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἱκέλη χρυσέη Ἀφροδίτῃ,
- 700 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν,
ἕσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·
Ὅψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἔκτορ' ἰόντες,
- 705 εἶποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκ νοστήσαντι
χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.
Ὡς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνήρ,
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
- 710 πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἰξασαι,
ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
Ἔκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
- 715 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηύδα·
Εἷξατά μοι, οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσεσθε κλανθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμοσδε.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνη.

οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 720 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς,
 θρήνων ἐξάρχους, οἷτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἤρχε γόοιο,
 Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
 725 Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὄλεο, καὶ δέ με χήρην
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγώ τε, δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται. ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅσπερ μιν αὐτὴν
 730 ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα·
 αἱ δὴ τοι τὰχα νηυσὶν ὀχῆσονται γλαφυρῆσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἐνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 735 ῥίψει, χειρὸς ἐλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
 χωόμενος, ᾧ δὴ πον ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκτωρ,
 ἢ πατέρ', ἢ καὶ υἷόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐκτορος ἐν παλάμησιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεὸς ἐν δαῖ λυγρῇ·
 740 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκας,
 Ἐκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρὰ.
 οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειρᾶς ὄρεξας·
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὐτέ κεν αἰεὶ
 745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσα.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων!
 ἦ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 750 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς πόδας ὤκυν Ἀχιλλεὺς
 πέρνασχ', ὄντιν' ἔλεσκε, πέρην ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,

- ἐς Σάμον, ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Ἀἴμνον ἀμυχθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 755 πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο,
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὧς.
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κείσαι, τῷ ἵκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
- 760 Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινεν.
 τῆσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων!
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ' ὥς πρὶν ὄφελλον ὀλέσθαι!
 765 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 770 ἢ ἐκυρή — ἐκυρὸς δὲ, πατήρ ὧς, ἦπιος αἰεὶ —
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
 σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
 τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχθυμένη κῆρ·
 οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 775 ἦπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Ἄξετε νῦν, Τρωῆες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
 δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 780 πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλη Ἡώς.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν βόας ἡμιόνους τε
 ζεύγνυσαν· αἵψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
 ἐννημαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
 785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φρασιμβροτος ἠώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἐκτορα δακρυχέοντες,

ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρῆν κλυτοῦ Ἑκτορός ἔγρετο λαός.

790 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,]
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνω
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε,
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.

795 καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἴψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθεν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,

800 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος.

Ὡς οἴγ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορός ἱπποδάμοιο.